

ပရိယတ္တိသာသနာလင်္ကာရ သာမဏေကျော်

အရှင် ဥက္ကဏ္ဍကိဝံသ

၏

အရှင်တို့ရဲ့ဝတ္ထုနာ

ပထမဆင့်

သာသနာ - ၂၅၄၅

ကောဇာ - ၁၃၆၃

ပရိယတ္တိသာသနာလင်္ကာရ သာမဏေကျော်

အရှင် ဥက္ကဏ္ဍကိဝံသ

၏

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ပထမအပိုင်း

သာသနာ - ၂၅၄၅

ကောဇာ - ၁၃၆၃

ပရိယတ္တိသာသနာလင်္ကာရ သာမဏေကျော်

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌဧကိဝံသ

၏

အရှင်ဗုဒ္ဓိန္ဒြဝဏ္ဏနာ

ပထမဆင့်

သာသနာ - ၂၅၄၅

ကောဇာ - ၁၃၆၃

ပရိယတ္တိသာသနာလင်္ကာရ သာမဏေကျော်

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌဓာနိဝံသ

၏

အဂ္ဂိတ္တိန္ဒြိယဝတ္ထုနာ

ပထမဆင့်

သာသနာ - ၂၅၄၅

ကောဇာ - ၁၃၆၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကေနိပါတ် ဋ္ဌပါဒိဝဂ်

ကေနိပါတ် ဝဂ်စဉ်ဂါထာ

ရူပါဒိ နိဝရဏာ ကမ္မာ၊ အဒန္တာစ ပဏိဟိတာ၊

အစ္စရာ ပီရိ မိတ္တာဒိ၊ ပမာဒါဒိ အခမ္ဘိနာ၊

အနာပတ္တိစ ဧကောစ၊ တောဒဂ္ဂါ အဋ္ဌာနိယာ၊

ပဿာဒကာ ပရာစေဝ၊ ကာယဂတာစ အမတာ။

ယောကျ်ား၏စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သောတရား ၅ မျိုး

မိန်းမ၏အဆင်း၊ မိန်းမ၏အသံ၊ မိန်းမ၏အနံ့၊ မိန်းမ၏အရသာ၊ မိန်းမ၏အတွေ့ထွေထွေ၊ ၁

မိန်းမ၏စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သောတရား ၅ မျိုး

ယောကျ်ားအဆင်း၊ ယောကျ်ားအသံ၊ ယောကျ်ားအနံ့၊ ယောကျ်ားအရသာ၊ ယောကျ်ားအတွေ့ထွေထွေ၊ ၁၇၃

၂။ နိဝရဏပုဟာနဝဂ်

ကာမစ္ဆန္ဒဖြစ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်း

သုဘနိမိတ် တံငံတယ်သောအာရုံကို မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊

ဗျာပါဒဖြစ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်းတရား

ပဋိယနိမိတ် အနိဋ္ဌာရုံကို မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ၃

ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်းတရား မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊

ထိနမိဒ္ဓဖြစ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်းတရား

အစွန်အဖျားကျောင်း ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်း၊ ကိုယ်လက်ဆန့်တန်းခြင်း၊ ထမင်းဆီရစ်ခြင်း၊ စိတ်၏တွန့်ဆုတ်ခြင်း၊

ထေရ်ဝါတ်

J

ဥဒ္ဒစ္စကုတ္တုမုဒြေမကြောင်း တိုးပွားကြောင်းတရား စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်း၊
ကာမစွန္ဒမုဒြေမကြောင်းတရားအသုဘနိမိတ်ကို အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ၂၆၃

ဗျာဝါဒမုဒြေမကြောင်း ပယ်ကြောင်းတရား

ဆန့်ကျင်ဘက်နိဂရဏစသည်တို့မှ ယှဉ်ဘက်စိတ်၏ လွတ်မြောက်ကြောင်း
မေတ္တာကို နှလုံးသွင်းခြင်း၊

ထိနမိဒ္ဒမုဒြေမကြောင်း ပယ်ကြောင်းတရား

ရှေးဦးစွာ အားထုတ်ကြောင်း ဝိရိယဓာတ်၊ ကောသဇ္ဇမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
ဝိရိယဓာတ်၊ အဆင့်ဆင့် မြင့်သောအရာသို့ ရောက်ကြောင်းဝိရိယဓာတ်၊ (၅၀၃)

ဥဒ္ဒစ္စကုတ္တုမုဒြေမကြောင်း ပယ်ကြောင်းတရား စိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ၄
ဝိစိကိစ္ဆာမုဒြေမကြောင်း ပယ်ကြောင်းတရား အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ၄

၃။ အကဓနိယဝဂ်

စိတ်ကိုပွားများ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာ မပြုခြင်းအဖြစ်
ကောင်းသောအမှု၌ မခံခြင်း အကျိုးမဲ့ များစွာဖြစ်ခြင်း ဒုက္ခကို ဆောင်နိုင်ခြင်း၊

စိတ်ကိုပွားများ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုခြင်းအကျိုးကို အပြန်သိပါ။

၄။ အဒန္တဝဂ်

စိတ်ကိုမဆုံးမ မလုံခြုံစေ မစောင့်ရှောက် မစောင့်စည်းခြင်းအဖြစ် ၆
အကျိုးမဲ့ များစွာဖြစ်ပါသည်။ မဟတော အနတ္တယ သံဝတ္တတိ။

၅။ ပဏိဟိတအစ္စဝဂ်

မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သော သလေးစပါး မုယောစပါးမြီးချွန်သည်
လက်ခြေတို့ဖြင့် နင်းဖိအပ်သော်လည်း လက်ခြေကို မဖောက်ခွဲနိုင် သွေးကို မဖြစ်စေနိုင်
သကဲ့သို့ ရဟန်းသည် မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သောစိတ်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာကို မဖောက်ခွဲနိုင်၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ဝိဇ္ဇာကို မဖြစ်စေနိုင်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်မပြုနိုင်။ ၇

အင်္ဂုတ္တိုရ်နိဗ္ဗာန်

အကြောင်း စိတ်ကို မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သောကြောင့်၊ ၇

ဥပမာ သလေးစပါး ဝေယျထာပိ သာလိသုကံဝါ ဝေယျထာပိ သာလိသုကံဝါ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ ဟတ္ထေနဝါ ပါဒေနဝါ

အက္ကန္တံ ဟတ္ထံဝါ ပါဒံဝါ ဘောဇ္ဈတိ၊ လောဟိတံ ဝါ ဥပ္ပါဒေဿတိတိ နေတံ ဌာနံ

ဝိဇ္ဇတိ၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတတ္တာ သူကဿ၊ သမ္မာပဏိဟိတတ္တာ။

သတွင်ရဲရောက်ခြင်း စိတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေါသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊

နတ်ပြည်ရောက်ခြင်း စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော သဒ္ဓါဟူသော အကြောင်းကြောင့်

စိတ်နောက်ကျခြင်းအဖြစ် ၄-မျိုး

မိမိ၏အကျိုးကိုမသိနိုင် သူတပါးအကျိုးကိုမသိနိုင် မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသား၏

အကျိုးကိုမသိနိုင် လူတို့ဥစ္စာဖြစ်သော ကုသလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးထက်

လွန်မြတ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥာဏ်အားလျော်သော ဥာဏ်အမြင်အထူးကို

မျက်မှောက်မပြုနိုင်၊ ၈

အကြောင်း စိတ်နောက်ကျသောကြောင့်၊ အာဝိလတ္တာ စိတ္တဿ၊

ဥပမာ နောက်ကျလှုပ်ရှားသော ရွံ့ညွန်၏ ကမ်းနား၌တည်သော မျက်စိ

ကောင်းသော ယောက်ျားသည် သွားနေ ရပ်နေသော ကနကမာ ယောက်သွား

ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကဲ့ကို မမြင်နိုင်သကဲ့သို့၊

အကြောင်း ရေနောက်ကျသောကြောင့်၊

သေယျထာပိ ဥဒကရဟဒေါ အာဝိလော လုဋ်တော ကလလိဘူတော၊ တတ္ထ

စက္ခုမာ ပုရိသော တိရေ ဌိတော နပဿေယျ သိပ္ပိသမ္ပကမ္ပိ သက္ခရကဋ္ဌလမ္ပိ စရန္တမ္ပိ

တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ တံ ကိဿ ဟေတု၊ အာဝိလတ္တာ ဥဒကဿ၊ အနာဝိလတ္တာ ဥဒကဿ။

ကေနိပါတ်

သစ်ပင်တို့တွင် ကျိုပင်သည်အမြတ်ဆုံး

နှူးညံ့ခြင်း အမှု၌ခံခြင်းကြောင့် သစ်ပင်တို့တွင် ကျိုပင်သည် အမြတ်ဆုံး၊

ပါဠိစိ သေယျထာပိ ယာနိ ကာနိစိ ရူက္ခဇာတာနံ၊ ဖန္ဒနော တေသံ

အဂ္ဂမက္ခာယတိ ယဒိဒံ မုဒုတာယဇေဝ ကမ္မညတာသစ၊

ဥပမာမပြနိုင်အောင် လျင်မြန်သောအရာ စိတ်ဖြစ်ပါသည်။

၆။ အစ္ဆရာသယံတဝဂ်

ကြားနာအပ်ပြီးသောအာဂမ အခိဂမမရှိသော ပုထုဇဉ်၌

စိတ်ကိုပွားစေတတ်သော ဝိဝဿနာ ဘာဝနာမရှိခြင်းအကြောင်း

“ ပြုံးပြုံးပြက် ထွက်သောအရောင်ရှိသော စိတ်သည် အာဂန္တုကဖြစ်သော ရာဂစသော အညစ်အကြေးတို့ကြောင့် ညစ်နွမ်းရ၏ ” ဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဟုတ်မှန်စွာ မသိသောကြောင့်၊ ၅၃၃

မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကိုပြုသူ ၃ယောက်

လက်ဖျောက် တစ်ချက်တီးကာလမျှ မေတ္တာစိတ်ကိုမှီဝဲသူ မေတ္တာစိတ်ကို ပွားများသူ မေတ္တာစိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူတို့ကို “ မကင်းဆိတ်သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသူ သြဝါဒကို အတုံပြုသူ အချီးနှီး မဟုတ်ဘဲ တိုင်းသားပြည်သူ ကြည်ဖြူရွှင်လန်း လျှာဒါန်းအပ်သော ဆွမ်းကို ဓားသူ ” ဟုဆိုနိုင်သည်။ မေတ္တာစိတ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာပွားများကြလျှင်ကား ပြောစရာပင်မလို၊ ၂၉ ၃၈ ၄၆ခု၊

ပါဠိစိ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗံ သမနုပဿမိယံ ဧဝံ အရက္ခိတံ မဟတော အနတ္တာယ သံဝတ္တတိ၊ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ၊ စိတ္တံ ဘိက္ခဝေ အရက္ခိတံ မဟတော အနတ္တာယ သံဝတ္တတိ၊ ၄၅ခု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ပါဠိစံ အတ္တရာသယံတမတ္တမ္ပိ စေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မတ္တာစိတ္တံ မနသိ
ကရောဟိ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အရိတ္တဇ္ဈာနော သတ္တုသာသနကရော
ဩဝါဒပဋိကရော အမောယံ ရဋ္ဌပိန္နဲ ဘုဇ္ဇတိ။ ၃၃၇ ၉

အကုသိုလ်တိုးကြောင်း ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရားပေါး

မေ့လျော့ခြင်း ပျင်းရိခြင်း (အတ္တရာသယံတမတ်)၊ အလိုကြီးခြင်း မရောင်ရဲခြင်း
မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ကောင်းမွန်အခြားအားဖြင့်မသိခြင်း ယုတ်မာသော ဗိတ်ဆွေ
နို့ခြင်း အကုသိုလ်တရားတို့ကိုအားထုတ်၍ ကုသိုလ်တရားကို အားမထုတ်ခြင်း၊
ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားကို အပြန်သိပါ။ ၄၆၃
[လောဘီ] ပမာ၊ ကောသ၊ မဟတ္တတာ၊ အသုန္တဋ္ဌိ၊ အယောနိသာ၊

အသမ္မုဗည၊ ပါပမိတ္တာ၊ မုဂ္ဂေါဂ၊ ရောင်ကြ စဉ်တိုင်းသာ၊

စောဇ္ဈင်မဖြစ်ကြောင်းတရား အယောနိသာ မနသိကာရ၊

ဂ။ ကလျာဏမိတ္တာဒိပင် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းနှစ်မျိုး

(၁) ဆွေမျိုး ဆုတ်ယုတ်ခြင်း (၂) ပညာ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊

(၂) စည်းစိမ် ဆုတ်ယုတ်ခြင်း (၂) ပညာ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊

(၃) အခြေအရံ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း (၂) ပညာ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း။ ၁၃

ဆွေမျိုး စည်းစိမ် အခြေအရံတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် နည်းသော အတိုင်း
အရှည် ရှိ၏။ ပညာဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတို့တွင် အညံ့ဆုံးဖြစ်သည်
တိုးပွားခြင်း ၂မျိုး ဆွေမျိုးတိုးပွားခြင်း ပညာတိုးပွားခြင်းသည်ဆိုပါ။

၉။ ပမာဒါဒိဝင် အကျိုးမဲ့ များစွာဖြစ်သောတရားပေါး

မေ့လျော့ခြင်း ။ပ။ အကုသိုလ်တရားတို့ကို အားထုတ်၍ ကုသိုလ်တရားကို
အားမထုတ်ခြင်း။

ကေနိပါတ်

၁၀။ ဒုတိယဝဇာဒါဒိဝဂ်

အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရဓွဲခြားပုံ

ပမာဒစသော တရားဂပါးတွင် ပါပမိတ္တဘာ ကလျာဏမိတ္တတာ ဗာဟိရအကြောင်း
 ပမာဒ အပ္ပမာဒစသော ကြွင်းသော ရ ပါးစိတို့သည် အဇ္ဈတ္တိကအကြောင်း၊ ၁၇
 သာသနာကွယ်ကြောင်းဂပါး ပမာဒ ။ပ။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနုယောဂေါ၊ ၁၈ ၁၉ခု
 သာသနာတည်ကြောင်း အပ္ပမာဒ ။ပ။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနုယောဂေါ၊ ၁၈ခု
 နတ်လူဆင်းရဲ၍သာသနာကွယ်အောင်ကျင့်သူ

၁။ အဓမ္မကို ဓမ္မဟုပြုသူ၊ ဓမ္မကို အဓမ္မဟုပြုသူ၊

၂။ အဝိနယကို ဝိနယဟုပြုသူ၊ ဝိနယကို အဝိနယဟု ပြုသူ၊

၃။ မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ်သည်ကို ဟော၏၊ ဘုရား မဟောအပ်သည်ကို မဟော့ဟုပြုသူ

၄။ မြတ်စွာဘုရား မလေ့ကျက်အပ်သည်ကို လေ့ကျက်အပ်၏၊ လေ့ကျက် အပ်သည်ကို မလေ့ကျက်ဟုပြုသူ

၅။ မြတ်စွာဘုရား မပညတ်အပ်သည်ကို ပညတ်အပ်၏၊ ပညတ်အပ်သည်ကို မပညတ်ဟုပြုသူ

၆။ အနာပတ်ကို အာပတ်ဟု ပြုသူ၊ အာပတ်ကို အနာပတ်ဟုပြုသူ၊

၇။ ယျောအာပတ်ကို လေးသောအာပတ်ဟု ပြုသူ၊ လေးသောအာပတ်ကို ယျောသောဟုပြုသူ

၈။ ရှုန်ရင်းသောအာပတ်ကို မရှုန်ရင်းအာပတ်ဟု ပြုသူ၊ မရှုန်ရင်းသော အာပတ်ကို ရှုန်ရင်းဟုပြုသူ

၉။ အကြွင်းအကျန်ရှိသော အာပတ်ကို အကြွင်းအကျန်မရှိသောအာပတ်ဟု ပြုသူ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ဂါထာ ဓမ္မဝိနယ ဘာသိတာ . စိတ္တ ပညတ္တိကာ ဒုကော၊

အာပတ္တိ လဟု ဒုန္နုလ္လ၊ သာဝသေသာ သပ္ပဋိကာ၊ ၃၃ ၄၀ ၄၂ ၅၃၃

၁၃။ ဧကပုဂ္ဂလဝဂ်

မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်လူချမ်းသာခြင်းငှါ ပွင့်လာသည်၊ အံ့ဩဖွယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည် ရနိုင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သည်၊

ဘုရားပွင့်လာ ထျိုးဒွါဒသာ

ကြီးမြတ်သော ပညာစက္ခု ထင်ရှားဖြစ်သည်၊ ကြီးမြတ်သော ပညာအရောင် ထင်ရှားဖြစ်သည်၊ ကြီးမြတ်သော ပညာအလင်း ထင်ရှားဖြစ်သည်၊ အနတ္တရိယ ဖပါး ထင်ရှားဖြစ်သည်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်၊ များစွာသော ဓာတ်တို့ကို ထိုးထွင်းသိနိုင်သည်၊ အမျိုးမျိုးသော ဓာတ်တို့ကို ထိုးထွင်းသိနိုင်သည်၊ ဝိဇ္ဇာ ဝိမုတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို... သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို... အနာဂါမိဖိုလ်ကို... အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်။

မြတ်စွာဘုရား တရားကို အတုလိုက်၍ ပောသိင်သူ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊

၁၄။ ဧတဒဂ်ဝဂ်

ဧတဒဂ်ငါးတန် ရှင်အာနန္ဒ

များသောသူ တရှိသူ လွန်ကဲသောသတိရှိသူ လွန်ကဲသောပညာရှိသူ လွန်ကဲသောဝီရိယရှိသူ မြတ်စွာဘုရားကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသူ၊ ၂၃၃ ၂၅

ဧတဒဂ်၂တန်စူဠပန် အဘိညာဉ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သောကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်သူ ရူပါဝစရ ဈာန်သမာဓိကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သူ၊

ဧတဒဂ်၂တန်ရသုဘူတိ ကိလေသာဖျက်ဆေးပေးရှိသူ မြတ်သောအလှူ ခံယူထိုက်သူ၊

ကေန်ပါတ်

ဂုဏ်ထူး	တေဒဂ်ရရဟန်း	တေဒဂ်ရရဟန်းမ
ငါကြီးသူ	အရှင်ကောဏ္ဍည	မဟာပဇာပတိဂေါတမိ
ပညာကြီးသူ	အရှင်သာရိပုတ္တရာ	မေမာထေရီ
တန်ခိုးကြီးသူ	အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်	ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ
တောင်ဆောင်သူ	အရှင်မဟာကာဿပ	
ပုဗ္ဗနိဝါသ	အရှင်သောဘိတ	သဒ္ဓါ ကာပိလာနီ
ဒိဗ္ဗစက္ခုရသူ	အရှင်အနုရုဒ္ဓါ	ဗကုလာသိပုဏ္ဏန်
အမျိုးမြတ်သူ	ကာဠိဒဂါဓာ မိဖုရား၏သား	အရှင်ဘဒ္ဒိယ
ကသံဈိသာသူ	လင်္ဂုဏ္ဏကဗဒ္ဓိယ	
အသံကောင်းသူ	ကုဋ်ကဏ္ဍ သောဏ	
ဒြေသံမင်းကဲ့သို့	ရဲရင့်စွာပြောဆိုသူ	ပိဏ္ဏောလ သားရဒ္ဓါဇ
ဓမ္မကထိက	ပုဏ္ဏ မန္တာဏိပုတ္တ၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမ္ပိ၊ ဒိတ္တသူကြွယ်	
အကျဉ်းဟောလျှင်	အကျယ်ကိုသိနိုင်သူ	မဟာကစ္စည်း
တောရဆောက်တည်သူ	ရှားဘော်၌နေသော	အရှင်ရေဝတ
ဈာန်ဝင်စားသူ	ကင်္ခါရေဝတ၊ နန္ဒာ ဘိက္ခုနီ၊ နန္ဒ၏မိခင်	ဥတ္တရာ
ဝိရိယရှိသူ	သောဏ ကောဠိဝိသ	သောဏာ ဘိက္ခုနီ
လာဘ်ရခြင်းရှိသူ	အရှင်သိဝလီ	
သဒ္ဓါလွန်ကဲသူ	အရှင်ဝက္ကလိ	သိဂီလကမာတာ
သိက္ခာကိုလိုလားသူ	အရှင်ရာဟုလာ	
သဒ္ဓါတရားဖြင့်ရဟန်းပြုသူ	အရှင်ရဋ္ဌပါလ	
ရှေးဦးစွာ စာရေးတံယုသူ	အရှင်ကုဏ္ဍဓာန	
ရှေးရှုထင်လာသော ဉာဏ်ရှိသူ	အရှင်ဝဂီသ	

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

ဝတ်ဝန်းကျင် ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သူ ဝင်္ဂန္တု၏သား ဥပသေန
ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ဓင်းပေးသူ မလ္လမင်း၏သား အရှင်ဒဋ္ဌ
နတ်ဈာန်ခြတ်နိုးသူ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ
မြန်သောအဘိညာဉ် ဗာဟိယ ဒါရုခိရိယ၊ ဘဒ္ဒါ ကုဏ္ဍလကေသာ
မဟာဘိညာပတ္တ ဘဒ္ဒါ ကာပိလာနိ (ရာဟုလာမာတာ)
ဆန်းကြယ်သော တရားစကား ဟောပြောသူ အရှင်ကုမာရကဿပ
ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် လေးပါးသို့ရောက်သူ အရှင်မဟာကောဠိက
သုတများသူ အရှင်အဘိနန္ဒာ ခုဇ္ဈတ္တရာ
များသောပရိသတ်ရှိသူ အရှင်ဥရုဇေလကဿပ
အမျိုးကို ကြည်ညိုစေတတ်သူ အရှင်ကာဠုဒါယိ
အနာရောဂါမရှိသူ အရှင်ဗာကုလ
ဝိနည်းကိုဆောင်သူ အရှင်ဥပါလိ၊ ပဋ္ဌာစာရာ ဘိက္ခုနီ
ဘိက္ခုနီကိုဆုံးမသူ အရှင်နန္ဒက
ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမသူ အရှင်မဟာကပ္ပိန
ဣန္ဒြေတို့၌ လုံခြုံစေအပ်သော တံခါးရှိသူ အရှင်နန္ဒ
တေဇောကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသောစတုတ္ထဈာန်သမာပတ်၌ကျွမ်းကျင် သာဂတ
မြတ်စွာဘုရားအား ဒေသနာ ထင်ခြင်းကိုဖြစ်စေသူ အရှင်ရာဇ
ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းဆောင်သူ အရှင်မောဃရာဇာ ကိသာဂေါတမီ
သရဏဂုဏ်တည်သူ တပုဿ ဘလ္လိက သုဇာတာ ဥပါသိကာ
ပေးလှူသူ ငယ်နာမည်သုဒတ္တ အနာယပိဏ်သူဌေး ဒိသာခါ မိဂါရမာတာ
သင်္ဂဟဝတ္ထုလေးပါးဖြင့် ပရိသတ်ကို သိမ်းသွင်း ဟတ္ထက အာဠဝက

ဧကနိပါတ်

ပထိတဒါယက မဟာနာမ် သာကီဝင်မင်း၊ ကောလိယမင်းသမီး သုပ္ပဝါသာ
မနာပဒါယက ဝေသာလိမြို့ ဥဂ္ဂသူကြွယ် ၂၇

သံဃုပဋ္ဌာက ဟတ္ထိရွာသား ဥဂ္ဂတသူကြွယ် ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာက အရှင်အာနန္ဒာ
ဂိလာနပဋ္ဌာက သုပ္ပိယာ ဥပါသကာ

ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင် ကြည်ညိုသူ သူရမ္မဋ္ဌ ဥပါသကာ၊ ကာတိယာနိ
မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ဗုဂ္ဂိုလ်၌ ကြည်ညိုသူ ဇီဝက ကောမာရာစွ
မြတ်စွာဘုရားနှင့် အကျွမ်းဝင်သူ နကုလပိတာ နကုလမာတာ
မေတ္တာဖြင့်နေသူ သာမာဝတီ

တဆင့်ကြားဖြင့် ကြည်ညိုသူ ကုရုရယရမြို့နေ ကာဠိ ဥပါသိကာ ၂၈
ဥဂ္ဂတ ဟတ္ထိရွာသား၊ ဥဂ္ဂသည် ဝေသာလိမြို့သား၊

အာရဒ္ဓဝီရိယ ဘိက္ခုဇာတိ ကာဠုမောမြို့၊ ရဟန်းမ သာဝတ္ထိမြို့၊ ၃၁ ခု
ဝိတ္တသူကြွယ် မဟာနာမ်ထံ တရားနာ၍ အနာဂါဝိဖြစ်ပြီး ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရသည်။ ၂၉၇
ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ ပဋ္ဌမံ သလာကံ ဂဏှန္တာနံ
ယဒိဒံ ကုဏှဇာနေ၊ ၁၃၁၆ရ ပါဠိစိ ၂၅

ဧတဒဂ်ရ ရဟန်း ၄၇ ရဟန်းမ ၁၃ ဥပါသကာ ၁၀ ဥပါသိကာ ၁၀ + ၈၀၊
- ၁၅။ အဋ္ဌာနပါဠိ ပဋ္ဌမဝဂ်
သောတာပန် မပြုသောအရာဥပါး

တစုံတခုသောသင်္ခါရကို နိစ္စဟုမယူ သုဝဟု ... အတ္တ ... အမေကိုမသတ်
အမေကိုမသတ် ဂုဏ်တို့ကိုမသတ် ဒေါသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သွေးကိုမဖြစ်စေ
ပံ့ပိုးပေးသော သွေးတို့ကို အခြားသူကို ဆုတောင်းပညွှန်ပြု၊ တတိယဆင့် ၂၇ ခု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

သောတာပန်သည် အခြားသူကို သတ်မသတ်

အခြားသူကိုလည်း မသတ်ပါ။ ပုထုဇဉ်အဖြစ်၏ အပြစ်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း အရိယာသာဝက၏ အားကိုပြခြင်းငှါ “မာတရံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ” စသည်ကို ယောတော်မူသည်။ ၃၂၃၊ ၆

တပြိုင်နက်မဖြစ်နိုင်

လောကဓာတ် တခုတည်း၌ ဘုရားနှစ်ဆူ တပြိုင်နက် မပွင့်နိုင်။ လောကဓာတ် တခုတည်း၌ စကြဝတေးမင်း နှစ်ယောက် တပြိုင်နက် မဖြစ်နိုင်။

ဘုရား၂ဆူ မပွင့်ခြင်းအကြောင်း၃မျိုး

အံ့ဩဘွယ်မဟုတ်ခြင်း ဒေသနာအထူးမရှိခြင်း ငြင်းခုံဘွယ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ၆ ၄၂၃
၁၅။ အဋ္ဌာနပါဠိ ဒုတိယဝဂ်

မိန်းမဖြစ်က ဆုံးရှုံးရ ငါးဝအကျိုးတွေ

ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မဖောက်ပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသော တရားကို သိနိုင်သော ဘုရားမဖြစ်၊ စကြာဂုဏ်ကို လည်နေနိုင်သော စကြဝတေးမင်း မဖြစ်၊ သိကြားမင်းမဖြစ် မာရ်နတ်မဖြစ် ဩဟောမဖြစ်။

မိန်းမစကြဝတေးမင်းမဖြစ်နိုင်ခြင်းအကြောင်း

အအိမ်အတွင်း၌ ထားအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်ဝသည်မရှိ၍ လက္ခဏာမပြည့်စုံခြင်း၊ မိန်းမရတနာမရှိ၍ ရတနာဂုဏ် မပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ၆ ၃၆၃၊ ၃၁၃

၁၅။ အဋ္ဌာနပါဠိ တတိယဝဂ်

မဖြစ်နိုင်သော အရာများ

ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်၏ အလိုရှိအား နှစ်သက်အပ်မြတ်နိုး

ဧကနိပါတ်

အပ်သော အကျိုးမဖြစ်နိုင်၊ ကာယသုစရိုက် ဝစီသုစရိုက် မနောသုစရိုက်၏ အလို မရှိအပ် မနှစ်သက်အပ် မမြတ်နိုးအပ်သော အကျိုးမဖြစ်နိုင်၊ ၃၁

ဒုစရိုတသမဂီသေလျှင် နတ်ပြည်မရောက်

ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့် နတ်ပြည်မရောက်နိုင်ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ၃၄ခု

သုစရိုတသမဂီ သေလျှင် ငရဲရောက်မရောက် နည်းမှီဆိုပါ။

ဧကဓမ္မပါဠိ ပဌမဝဂ်

အနုဿတိဆယ်ပါး

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဓမ္မာနုဿတိ သံဃာနုဿတိ သီလနုဿတိ စာဂါနုဿတိ ဒေဝတာနုဿတိ မရဏဿတိ ကာယဂတာသတိ ဥပသမာနုဿတိ သောနာပါနုဿတိ၊

အနုဿတိဆယ်ပါး ပွားများရကျိုးဂုဗျိုး

အနုဿတိဆယ်ပါးကို ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာပွားများလျှင် ဧကန်သံသရာ ဝဋ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ သံသရာဝဋ်၌ မဲတပ်မက်ခြင်းငှါ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ကိလေသာတို့၏ အပြီးသတ်ချုပ်ခြင်းငှါ ကိလေသာတို့၏ ကင်းငြိမ်းခြင်းငှါ အနိစ္စ စသော လက္ခဏာ သုံးပါးသို့တင်၍ အထူးသိခြင်းငှါ သစ္စာငှါးကိုသိခြင်း မဂ်ဉာဏ်ငှါးကို ထိုးထွင်း သိခြင်းငှါ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ ၅၄ခု အရဟံပတိအကျိုး ၃၂

ဆောင် ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ၊ သံဃတဖြာ၊ သီလ စာဂါ၊ ဒေဝ သတာ၊

အာနာပါန၊ မရဏ ကာယာ၊ ဥပါထညှိ၊ မုတ်သိ ဆယ်ပါးလာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြောင့် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီးသောအကုသိုလ် တိုးပွားသည်၊ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်လည်းမဖြစ် ဖြစ်ပြီးကုသိုလ်များလည်း ဆုတ်ယုတ်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကြောင့် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်မဖြစ် -----

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်း အယောနိသော မနသိကာရ၊

သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်း ယောနိသော မနသိကာရ၊

သတွာတွေ အပါယ်ရောက်ကြောင်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊

သတွာတွေ နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ၃၃

မိစ္ဆာအယူရှိသူသည် အပြည့်အစုံ ဆောက်တည်အပ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ကံသုံးပါး စေတနာ ပတ္တနာ ပဏိဓိ သင်္ခါရတရားတို့သည် အလိုမရှိအပ် မနှစ်သက်အပ် မဖြစ်နိုင်အပ်သော အကျိုးဖြစ်ခြင်းငှါ စီးပွားမဲ့အလိုငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ အကြောင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ မိစ္ဆာအယူသည် ယုတ်ညံ့သောကြောင့်၊

ပါဠိစိ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ နိဗ္ဗဗိဇိဝါ ဘောသာတကိဗိဇိဝါ တိတ္တကာ လာဗုဗိဇိဝါ အလ္လာယ ပထဝိယာ နိက္ခိတ္တံ ယဇ္ဇေဝ ပထဝိရသံ ဥပါဒိယတိ၊ ယဉ္ဇ အာပေါရသံ ဥပါဒိယတိ၊ သဗ္ဗံ တံ တိတ္တကတ္တာယ ကဋျကတ္တာယ အသာတတ္တာယ သံဝတ္တတိ၊ ဥစ္ဆူဗိဇိဝါ သာလိဗိဇိဝါ မုဒ္ဒိကာဗိဇိဝါ။ ၃၄

လုပ်သမျှ ၃ က

တမာမျိုးစေ ဗူးခါးမျိုးစေ သပွတ်ခါးမျိုးစေသည် စုပ်ယူအပ်သော မြေဆီမြေလွှာ မြေဩဇာသည် ခါးဘိုရန်သာ ဖြစ်လာသကဲ့သို့ မိစ္ဆာအယူရှိသူသည် ဆောက်တည် အပ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ စေတနာ ပတ္တနာ ပဏိဓိ သင်္ခါရ တရားတို့သည် -- အကြောင်း ထိုတမာစသော မျိုးစေသည် ညံ့ဖျင်းသောကြောင့်၊

အလှူပစ္စည်း

အလှူပစ္စည်းတော်ဝင်

၁၄
အလှူပစ္စည်းတော်ဝင်... အလှူပစ္စည်းတော်ဝင်... အလှူပစ္စည်းတော်ဝင်...
အလှူပစ္စည်းတော်ဝင်... အလှူပစ္စည်းတော်ဝင်... အလှူပစ္စည်းတော်ဝင်...

၁၆။ မကမ္မေပိန္နဲ တိတိယဝဂ်
နတ်လူဆင်းရဲခြင်းငှါဖြစ်လာသူ

မှားသောအယူရှိသူ ဖောက်ပြန်သော အပြင်ရှိသူဖြစ်သည်။ ၃၅

ပါဠိစိ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကမ္မေဗ္ဗံ သမ္ပနပဿာနံ။ ယံ ဧဝံ မဟာသာဝဏံ။
ယယယိဒံ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။
ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။
ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမ်းအပြစ်များ
လှူဆောင်သော ပစ္စည်းပစ္စည်းတို့ထက် အပြစ်ကြီးပါသည်။ ၁၆။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ သုပရပ်များ

လူအများကို ကုသလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးမှ ထင်ရှား နှစ်ကုသလကမ္မပထ
တရားဆယ်ပါး၌ တည်စေသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အပြန်သံ

ပါဠိစိ ဘေယျထာဘိ ဘိက္ခဝေ နဒိမုခေ ခိပုံ ဥဇေယျ၊ ယောနံ ဖတ္တာနံ အဟိတာယ
ဒုက္ခာယ အနယာယ ဗျသနာပ၊ ဓနုဿခိပ္ပံ မညေ လောကေ ဥပ္ပေပေ။

မကွလိကြောင့် လူအများဆင်းရဲ

များစွာသောငါးတို့၏ စီးပွားမဲ့အလိုငှါ ဆင်းရဲခြင်း မကြီးပျားခြင်း ပျက်စီးခြင်းငှါ
မြစ်ဝ၌မြူးထောင်ထားသကဲ့သို့ လူအများ၏ စီးပွားမဲ့အလိုငှါ မချမ်းသာခြင်းငှါ
နတ်လူတို့ဆင်းရဲခြင်းငှါ မကွလိ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ၃၅

အုပ်စုလေး ညွှန်းကဏ္ဍ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိနာယ

သာသနာနှစ်ခု ကာဟမ္ပများ

မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သော သာသနာ၌ ဆောက်တည်စေသူ ကျင့်သုံးသူ နှစ်ဦးလုံး အကုသိုလ်ကို တိုးပွားစေကြသည်။ ဒါယကာက အတိုင်းအရှည်ကိုသိရမည်။ အလှူခံပုံဂိုဏ်သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိတိုက်၊ ဤစားအားထုတ်သူသည် ဆင်းရဲစွာနေရမည်၊ ပျင်းရိသူသည် ချမ်းသာစွာနေရမည်။ ၃၅

အကြောင်း တရားကို မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သောကြောင့်၊ ၂၀ခု နိပါတ်ဝန်အထောက် ဂေါနိပါတ်၊ ဧကမေပပါဠိ တတိယဝဂ်၊ ၂၀ခု

ကောင်းစွာဟောအပ်သော သာသနာတော်၌ ဆောက်တည်စေသူ ကျင့်သုံးသူ နှစ်ဦးလုံး ကုသိုလ်ကို များစွာ တိုးပွားစေကြသည်။

ဘဝကိုမျိုးနွယ် ချုပ်စားခြင်းမျိုး

ကျင့်ကြံ ကျင့်ငယ် တံဆွား ပြု၍ လျှောက်ဆို အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အနံ့မကောင်းသကဲ့သို့ အနည်းငယ်သော ဘဝကို လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီး ကာလမျှလည်း ချီးမွမ်းတော်မူ၊ ဂုဏ်စွာ မုဉ္ဇုံ အမေဠော ပုဗ္ဗော လောဟိတံ၊ ၃၆ ပါဠိစိ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ အပ္ပမတ္တကောပိ ဂုဏော ဒုဂ္ဂန္ဓော ဟောတိ၊ ဝေမေဝ ခေါ အဟံ ဘိက္ခဝေ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ဘဝံ နဝဠောမိ အန္တမသော အစ္စရေ သင်္ခာတမတ္တမ္ပိ၊ ၁၃၂၉ခု၊ ၃၆

ဧကမေပပါဠိ စတုတ္ထဝဂ်

ပါဠိစိ ပေါက္ခရဏိရာမဏေယျကံ၊ အထခေါ ဧတဒေဝ ဗဟုတရံ၊ ယဒိဒံ ဥက္ကာလဝိကူလံ နဒိဝိဒုဂ္ဂံ ခါဏုကဏ္ဍကဋ္ဌာနံ ပဗ္ဗတဝိသမံ၊ ၃၃ခု မြန်မာပြန် ၃၇

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာတိဝံသ

ဗျေဒိပ်၌ အာရာမ် တော မြေ ရေကန်တို့ဖြင့် နွေလျော်ဘွယ်ကောင်းသော အရပ်ကနည်း၍ မြင့်မောက်သောအရပ် ချိုင့်ဝှမ်းအရပ် မြစ်ရေစားသဖြင့် အသွား အလာခက်သောအရပ် သစ်ငုတ်ဆူးငြေငင့်ရှိသောအရပ် မညီညွတ်သောတောင်ကျန်း အရပ်ကသာများသည်။

အနည်းအများ လူ နတ် ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ သေလျှင် နတ်လူ ဖြစ်သူနည်း၍ ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ ဖြစ်သူသာများသည်။ ၁၉၃

၁၇။ ပသာဒကရဓမ္မဝဂ်

လာဘ်ရကြောင်းတရား (၁၆) ပါး

တောကျောင်း၌နေခြင်း ဆွမ်းခံလှူခြင်း ပံ့ပိုးကူသကံန်းဆောင်ခြင်း တံခိဝရိက် သကံန်းဆောင်ခြင်း တရားဟောခြင်း ဝိနည်းမိုရ်ဖြစ်ခြင်း သုတများခြင်း ထေရ်ကြီး ဝါကြီးဖြစ်ခြင်း ဝတ်ရုံခြင်းစသော အသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း စင်ကြယ်သော အခြံအရံရှိခြင်း အခြံအရံများခြင်း အမျိုးကောင်းသားဖြစ်ခြင်း အဆင်းလှခြင်း အသံကောင်းခြင်း အလိုနည်းခြင်း၊ အနာကင်းခြင်း။

ဆောင် အာရုံ ပိဏ္ဏ၊ ပံ စီရ နင်း၊ ဓမ္မ ဝိနိယာ၊ သုတဝါ၊ ထာဝါ အာကပ္ပ၊ ပရိ မဟာ၊ ကောလိယာ၊ ဝဏ္ဏာ ကလျာဏ၊ အပ္ပက္ကစ္ဆ၊ အာဇာဓနင့်၊ သောဠသဓမ္မာ၊ ပြည့်စုံပါမူ၊ လာဘာ စင်စစ်၊ ရတုလစ်၏။

၁၈။ အပရအစ္စရာသဗာတဝဂ်

ဈာန်မှ မကင်းဆိတ်သူ ၁၈၁ပါး

လက်ဖျောက် တစ်ချက်တီးကာလမျှ ဈာန် ၄ပါး အပ္ပမညာလေးပါး သတိပဋ္ဌာန်၄ သဗ္ဗပ္ပဓာန် ၄ ဣန္ဒြေ ၅ပါး ဝိုလိပ်၅ပါး ဗောဇ္ဈင်ဂပါး မဂ္ဂင်ဂပါး အဘိဘာသတနာ၇ပါး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

ဝိမောက္ခဂပါး ကသိုဏ်း၁၀ အသုဘသညာစံသညံ၁၀ အနိဗ္ဗသညာစသညံ၁၀
အနုဿတိ၁၀ ချာန်၄ပါးနှင့်ယှဉ်သော ဣန္ဒြေ၂၀ ချာန်၄ပါးနှင့်ယှဉ်သော မဂ်ဖိုလ်၂၀
အပ္ပမညာလေးပါးနှင့်ယှဉ်သော ဖိုလ်၂၀ ပေါင်း၁၈၀ပါးကို ပွားများသူ၊ ၄၁

စေတောဝိမုတ္တိလေးပါး

ဓမ္မတ္တာ စေတောဝိပုတ္တိ ကရုဏာ စေတောဝိပုတ္တိ နဒိတာ ... ဥပေက္ခာ စေတောဝိပုတ္တိ။

အားထုတ်ခြင်းလေးမျိုး

မဖြစ်သေးသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကို မဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်ပြီးသော
ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကို ရှိပင်ခြင်းငှါ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်ကရားကို
ဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကရားကို တည်ခြင်း မဟုတ်ပျက်ခြင်း ဝေးပွား
များပြားခြင်းငှါ သန္တကဖြစ်စေခြင်း အားထုတ်ခြင်း ဇာတ်ပုံနှင့်ပျက်ခြင်း။

- ဣဒ္ဓိပါဒ်၄ပါး: သန္တိဒ္ဓိပါဒ် ဝိရိယဒ္ဓိပါဒ် စိလ္လိဒ္ဓိပါဒ် ဝိမေသိဒ္ဓိပါဒ်၊ ၄၀
- ဣန္ဒြေ၅ပါး: သဒ္ဓိန္ဒြေ ဝိရိယိန္ဒြေ ဂတိန္ဒြေ ဝေမာဒိန္ဒြေ ပညိဗိန္ဒြေ၊
- ဖိုလ်၅ပါး: သဒ္ဓါဖိုလ် ဝိရိယဖိုလ် သတိဖိုလ် သမာဓိဖိုလ် ပညာရိုဏ်း၊ ၄၂
- ဓောဇ္ဈင်္ဂပါး: သတိသမ္ပောဇ္ဈင် ဓမ္မဝိပဿသမ္ပောဇ္ဈင် ဝိပုဗသမ္ပောဇ္ဈင်

ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင် ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင် သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၊
ကသိုဏ်း ၁၀ပါး ပထဝိကသိုဏ်း အာပေါကသိုဏ်း တောဇောကသိုဏ်း ဝါယော

နီလ ပိတ လောဟိတ သြဒါတ အာကာသကသိုဏ်း ဝိညာဏကသိုဏ်း၊

သညာ ၁၀ပါး အနိစ္စသညာ အနတ္တသညာ မရဏသညာ အာဟာရေ ပဋိက္ခလ
သညာ သဗ္ဗလောကေ အနဘိရတိသညာ အဋ္ဌိကသညာ ပုဂ္ဂဝကသညာ ဝိနိလက
သညာ ဝိစ္ဆိဒ္ဓကသညာ ဥဒ္ဓါမာတကသညာ၊ ၄၃

ကလေးတို့အားသင်ပေးသော

၁၉။ ကာယဂတာသတိဝဂ်

ကာယဂတာသတိပွားလျှင် ကုသိုလ်အားလုံးပွားပြီးဖြစ် ၄၉၅

သမုဒြာကို အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ဖြန့်လိုက်လျှင် သမုဒြာသို့စီးဝင်သော မြစ်ငယ် အားလုံးကိုလည်း အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ဖြန့်ရာရောက်သကဲ့သို့ ကာယဂတာသတိကို ပွားများလျှင် ဝိဇ္ဇာစပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားအားလုံး ပွားများရာရောက်သည်။

ကာယဂတာသတိပွားများရကျိုးကုန်

ကြီးစွာထိတ်လန့်ကြောင်း ဝိပဿနာဉာဏ်အကျိုးငှါ ကြီးစွာသော မဂ်၄ ပါး အကျိုးငှါ ကြီးစွာသော ယောဂ၄ပါးတို့၏ကုန်ရာ ဖိုလ်၄ပါး အကျိုးငှါ သတိပဿ အကျိုးငှါ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်အမြင်ကို ရခြင်းငှါ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ ဒိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါဖြစ်သည်။

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အရသာကိုသုံးဆောင်လိုလျှင် ကာယဂတာသတိကို သုံးဆောင်ရမည် မေး ကာယဂတာသတိသည် လောကီဖြစ်ပါလျက် အဘယ်သို့လျှင် ကာယဂတာ သတိကို သုံးဆောင်သူတို့သည် နိဗ္ဗာန်ကိုသုံးဆောင်သည်မည်ပါသနည်း၊ ၂၅၅၊ ၆ ဖြေ ကာယဂတာသတိကို ပွားများပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်သောကြောင့်။

ဧကန်ပါတ် ပြီးပါပြီ

ထပ်ထပ်တ္တိရုံဝတ္ထနာ

စုတနိပါတ်ဝိသုဒ္ဓိတော်

ဝဋ္ဋမပဏ္ဏာသထ ကမ္မကရထဝဂ် ဝဋ္ဋသုတ်

အပြစ်နှစ်မျိုး မျက်မှောက်ဘာညီ၌ ဖြစ်သောအပြစ် တစ်လွန်ဘဲ၌ ဖြစ်သောအပြစ်၊
 သုံးဆယ်နှစ်ဖြာ ကံကြမ္မာ

ရောနေ့ ဖောရံ ဂတေတွာ ပိဝိဓာ ကမ္မကာရဏာ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုတို့ကို၊
 ကာရေန္တေ-ပြုစေသည်တို့ကို၊ ကသာဟိပိ-နှင့်တံတို့ဖြင့်လည်း၊ တာဠေခန္တေ-
 ရိုက်နှက်နေသည်တို့ကို၊ ဓေတ္တေဟိပိ-ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်လည်း၊ အဒ္ဒဒဏ္ဍကေဟိပိ-
 လေးတောင်ထက်ဝက် နှစ်တောင်ရှိသော နှုတ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဟတ္ထမ္ပိ ပါဒမ္ပိ ဟတ္ထပါဒမ္ပိ
 ကတ္ထမ္ပိ နာသမ္ပိ ကတ္ထနာသမ္ပိ၊ ဆိန္ဒန္တေ-ဖြတ်နေသည်တို့ကို၎င်း၊

ဓိလင်္ဂလာလိကမ္ပိ-ဦးခေါင်းခွံကို အပေါက်ဖောက်ကာ သံပူရဲရဲ ထည့်သွင်း၍
 ပုန်းရည်အိုးမှ ပုန်းရည်ဆူပွက် လျှံတတ်သကဲ့သို့ ဦးနှောက်ဆူပွက် လျှံတတ်လာအောင်
 ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုလည်း၊ သင်္ခမုတ္တိကမ္ပိ- ခရသင်းကဲ့သို့ ဖွေးဖွေးဖြူသော
 ကတုံးရှိအောင် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုလည်း၊ ရာဟုမုခမ္ပိ-ပါးစပ်ကို သံငုတ်ဖြင့်
 ဖွင့်ထောက်ကာ ဟထားစေ၍ ရာဟုခံတွင်း၌ ရောက်နေသော နေလုံးနှင့်တူအောင်
 အာခေါင်တွင်း၌ မီးထွန်းခြင်းကိုလည်း၊ ဇောတိမာလိကမ္ပိ-ဆီစိမ်အဝတ်တို့ဖြင့်
 တကိုယ်လုံးရစ်ပတ်၍ မီးရှို့ခြင်းဖြင့် မီးပန်းရှိအောင် ညှင်းပန်းခြင်းကိုလည်း၊
 ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကမ္ပိ- ဆီစိမ်အဝတ်တို့ဖြင့် လက်ကိုရစ်ပတ်ကာ မီးတိုင်ပမာ အရောင်
 အဝါလင်းအောင် မီးရှို့ခြင်းကိုလည်း၊ ဧရကဝတ္တိကမ္ပိ- ပိန်ရွက်ပမာ ကိုယ်အရေလွှာကို
 ဆွဲခွါခြင်းကိုလည်း၊ ဧရကဝါသိကမ္ပိ- ခန္ဓာကိုယ်မှ ဆွဲခွာထားအပ်သော အရေတည်း
 ဟူသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်စေခြင်းကိုလည်း၊ ဧကေယျကမ္ပိ-ဧဏီသားကောင်ပမာ

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာတိဝံသ

လေးဘက်ထောက် ဝပ်တွားစေပြီးနောက် ပတ်ဝတ်လည်မီးဖြင့်ရံလျက် မုတ်မြိုက်
လောင်ကျွမ်းစေခြင်းကိုလည်း။

ပလိသမံသိကမ္မိ- အဇ္ဈန်၂ခုရှိသော သံချိပ်တို့ဖြင့် အသားအရေ အကြောတို့ကို
ဆွဲချိပ်ခွာယူခြင်းကိုလည်း။ ကုမာပဏိကမ္မိ-ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးကို တကျပ်သားခြင်း
ခုတ်စင်းချခြင်းကိုလည်း။ ဒါရာပတိစ္ဆိကမ္မိ- ခန္ဓာကိုယ် ထိုထိုနေရာတို့၌ လက်နက်တို့ဖြင့်
ချိတ်နှက်ခုတ်ဖွမ်း၍ အသားအရည် အကြောတို့ကို ဘီးကြမ်းဖြင့် ပွတ်ခြစ်ကား
သားငန်ရေဖြင့် လေးစင်းချခြင်းကိုလည်း။ ပလိဃပရိဝတ္တိကမ္မိ- ဘံခါးကျည်ပမာ
ဗျာဗျာလည်သောအင် ခြေထောက်ကို ဆွဲလှည့်ခြင်းကိုလည်း။

ပလာလင်္ဂကမ္မိ- ကောက်ရိုးအင်းပြင်ပမာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ခေါက်လိပ်ခြင်း
ဟိုလည်း၊ တက္ကေန- လောလောဗူသော၊ တေလေနပိ- ဆီဖြင့်လည်း။ ဩသိဉ္စဒန္တ-
သွန်းလောင်းသည်တို့ကို၎င်း။ သုနဓေဟိပိ- ခွေးငတ်ဘိုက်လည်း။ ဒါဒါပေဇ္ဇေ-
ခဲစားစေသည်တို့ကို၎င်း။ အသိနာပိ သိသံ ဘိန္ဒုပေဇ္ဇေ ပဿတိ။ ၄၄၇

တမလွန်အပြစ်ကိုကြောက်၍ရှောင်ကြဉ်ပုံ

အချို့သူသည် ကာယဒုစရိုက်-ဝစီဒုစရိုက် မနေ့ဒုစရိုက်၏ အကျိုးသည်
ဘမလွန်ဘဝ၌ ယုတ်ညံ့၏ ဆင်းရဲ၏ငါလည်း ကိုယ်ဖြင့် ကာယဒုစရိုက်ကို
နှုတ်ဖြင့်ပစီဒုစရိုက် စိတ်ဖြင့် မနေ့ဒုစရိုက်ကို ပြုလိုက်လျှင် သေပြီးနောက်
ခရဲရောက်ရလိမ့်မည်ဟု တမလွန်အပြစ်မှ ကြောက်၍ ဒုစရိုက် သုံးပါးကိုပယ်ပြီး
သုစရိုက်သုံးပါးကို ပွားများ၏ မိမိကိုယ်ကို စင်ကြယ်အောင် ရွက်ဆောင်၏။ ၅၀

နိဿယ-အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗဝဇ္ဇဟိ-တို့နဲ့ပရိမ္မိဿတိ-အရဟတ္တမဂ်
အရဟတ္တဖိုလ်ကြောင့် လွတ်လတ်၊ ဧတေ-ဤလွတ်မြောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို၊
ဝဇ္ဇဘိရုနော-အပြစ်မှကြောက်သူသည် (ဆဋ္ဌိသ) ဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော-ရှိသူသည်၊
ပါဠိကံခံ-အလိုရှိတိုက်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

တစ်နည်း တေ-သည်၊ ဝဇ္ဇဘိရုနော-သု၏၊ ဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော-သု၏၊
ပါဠိကံခဲ-ကေနိန္ဒြိမမည့် အကြောင်းတည်း။ ၅၁

၂။ ပဓာနသုတ်

လွမ်းရိုးနိုင်ခဲသော တရားနှစ်မျိုး

လူတို့အား သက်န်း ဆွမ်း ကျောင်း သေး တို့ကိုလှူခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်း၊
ရဟန်းတို့အား ဥပဓိအားလုံးတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ အားထုတ်ခြင်း၊
ဥပဓိအားလုံးတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ အားထုတ်ခြင်းသည် အမြတ်တော်။

၃။ တပနိယသုတ်

ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ကာယသုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက်
မနောသုစရိုက် မပြုမိသုသည် ငါသည် ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်ကို
ပြုအပ်မိလေစွ၊ ကာယသုစရိုက် ဝစီသုစရိုက် မနောသုစရိုက်ကို မပြုမိအပ်လေစွ
ဟုကွေး၍ ပူပန်ရသည်။ အတပနိယလွယ်ပြီ။

၅။ ဥပညာတသုတ်

အရဟတ္တဓဂ်ဉာဏ် သိဗ္ဗညုတံဉာဏ် နိဗ္ဗာန်တို့၏ နိရုပါး ၂၇ခု
ကုသိုလ်တရားတို့၌ ရောင့်ရဲမှုမရှိခြင်း ဝိရိယကို အားထုတ်မှု၌ နောက်မဆုတ်ခြင်း
နောက်မဆုတ်ဘဲ အားထုတ်ပုံ

စင်စစ် ခန္ဓာကိုယ်၌ အရံ အကြော အရိုး ကြွင်းကျန်ပါစေ အသားအသွေး
ခြောက်ခန်းပါစေ ယောက်ျားတို့၏ သားအစွမ်းဖြင့် ဝိရိယဖြင့် အဆင်ဆင် မြင့်သော
အရာသို့ ရောက်ကြောင်းဝိရိယဖြင့် ရောက်ထိုက်သော အရာသို့ မရောက်မချင်း ဝိရိယ
ရပ်တန့်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟုတ် အားထုတ်ရမည်။ ၅၂

ခုနစ်ပါး

ဝိရိယအင်္ဂါလေးပါး

- ၁။ အရှေ့ကြွင်းပကျန်ပါစေ။ ၂။ အကြောကြွင်းကျန်ပါစေ။
- ၃။ အရိုးကြွင်းကျန်ပါစေ။ ၄။ အသားအသွေးခြောက်ခမ်းပါစေ။

၆။ သံယောဓနသုတ်

သာယာဘွယ်ဟုရှုခြင်းအပြစ်

သံယောဓဉ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော တောဘူမကသင်္ခါရတို့၌ သာယာဘွယ်ဟု ရှုလေ့ရှိသူသည် ရာဂ ဒေါသ မောဟကို မိပယ်နိုင်သဖြင့် ဇာတိ ဇရာ မရဏ ဝမ်းနည်းခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း တို့မှမလွတ်၊ ဒုက္ခမှမလွတ် ငြီးနွှဲ ဘွယ်ဟု ရှုလေ့ရှိသူကို အပြန်သိပါ။ ၅၂

၇။ ကထာသုတ်

မည်းညစ်သောတရား၂ပါး မကောင်းမှုမှ မရှက်ခြင်း မကောင်းမှုမှ မကြောက်ခြင်း၊ ပြုစင်သော တရားနှစ်ပါး မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်း မကောင်းမှုမှ ကြောက်ခြင်း၊

၉။ ဝိရိယသုတ်

လောကပါလတရားနှစ်ပါး မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်း မကောင်းမှုမှ ကြောက်ခြင်း၊

လောကပါလမရှိလျှင် ဖြစ်လာစေ့ပြဿနာ

ထိုတရားနှစ်ပါးမရှိလျှင် “ဤလောက၌ အမေ မိကြီး မိခွေး ဦးကြီး ဦးလေး၏ မယား ဆရာ၏မယား လေးစားထိုက်သူ၏မယား” ဟု မထင်ရှားတော့ ဆိတ်သုံးကြက် ဝက် အိမ်ခွေး တောခွေးတို့ကဲ့သို့ ရောယှက်ဆက်ဆံခြင်းသို့ရောက်ရာ၏။

နယ်စပ်ညာယေထ “မာတာ” တိဝါ “မာတုဇ္ဇာ” တိဝါ “မာတုလာနိ” တိဝါ “အာစရိယဘာရိယာ” တိဝါ “ဂဇ္ဇနံ ဒါရာ” တိဝါ။ သဗ္ဗေဒံ လောကော အဂမိဿ၊ ယထာ အဇေဋကော ကုက္ကုဋ္ဌသုကရာ သောဏသင်္ဂါလာ၊ ၁၇၊ ၄၁၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

၂၃

၁၀။ ဝဿုဝနာယံကသုတ်

ဝါထပ်ခြင်းနှစ်မျိုး ပုရိမဝါကပ်ခြင်း၊ ဝေဒိမိဝါကပ်ခြင်း။

၂၃

တသ္မဒ္ဓနိဂါထာ

ဝဇ္ဇာ ပဓာနာ၊ ဓဒ္ဓ တပနိယာ၊ ဥပညာတေန ပဉ္စမံ။

သံယောဇနဉ္စ ကဏ္ဍေ၊ သုတ္တိ ဧရိယာ ဝဿုဝနာယံကေန ဝဂ္ဂေါ။

၂။ အဓိကရထဝဂ်

အား ၂မျိုး စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင် အား တိုးပွားစေခြင်းအား။

၂၄

စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းအား

ဤလောက၌ အချို့သူသည် ကာယဒုရိက် ဝစီဒုရိက် မနောဒုရိက်၏အကျိုးသည် မျက်မှောက် လာမလွန် နှစ်တန်သော ဘဝတို့၌ ယုတ်ညံ့၏” ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ ကာယဒုရိက် ဝစီဒုရိက် မနောဒုရိက်ကုပယ်၍ ကာယဒုရိက် ဝစီဒုရိက် မနောဒုရိက်ကို ကိုးပွားစေသည်။ မိမိကိုယ်ကို စင်ကြယ်အောင် ဆောင်ရွက်သည်။

တိုးပွားစေခြင်းအား

ဤဘာဝနာဗလသည် သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အားဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဉာဏ်အားကို မှီ၍ ရာဂ ဒေါသ မောဟကို ပယ်ပြီး အကုသိုလ်ကို မပြု မမှီဝဲတော့။

တစ်နည်း သတိ ဓမ္မဝိစယ ဝီရိယ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ သမာဓိ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင် ၇ ပါးကို ဥပဓိတို့မှ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုမှီအောင် ရားစသည်တို့ မဘပ်မက်ရာ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုမှီအောင် ကိလေသာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပြေးဝင်ခြင်း အားဖြင့် ရင့်ကျက်ပြီးဖြစ်အောင် ပွားများခြင်း။

တစ်နည်း ဈာန်လေးပါးတို့ရခြင်း။

၂၅

ဗုဒ္ဓ၏ဒေသနာနှစ်မျိုး အကျဉ်းအားဖြင့် ပြောခြင်း၊ အကျယ်အားဖြင့် ပြောခြင်း။

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ

အဓိအရထား၏အပြစ်၄မျိုး ၄၆၃

ကာလကြာရှည် တည်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဆဲရေးခကား၊ ဖြစ်ပွားခြင်း၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့် ခတ်ထန်ခြင်း၊ ရဟန်းများ ချမ်းချမ်းသာသာ မနေခြင်း၊

အာပတ်သင့်သောရဟန်းဆင်ခြင်ပုံ

ငါ ကိုယ်ဖြင့် အာပတ်ကို လွန်ကျူးမိတယ်၊ အဲဒါကို သူမြင်သွားတယ် ငါသာ မလွန်ကျူးမိဘူးဆိုရင် သူမြင်မှာမဟုတ် လွန်ကျူးမိလို့သာ မြင်သွားတာ မြင်လို့ မနှစ်သက်ဘွယ်စကားကို ပျက် ငါ့ကို လာပြောတယ်၊ အပြောခံရတော့ ငါမခံချင်ဘူး မခံချင်လို့ သူ့များတွေကို နှိပ်မိတယ်၊

ဒေသနာမဆောင်လို့ မင်းချင်းယောက်ျားတွေက ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဖမ်းကြပြီဆိုလျှင် မင်းချင်းတွေမှာ အပြစ်မရှိ အခွန်မဆောင်တဲ့ ယောက်ျားမှာသာ အပြစ်ရှိသလို ဒီကိစ္စမှာလဲ ငါသာအပြစ်ရှိတယ် ဟု ဆင်ခြင်ရမည်၊

အာပတ်ဖြင့်စောဒနာသော ရဟန်းဆင်ခြင်ပုံ

ဤရဟန်းက ကိုယ်ဖြင့် အာပတ်ကို လွန်ကျူးမိတယ်၊ အဲဒါကို ငါမြင်ခဲ့တယ် သူ့ထက် မလွန်ကျူးဘူးဆိုရင် ငါမြင်မှာမဟုတ် လွန်ကျူးလို့သာ ငါမြင်တာ၊ မြင်လို့ မနှစ်သက်ဘွယ်စကားကို ငါပြောမိတယ်၊ ဒါတော့ သူမခံချင်ဘူး၊ သူမခံချင်တော့ သူ့များတွေကို တိုင်မိတယ်၊ အခွန်မဆောင်လို့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မင်းချင်းတွေက ဖမ်းကြပြီဆိုရင် မင်းချင်းတွေမှာ အပြစ်မရှိ၊ အခွန်မဆောင်တဲ့ ယောက်ျားမှာသာ အပြစ်ရှိသလို ဒီကိစ္စမှာလဲ ငါသာ အပြစ်ရှိတယ်ဟု ဆင်ခြင်ရမည်။ ၅၆

သတ္တဝါတွေ အပါယ်ရောက်ခြင်းအကြောင်း

မတရားကျင့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မညီမညွတ် ကျင့်ခြင်းကြောင်း၊ သုဂတိရေးရာကြောင်းတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အညီအညွတ်ကျင့်ခြင်း၊ ပါဠိစိ ဘောတာ ဂေါတမေန အနေကဝရိယာယေန ဓမ္မောပကာသိတော၊ သောဟံ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မဉ္စဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ၁၇၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

သတ္တာအပါယ်ရောက်ခြင်းအကြောင်း

ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်ကို ပြုခြင်းကြောင့်၊

ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်ကို မပြုခြင်းကြောင့်၊ ၁၀၃

မေးသူ ဇာဏုသေသာဏီပုဏ္ဏား ၊ ဖြေဆိုသူ မြတ်စွာဘုရား၊ ၅၈

၁၃၁၈၅ အနက်ပေး

ကတတ္တာစ ဗြာဟ္မဏ အကတတ္တာစ ဧဝမိဇေကဓွေ သတ္တာ ကာယဿ ဘောဒါ
ပရံ ဖရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပံဇ္ဇန္တိ၊

၁၃၅၂၅ မော်ကျွန်းပါဠိစီ

သဘရ ပေ ဘဝံ ဂေါတမော ဘထာ ဓမ္မံ ဒေသေတု၊ ယထာ အဟံ ဣမဿ
သံခိတ္တေန ဘာသိတဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ အဝိဘက္ခဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ အာဇာနေယျံ၊

ဒုစရိုက်ကိုပြုခြင်းအဖြစ် ၅မျိုး

မိမိကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်း ပညာရှိတို့သည် ဥဒကဖြင့်သက်ဝင်၍ ကဲ့ရဲ့ကြခြင်း
မကောင်းသော ကျော်ဇောသံ ပျံ့နှံ့၍တတ်ခြင်း တွေ့တွေ့ဝေဝေ သေရခြင်း သေသည်အခါ
ငရဲရောက်ရခြင်း၊ သုစရိုက်အကျိုး အပြန်သိပါ၊ ၁၃၂၊ ၄၄ ၃ ၅၉

ဟောသူ မြတ်စွာဘုရား၊ နာသူ အရှင်အာနန္ဒာ၊

အကုသိုလ်ကိုပယ်ရန် ဟောခြင်းအကြောင်း

အကုသိုလ်ကို ပယ်၍ရနိုင်သောကြောင့်၎င်း အကုသိုလ်ကို ပယ်လိုက်လျှင် စီးပွား
ချမ်းသာခြင်းငှါ ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း အကုသိုလ်ကို ပယ်ရန် ဟောတော်မူသည်၊

အကုသိုလ်ပွားရန် ဟောခြင်းအကြောင်း အပြန်သိပါ၊

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ

သာသနာတည်ကြောင်းတရားနှစ်ပါး

ပါဠိတော် ပုဒ်မျှည်းကို ကောင်းစွာ စိတ်၌ထားခြင်း၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တဉ္စ ပဒဗျဉ္စနံ၊

အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကောင်းစွာစိတ်၌ ထားခြင်း၊ အတ္ထောစ ဒုန္နိတော၊ ၅၃၃

သာသနာကွယ်ကြောင်း တရား၂ပါး အပြန်သိပါ။ ၆၀

၃၈ ဗာလဝဂ်

လူမိုက် ၂ယောက်

မိမိအပြစ်ကို အပြစ်ဟုမမြင်၊ အပြစ်ကို စွင့်ဟဝန်ခံ တောင်းပန်သူအား တရားနည်းလမ်းအတိုင်း လက်မခံ၊ ၁၇၊ ၂၉ခု၊

ဘုရားကို စွပ်စွဲသူ၂ယောက်

၆၁

ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အတွင်း၌ ဒေါသရှိသူ၊ ဒုဋ္ဌေ ဒေါသန္တရော၊

မကောင်းသဖြင့် မှတ်ယူထားခြင်းဖြင့် သဒ္ဓါလွန်ကဲသူ၊ သဒ္ဓေ! ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ ၂၆ခု

တစ်နည်း မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မောအပ်၏ ဟုပြုသူ၊

မြတ်စွာဘုရား မောအပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ် ဟုပြုသူ၊

တနည်း အခြားပါဠိတော်မှ ဆောင်ယူ၍ သိစေအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော

သတ္တန်ကို တိုက်ရိုက်ပြအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော သုတ္တန်ဟု ပြသူ၊

တိုက်ရိုက်ပြအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော သုတ္တန်ကို အခြားပါဠိတော်မှ ဆောင်၍

သိစေအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော သုတ္တန်ဟုပြုသူ၊

မကောင်းမှုမှုံးလွမ်းသူ မိစ္ဆာအယူရှိသူ ဒုဿိလ၏ဂတိ၂ နိရယဂတိ တိရစ္ဆာနဂတိ

မကောင်မှုကို မမှုံးလွမ်းသူ သမ္မာအယူရှိသူ သီလရှိသူ၏ဂတိ ဒေဝဂတိ မနုဿဂတိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်နိကာယ

မြတ်စွာဘုရား တောထောင်း၌နေခြင်းအကြောင်း

ပျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးကို မြင်တော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နောင်လာနောက်သား ရဟန်းများကို သနားတော်မူသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊

၆၂

မြတ်စွာဘုရားသီတင်းသုံးရာကျောင်း

အာရညကင် ခုတင်မြောက် တောဆိုလောက်၍ လှူသူအရောက်နည်းသော အလွန်ဝေးကွာခြား အစွန်အဖျားတောကျောင်း၊

ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၏ အစို၌ဖြစ်သော တရားနှစ်ပါး သမထ ဝိပဿနာ၊

သမထ ဝိပဿနာ ပွားများရကျိုး

သမထကို ပွားများလျှင် မဂ်စိတ်ကို ပွားများရာရောက်၏။ မဂ်စိတ်ကို ပွားများလျှင် ရာဂကိုပယ်နိုင်၏။ ဝိပဿနာကို ပွားများလျှင် မဂ်ပညာကို ပွားများရာရောက်၏။ မဂ်ပညာကို ပွားများလျှင် အဝိဇ္ဇာကိုပယ်နိုင်သည်။ ၃၅ ၄၈၃ ၅၄ ရက

ရာဂ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်သော အပြစ်

ရာဂကြောင့် ညစ်နွမ်းနေလျှင် မဂ်စိတ်သည် မလွတ်မြောက်နိုင်၊

အဝိဇ္ဇာကြောင့် ညစ်နွမ်းနေလျှင် မဂ်ပညာသည် မတိုးပွားနိုင်၊

အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိပညာ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း

ရာဂကင်းခြင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြစ်သည်။ အဝိဇ္ဇာကင်းခြင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြစ်သည်။ ရာဂဝိရာဂ၊ နေတောဝိမုတ္တိ၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂ၊ ပညာဝိမုတ္တိ၊

၄။ သမစိတ္တဝဂ်

အသပ္ပုရိသဘူမိ သုယုတ်မာတို့၏ တည်ရာဌာန

၁။ သူတပါးတို့ ပြုအပ်ဘူးသော ကျေးဇူးကို မသိခြင်း၊ ၁၉၃

၂။ သူတပါးတို့ ပြုအပ်ဘူးသော ကျေးဇူးကို ထင်စွာမသိ မဆပ်ခြင်း။

အရှင်ဥက္ကမာဘိဝံသ

ကျေးဇူးဆပ်ရန်မလွယ်ကူသူ အမိ အဘဖြစ်ပါသည်။

၆၃

မလွယ်ကူပုံ

သားသည် မိခင်ကို လက်ျာပုခုံး၌ ဘခင်ကို လက်ဝဲပုခုံး၌ထား၍ နံသာလိမ်းပေးခြင်း လက်ခြေတို့ကို ဆုတ်နယ်ပေးခြင်း ရှေ့ချိုးပေးခြင်း လက်ခြေတို့ကို ဆွဲဆန်ပေးခြင်းဖြင့် အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံးပြုစု၏။ မိဘတို့ကလည်း ထိုသားပုခုံး၌ပင် ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စွန့်ကြ၏။ မိဘတို့ကို များသော နှစ်သက်ဘွယ် ရတနာရှိသော ဤမဟာပထဝီမြေကြီးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရသော စကြာဝတေးမင်းအဖြစ်၌ တည်စေပါသော်လည်း မိဘကျေးဇူး ဆပ်၍မကုန်နိုင်ပါ။

ကျေးဇူးဆပ်မကုန်နိုင်ခြင်းအကြောင်းငှါး

မိဘတို့သည် သားသမီးတို့အား ကျေးဇူးများသောကြောင့် ကြီးပြင်းခြင်းသို့ အရာကံစေတတ်သောကြောင့် နိချိုတိုက်ကျွေး မွေးဖြူတတ်သောကြောင့် ဤလောက ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ၁၃၅၅ခု ရက

၆၃

မိဘကျေးဇူးဆပ်နည်း

- ၁။ သဒ္ဓါတရား မရှိသော မိဘတို့ကို သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံအောင် ...
- ၂။ သီလမရှိသော မိဘတို့ကို သီလနှင့် ပြည့်စုံအောင်
- ၃။ ဝန်တိုခြင်းရှိသော မိဘတို့ကို စွန့်ကြဲခြင်းနှင့် ပြည့်စုံအောင်
- ၄။ ပညာမရှိသော မိဘတို့ကို ပညာနှင့် ပြည့်စုံအောင်

ဆောက်တည်စေ သက်ဝင်စေ တည်စေရမည်။ ၁၉ ၂၀ ၂၉ ၃၂ ၅၅ခု

ပါဠိစိ ဣမိဿာစ ဘိက္ခဝေ မဟာပထဝီယာ ပဟူတရတ္တရတနာယ ဘဘာပိတရော ဣဿရာဓိပစ္စေ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌာဓယျ။ နတွေဝ ဘိက္ခဝေ မာတာပိတူနံ ကတံဝါ ဟောတိ ပဋိကတံဝါ။ ၁၃၂၀ခု

၆၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

ပါဠိစိ ဗဟုကာရာ ဘိက္ခုဝေ မာတာသိတရော ပုတ္တာနံ အာပါဒကာ ဝေါသကာ၊
ဣမဿ လောကဿ ဒသေတောရော။ ၁၃၅၂ခု ပဲခူး

ဗုဒ္ဓဝါဒ ပြုထိုက်၏ဟူသော ဝါဒ၊ မပြုထိုက်ဟူသော ဝါဒ၊

ကိရိယဝါဒိ အကိရိယဝါဒိ

ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်နှင့် များစွာသော ယုတ်မားသော
အကုသိုလ်တရားတို့ကို မပြုထိုက်၊ ကာယသုစရိုက် ဝစီသုစရိုက် မနောသုစရိုက်နှင့်
များစွာသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပြုထိုက်သည်။

မေးသူ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်၊ ဖြေသူ ဖြတ်စွာဘုရား။

၆၃

အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေးကို ဗုဒ္ဓဟောသော အလှူစုံ၂မျိုး၊ သေခပုဂ္ဂိုလ် အသေခပုဂ္ဂိုလ်၊

အရှင်သာရိပုတ္တရာဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုး၊

အဗျတ္တသံယောဇဉ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ် ဗဟိဒ္ဓသံယောဇဉ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊

အဗျတ္တသံယောဇဉ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်

သီလရှိ၏ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလဖြင့် နောင်စည်းအပ်သော ကိုယ်နှုတ်ရှိ၏၊
အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အကျမြူသဘွယ် သေးငယ်သောအပြစ်တို့၌ ဘေးဟု
ခွလေ့ရှိ၏၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏၊ ထိုရဟန်းသေလျှင် ကာမာဝစရ
ဘုံသို့ ရောက်ပြီး ထိုကာမာဝစရဘုံမှ စုတေလင်သော် ဤလူ့ပြည်သို့ ပဋိသန္ဓေနေသော
အားဖြင့် ပြန်လာသူ၊ ၃၀ခု။

ဗဟိဒ္ဓသံယောဇဉ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်

သီလရှိ၏ ။ပ။ ထိုရဟန်းသည် စတုတ္ထဗျာန် သမာပတ်ကိုရ၍ သေလျှင်
သုဒ္ဓါဘိသဘုံသို့ ရောက်ပြီး ထိုသုဒ္ဓါဘိသဘုံမှ စုတေလင်သော် ဤလူ့ပြည်သို့ ပဋိသန္ဓေ
နေသောအားဖြင့် ပြန်မလာသူ၊ ၃၀ခု

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သာဝတ္ထိမြို့ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌ တည်သော ဝိသင်္ခါ၏ ဩဿဒိ၌ဟောတော်မူသည်။ ၆၄

သမစိတ္တနုတ်တို့၏တန်ခိုး

အပ်ဖျားမျှလောက်သော အလွန်ကျဉ်းမြောင်းရာထရပ်၌ နတ် ၁၀ ၂၀ ၃၀ ၄၀ ၅၀ ၆၀ နေနိုင်ကြခြင်း အချင်းချင်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတိုးရေ့ရခြင်း။

အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်စိတ်ကို ပွားများစွဲ

ထိုသို့နေနိုင်အောင် ဤသာသနာနှင့် ဤလူ့လောက၌သာလျှင် သမာပတ်စိတ်ကို ပွားများခဲ့ကြသည်။ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်မှ ပွားများကြသည်မတုတ် ၅၃ခု ၆၆

ပါဠိစိ တတ္ထ နှုန တာသံ ဒေဝတာနံ တထာ စိတ္တိ ဘာဝိတိ ယေန တာ အာရဂ္ဂကောဠိနိတုဒနမတ္ထေပိ တိဋ္ဌန္တိ၊ ၄ ၈ အညမည် ဗျာဗာဓေန္တိ၊ ၄၄ခု

ယေန-အကြင်သမာပတ်စိတ်ဖြင့်၊ဝါ-ကြောင့်၊ အာရဂ္ဂကောဠိနိတုဒနမတ္ထေပိ- အပ်ဖျားမျှလောက်သော အရပ်၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ အညမည်၊ နဗျာဗာဓေန္တိ-မတိုးရေ့ ကြကုန်၊တထာ-ထိုမျှလောက် ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ်၌ အချင်းချင်း မတိုးရေ့ရဘဲ ပေါင်းစုနေနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊တတ္ထ-ထိုဗြဟ္မာဘဝ၌၊ တာသံဒေဝတာနံ-ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊စိတ္တိ-သမာပတ်စိတ်ကို၊ဘာဝိတိနုန-ပွားများ အပ်ခဲ့လေရာ၏၊ ဣဓေဝ-ဤသာသနာတော်နှင့် ဤလူ့လောက၌သာလျှင်။ ၆၆

ဣန္ဒြေစိတ် ငြိမ်သက်ခြင်းအကျိုး

ငြိမ်သက်သော ကာယကံ ငြိမ်သက်သောစိတ်ကံ ငြိမ်သက်သော မနောကံဖြစ်သည်။

ပျက်ဆီးကြသူများ

ဤတရားတော်ကို မနာကြရသော သာသနာတော်အယူမှ ကပါးသောအယူရှိသော ဝါရီဗြိုင်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

စတ္တိယ ဗြာဟ္မဏ ဂဟံဝတိအချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းအကြောင်း

ကာမရာဂ၏ လွန်ကဲစွာဝင်ရောက်ခြင်း ကာမရာဂ၏ ဖွဲ့တုပ်ချည်နှောင်ခြင်း
ကာမရာဂညွှန်တွင်း၌ ငြိကပ်နစ်ဝင်နေခြင်း ကာမရာဂ၏ ထကြွသောင်းကျန်းခြင်း
ကာမရာဂ၏ ဝါးမျိုချလိုက်သကဲ့သို့ အာရုံကို အပြီးသတ် ဖမ်းချုပ်ယူင်ခြင်း ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၆၇

သမထချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်း ဒိဋ္ဌိရာဂ၏ လွန်ကဲစွာဝင်ရောက်ခြင်း ဒိဋ္ဌိရာဂ ---
ကာမရာဂဒိဋ္ဌိရာဂကို လွန်မြောက်ပြီးသူ မြတ်စွာဘုရား၊

၎င်းတရားတော်ကို အရှင်မဟာကစ္ဆာနသည် ဝရဏာမြို့ ဘဒ္ဒသာရိမြစ်ကမ်းနား၌
အာရာမဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကို ဧကာတော်မူပါသည်။

ကော ပန ဘော ကစ္ဆာန လောကသ္မိံ ယေံ ဣမံ ဓေဝ ကာမရာဂါ ဘဒ္ဒိဗေသ
ဝိနိဗန္ဓ ပလိဂေဝေ ပရိယုဋ္ဌာနဈောသာနံ သမတိက္ကန္တော၊ ၄၂၊ ၅၂၊ ၆၇

အာရာမဒဏ္ဍပုဏ္ဏားဥဒါန်း

နမောတဿ သုံးကြိမ်ဆို၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကာမရာဂ၏လွန်ကဲစွာ...
ဒိဋ္ဌိရာဂ၏ လွန်ကဲစွာ ...ဖမ်းချုပ်ယူင်ခြင်းကို လွန်မြောက်တော်မူပြီ၊ ၆၈

ပါဠိစိ သေယျထာပိ ဘောကစ္ဆာန နိက္ခမ္ဘိတံဝါ ဥက္ကန္တေယျ၊ ပဋိစ္စန္တံဝါ ဝိဝရေယျ၊
မုဋ္ဌဿဝါ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယျ၊ အန္တကာရေဝါ ဧတလပစ္စောတံ ဓာရေယျ၊ “စက္ခုမန္တော
ရူပါနိ ဒက္ခန္တိ” တိ၊ ၃၈၊ ၃၉

စိတ္တာ မဟာလ္လကာအထူး

စိတ္တာ ဧရာကြောင့် အိုမင်းသူ၊ မဟာလ္လကာ မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့် ကြီးရင့်သူ၊ ၄၀၊ ၅၀
ဝယောအနုပုတ္တေ ယခုခေတ်သက်တမ်းဖြင့် အသက် ၅၀ ကျော်ပြီးသူများကို ယူပါ၊ ၂၇၊ ၃၉

လူကြီးလူငယ် ခွဲခြားပုံ

မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့် အသက် ၈၀ ၉၀ ၁၀၀ ရှိသော ကြီးရင့်သူဖြစ်သော်လည်း ကာမဂုဏ်ခံစားနေလျှင် ကာမ၌ အုပ်စိုးနေလျှင် ကာမအပူတွေ အလောင်ခံနေရလျှင် ကာမဝိဇာကံတွေ အစားခံနေရလျှင် ကာမကို ရှာမှီးခြင်းငှာ အားထုတ်နေလျှင် "လူငယ်" ဟုသာ ခေါ်သင့်ပါသည်။ ၆၈

မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသော ပျိုဖြစ်နေသည့် ပဌမအရွယ်ရှိသူပင် ဖြစ်သော်လည်း ကာမဂုဏ်မခံစားလျှင်။ ပ။ ကာမကို ရှာမှီးခြင်းငှာ အားမထုတ်လျှင် "လူကြီး" ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။ ၂၂ ၃၂ ၃၉၃ ၆၈

အရှင်မဟာကဇာနည် မရရာမြို့ ဂုဏ္ဍပိဏ်ချင်းတော၌ ကန္တရာယနပုဏ္ဏားကို ဟော။

ရေများရေခိုင် မီးများမီးခိုင်

သူပုန်ဇားပြ အင်အားကောင်း၍ မင်းတို့အားနည်းနေရာ အခါ၌ မင်းတို့သည် မြို့တွင်းဝင်ခြင်း မြို့ပြင်ထွက်ခြင်း အစွန်အဖျားဇနပုန် နယ်စပ်ဆေးသည့် လှည့်လည် သွားလာခြင်းငှာ မလွယ်ကူသကဲ့သို့ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့လည်း မြို့တွင်းဝင်ခြင်း မြို့ပြင်ထွက်ခြင်း မြို့ပြင်၌ဖြစ်သော လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ခြင်းငှာ မလွယ်ကူသကဲ့သို့။ ၆၉

ယုတ်မာသော ရဟန်းများ အင်အားကောင်း၍ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ အင်အားနည်းရာအခါ၌ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့သည် သံဃာ့အလယ်၌ ဆိတ်သိတ် နေကြရသည်။ အစွန်အဖျား ဇနပုန်တို့၌မူလည်း နေကြရသည်။ ၄၀ ၅၄၃

ရဟန်းရှင်လူတို့၏ မှားယွင်းသောအကျင့်ကို ချီးမွမ်းတော်မမူ။ ၇၀

ထက်တိုက်ဝိညာဉ်

မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းအပြစ်

မှားယွင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သိထိုက်သော ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော မဂ်တရားကို မပြီးစေနိုင်။ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းအကျိုး

နတ်လူဆင်းရဲ အကုသိုလ်တိုး သာသနာကွယ်အောင်ကျင့်သူ

မကောင်းသဖြင့် သင်ယူမှတ်သားထားအပ်သော သဒ္ဓါအတုအပဖြစ်သော သုတ္တန်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သော သုတ္တန်တို့၏အနက်အဓိပ္ပါယ်နှင့် ပါဠိကို တားမြစ်ကြသည်။ ၇၀

နတ်လူချမ်းသာ ကုသိုလ်ဖြာ၍ သာသနာတည်စေသူများ

ကောင်းစွာ သင်ယူမှတ်သားထားအပ်သော သဒ္ဓါအတုအပဖြစ်သော သုတ္တန်တို့ဖြင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်နှင့် ပါဠိကို လျော်စေကြသည်။

၅။ ပရိသဝဂ်

၁။ ဥတ္တာနာ ပေါ်လွင်သော ပရိသတ်၊ ၂။ ဂမ္ဘီရာ နက်နဲသော ပရိသတ်၊

ပေါ်လွင်သောပရိသတ်ဝမျိုး

ဥဒ္ဒတာ- ဖုံးလွှင့်လှုပ်ကြွ ဥဒ္ဒရိုက်ကုန်သည်၊ ဥဒ္ဒဠာ- ကျူးရှိုးအလား အချီးအနိုး တက်ကြွသော မာန်မာနရှိကုန်သည်၊ စပလာ- သပိတ်သက်န်း အလှပြင်ခြင်းစသည်ဖြင့် လျှပ်ပေါ်လော်လီကုန်သည်၊ မုခရာ- ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိကုန်သည်၊ ဝိကိဏ္ဍ ဝါစာ- ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကျဲသော စကားရှိကုန်သည်၊ မုဋ္ဌဿတံ- ပျောက်ကင်းသော သတိရှိကုန်သည်၊ အသမ္ပဇာနာ- ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် မသိကုန်သည်၊ အသမာဟိတာ- ကောင်းစွာ အာရုံ၌ထားအပ်သောစိတ် မရှိကုန်သည်၊ စိတ္တန္တစိတ္တာ- မရပ်မတည် ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ပါကတိန္ဒြိယာ- ပေါ်လွင်သော

ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကြသော ရဟန်းတို့ရှိသော ပရိသတ်၊ ၇၀

ဥပဋိတဿတိ-အာရုံ၌ ကပ်၍တည်သော သတိရှိကုန်သည်၊

သံဝုတိဋ္ဌိယာ-ကောင်းစွာစောင့်စည်း အပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်၊

၁။ဝဂ္ဂါပရိသာ ဝဂ်ဖြစ်သောပရိသတ် ၂။ သမဂ္ဂါပရိသာ ညီညွတ်သော ပရိသတ်
ဝဂ်ဖြစ်သော ပရိသတ်

ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြ ငြင်းခုံကြ၍ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုပြီး အချင်းချင်း နှုတ်တည်း
ဟူသော လုံတို့ဖြင့် ထိုးဆွလျက် နေကြသော ရဟန်းတို့ရှိသော ပရိသတ်၊ ၄၃၃
ညီညွတ်သော ပရိသတ်

ညီညွတ်ကြ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကြ၍ ဆန့်ကျင်ဘက်မပြောဆိုဘဲ နို့ရည်နှင့် ရေပမာ
ရောယှက်နေကြပြီး အချင်းချင်း ချစ်စသွယ် မျက်လုံးတို့ဖြင့် ကြည့်ရှုလျက် နေကြသော
ရဟန်းတို့ရှိသော ပရိသတ်၊ ၇၁

မုခသတ္တိ ဂုဏ်တို့ကို ဖြတ်တတ်သောကြောင့် မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်
သောစကားသည် မုခသတ္တိမည်ပါသည်။ ၅ ၁၃၁၉ ခု

အနဂ္ဂဝတိ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မရှိသောပရိသတ် . အဂ္ဂဝတိ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ပရိသတ်
မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မရှိသောပရိသတ်

ဆရာတပည့်နှစ်ဦးလုံး ပစ္စည်းလေးဖြာ ဝေါများခြင်းငှါကျင့်၍ သိက္ခာသုံးဖြာ
သာသနာကို လျှော့ရဲစွာ ကျင့်ကြ၏။ အပါယ်သွားကြောင်း မကောင်းသော နိဝရဏ
ဘရား၌ ခေါင်းဆောင်များဖြစ်၍ ဥပဓိတို့၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၌ ချထားအပ်သော ဝီရိယ
ရှိကြ၏။ မရောက်အပ် မရအပ် မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

တရားထူးသို့ ရောက်ခြင်း ရခြင်း မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ မကျင့်ကြ၊ ၅၂၅ ရက
အနဂါယာ အဂါယာမဟုတ်ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောပရိသတ် အဂါယာ အဂါယာဖြစ်သော ပရိသတ်
အနဂါယာပရိသတ်

ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကို ဟုတ်မှန်စွာ မသိသော ပရိသတ်
အမှိုက်သာဖြစ်သော ပရိသတ်

ချစ်ခြင်းကြောင့် မရောက်ထိုက်သောအရာသို့ ရောက်ခြင်း မုန်းခြင်းကြောင့်
မရောက်ထိုက် ...မသိနားမလည်ခြင်းကြောင့် ... ကြောက်ခြင်းကြောင့် ...

ကြည်လင်သောပရိသတ်

ချစ်ခြင်းကြောင့် မရောက်ထိုက်သေး အရာသို့မရောက် မုန်းခြင်းကြောင့် ...
တွေဝေခြင်းကြောင့် ... ကြောက်ခြင်းကြောင့် ...

၁။ ခဲယဉ်းသဖြင့် ဆုံးမအပ် မမေးမြန်းဘဲ ဆုံးမအပ်သော ပရိသတ်၊ ၇၂

၂။ မေးမြန်း၍ ဆုံးမအပ် လွယ်ကူစွာ ဆုံးမအပ်သော ပရိသတ်၊

ခဲယဉ်းသဖြင့် ဆုံးမအပ် မမေးမြန်းဘဲ ဆုံးမအပ်သော ပရိသတ်

နက်နဲသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော လောကုတ္တရာဖြစ်သော အတ္တကောဏ်
သတ္တာကောင်မှ ကင်းဆိတ်သော ခန္ဓာအာယတနစသော တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော
ဘုရားဟော သုတ္တန်ဟောလျှင် မနာချင်ကြဘဲ ကဗျာဆရာတို့ ဖွဲ့ဆိုအပ်သော
ဆန်းကြယ်သော အက္ခရာဗျည်းရှိသော သာသနာပ သာဝကတို့ ဟောအပ်သော
သုတ္တန်ကိုသာ နာယူသင်ကြား ဆောင်ထားလိုသော ရဟန်းတို့ရှိသော ပရိသတ်၊

အာဓိသဂရ နော သဒ္ဓမ္မဂရ

ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်သော လူဝတ်ကြောင်တို့၏ မျက်မှောက်၌ အချင်းချင်း၏
ဂုဏ်ကိုပြောဆိုကြသည် -

ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော အရူပသမာပတ် အရဟတ္တမဂ်ဟူသော နှစ်ပါးသောအဖို့ တို့ဖြင့် ရူပကာယ နာမကာယတို့မှ လွတ်မြောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာဝိမုတ္တော အရူပသမာပတ်မပါ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်သာ ကိလေသာဟူသော နာမကာယမှ လွတ်မြောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ ကာယသံကို အရူပဈာန်ဖဿကို တွေ့ထိရရှိပြီးနောက် ကာလမခြားဘဲပင် အလယ်မဂ်ဖိုလ် ပေါင်းဟူသော နာမကာယဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ဖျက်မှောက်ပြုသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒိဋ္ဌိဝုတ္တော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ အလယ်မဂ်ဖိုလ် ပေါင်းသို့ရောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော သဒ္ဓါတရား သက်သက်ဖြင့်သာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၊ ၄၉ခု ခမ္မာနုဿာရီ ပဌမဂ်ပညာတရားသို့ အစဉ်လိုက်သော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သဒ္ဓါနုဿာရီ သဒ္ဓါသို့ အစဉ်လိုက်သော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ပြောဆို၍ ရအပ်သောလာဘ်ကို မက်မောတွေ့ဝေ တဏှာလွမ်းမှီးအပ်သည့်ဖြစ်၍ မဆင်မခြင် သုံးဆောင်ခြင်း၌ အပြစ်မမြင် ထွက်မြောက်ကြောင်း ပညာမရှိဘဲ သုံးဆောင်ကြသော ရဟန်းတို့ရှိသော ပရိသတ်၊ ၄၂၊ ၅၃ ခု

မညိညွတ်သော ပရိသတ် ။ ဓမ္မကံ ဝိနယကံ မဖြစ်ပွား မထွန်းကားဘဲ အဓမ္မကံ အဝိနယကံဖြစ်ပွား ထွန်းကားသော ပရိသတ်၊
ညိညွတ်သော ပရိသတ်ကို အပြန်သိပါ။ ၇၄

အဓမ္မကိုပြောလေ့ရှိသော ပရိသတ်

တရားနှင့် ညီ မညီသော အဓိကရုဏ်းကို ဖြစ်စေ၍ အချင်းချင်း မသိမြင်စေကြ မကြည့်ရှု မစစ်ဆေးစေကြ အဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းကို စွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ မတိုင်ပင်ကြဘဲ ထိုအဓိကရုဏ်းကိုပင် မိမိအယူအဆဖြင့် လွဲမှားစွာ သုံးသပ်ခြင်းဖြင့် စွဲမြဲစွာသက်ဝင်၍ “ဤအယူအဆသာမှန်၏၊ အခြားအယူအဆ မမှန်”ဟု ပြောဆိုသော ပရိသတ် ဓမ္မကိုပြောလေ့ရှိသောပရိသတ် အပြန်သိပါ။ ၇၅

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

တဿုဒ္ဓါနိ ဥတ္တာနာ ဝဂ္ဂါ အဂ္ဂဝတံ၊ အရိယာကသဋ္ဌောစ ပဉ္စမော၊
ဩက္ကာစိတ အာမိသဉ္ဇေဝ၊ ဝိသမာ အဓမ္မာ ဓမ္မိဿနစ၊
ဒုတိယပဏ္ဏာသက ပုဂ္ဂလဝဂ်

မြတ်စွာဘုရား စကြဝတေးမင်းတို့သည်

နတ်လူချမ်းသာခြင်းငှါ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ အံ့ဩဖွယ် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်၊
ဖေတိထိုက်သူများဖြစ်သည် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သေလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလျှင် လူအများ
ပူဆွေးကြရသည်၊ ၇၆

ဖေတိထိုက်သူ တထာဂတော အချပနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ရာဇာ စက္ကဝတ္တိ၊
ဘုရားနှစ်ဆူ တထာဂတော အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊

မိုးကြိုးပစ်လျှင် မလန်သုလေးယောက်

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆင်အာဇာနည်
မြင်းအာဇာနည် သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့တို့သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိအားကြီးသော
ကြောင့် မလန်ကြပါ၊ ၂၅၊ ၄၁ ခု

ကိန္နရာများ လူစကားမပြောကြားခြင်းအကြောင်း

မှသားစကား မပြောလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်
သူတပါးကို မစွပ်စွဲလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ၁၃၂၀၊ ၄၃၊ ၅၁ ခု
မိန်းမမတင်းတိမ်သော အရာ၂မျိုး မေထုန်သို့ရောက်ခြင်း သားသမီးမွေးဖွားခြင်း၊

ရဟန်းယုတ်တို့နေထိုင်ကြရုံ

ထေရ်သီတင်းလတ် သီတင်းငယ်တို့သည် ငါ့ကို မပြောကြပါနှင့်၊ ငါလဲဘဲ
ထေရ်သီတင်းလတ် သီတင်းငယ်တို့ကို မပြောချင်၊ သူတို့က ငါ့ကို လာပြောလျှင်လဲ
စီးပွားကို လိုလား၍ပြောကြမှာမဟုတ် စီးပွားမဲ့ကို လိုလားသဖြင့်သာ ပြောကြလိမ့်မည်၊

ဒုတိယနိပါတ် -

“သူတို့စကားကို မလိုက်နာနိုင်” ဟု ပြန်လည်ပြောဆိုမည်။ သူတို့စကားကို မလိုက်နာခြင်းဖြင့် ညှင်းဆဲမည်။ ကိုယ့်အပြစ်ကို မြင်လျှင်လဲ မကုစားနိုင်ဟု ထေရ် သီတင်းလတ် သီတင်းငယ်မှာ အကြံဖြစ်သည်။ ၇၇

အမှုကြော၍ ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲမည့်အဓိကရထား

နှစ်ဘက်လုံး၌ အချင်းချင်း ဆဲရေးခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သောစကား အယူကို၍ ရုတ်တု ရုတ်ပြိုင်ပြုခြင်း စိတ်ကိုလွန်စွာထိပါးတတ်သောဒေါသ မနှစ်သက်ခြင်း ဒေါမနဿ မိမိသူတပါး စီးအပွားကို မပြီးစေတတ်သော ဒေါသသည် မိမိစိတ် မိမိ ပရိသတ်၏ စိတ်၌ မငြိမ်းအေးသော အဓိကရထား။ ၇၈

၃။ သနိမိတ္ထဝဂ်

အကြောင်းကိုပယ် အကျိုးကွယ်

အကုသိုလ်တရားတို့သည် အကြောင်းရှိမှသာ ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းကင်း၍ မဖြစ်ထိုအကြောင်းကို ပယ်လိုက်လျှင်လည်း အကျိုးတရား ပယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။

၅။ ဗဒလဝဂ်

လူမိုက် ၁၀ယောက်

မိမိထံမှောက် မရောက်လာသေးသော ဝန်ကိုဆောင်၏။ မိမိထံမှောက် ရောက်လာ ပြီးသောဝန်ကို မဆောင်။ မအပ်သောအရာ၌ အပ်၏ဟုထင်၏။ အပ်သောအရာ၌ မအပ်ဟုထင်၏။ အာပတ်မသင့်သည်၌ အာပတ်သင့်၏ ဟုထင်၏။ အာပတ်သင့်သည်၌ အာပတ်မသင့် ဟုထင်၏။ ဝိနည်းမဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းဟုထင်၏။ ဝိနည်း၌ ဝိနည်း မဟုတ် ဟုထင်၏။ အဓမ္မ၌ ဓမ္မဟုထင်၏။ ဓမ္မ၌ အဓမ္မဟုထင်၏။ ၈၅ ဆောင် အာဂထာ ကပ္ပိ၊ ပတ္တိ ဓမ္မာ၊ ဝိနယာ ဝိနယ၊ ပဏ္ဍိတ ဗာလာ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

အာသဝေါတိုးဝှါးသူ ၁၀ ယောက် ၁၈ ၃၈၃

ကုက္ကုစ္စမပြုသင့်သောအရာ၌ ကုက္ကုစ္စပြုသူ၊ ကုက္ကုစ္စပြုသင့်သောအရာ၌ ကုက္ကုစ္စမပြုသူ၊
မအပ်သောအရာ၌ ။၁။ ဝိနည်း၌ ဝိနည်းမဟုတ်ဟု မှတ်ထင်ခြင်းရှိသူ၊ ၈၅

တတိယပဏ္ဍာသက အာသာဒုပ္ပဟေဝဂ်

စွန့်နိုင်ခဲသောအာသာ

လာဘ်၌ဖြစ်သော အာသာ အသက်၌ဖြစ်သော အာသာ၊ ၈၆

ရနိုင်ခဲသောပုဂ္ဂိုလ်၂ယောက်

၁။ ရှေးဦးစွာ ကျေးဇူးကို ပြုတ်တတ်သူ၊ ၁၃၅၄ခု၊

၂။ သူတပါးပြုအပ်ဘူသော ကျေးဇူးကို ထင်ရှားသိသူ ဆပ်သူ၊

ရောင်ရဲစေနိုင်ခဲသူ ၂ယောက် ရရသမျှကို သိမ်းထားသူ၊ ရရသမျှကို ဖွန်ပစ်သူ

ရောင်ရဲစေလွယ်သူ ၂ယောက် ရရသမျှကို သိမ်းမထား၊ ရရသမျှကို ဖွန်ပစ်၊

ရသာဖြစ်ကြောင်းတရား၂ပါး သုဘုန်ဂိုဏ် အယောနိသော မနသိကာရ၊

ဒေါသဖြစ်ကြောင်းတရားနှစ်ပါး ပဋိယနိမိတ် အပောဒ်သော မနသိကာရ၊

မိစ္ဆာသိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်းတရား ၂ပါး

၁။ မိစ္ဆာအယူရှိသော အခြားသူထံမှ သူယုတ်သော တရားသံ နာခံရခြင်း၊

၂။ အယောနိသော မနသိကာရ ၂၅၊ ၃၃၊ ၄၇ခု

အာပတ်၂မျိုး

၁။ ပေါ့သောအာပတ်

၂။ လေးသောအာပတ်၊

၁။ ရုန်ရင်းသောအာပတ်

၂။ မရုန်ရင်းသောအာပတ်၊

၁။ အကြွင်းအကျန်ရှိသောအာပတ်

၂။ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအာပတ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

၄။ သန္တာရဝဂ်

လောကတံထွာယျူငါဝတ်ပြုရိုးမြောက်ခြင်း၊ ဂုဏ်အာဇာနည်သန္တာရ ဓမ္မပဋိသန္တာရ
 ရှာမှီးခြင်း၊ ဂုဏ်အာဇာနည်သန္တာရ ဓမ္မကိုရှာမှီးခြင်း။ ၉၁
 ဝုဇာတ်ခြင်း။ ဧည့်သည်ကိုပေးလှူခြင်း။ ဣဒ္ဓိ ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်း၊ ကြီးပွားခြင်း
 ရတနာ၊ စုဆောင်းခြင်း၊ ပြန့်ပြောခြင်း၊ ဂုဏ်အာဇာနည်သန္တာရ ဓမ္မကိုရှာမှီးခြင်း။ ၁၇၃ ၁၉၃

၁။ ကောဓပေယျာလ

ဆင်းရဲစွာနေရသူ သေကွဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား၊ ငရဲရောက်ကြောင်းတရား၊ ဂုဏ်အာဇာနည်
 အမျက်ထွက်လေ့ရှိခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ငှက်ကျားကဲ့သို့ကျွတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်
 ပြိုင်ခြင်း၊ ငြုတ်ခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်း၊ လှည့်ပတ်ခြင်း၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း၊ မရှက်ခြင်း
 မကြောက်ခြင်း။ ၄၃ ၃ ၉၅

၂။ အကုသလပေယျာလ

အကုသိုလ်အပြစ်ရှိသောတရား၊ ဒုက္ခကိုတိုးပွားစေသောတရား၊ ဆင်းရဲသော
 အကျိုးရှိသောတရား၊ သဗျာဓိမျှ ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်သောတရား၊ ဂုဏ်အာဇာနည်
 အမျက်ထွက်လေ့ရှိခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ စသော တရားများပင်ဖြစ်သည်။ ၅၂ ၃

၃။ ဝိနယပေယျာလ

ဒုက္ခ ၁၁ဒုက္ခဖြင့် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူပါသည်။ ၅၂၃ ၉၇
 သိက္ခာပုဒ်ပညက်ခြင်းအကြောင်း
 ၁။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီတုရားဟု စကားတော်ကို လက်ခံခြင်းငှါ၊
 ၂။ သံဃာတော်၏ ဣရိယာပုထ်လေးဖြာ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ခြင်းငှါ၊
 ၃။ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နှိမ်နင်းခြင်းငှါ၊
 ၄။ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ခြင်းငှါ။

ဒုကနိပါတ်

၅။မျက်မှောက်ဘဝ၌ဖြစ်သော အာသဝေါတို့ကို ပိတ်ဆို့ခြင်းငှါ၊

၆။တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အာသဝေါတို့ကို တားမြစ်ခြင်းငှါ၊

၇။မျက်မှောက်ဘဝ၌ဖြစ်သောရန်တို့ကို ၈။တမလွန်... ရန်တို့ကို၊

၉။မျက်မှောက် ...အပြစ် ၁၀။တမလွန် ... အပြစ်တို့ကို

၁၁။မျက်မှောက် ...ထား... ၁၂။တမလွန် .. ဘေးတို့ကို

၁၃။မျက်မှောက် ...အကုသိုလ် ၁၄။တမလွန်..အကုသိုလ်တို့ကို

၁၅။လူတို့ကို သနားခြင်းငှါ၊ ၁၆။အလိုဆိုးရှိသောရဟန်းတို့ အသင်းအပင်း ပြတ်စဲခြင်းငှါ

၁၇။မကြည်ညိုသေးသူကို ကြည်ညိုခြင်းငှါ၊ ၁၈။ကြည်ညိုပြီးသူကို လွန်စွာကြည်ညိုခြင်းငှါ

၁၉။သူတော်ကောင်းတရားကြော့ရှည်တည်တံ့ခြင်းငှါ၊ ၂၀။ဂိဗ္ဗည်းကိုရိုးခြောက်ခြင်းငှါ

၂၁။ဒေါသ မောဟ အမျက်ထွက်ခြင်း ရန်ပြုံးပွဲခြင်း သူ့ကျေးဇူးကိုချေဖျက်ခြင်း

ဂုဏ်ဘုရားပြိုင်ပြိုင်ခြင်း ပြုစုခြင်း ဝန်တိုခြင်း လှည့်ပတ်ခြင်း ကောသလ်ကုန် စဉ်းလဲခြင်း

ကောဓမာနအစွမ်းဖြင့် ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းခြင်း သူတပါးထက် သာလွန်အောင်

ကြိုးစားခြင်းမာန ကိုးပါးသောမာန မာန်ယစ်ခြင်း မေ့လျော့ခြင်း ၁၇ပါးကို အထူးသိခြင်း

ပိုင်းခြား၍သိခြင်း ကုန်ခြင်း ပယ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ကင်းခြင်း ချုပ်ခြင်း

စွန့်ခြင်း တဖန်စွန့်ခြင်းငှါ သမထ ဝိပဿနာ တရားတို့ကို ပွားများရမည်။

ပါဠိစိ ကောသေ ဥပနာပာဿ မက္ခဿ ပဉ္စာသဿ မာယာယ သာဓဋ္ဌယုဿ
ထမ္ဘဿ သာရမ္ဘဿ အတိမာနဿ မဒဿ ပမာဒဿ၊

ဒုကနိပါတ်ဦးပါဠိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

တိတနိပါတ်

ဇာလဝဂ် ဘယသုတ်

လူမိုက်ကြောင့်အေးဖြစ်ပေါ်လာပုံ

မြက်မိုးမြက်ကာ ကျူမိုးကျူကာအိမ်မှ လွတ်လာသောမီးသည် အကွင်း အပြင်သုက်လိမ်း၍ လေလုံမိုးလုံဖြစ်သော ထိအပ်စေအပ်သော တံခါးရှိသော ပိတ်အပ်သော လေသောက်ပြုတင်းရှိုသော စူးလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်အပ်သော အိမ်ကိုကိုသော်မှလည်း လောင်နိုင်သကဲ့သို့ လူမိုက်သည်ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း ဥပါဒ်အန္တရာယ် မိုးရိမ်ဘွယ် သိုသိုအရပ် ခိုကပ်မှီတင်း ကြေကွဲဘွယ် နေရခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ပါသည်။

၉၈

ပါဠိစံ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ နုဠာဂါရာဂါ ဟိဏာဂါရာဂါ အဂီ မုဇ္ဈော ကုဠာဂါရာနိပိ ခုဗာတ် ဥလိတ္တာသိန္ဓြာသို နိပံဂာရံ ဗုသိတဂ္ဂုဋ္ဌာရံ ပိဟိတငါတပါနာနံ

လူမိုက်ကြောင့် ဖြစ်သောအပြစ်များ

ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်း ဥပါဒ်အန္တရာယ်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်း ထိုသို့အရပ် ခိုကပ်မှီတင်း ကြေကွဲဘွယ် နေရခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်း။

၂။ လက္ခဏသုတ်

လူမိုက်လက္ခဏာသုံးပါး ကာယဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း ပစိဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

၁၁၀

၃။ စိန္တိသုတ်

လူမိုက်လက္ခဏာ တံဆိပ် ထင်ရှားသောအားထုတ်မှု

မကောင်းသော အကြံကို ကြလေ့ရှိခြင်း မကောင်းသောစကား ပြောကြား လေ့ရှိခြင်း မကောင်းသော အမှုကို ပြုလေ့ရှိခြင်း။

တိကနိပါတ်

၄။ အစွယသုတ် လုမိုက်လက္ခဏာ

မိမိအပြစ်ကို အပြစ်ဟုမမြင်၊ အစွယံ အစွယတော န ပဿတိ၊ ၁၀၁
မိမိအပြစ်ကို အပြစ်ဟု မြင်သော်လည်း ဘရားနည်းလမ်းအတိုင်း မကုစား၊
အပြစ်ကို ဖွင့်ဟဝန်ခံ ဆောင်းပန်သူ တပါးလူအား တရားနည်းလမ်းအတိုင်း လက်မခံ

၅။ အယောနိသောသုတ် လုမိုက်လက္ခဏာ

- ၁။ မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် ပြဿနာမေးတတ်ခြင်း
- ၂။ မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် ပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်း
- ၃။ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် သူတပါးဖြေအပ်သောပြဿနာကို ထက်ဝန်းကျင်
ဝန်းဝိုင်းသော ခြုံပြစ်ညက်ညောသော အကြောင်းအကျိုးသို့ ကပ်ရောက်သော
ဒိဗျည်းတို့ဖြင့် မနစ်သက် ဝမ်းမမြောက်၊ ၄၃၅

၆။ အကုသလသုတ် လုမိုက်လက္ခဏာ

အကုသိုလ်ကာယကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း အကုသိုလ်ဝစီကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
အကုသိုလ်မနောကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ၁၀၂

၇။ သာဝဇ္ဇသုတ် လုမိုက်လက္ခဏာ

အပြစ်ရှိသော ကာယကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း အပြစ်ရှိသော ဝစီကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
အပြစ်ရှိသော မနောကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊

၈။ သဗျာဓဈသုတ် လုမိုက်လက္ခဏာ

ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်သော ကာယကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်သော ဝစီကံ
နှင့်ပြည့်စုံခြင်း ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်သော မနောကံနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊

၉။ ဓတသုတ် မိမိကိုယ်ကိုတူးဖြိုသော လုမိုက်လက္ခဏာ

ကာယဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း ဝစီဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ပါဠိစိ တိဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဗာလော အဗျတ္တော အသပ္ပရိသော
ဓတံ ဥပဟတံ အတ္တာနံ ပရိဟရတိ၊ ၂၈၃ ၁၀၃

၁၀။ ဓလသုတ် ငရဲကျကြောင်းတရား၃ပါး

၁။ သိလမရှိ၊ သိလမရှိသူ၏ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်အညစ်အကြေးကို မပယ်အပ်၊

၂။ ငြူစူးမှုရှိ၏၊ ငြူစူးမှုအညစ်အကြေးကို မပယ်အပ်၊

၃။ ဝန်တိုမှုရှိ၏၊ ဝန်တိုမှုအညစ်အကြေးကို မပယ်အပ်။

ဘာသာဥါန် ဘယ် လက္ခဏ စိန္တိဝ၊ အစွယဉ္စ အယောနိသော၊

အကုသလဉ္စ သာဝိန္ဒိ၊ သဗျာဇန္တ ဝေပိမလံ၊

ရယကာရဂဂံ ဥာဟသုတ်

နတ်လူဆင်းရဲအောင်ကျင့်သောရဟန်း

သာသနာတော်ဒွားမလျော်သော ကာမကံ၌လောကီဝါသီစေသူ သာသနာ ----

ဝစီကံ၌ ... မလောကံ၌ ဆောက်ကညံမရ သူ၊ ၁၀၄

ဓင်းရဲသတ်ပန် အဘိရသင့်သော ဆရာပုဂ္ဂိုလ်

မိမိ မွေးဖွားရာအရပ်၊ ဦးယိဒ်၌ ဘိသိက်ရောင်သွန်းလောင်း၍ မင်းပြစ်ရာအရပ်
စင်ပွဲဆောင်မြင်၍ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေပြင်ရှိသည့်ခြင်၍ ထိုစစ်မြေပြင်၌ပင်
နေရာအရပ်၊ ၁၀၅

ရဟန်း ရာသက်ပန်အမှတ်ရသင့်သောအရပ်

ဆံ့မှတ်ဆံ့တံကျင့်စွယ် ရိတ်ပယ်၍ ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်ဝတ်ကာ အိမ်ပုတည်
ထောင်လှူဘောင်မှထွက်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ရာအရပ်၊
ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကို သိရာအရပ်၊

အာသဝေါကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါမရှိရာ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်
 ပညာကို မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် ထူးသောဘွယ်ဖြင့်သိ၍ မျက်မှောက်ပြု၍
 ပြီးစေ၍နေရာ ရဟန္တာဖြစ်ရာအရပ်၊ ၄၀ ၄၇ ၄၈၃ ၁၀၅
 အာသံသသုတ် ဝုဂ္ဂိုလ်၃မျိုး အာသာမရှိသူ အာသာရှိသူ အာသာကင်းသူ၊

အာသာမရှိသူ နိမိတကျသော ဒွန်စက္ကာမျိုး နိုးရွှေသမားမျိုး မုဆိုးတံငါမျိုး
 ရထားလုပ်သမားမျိုး နန်းမှိုက်သွန်မျိုး နည်းသော ကမင်းအလျှော်ဘာကင်၍
 ပင်ပင်ပန်းပန်း အသက်ပေးရပြီး အာတ်အစားရဘုံ ပလွယ်ကူသော လှဆင်းရဲမျိုး၌
 ငြိမ်ချမ်း မကောင်းသောအဆင်းရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်သူ အနာများသူ ကောင်းသူ ကောက်သူ
 ခွင်သူ ကိုယ်တခြမ်းသေသူဖြစ်ရခြင်း စားဘွယ် သောက်ဘွယ် အဝတ် ယာဉ်
 ပန်းနံ့သာနံ့သာပျောင်း အိပ်ရာနေရာဆီမီးကို မရခြင်း၊ ၁၀၆

အာသာရှိသူ () သော ဘိသိက်ရေစင်သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော မင်း၏
 ဘိသိက်သွန်းထိုက်သော ဘိသိက်မာရုန်းရသေးသော ၁၆၂၆ အရွယ်ရှိ သားကြီး၊

အာသာကင်းသူ မင်းတော်ရှင်သာ ဘိသိက်ရေစင်သွန်းလောင်းပြီးသောမင်း၊

ပါဠိစိ ဗဟ္တာဗာဓော ကာထော ကုဏ် ခဠော ပက္ခဟတော၊ န လာဘိ အနုဿ
 ပါနဿ ဝတ္တဿ ယာနဿ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဿ သေယျာဝသထပဒီပေယျဿ၊

အာသာမရှိသောရဟန်း

သီလမရှိ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိ၏မစင်ကြယ်သော ကာယကံ စသည်ရှိ၍
 သို့လောသို့လော တွေးတောငြင်းဖြင့် အောက်မေ့ထိုက်သော အကျင့်ရှိ၏ဖုံးလွှမ်းအပ်သော
 မကောင်းမှုရှိ၏ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲ ရဟန်းဟု ဝန်ခံ၏ မြတ်သော အကျင့်ကို မကျင့်ဘဲ
 မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်နေသူဟု ဝန်ခံ၏ အတွင်း၌ ပုပ်သော မကောင်းမှုရှိ၏
 ပုဂ္ဂစသည်ဖြင့် ဖိုစုပ်၏ ရာဂစသော အမှိုက်ရှိ၏၊ ၁၀၇

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ပါဠိစိ ဣစ ဘိက္ခုဝေ ဧကစ္စော ပုဂ္ဂလော ဒုဿိလော ပါပဓမ္မော အသုစိ သက်ဿရသမာစာရော ပဋိစ္ဆန္တကမ္မန္တော အဿမတော သမဏပဋိညော အဗြဟ္မစာရိ ဗြဟ္မစာရိပဋိညော အန္တေယူတိ အဝဿုတော ကသမ္ပုဇာတော၊ ၅၃ ခု အာသာရိသော ရဟန်း သီလရှိ၏ ကောင်းသော ကိုယ်ကျင့်တရားရှိ၏၊ ၁၀၇ အာသာကင်းသောရဟန်း

အာသဝေါကုန်ခြင်းကြောင့် အာသာမရှိသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်ငြိမ်းကံသော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို သုခဘဝ၌ပင် ကိုယ်ပိုင်းစူးသော ပစ္စေကဏ္ဍာဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ မျက်မှောက်ပြု၍ ပြီးချေနေသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊

၄။ ငဠုပဝတ္တိသုတ်

စကြဝေလားမင်း၏မိရာ ကုသလကမ္မ ငထတရားဆယ်ပါး၊ ၁၀၆

စကြဝတေးမင်း၏ ရက္ခာ ငရဏဂုတ္တိ ငြုရာဌာန

စကြဝတေးမင်းသည် ကုသလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးကိုမှီ၍ သားမယား ဘိသိက်ခံပြီးမင်း ဘိသိက်မခံရသေးသော နောက်လိုက်မင်း စစ်တပ် ပုဏ္ဏားသူကြွယ် နိဂုမ်းနေပုဒ်နေသူ ရဟန်းပုဏ္ဏား သားငှက်တို့၌ စောင့်ရှောက်ခြင်း ဝားခြင်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းကို စီမံသည်၊ ၁၀၈

ငဒ္ဒဇာမိရာ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါး၊

ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိပြရာဌာန ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ။

၅။ သဓေတနသုတ်ဟောရာဌာန ၅၂ခု

ဗာရာဏသီမြို့ ကုသိပတန မိဂဒါဝန်တော၌ ရဟန်းတို့ကို ဟောတော်မူပါသည်။

စက်ဘီးနှစ်ခုအလုံး

၁။ ခြောက်ညဉ့်လျောသော ဖဲသဖြင့်ပြီးသော စက်ဘီးကို လှိမ်လိုက်လျှင် အရှိန်ကုန်သည် နေရာတွင် လဲကျမသွားဘဲ ဝင်ရိုးမှာ ဣဝါထားသလို ကည်နေပါသည်။

အကြောင်း စက်ဘီး၏ အကွပ် ပုံတောင်းချက်မ အကန့်ဒေါက်ဆန်တို့
 မကောက်ခြင်း အဖုအထစ် အပြစ်မရှိခြင်း အနှစ်ဆွေး အကာမရှိသောကြောင့်
 ၂။ ခြောက်ရက်ဖြင့် ပြီးသော စက်ဘီးကို လှိမ့်လိုက်လျှင် အရှိန်ကုန်သည့်နေရာတွင်
 ပတ်ချာလည်၍ လဲကျသွားသည်။

အကြောင်း စက်ဘီး၏ အကွပ်ပုံတောင်းချက်မ အကန့်ဒေါက်ဆန်ပို့ကောက်ခြင်း
 အဖုအထစ် အပြစ်ရှိခြင်း အနှစ်ဆွေး အကာရှိသောကြောင့်။ ၁၁၁
 မင်းအမည် သဗေတနမင်း၊ ရထားလုပ်သမား မြတ်ဇာဘုရား။

ဤသာသနာတော်မှ ကျသူများ

ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့၏ ကောက်ခြင်း ပုပ်ခြင်း ဆွေးခြင်းကို ပယ်သော ဘိက္ခု
 ဘိက္ခုနီတို့သည် ငါ့ရက်ဖြင့်ပြီးသော စက်ဘီးကဲ့သို့ ဤသာသနာတော်မှ လျော့ကျ
 သူ့ယို့မည်၏။ ၅၂၃

ကိုယ်နှုတ် ။ပ။ ခြင်းကို ပယ်သော ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီတို့သည် ငါ့ရက်ယုတ်ခဏ္ဍပေး
 ပိလာဖြင့်ပြီးသော စက်ဘီးကဲ့သို့ ဤသာသနာတော်၌ တည်သူ့ကို မည်မည်။

၆။ အပဏ္ဏကသုတ်

မချွတ်ယွင်းသော အကျင့်ကို ကျင်သူ

ဘက္ခစသော ဣန္ဒြေတို့၌ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါးရှိခြင်း ဘောလည်၌
 အတုတ်အရှည်ကို သိခြင်း နိုးနိုးကြားကြား အားထုတ်ခြင်း၊ ၄၆ ၅၃၃

၁။ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် ရူပါရုံကိုမြင်၍ ယောက်ျားမိန်းမမသော ပုံသဏ္ဍာန်
 မှိမိတ်ကို ကိလေသာစိတ်ဖြင့် ယူလေ့မရှိ လက်ခြေစသော အင်္ဂါမှိမိတ်ကို ကိလေသာ စိတ်ဖြင့်
 ယူလေ့မရှိ စက္ခုဇွေကို မဆောင့်စည်းလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ
 စသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ မဖြစ်ခြင်းငှာ စက္ခုဇွေကို စောင့်စည်း၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

၂။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော ပိတ္တုပါတံ ပဋိသေဝါမိ စသည်။

၃။ ရဟန်းသည် တနေ့ပတ်လုံး ပဌမယာမ်ပတ်လုံး စင်္ကြံသွားခြင်း ထိုင်ခြင်းဖြင့် နိဝရဏတရားတို့မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။ မဇ္ဈိမယာမ်၌ လက္ခိယာဘက်စောင်း၍ လက္ခိယာခြေ၌ လက်ဝဲခြေကို အနည်းငယ်လွှဲတင်ပြီး သတိပညာရှိသည်ဖြစ်၍ ကခြင်း၌ဖြစ်သော သညာကို နှလုံးသွင်းလျက် ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ အိပ်၏။ ပဋ္ဌိမယာမ်၌ ဇောဇောထ၍ စင်္ကြံသွားခြင်း ထိုင်။ ပ ၂။ စင်ကြယ်စေ၏။ ၄၁၃

၇။ အတ္တဗျာဗာဓသုတ်

မိမိသုတပါးဆင်းရဲကြောင်းတရား၃ပါး ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်။

၈။ ဒေဝလောကသုတ်

နတ်ပြည်ရောက်ခြင်းငှာ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်ကြံသလားဟု အမေးခံရလျှင် နတ်၌ဖြစ်သော အသက် အဆင်း ချမ်းသာ အခြေအရံ အကြီးအကဲအဖြစ်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြုကြ ရှက်ကြ စက်ဆုပ်ကြလော၊ ရှေးဦးစွာ ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် မနောဒုစရိုက်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြုကြ ရှက်ကြ စက်ဆုပ်ကြလော

၉။ ပဌဓပါဝထိကသုတ်

မရသေးသော စည်းစိမ်ရ၍ ရပြီးစည်းစိမ်တိုးဖွားမည်ဈေးသည်

နံနက်အခါ အလုပ်ကို ကောင်းစွာ လုပ်၏ နေ့လည်အခါ အလုပ်ကို ကောင်းစွာ လုပ်၏ ညနေအခါ၌ အလုပ်ကို ကောင်းစွာလုပ်၏။ ၄၂၊ ၄၇၃

မရသေးသော ကုသိုလ်ရ၍ ရပြီးကုသိုလ် တိုးဖွားမည်ရဟန်း

နံနက်အခါ၌ သမာဓိနိမိတ်ကို ကောင်းစွာ အားထုတ်၏ နေ့လည်အခါ၌ ညနေအခါ၌ သမာဓိနိမိတ်ကို ကောင်းစွာ အားထုတ်၏။ ၁၁၃

၁၀။ ဒုတိယဝါပထိကသုတ်

မကြာမီ စည်းစိမ်တိုးမည်ကုန်သည်

ပညာမျက်စိရှိခြင်း “ဒီပစ္စည်းကို ဘယ်ဈေးနှင့် ဝယ်ရတယ်၊ ဘယ်ဈေးနှင့် ရောက်လိုက်ရင် အရင်း အမြတ် ဘယ်လောက်ရမည်” ဟု ရောင်းကုန်ကို နားလည်ခြင်း ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ထူးမြတ်သော ဝိရိယရှိခြင်း ကုန်ပစ္စည်းကို ရောင်းဝယ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်း

မိရာပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော အိမ်ရှင်သူကြွယ် အိမ်ရှင်သူကြွယ်၏ သားက “ဒီဈေးသည်ဟာ ပညာမျက်စိရှိတယ် ထူးမြတ်သော ဝိရိယလဲရှိတယ် သားမယားကို မွေးမြူ၍ ငါတို့ကိုလည်း ရံဖန်ရံခါ အတိုးဆပ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏” ဟုသိ၍ ထိုအိမ်ရှင်သူကြွယ် အိမ်ရှင်သူကြွယ်၏သားတို့သည် ထိုဈေးသည်ကို “မိတ်ဆွေဈေးသည် ငါတို့ထံမှ ဥစ္စာတွေယူပြီး သားမယားကို လုပ်ကျွေးပါ၊ ငါတို့ကိုလဲ ရံဖန်ရံခါ အတိုးပေးပါ” ဟု ဖိတ်ဖန်ကြ၏။ ၃၃ ၅၂၃ ၁၁၅

မကြာမီ ကုသိုလ်များစွာရမည်ရဟနံ

၁။ ပညာမျက်စိရှိခြင်း ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသဇ္ဇာကိုသိခြင်း

၂။ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ထူးခြားသော ဝိရိယရှိခြင်း

အကုသိုလ်တရားကိုပယ်၍ ကုသိုလ်တရားများ ပြည့်စုံခြင်းငှာ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိခြင်း၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိခြင်း၊ ခိုင်မြဲသော ဝိရိယရှိခြင်း ကုသိုလ်တရားတို့၌ မရုထားအပ်သော ဝိရိယရှိခြင်း။

၃။ မိရာပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း များသော သုတရှိ၍ နှုတ်၌လာသော အာဂုဏ်ပါဠိရှိသော

သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း မာတိကာကို ဆောင်နိုင်သော ရဟန်းတို့ထံ ရံဖန်ရံခါ ချဉ်းကပ်၍ “ဤပါဠိကား အဘယ်ပါနည်း၊ ဤပါဠိ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား အဘယ်ပါနည်း” ဟုမေးလျှင်ထိုအရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းအား အကျယ်တဝင့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

မဖွင့်အပ်သေးသော တရားကိုလည်း အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြကြ မပေါ်လွင်သေးသော တရားကိုလည်း ပေါ်လွင်အောင် ပြကြ၏။ သံသယဖြစ်မည်အရာတို့၌ သံသယကို ပယ်ဖျောက်ကြ၏။

၁၁၅

တဿုဒ္ဓါန် ဉာတော သာရထိယော ဘိက္ခု၊ စက္ကဝတ္တိ သစေတဒေဝါ၊
အပဏ္ဍကတ္တာ ဒေဝေါစ၊ ဒုဝေ ပါပဏိကေန စ။

၃။ ဝုဂ္ဂဝဂ် သမိဒ္ဓသုတ်

- ၁။ အရှင်သမိဒ္ဓသည် သဒ္ဓါဝိပုတ္တ သဒ္ဓါန္တေ လွန်ကဲသောကြောင့်၊
- ၂။ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိက ကာယသင်္ဂဟိ သမာဓိန္တေ လွန်ကဲသောကြောင့်၊
- ၃။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဒိဋ္ဌိပုတ္တ ပညိန္တေ လွန်ကဲသောကြောင့်၊

မြတ်စွာဘုရားအဖြေ

တစ်ခုသောအဖို့ တဘက်သတ် မှုသေအားဖြင့် ဖြေဆိုရန် မလွယ်ကူ၊ သဒ္ဓါဝိပုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်က အရဟတ္တမဂ္ဂသမင်္ဂိ ကျန်နှစ်ပါးက သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ဖြစ်နေလျှင် သဒ္ဓါ ဝိပုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည် ကျန်နှစ်ပါးကိုလည်း နည်းမှီဆိုပါ။ ၄၉ ၅၀ ၅၃၅ ၁၁၇

၂။ ဂိလာနသုတ်

- ၁။ လျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ် လျှောက်ပတ်သောဆေး လျှောက်ပတ်သော အလုပ်အကျွေးကိုရသည်ဖြစ်စေ မရသည်ဖြစ်စေ ရောဂါမှ မထနိုင်သောလူနာ၊
- ၂။ လျှောက်ပတ်သောဘောဇဉ် လျှောက်ပတ်သော ။ ပ ။ ရောဂါမှ ထသောလူနာ၊
- ၃။ လျှောက်ပတ်သော ။ပ။ အလုပ်အကျွေးကို ရမှသာ ထ၍ မရက မထသော လူနာ လျှောက်ပတ်သော ။ပ။ အလုပ်အကျွေးကို ရမှသာ ထ၍ မရက မထသော ဂိလာနကို အကြောင်းပြု၍ ဂိလာနဘတ် ဂိလာနဆေး ဂိလာနအလုပ်အကျွေးကို ခွင့်ပြုအပ်ပြီ၊ ဤဂိလာနကို အကြောင်းပြု၍ အခြားဂိလာနတို့ကိုလည်း ပြုစုနိုင်သည်။

ဂိလာနနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်၃ယောက်

၁။ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခွင့် ရသည်ဖြစ်စေ မရသည်ဖြစ်စေ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူအပ်သော သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို နာယူခွင့်ရသည်ဖြစ်စေမရသည်ဖြစ်စေ မဂ်တရားသို့ မသက်ရောက်နိုင်သူ၊

၂။ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခွင့် ရသည်ဖြစ်စေ ။ပ။ မဂ်ကရားသို့ သက်ရောက်နိုင်သူ
၃။ ။ပ။ ခွင့်ရမှသာ မဂ်တရားသို့ သက်ရောက်နိုင်၍ မရလျှင် မဂ်တရားသို့ မသက်ရောက်နိုင်သူ
၄။ ။ပ။ ခွင့်ရမှသာ မဂ်တရားသို့ သက်ရောက်နိုင်၍ မရလျှင် မဂ်တရားသို့ မသက်ရောက်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အခြား၂ယောက်တို့ကိုလည်း ဟရားဟောနိုင်သည်။

၃။ သင်္ခါရသုတ်

၁။ ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်သော ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ မနေ့သင်္ခါရကို အားထုတ်၍ ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်သော ဘုံသို့ ကပ်ရောက်သူကို ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်သော အတွေ့အထိတို့သည် ဇွေထိကုန်၏ (ငရဲသတ္တဝါ)။ ၁၂၁

၂။ ဒုက္ခမရှိသောကာယ ။ပ။ တွေ့ထိကုန်၏။ (သုဘကိန္ဒရာမြဟော)

၃။ ဒုက္ခနှင့်လည်းတကွဖြစ် ဒုက္ခမရှိသည်လည်းဖြစ်သော ကာယသင်္ခါရ ။ပ။
ဇွေထိကုန်၏ (လူ အချို့သောကာမဝစရနတ် အချို့သော ဝိနိပါတိကပြိတ္တာ)

၄။ ဗဟုကာရသုတ်

ကျေးဇူးများသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်

၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားတရားသံဃာ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျေးဇူးများ၏။

၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကို ထိုးကွင်း၍ သိရ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျေးဇူးများ၏။ ၁၂၁

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

၃။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ အာသဝတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် ။ပ။ပြီးစေ၍
နေသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျေးဇူးများ၏။ ၃၃ ၃ ၁၂၁

ကျေးဇူးဆပ်ရန်မလွယ်ကူ

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်တို့ကို ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ လက်အုပ်ချိုခြင်း၊
အရိုအသေပေးခြင်း၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းဆေးကို ပေးလှူခြင်းဖြင့် လွယ်ကူစွာ
ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်။

ပါဠိစိ ဣမေသံ တိဏ္ဍံ ပုဂ္ဂလာနံ ဣမိနာ ပုဂ္ဂလေန န သုပုဋိကာရံ ဝဒါမိ၊
ယဒိဒံ အဘိဝါဒန ပစ္စုဒ္ဓာန အဗ္ဗလိကဗ္ဗ သာမိစိကဗ္ဗ စီဝရ ပိဏ္ဏပါတ သေနာသန
ဂိလာနပစ္စယ ဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုပ္ပါဒနေန၊

၅။ ဝဓိဂူပမသုတံ

အနာဟောင်းအနာဆွေးနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်

စိတ်ဆိုးလေ့ရှိ၏။ များသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းရှိ၏။ နံနံလေးပြောလိုက်ရုံဖြင့်
လွန်စွာငြိကပ်၏။ စိတ်ဆိုး၏။ မှောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ခက်ထန်၏။ အားနည်းသော
ဒေါသ အားကြီးသောဒေါသ မနစ်သက်ခြင်းဒေါမနဿကို ထင်စွာပြု၏။ အနာဟောင်း
အနာဆွေးကို ထင်းချောင်း အိုးခြမ်းကွဲဖြင့် ထိခိုက်မိလျှင် အတိုင်းထက်အလွန်
သန့်ရည်ပြည်သွေးကို ပေးသကဲ့သို့တည်း။

ပါဠိစိ ကောဓနော ဟောတိ ဥပါယာသဗဟုလော၊-အပ္ပမ္ဘိ ဝုတ္တော သမာနော
အဘိသဇ္ဇတိ ကုပ္ပတိ ဗျာပဇ္ဇတိ ပတိတ္ထိယတိ၊-ကောပုဗ္ဗ ဒေါသဇ္ဇ အပ္ပစွယဇ္ဇ
ပါတကရောတိ၊ သေယျထာပိ ဒုဋ္ဌာရုကော ကဋ္ဌေနဝါ ကဋ္ဌလာယဝါ ယဇ္ဇိတော
ဘိယျောသော မတ္တာယ အာသဝံ ဒေတိ။ ၃၂၂

လျှပ်စစ်နှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်

ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကိုသိသူ လျှပ်စစ်ပြက်ဆဲ ခဏ၌ ရူပါရုံတို့ကို မြင်နိုင်သကဲ့သို့ သစ္စာငှါးကို သိသော အောက်မဂ္ဂဋ္ဌာန် ၃ ယောက်၊

ဝရဇိန်လက်နက်နှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်

ဝရဇိန်လက်နက်သည် မဖောက်ခွဲနိုင်သော တစ်စုံတစ်ခုသော ပတ္တမြားတုံး ကျောက်တုံးမရှိသကဲ့သို့ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို ထိုးထွင်း၍ သိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊

ပါဠိစိ သေယျထာမိ စက္ခုမာ ပုရိသော ရတ္တနုကာရတိမိသာယံ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ ဇူပါနိ ပသေယျ။ ဝဇီရဿ နတ္ထိ ကိဉ္စိ အဆောဇံ မဏိဝါ ပါသာဏောဝါ။ ၁၂၂

၆။ သေဝိတဗ္ဗသုတ်

၁။ မမှီဝဲမဆည်းကပ်ထိုက်သူ သီလ သမာဓိ ပညာအားဖြင့် မိမိအောက် ယုတ်ညံ့သူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အစဉ်မပြတ်စောင့်ရှောက်တတ်သောမေတ္တာ ငဲ့ညှာထောက်ထားမှု ကရုဏာကိုကြည့်၍ မပေါင်းသင့်၊

၂။ မှီဝဲဆည်းကပ်ထိုက်သူ သီလ သမာဓိ ပညာအားဖြင့် မိမိနှင့် တန်းတူသူ၊ သီလ သမာဓိ ပညာအားဖြင့်တူသော ငါတို့၏ သီလသမာဓိပညာကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကား ဖြစ်၍ ထိုသီလသမာဓိပညာကထာသည်လည်း ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် ပေါင်းသင့်သည်၊ ၂၉ ၄၆ ၅၃ ၃

၃။ ကောင်းစွာပြု၍ အလေးဂရုပြု၍ မှီဝဲဆည်းကပ် ချဉ်းကပ်ထိုက်သူ သီလ သမာဓိ ပညာအားဖြင့် မိမိထက် သာလွန်သူ မပြည့်စုံသေးသော သီလသမာဓိပညာကို ပြည်စေခြင်းငှာ ပြည်စုံပြီးသောသီလ သမာဓိပညာအစုကို ထိုထိုအရာ၌ပညာဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ပေါင်းသင့်သည်၊

၇။ ခိရုစ္ဆိတစ္ဆသုတ်

စက်ဆုပ်ထိုက် မနှိဝဲမဆည်းကပ် မချဉ်းကပ်ထိုက်သူ အာသဝမရှိသော ရဟန်းနှင့်တူပြီ။
လျှစ်လျူရှုထိုက် ခမိဝဲမဆည်းကပ် မချဉ်းကပ်ထိုက်သူ အနာဟောင်းအနာဆွေးနှင့်တူပြီ။
မှိဝဲဆည်းကပ်ချဉ်းကပ်ထိုက်သူ သီလရှိ၍ ကောင်းသောကိုယ်ကျင့်တရားရှိသူ။

၁။ မစင်တွင်း၌ကျသော မြွေကို ဆယ်လိုက်လျှင် မြွေကိုက်မခံရသော်လည်း
ဆယ်သူကို မစင်လူးသကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပေါင်းလျှင် ထိုဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြုအမူကို
မလိုက်မိသော်လည်း “ ယုတ်မာသော အဖော်သဟာယ်ချင်းရှိသူ ယုတ်မာသူ၌
ညွတ်ကိုင်းသော ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် ” ဟု မကောင်းသော ကျော်စောသံ ပျံ့နှံ့၍ တက်သော
ကြောင့် မပေါင်းသင့်ပါ။

၁၂၄

၂။ အနာဟောင်း အနာဆွေးကို ထင်း အိုးခြမ်းကွဲဖြင့် ခိုက်မိလျှင် အတိုင်း
ထက်အလွန် သန့်ရှည်ကို ပေးသကဲ့သို့ တယ်သားဖီးစကို ထင်း အိုးခြမ်းကွဲဖြင့် ထိခိုက်
မိလျှင် ဖျစ်ဖျစ်အသံ မည်သကဲ့သို့ မစင်တွင်းကို ထင်း အိုးခြမ်းကွဲဖြင့် ထိခိုက်မိလျှင်
ပို၍အနံ့ဆိုးသကဲ့သို့တည်း။

ဒေါသကြီးသူကို လျှစ်လျူရှုထိုက်ခြင်းအကြောင်း

ဒေါသကြီးသူကိုပေါင်းလျှင် ငါ့ကို ဆဲချင်လဲ ဆဲလိမ့်မည် ကြိမ်းမောင်းချင်လဲ
ကြိမ်းမောင်းလိမ့်မည် ငါ့အကျိုးမဲ့ကိုလည်း ပြုလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် မပေါင်းသင့်ပါ။

သီလရှိသူကို ပေါင်းသင့်ခြင်းအကြောင်း

သီလရှိသူနှင့်ပေါင်းလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြုအမူကို အတုမလိုက်သော်လည်း
“ ကောင်းသောမိတ်ဆွေသဟာယ်ချင်းရှိသူ သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်ကိုင်းသော
ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် ” ဟု ကောင်းသောကျော်စောသံ ပျံ့နှံ့၍ တက်သောကြောင့်။

ပါဠိစိ အပိ ဝုထဂတော ကိဉ္ဇာပိ နဒံသတိ၊ အထခေါ နံ မက္ခေတိ၊
တိန္နုကာလာတံ ။ပ။ စိစ္ဆိဋ္ဌာယတိ စိဋ္ဌိစိဋ္ဌာယတိ။

၁၂၅

၈။ ဂူထဘာဏီသုတ်

မစင်ကဲ့သို့ အနံ့ဆိုးသောစကားပြောကြားသူ

အစည်းအဝေး ပရိသတ် ဆွေမျိုးအလယ် အသင်းအပင်းအလယ် မင်ဆိုးအလယ်၌
“အမောင်ယောက်ျား လာပါ။ သင်သိသောအရာကို ပြောစမ်းပါ” ဟု မေးခြင်းငှာ
ဆင့်ခေါ်အပ် သက်သေအဖြစ်ဖြင့် မေးအပ်သော် သိလျက်နှင့်မသိ မသိပါဘဲသိ၏။
မမြင်ဘဲမြင်၏။ မြင်ပါလျက် မမြင်”ဟု မိမိဟူသောအကြောင်း သူတပါးဟူသော
အကြောင်း အနည်းငယ်သောတံစိုးလက်ဆောင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်
မှသားစကား ပြောကြားသူ။

—၁၂၆

ပန်းကဲ့သို့ရနံ့သင်းသောစကား ပြောကြားသူ

အစည်းအဝေး ။ပ။ မေးအပ်သော် မသိလျှင်မသိ သိလျှင်သိ၏ မမြင်လျှင်မမြင်
မြင်လျှင်မြင်၏ဟု မိမိ ။ပ။ အကြောင်းကြောင့် မှသားစကား မပြောကြားသူ။

ပျားသကာပမာ ချိုသာသောစကား ပြောကြားသူ

ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပယ်၍ အပြစ်မရှိ နားကိုချမ်းသာစေ၍ ချစ်ခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ် နှလုံးအသည်းစွဲလောက်သော မြို့ကြီးသူသဖွယ် နုနယ်သော လူအများကို
နှစ်သက်မြတ်နိုးဘွယ်စကား ပြောကြားသူ။ ၁၉၊ ၂၇၊ ၄၅၊ ၃

၉။ အနုသုတ်

မျက်စိနှစ်ဘက်ကန်းသူ

မရသေးသော စည်းစိမ်ကို ရအောင် ရပြီးစည်းစိမ်ကို တိုးပွားအောင်ပြုနိုင်သော
မျက်စိလဲမရှိ ကုသိုလ် အကုသိုလ် အပြစ်ရှိ အပြစ်မရှိသော မည်းနက်သောအဖို့
ဖြူစင်သော အဖို့ရှိသော တရားကိုလဲ မသိသူ။

မျက်စိတစ်ဘက်ကန်းသူ မရသေး ။ပ။ ပြုနိုင်သောမျက်စိသာရှိ၍ ကုသိုလ် ။ပ။
အဖို့ရှိသော တရားတို့ကို မသိသူ။

၁၂၇

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

နှစ်ဘက်လှ မရသေး။ ၂၀။ ပြုနိုင်သောမျက်စိလှိုင်း၍ ကုသိုလ်။ ၂၀။ မည်းနက်သော အဖို့ ဖြူစင်သော အဖို့ရှိသော တရားတို့ကိုလဲသိသူ။ ၁၂၇

၁၀။ အဝကုဇ္ဇသုတ်

မှောက်ထားအပ်သော အိုးနှင့်တူသောပညာရှိ

ကျောင်းသို့မပြတ်လာ၍ တရားနာသူအား အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးလုံး ကောင်း၍ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော အလုံးစုံတက်ဂန်းကျင် ပြည့်စုံစီးကြယ် ကောင်းမြတ်သောတရားကို ရဟန်းတို့က ဟောပြောကြသော်လည်း ထိုနေရာမှ ထိုင်နေရင်းလဲ တရားတော်၏ အစ အလယ် အဆုံး ကို နှလုံးမသွင်း ထိုင်နေရာမှ ထသွားပြီးနောက်လည်း တရားတော်၏ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးလုံးကို နှလုံးမသွင်းသူ။ ၁၂၈

ဥပမာ မှောက်ထားအပ်သောအိုးကို ခေလောင်းချလိုက်သော်လည်း ရေမတည် နိုင်ဘဲ လျော့ဆင်းသွားသကဲ့သို့တည်း။

ခါးပိုက်နှင့်တူသောပညာရှိ

ကျောင်းသို့။ ၂။ ထိုင်နေရင်း တရားတော်၏ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးလုံးကို နှလုံးသွင်းသော်လည်း ထိုင်ရာမှ ထသွားပြီးသော် တရားတော်၏ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးလုံးကို နှလုံးမသွင်းသူ။

ဥပမာ ယောက်ျား၏ ခါးပိုက်၌ ရောနှောထည့်ထားအပ်သော ဆန် ကတ္တတ်မုန့်၊ ဆိးသီး အမျိုးမျိုးသော ခံဘွယ်တို့သည် သထိမေ့ပြီး ထလိုက်သည်အခါ ဖရိုဖရဲ ပြန်ကျသွားကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ၂၇ ခု။ ၁၂၉

လူတိတန်တိ

ကြီးမားသောပညာရှိ

ကျောင်းသို့။ ပ ။ သုံးပါးလုံးကို နှလုံးသွင်း၍ ထိုင်ရာမှထသွားသော်လည်း တရားတော်၏ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးလုံးကို နှလုံးသွင်းသူ။ ၁၂၉

ဥပမာ ဖွင့်ထားအပ်သောအိုး၌ ရေလောင်းချလိုက်လျှင် ရေလျောကျမသွားဘဲ တည်နေသကဲ့သို့တည်း။

ပါဠိစိ ကုမ္ဘော နိကုမ္ဘော တတြ ဥဒကံ အာသိတ္တံ ဝိဝဇ္ဇတိ နော သဏ္ဍာတိ ပုဂ္ဂိသဿ ဥစ္ဆင်္ဂေ နာနာခဇ္ဇကာနိ အာကိဏ္ဍာနိ တိယာ တဏှုလာ ဖောဒကာ ဗဒရာ၊သော တမ္မာ အာသိနာ ဝုဠဟန္တော သတိသမ္ပောသာ ပကံရေယျ။

ကုမ္ဘော ဥက္ကမ္ဘော တတြ ဥဒကံ အာသိတ္တံ သဏ္ဍာတိ နော ဝိဝဇ္ဇတိ။ တဿဒ္ဒါနိ သမိဒ္ဓ ဂိလာန သခါရာ၊ ဗဟုကာရာ ဝဇီရေန စ၊ သေဝိ ဇိဂုစ္ဆ ဝုထဘာဏံ၊ အန္တောစ အဝကုဇ္ဇတာ။

ဒေဝဒူတဝဂ် သဗြဟ္မကသုတ်

မိဘကို ပူဇော်သော သားသမီးရှိသော အမျိုးကို ဗြဟ္မာရှိသောအမျိုး လက်ဦး ဆရာရှိသောအမျိုး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ရှိသောအမျိုးဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။ ၁၃၀

မိဘတို့ နာမည်သုံးမျိုးရခြင်းအကြောင်း

မိဘတို့သည် သားသမီးတို့အား ကျေးဇူးများသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကြီးပြင်းလာစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း နိချိုတိုက်ကျွေး မွေးမြူတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဤလောက၏ ဣဒ္ဓာရုံ အနိဒ္ဓာရုံတို့ကို ပြတ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အမည်သုံးမျိုးရပါသည်။ ၁၃၁ ၁၃၂ ၁၃၃

ပါဠိစိ သဗြဟ္မကာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ သေသံ ဝုတ္တာနံ မာတာပိတရော အဇ္ဈဂါရေ ပုဇိတာ ဟောန္တိ၊ သပုဗ္ဗာစရိယကာနိ သာဟုနေယျာနိ တာနိကုလာနိ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိညာဉ်

၂။ အနန္တသုတ်

ဤခန္ဓာကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ပြင်ပအာရုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ငါ့ဟုပြုတတ်သော
ဒိဋ္ဌိ ငါ့ဥစ္စာဟုပြုတတ်သောတဏှာ မာန၊ အနုသယများ မဖြစ်ပွားနိုင်အောင် ခေတောဝိမုတ္တိ
ပညာဝိမုတ္တိကို ပြီးစေ၍ နေနိုင်သော သမာဓိကိုရခြင်းအကြောင်း၊

“အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့ကိုစွန့်ရာ တဏှာ၏
ကုန်ရာ ကိလေသာရာဂအားလုံး ပျက်သုဉ်းရာ ဝဋ်ဒုက္ခအားလုံးချုပ်ရာ တဏှာမရှိရာ
နိဗ္ဗာန်သည် ငြိမ်သက်ပါပေစွ၊ မှန်မြတ်ပါပေစွ ဟု ပြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို
ရခြင်းအရဟတ္တဖလသမာပတ် ဝင်စားခြင်းတည်း။” ၁၃၂

အရဟတ္တဖလသမာပတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပါရာယနဝဂ် ပုဏ္ဏကလုလင်၏
အမေးပုစ္ဆာခန်း၌ “သင်္ခါယ လောကသို့” စသော ဂါထာကို ဟောတော်မူပါသည်။

ပါဠိစိ ယထာ ဣမသ္မိဉ္စ သဝိညာဏကော ကာယေ အဟင်္ကာရ မကောရ
မာနာနသယာ နာဿ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ သဗ္ဗနိမိတ္တေ သု၊ ဧတံ သန္တံ ဧတံ ပဏိတံ၊
သဗ္ဗသင်္ခါရ သမထော သဗ္ဗူပမိ ပဋိနိဿရော၊ တဏှာက္ခယော ဝိရာဂေါ နိရောဓော၊
အဇ္ဈန္တိ တဏှံ၊ ဝိဝတ္တယိ သံယောဇနံ၊ သမ္မာ မာနာတံသမယာ အန္တမကာသိဒ္ဓက္ခယာ။

၃။ သာရိပုတ္တသုတ်

အရှင်သာရိပုတ္တရာ တောင်းပန်၍ ဗုဒ္ဓဟောသော တရား

ဤခန္ဓာကိုယ်၌ ၇၂၀။ မာန အနုသယများ မဖြစ်ပွားအောင် ၎င်းတို့၏
ချုပ်ရာဖြစ်သော ခေတောဝိမုတ္တိ ပညာဝိမုတ္တိကို ရအောင်ကျင့်ပါ။
ထိုသို့ နေသောရဟန်းကို တဏှာကို ဖြတ်ပြီးသူ သံယောဇဉ်ကို နှုတ်ပြီးသူ
ကောင်းစွာမာနကို ပယ်ခြင်းကြောင့် ဝဋ်ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုပြီးသူဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဤဖလသမာပတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပါရာယနဝဂ် ဥဒယုပုဏ္ဏား၏ အမေးပုစ္ဆာ၌
'ပဟာနံ ကာမသညာနံ စသော ဂါထာကို ဟောတော်မူပါသည်။

၄၊ နိဒါနဝဂ်

ဝဋ္ဋဂါမိကံ ဝဋ်ဆင်းရဲရောက်ကြောင်း ၃ပါး လောဘ ဒေါသ မောဟ၊
ဝဋ္ဋဂါမိကံ အကျိုးပေးအခါ ရင့်ကျက်ရာအခါ၌ အကျိုးပေးပါသည်။ ၁၃၃
အကျိုးပေးရာ ဘဝ ၃ ပါး

မျှော်မှောက်ဘဝ ၃တိယဘဝ .တတိယဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည်အထိ။

ဥပမာ မကျိုးမပုပ် လေနေပူတို့ မဖျက်ဆီးအပ်သော အနှစ်အဆန်ရှိ၍ ကောင်းစွာ
သိုလှောင်ထားအပ်သော မျိုးနေတို့ကို ကောင်းစွာ ယွန်ယက်အပ်သော လယ်ယာမြေ
ကောင်း၌ စိုက်ပျိုး၍ မိုးမှန်မှန်ရွာလျှင် သိုမျိုးစေတို့သည် ပေါက်ရောက်စည်ပင်
ကြီးပွားလာကြသကဲ့သို့တည်း။

ပါဠိစိ သေယျထာပိ ဝိဇာနိ အခဏာနိ အပူတိနိ အဝါတာတပဟတာနိ
သာရာဒါနိ သုခသယိတာနိ သုခေတ္တေ သုပရိကမ္မကတာယ ဘူမိယာ နိက္ခိတ္တာနိ၊
ဒေဝေါစ သမ္မာဓာရံ အနုပဝေဇ္ဇယျ ဧဝမဿု တာနိ ဝိဇာနိ ဝုဒ္ဓိံ ဝိဂ္ဂန္တိံ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇေယျ၊
ဝိဝဋ္ဋဂါမိ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောကံ၃ပါး၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ၊

ကံကိုပယ်ပုံ

အလောဘ အဒေါသ အမောဟသည် အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်သော အလောဘ အဒေါသ
အမောဟကြောင့်ဖြစ်သော အလောဘ အဒေါသ အမောဟဟူသော အကြောင်းရှိသော
အလောဘ အဒေါသ အမောဟဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော်လည်း လောဘသည်
အရိယာမဂ်ကို ရခြင်းကြောင့် ကင်းလသော် ထိုလောဘဒေါသမောဟကြောင့် ဖြစ်သော
ကံကို ပဟိနံ ဥစ္ဆိဒ္ဓမုလံ တာလာဝတ္ထုကတံ အနဘာဝံကတံ အာယတိံ အနုပ္ပါဒမဗ္ဗံ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

၅။ ဟတ္ထကသုတ်

ဘေဇာရာဌာန အာဠဝိမြို့ နွားတို့သွားလာရာလမ်းအနီး ယင်းတိုက်တော (သင်းဇာဘိတောကိပင်တော) သစ်ရွက်အခင်း၌ ဟောတော်မူပါသည်။ ၁၃၅

ဥတပ်တိုက်၌ အိပ်သူကို ရျမ်းသာစွာ အိပ်သူခေါ်သင့် မသင့်

ရှုဂ ဒေါသ မောဟကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်စိတ်ပူလောင်ခြင်းတို့သည် ပူလောင်အပ်သောကြောင့် ရျမ်းသာစွာအိပ်သူဟု မခေါ်သင့်ပါ။ ၂၁၃

ရျမ်းသာစွာ အိပ်နိုင်သူ

ဖြတ်စာတရားသည် ရာဂဒေါသဒိဋ္ဌိတို့ကိုပယ်၍ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်လက် နက်ဖြင့် အနိက္ခာဏတရား သာဖြစ်ကို ဖြတ်ပြီး စိတ်အစဉ်ကိုလည်း သန်းပင်၏တည်ရာ မြေကိုသို့ ပြုအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရျမ်းသာစွာအိပ်သူဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။ ၁၃၆

ပါဠိတော် ယံကာ ဘဇ္ဇေ သေပဋိတော ရုတ္တိံ အပ္ပရုဋ္ဌကော ဘိမပါတသမယော၊ ဝေရာ ဂေါကဗ္ဗာကဟတာ ဘူမိံ တံနုတော ပဏ္ဍသန္တုစေတံ၊ ဝိရုဋ္ဌဝိနိ ချက္ခဿ ပဏ္ဍာနိ၊ သိတာနိ ကာသာယာနိ ဇဏ္ဍာနိ၊ သိတောစ ဆရုဗ္ဗောဝါတော ဝါယတိ၊ အလစ ပန ဘဂဝါ စေမော၊ "စေ မာရ သုခပသယိတ္တိယေစ ပန လောကေ သုခံ သေန္တိ။

၆။ ဒေဝဒုတသုတ်

ငရဲရောက်ခြင်းအကြောင်း

ကိုယ်ဖြင့်ကားသနပ်ရိုက် နှုတ်ဖြင့်ဝစ်ခုစရိုက်၊ အိတ်ဖြင့်နေထိုင်ချက်ကို ကျင့်ခြင်းကြောင့် ဝါဠိစိ အဗ္ဗောပုရိသန န တံ အဒ္ဓဿ ဗုဒ္ဓဿသု ဣတ္ထိဝါ ပုရိသံ၊ အသင်္ဂတိကံဝါ နာပုတိကံဝါ၊ ဝဿသတိကံဝါ စာတိယာ နိဗ္ဗာနဂေါပါနသိဝက် တောဝံ ခဏ္ဍပရာယဏံ ပဝေဓမ္မာနံ ဂစ္ဆန္တံ အာဘုရံ ဂတယောမ္မနံ ခဏ္ဍာန္တံ ပလိတကောသံ ဝိဂ္ဂုနံ ခလ္လိတသိရံ သလိဟံ တိလကာဟတဂဟံ၊ နအဒ္ဓဿ - မပြင်ခံဘူးလောသ၊ အရုတ္တံ၊ ဩဝိတတ်။

ထိုက်နိပါတ်

ပါဠိစိ ဇေတံ ပါပကမ္မံ နေဝ မာတုဇ္ဇာကတံ၊ န ပိတရု၊ န ဘာတရု၊
န ဘဂိနိယာ၊ န မိတ္တာမစ္စေဟိ၊ န ဉာတိသာလောဟိတေဟိ၊ န ဒေဝတာဟိ၊
န သမဏဗြာဟ္မဏေဟိ၊ အဓဓေါ တယာဇေတံ ပါပကမ္မံ ကတံ၊ တုညေဝေတဿ
ဝိဝါကံ ပဋိသံဝေဒိဿတိ၊

ပဌမသေမင်းတမန်

အိုမင်း၍ အခြင်ရနယ်ကဲ့သို့ ကော်ကံကွေးနေသော ခါးကုန်းကာ ဘောင်ဝေးကို
အားကိုးနေရသော လင်းတုန်ရီရီသွားလာလျက် နာကျင်နေသော အနွယ်လွန်ပြီးဖြစ်၍
ခန့်ဖြူသွားကျိုးပြီး နှုတ်ထားသလို လိပ်ပြောင်နေသော အခရတုန်၍ အဖြူပြောင်
အပြောက်တို့ နှိပ်မက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့် အသက် ၈၀
၉၀ ၁၀၀ ၁၂၀ရှိသော ပိန်းမ ယောက်ျားကို မမြင်ခဲ့ဘူးလား၊

တတ်သိနားလည်၍ ကြံရန်သောသင်သည်

ငါလဲအိုခြင်း (နာခြင်း သေခြင်း) သဘောရှိ၏၊ အိုခြင်း (နာခြင်း သေခြင်း)
သဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်၊ မအို (မနာ မသေ)မီ ယခုနယ်က ကြိုတင်၍
ကိုယ်ရှုတ်စိတ်ဖြင့် ကောင်းမှုကို ပြုအံ့ဟု မစဉ်းစားခဲ့ဘူးလား၊
ခရဲသား ကုသိုလ်ပြုရန် မစွမ်းနိုင်ဘဲ မေ့လျော့ခဲ့ပါသည်၊ နာသာကိုသိသံ ပမာဒသံ

ဒုတိယသေမင်းတမန်

အနာရောဂါစွဲကပ်လျက် လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိသော အပြင်းအထန်
မကျန်းမာ၍ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌ လိမ်းကျံလျက် အိပ်နေရသော
သူတစ်ပါးထူပေးမှ ထနိုင်၍ သူတစ်ပါးသိပ်မှ အိပ်နိုင်သော မိန်းမယောက်ျား၊

အင်္ဂုတ္တိုဝဂ်ဏုဒ္ဒာ

ပါဠိစိ အာဗာဓိကံ ဒုက္ခိတံ ဗာဠုဂီလာနံ သဏေ မုတ္တကရိသေ ပလိပန္တံ
သေမာနံ အညေဟိ ဝုဋ္ဌာပိယမာနံ အညေဟိ သံဝေသိယမာနံ။
တတိယသေဓင်္ဂတမန်

သေပြီး၍ တစ်ရက်နှစ်ရက်ရှိသော သေသည်မှ အထက် ၂ ရက် ၃ ရက် ကူးသဖြင့်
ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာဖြစ်သော ဖြူနီသဘော ရောနှောစပ်တွဲ ညှိမဲမဲပုပ်
စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာ မိန်းမယောက်ျား။

ပါဠိစိ ဧကာဟမတံဝါ ဣဟမတံဝါ ဥဒ္ဓါမာတ္တာကံ ဝိနိလကံ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ။
နောက်ဆုံးပြောကြား ယမမင်းစကား

အမောင်ယောက်ျား သင်သည် မေလျော့ခြင်းကြောင့် ဘကိုယ်နှုတ်စိတ်ဖြင့်
ကောင်းမှုမပြုခဲ့၊ မေလျော့သူကို ပြုကြသလို သင်ကိုလဲ ပြုကြလိမ့်မည် တို့မကောင်းမှုကို
အမေပြုတာလဲမဟုတ် အမေပြု... ညီအစ်ကို... အစ်မဒု... ဝိတ်ဆွေသဟာယ်ချင်း
ဆွေမျိုးဘော်စပ်သူ...နတ်...ရဟန်းပုဏ္ဏား ပြုတာလဲမဟုတ် သင်ကိုယ်တိုင်ပင်
မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့၍ သင်ကိုယ်တိုင်ပင် မကောင်းကျိုးခံစားရမည်။

နောင်ဖွဲ့ခြင်း၅မျိုး

ယဘာကံလက် ဝဲဘာကံလက် ယဘာကံမြေ ဝဲဘာကံမြေ ရင်ဝတို၍
သံဘံကျင်ကို ရိုက်သွင်းကြသည်။

ငရဲသားတို့ ငရဲခံကြရပုံ

သံမြေပြင်၌ ဖတ်လက်အိပ်စေ၍ ပုဆိန်တို့ဖြင့် ခုတ်ကြ၏။ ဦးခေါင်းဇောက်ထိုး
ခြင်ထောက်မိုးမြှင့်ကိုင်၍ ဓနိုးစကောလောက်ရှိသော ပဲနွပ်တို့ဖြင့် ခုတ်ကြ၏။ ငရဲသားကို
ရထား၌က၍ လွန်စွာတောက်လောင်သော ဝန်းကျင်ပတ်ရံ အလှံတင်ပြောင်ပြောင်
တောက်လောင်သော မီးတောက်မီးလျှံနှင့်တကွဖြစ်သော နှုတ်ပြင်၌ ပြေးသွားစေကြ
ကန်ဖန်ပြေးသွားစေကြ၏။ ငရဲသားကို ရဲရဲတိန်ညှိ မီးကျိုးတောင်ပေါ်သို့ တက်ခိုင်း

တိကနိပါတ်

၆၃

တိကနိပါတ်

ဆင်းခိုင်းကြ၏။ မီးဟုန်းတုန်းတောက်၍ ကျိုက်ကျိုက် ဆူနေသော သံရေပူအိုးထဲသို့
ဖောက်ထိုးကိုင်ကာ ပစ်ချကြ၏။ အဝိဝိစရံ၌ ပစ်ချကြ၏။ ၁၄၀

အဝိဝိစရံကြီးတည်နေဟန်ပမာဏ

ဝတုက္ကဏ္ဍော စက္ခုဒါရော၊ ဝိဘလ္လော ဘာဂဿော မိတော၊
အယောပါကာရ ဝရိယန္တော၊ အယသာ ဝဋ်ကုပ္ပိတော၊
တဿ အပေဝယော ဘူမိ၊ လေိတာ ဘောလော ယုတာ၊
သမန္တာ ယောနေသိတံ၊ ဖရိတွာ တိဋ္ဌတိ သဗ္ဗဒါ။ ၄၅၃
ယမမင်းတောင့်တရက် ငါးချိုး

ငါသည် လူ့ဘဝရမှု ကောင်းလေ့၊ လောက၌ ပူဇော်အထူးကို ခံစားမှုထိုက်သော
မေမိတ်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသောဘုရားကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
ပျော်မှု ကောင်းလေ့၊ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်မှု ကောင်းလေ့၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားက ငါ့ကို ဝါရားပာမာမှု ကောင်းလေ့၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သောတရားကို ငါသိရမှု ကောင်းလေ့။

စတုစဟာရာစသုတ်

လောကကို စုံစမ်းလေ့လာသူများ

- ၁ လဆန်းလဆုတ် ၈ရက်နေ့၌ နတ်မင်းကြီး ၄ ယောက်၏သမက်၊
- ၂ လဆန်းလဆုတ် ၁၄ ရက်နေ့၌ နတ်မင်းကြီး ၄ ယောက်၏သားများ၊
- ၃ ဆယ်ငါးရက် ၂ပုံသံနေ့၌ နတ်မင်းကြီး ၄ ယောက်ကိုယ်တိုင်၊ ၅၀၃

စုံစမ်းလေ့လာချက်များ

အမိ၏စီးပွားကို ဆောင်ရွက်ကြသလား။ အဖ၏... ရဟန်း ... ရဟန္တာ၏
...ကို ဆောင်ရွက်ကြသလား။ ကျမ်း၌ ကြီးသူကို ရိုသေကြသလား။ ဥပုသ်စောင့်
...လား။ အကြံအပိုဥပုသ် စောင့်ကြသလား။ ကောင်းမှုပြုကြသလား။ ၁၄၁

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

စုံစမ်းလေ့လာပြီး နတ်မင်းကြီးလေးယောက်က တာဝတိံသာ သုဓမ္မာနတ်သဘင် အစည်းအဝေး၌ ဟင်ပြကြရသည်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသူတွေ နည်းနေလျှင် နတ်ပြည်၌ နတ်အပေါင်းဆုတ်ယုတ်၍ အပါယ်လေးဘုံသားတို့ ပြည်တော့မည် ဟု စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ကြသည်။

ကုသိုလ်ပြုသူတွေ များနေလျှင် နတ်ပြည်၌ နတ်အပေါင်းပြည်၍ အပါယ်လေးဘုံ သားတို့ ဆုတ်ယုတ်တော့မည်ဟု ကြံ၍ အလွန်ဝမ်းသာကြသည်။

သိကြားမင်းသိဆိုသောဂါထာ စာတုဒ္ဒသိ ပဉ္စဒ္ဒသိ စသည့် သိကြားမင်းသည်စာတုဒ္ဒသိစီသည်ကို ဒုဂ္ဂိတဟုမိန့်ခြင်းအကြောင်း

ရာဂေါသမောဟမကင်းသေးခြင်း စိတ်တော်ရန်ကံ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသတို့မှ မလွတ်သေးခြင်းကြောင့် ဒုဂ္ဂိတဟုပြင်သည်။

ရဟန္တာသိဆိုလျှင်သုဂံတ ရာဂဒေါဟမောဟကင်းပြီးဖြစ်ခြင်း ဇာတ်ရေးမရက သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသတို့မှ လွတ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သုဂံတဟု

၉။ သုဒ္ဓမ္မာလှသုတ်

ပါဠိစိ မမ ပိတု နိဝေသနေ ဝါက္ခရဏိယော ကာရိတာ၊ ဧကတ္ထ ဥပ္ပလံ ပပ္ပဘိ ဧကတ္ထ ပဒုမံ ဧကတ္ထ ပုဏ္ဏရိကံ ယာပဒေဝ မမတ္တာယ၊ န အကာသိကံ စန္ဒနံ ဓာရေမိ၊ ကာသိကံ ဝေဌနံ၊ ကာသိကာ ကဉ္စကော ကာသိကံ နိဝါသနံ ကာသိကော ဥတ္တရာသဂေါ၊ ရတ္တိနိဝံ မေ သေကတ္ထု ဓာရိယတိ ဧာ နံ ပုသိ သိတံဝါ ဥဏှံဝါ ရဇောဝါ ဥဿာဝေါေါ။ ယထာ အညာသံ နိဝေသနေ ဝါသ ကမ္မကရပေါရိသဿ ကဏာမကံ ဘောဒနံ ဒိယတိ ဒိလဂံဒုတိယံ။

မာန် ၃ ပါး ယောဗ္ဗနမာန် အာရောဂျမာန် ဝိဝိတမာန်၊

မာန် ၃ ပါး ယောဗ္ဗနမာန် အာရောဂျမာန် ဝိဝိတမာန်၊

စိတ်တော်

ယောဗုဒ္ဓဓာန်ကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ပစ်

သုတမရှိသော ပုထုဇဉ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်က အိုခြင်းသဘောရှိပါလျက် အိုခြင်းသဘောကို မလွန်မြေ့နှင်နိုင်ဝါဘဲလျက် အိုနေသောပုထုဇဉ်တို့၏အဖွင့် ခိုမိကိုယ်ကို ကျော်လွန်ပြီး နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြု၏။ ရှက်၏ စက်ဆုပ်၏ ငါလဲဘဲ အိုခြင်းသဘောရှိ၏။ ။ နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြုခြင်း၊ ရှက်ခြင်း၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည် မသင့်တော်ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါ။ အာရောဂျဓာန်၌ နာခြင်းသဘောရှိပါလျက် ။ စက်ဆုပ်ခြင်းသည် မသင့်တော်။ စိတ်တော်၌ သေခြင်းသဘောရှိပါလျက် ။ စက်ဆုပ်ခြင်းသည် မသင့်တော်။

ဓာန်ရစ်ခြင်းအပြစ်

ဓာန် ၃ ပါးဖြင့် ရစ်မှူးသော ပုထုဇဉ်သည် ကိုယ်ဖြင့် ကာယဒုစရိုက်ကို နှုတ်ဖြင့် ဝစ်ဒုစရိုက်ကို စိတ်ဖြင့် မနှောဒုစရိုက်ကိုကျင့်၍ သေလျှင် ငရဲသောက်ရ၏။ ရဟန်းများ လည်း လူထွက်ကြသည်။

အနိဝတ္တိ ဘဝိသာမိ၌ အပါဒါနိယမျိုး ရဟန်းအဖြစ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊

၁၀။ အာဓိပတေယျသုတ်

အတ္တာဓိပတေယျ

ရဟန်းသည် တောသစ်ပင်ရင်း ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ရောက်စဉ် “ငါသည် သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း ဘဝငယ်ဘဝကြီးတို့ကို ရလိမ့်မည် ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့တာမဟုတ်။ ဇာတိဇရာမရဏ ဝမ်းနည်းခြင်း ဝိဒါကြားခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် အလုံးစုံသော ကုသိုလ်အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ ရဟန်းပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ရဟန်းပြုလာပြီးမှ ဝါစွန့်လာခဲ့သော ကာမဂုဏ်နှင့် ထိုထက်သာ၍ ယုတ်မာသော ကာမဂုဏ်တို့ကို

အင်္ဂုတ္တိုရ်စန္ဒနာ

ထပ်ရှာနေဦးမည်ဆိုရင် မသင့်တော်။ ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ မဆုတ်နစ်သောဝိရိယ
မလွတ်သောသတိ ငြိမ်းအေးသောနာမကမ္မာယုဂ္ဂပကာလာ တည်ကြည်သော သမာဓိ
တို့ကို ဖြစ်စေလျက် အကုသိုလ် အပြစ်ရှိသော တရားတို့ကို ယှဉ်၍ ကုသိုလ် အပြစ်ကင်းသော
တရားတို့ကို ပွားများပြီး မိမိကိုယ်ကို စင်ကြယ်အောင် ရွက်ဆောင်၏။ ၁၉၉ ခု ၁၄၆
လောကာဓိပတေယျ။

ရဟန်းသည် ။ပ။ ဤသို့ ရဟန်းပြုလာပြီးမှ ကာမဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက်
ဝိဟိသာဝိတက်တို့ကို ကြံစည်နေဦးမည်ဆိုလျှင် တံခိုးရှင် ဒိဗ္ဗစက္ခုအသိညာဉ်ရ
ပရစိတ္တဝီရိ ရဟန်းပုဏ္ဏား နတ်ဗြဟ္မာများက ကဲရဲကြလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်၍
။ပ။ ရွက်ဆောင်၏။ ၄၉၃

ဓမ္မာဓိပတေယျ

ရဟန်းသည် ။ပ။ ဤသို့ ရဟန်းပြုလာခြင်းဖြစ်သည်။ သွားကွာတာတာစသော
ပျက်နှင့်ပြည့်စုံသော ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို သိမြင်ပြီးသော ငါ၏ သံတင်းသုံးဘော်တွေ
ရှိကြ၏။ ငါသည် ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုခဲ့သူ
ဖြစ်ပါလျက် ပျင်းရိလေ့လျော့နေရန် မသင့်တော်ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ ။ပ။ ရွက်ဆောင်၏။
ပါဠိဓိ အဟင်္ဂဉ္စဝ ခေါ ပန ယာဒိသကေ ကာမေ သြဟာယ ။ပ။န မေတံ ပတိရူပံ၊
တဿဒ္ဓါနံ ဗြဟ္မ အာနန္ဒ သာရိပုဏ္ဏော၊ နိဒါနံ ဟတ္ထကောနရာ။

ဒူတာ ဒုခေစ ရာဇာနော၊ သုခုမာလာဓိပတေယျေန။

စုဋ္ဌဝဂ် သမ္မာဓိဘာဝသုတံ

သဒ္ဓါတရားများစွာပွားသော အမျိုးကောင်းသား

သဒ္ဓါတရား လျှာဘုယ်ဝတ္ထု အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားဖြစ်
ခြင်းကြောင့် ကုသိုလ်တရား များစွာပွားသည်။ ၅၁ ခု

၂။ တိဋ္ဌာနသုတ်

သဒ္ဓါပသဒ္ဓုဂ္ဂိုလ်၏အင်္ဂါသုံးပါး

သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဖူးမြင်လိုခြင်း၊ သူ့ခံဘက်ကောင်းဘုရားကို ကြွားနာလိုခြင်း၊ ကောင်းသောမဇ္ဈေရ အညစ်အကြေးရှိသော စိတ်ဖြင့် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် နှိန်ကြဲခြင်း ရှိသည် ခြုံစင်သောလမ်းရှိသည် စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ ဓမ္မစာနာသည် တောင်းရမ်းသူတို့နှင့် ယှဉ်သည် ပေးလှူခြင်း၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်း၌ ဓမ္မလျော်သည်ဖြစ်၍နေခြင်း၊ ၂၂၀၈၉

မြန်မာပြန် ဝိဂတမလမဇ္ဈေရေန စေတသာအဂါရုံ အဗ္ဗာဝသဟိ မုတ္တစာဂေါ ပယတပါဏိ ဝါသဂ္ဂရတော ယာစယောဂေါ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ ၃၇၃

၃။ အတ္ထဝေသသုတ်

အကျိုးထူးသုံးပါးတို့ကို တောင်းစွာမြင်၍ သူတပါးကိုတရားဟောပါ ဘုရားဟောသူသည် အနက်အဓိပ္ပါယ်နှင့် ပါဠိကို အသီးအသီး သိမြင်လေ့ရှိခြင်း ဘုရားနာသူသည် အနက်အဓိပ္ပါယ်... တရားဟောသူနာသူ နှစ်ဦးလုံး အနက် အဓိပ္ပါယ်နှင့် ပါဠိကို အသီးအသီး သိမြင်လေ့ရှိခြင်း။ ၁၄၉

၄။ ကထာပဝတ္ထိသုတ်

အကြောင်း ၃ ပါးကြောင့် စကားသည် အဆက်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းရှိ၏ ဘုရားဟောသူသည် အသီးအသီး သိမြင်လေ့ရှိခြင်း။ ၁၄၉

၅။ ပညာပညာသုတ်

ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ပညတ်အပ်သော တရားသုံးပါး သေးကမ်းလျှားဒါနံ၊ ခြင်း၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် မိဘတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

၆။ သီလဝန္တသုတ်

သီလဝန္တတို့နေရာ မြို့ရွာရှိ လူတို့သည် အကြောင်းသုံးမျိုးဖြင့် ကုသိုလ်များစွာ ရကြသည်
ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ၁၅၀

၇။ သင်္ခကလက္ခဏသုတ်

သင်္ခတဟု သိကြောင်း အမှတ်အသားသုံးမျိုး
ဖြစ်မှုထင်ရှားခြင်း ပျက်မှုထင်ရှားခြင်း ရင့်မှုထင်ရှားခြင်း။

၈။ အသင်္ခတလက္ခဏသုတ်

အသင်္ခတ(နိဗ္ဗာန်)ဟုသိကြောင်း အမှတ်အသားသုံးမျိုး
ဖြစ်မှု မထင်ရှားခြင်း ပျက်မှု မထင်ရှားခြင်း ရင့်မှု မထင်ရှားခြင်း။

၉။ ပဗ္ဗတရာဓသုတ်

သစ်ပင်ကြီးတို့သည် ဟိမဝန္တာတောင်မင်းကိုမှီ၍ အခက်အရွက် အခေါက်အပွေး
အကာအနှစ်ဖြင့် ကြီးပွားကြရသကဲ့သို့ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် သဒ္ဓါတရားနှင့်
ပြည့်စုံသူကို မှီ၍ သဒ္ဓါ သီလ ပညာ သုံးပါးဖြင့် ကြီးပွားကြသည်။ ၃၁၃ပါဠိစီ
သာခါပတ္တပလာသေန ဝမန္တိ၊ တစပပဋိကာယ ဝမန္တိ၊ ဗေဂ္ဂုသာရေန ဝမန္တိ၊

၁၀။ အာတပ္ပကရဏိယသုတ်

ကြိုးစားသင့်သည်အရာ၃မျိုး

မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တို့ မဖြစ်ခြင်းငှါ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တို့
ဖြစ်ခြင်းငှါ ခန္ဓာကိုယ်၌ဖြစ်သော ကြမ်းတမ်းထူးကဲမြက် ခါးစပ် မသာယာအပ်
မနှစ်သက်အပ်သော သေစေနိုင်လောက်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို သည်းခံနိုင်ရန်
ကြိုးစားကြရမည်။ ၁၅၁

တိကနိပါတ်

ပါဠိစိ ဥပ္ပန္နာနံ သာရိရိကနံ ဝေဒနာနံ ဒုက္ခာနံ တိဗ္ဗာနံ ခရာနံ ကဋကောနံ
ဇေသာတာနံ အမနာပါနံ ပါဏဟရာနံ အဓိဝါသနာယ အာတပွံ ကရဏိယံ၊ ၄၈၃

၁၁။ မဟာစောရသုတ်

မဟာစောရအင်္ဂါသုံးပါး

မညိညွတ်သော အရပ်ကိုမှီခြင်း တောရုပ်ကို မှီခြင်း အားရှိသူကို မှီခြင်း၊ ၂၁၃ ၁၅၂

မညိညွတ်သောအရပ်ကိုမှီပုံ

မြစ်ရေစားသဖြင့် အသွားအလာခက်သော မြစ်အလယ်ကျွန်း မညိညွတ်သော
ဘောင်ကုန်း အရပ်ကိုမှီ၏၊ နဒိဝိဒဂ္ဂံဝါ နိဿိတော ဟောတိ ပဗ္ဗတဝိသမံဝါ၊ ၄၇ ၃

တောရုပ်ကိုမှီပုံ

ရှုပ်ထွေးသော မြက်တော သစ်တော ထူထဲသော တောအုပ်ကို မှီ၏၊

ပါဏဟောနံဝါ နိဿိတော ဟောတိ ရုက္ခဂဟနံဝါ ရောဝံဝါ မဟာဝနသဏ္ဍံဝါ၊ ၄၇ ၃

မဟာစောရ ပါပဘိက္ခု အားကြီးသူကိုမှီပုံ

“တစ်စုံတစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောလာလျှင် ဤမင်း မင်းအမတ်ကြီး
တို့က အပြစ်ကို ကာကွယ်၍ ငါ့အကျိုးကို ပြောကြလိမ့်မည်” ဟု ခိုးသူကြီးမှာ (ပါပဘိက္ခု)
အကြီးဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလာလျှင် ထိုမင်း မင်းအမတ်ကြီး
တို့ကပင် အပြစ်ကို ကာကွယ်၍ ထိုခိုးသူကြီး၏ အကျိုးကို ပြောကြသည်။ ၁၅၂

သူပုန်၏ အဖျက်လုပ်ငန်း

အိမ်အစပ်ကို ဖောက်ထွင်း၏ အကြီးအကျယ် လုယက်၍ ဆောင်ယူ၏
တစ်အိမ်တည်း၌ ဝိုင်း၍ လုယက်မှုပြု၍ လမ်းခရီး၌လည်း လုယူဘိုးရန် တည်နေ၏။

ပါဠိစိ တိဟိ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတော ပါပဘိက္ခု ခတံ ဥပဟတံ အတ္တာနံ
ပရိဟရတိ၊ သာဝဇ္ဇောစ ဟောတိ သာနဝဇ္ဇောစ ဝိညုဏှံ၊ ဗဟုဉ္စ အပုညံ ပသဝတိ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

မညိညွတ်သောအရပ်ကိုမှီပုံ

မညိညွတ်သောကာယကံ မညိညွတ်သောစိကံ မညိညွတ်သောမနောကံနှင့် ပြည့်စုံ၏

တောရုပ်ကိုမှီပုံ

သဿတအဖို့ ဥစ္ဆေဒအဖို့ကို ယူတတ်သော မိစ္ဆာအယူနှင့် ပြည့်စုံ၏။

တဿုဒ္ဓါန် သမ္ဗုဒ္ဓိံ ဌာနတ္ထဝသံ၊ ပဝတ္တိံ ပဏ္ဍိတံ သိလဝံ၊

သင်္ခတံ ပဗ္ဗတတပုံ၊ မဟာစောရေနေကာဒသ၊

ပဌမပဏ္ဍာသက ပြီးပါပြီ

ဒုတိယပဏ္ဍာသက

ဗြာဟ္မဏဝဂ် ပဌမဒ္ဓေဗြာဟ္မဏသုတ်

အသက်၁၂၀ရှိ ပုဏ္ဏားတို့ကို ဟောအပ်သော မကြောက်တရား

သဘူအပေါင်းကို ဒဂိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းတို့သည် အဆင့်ဆင့် ခေါ်ဆောင်
အပ်၏။ ဤသို့ သဘူအပေါင်းကို ဒဂိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းတို့က အဆင့်ဆင့် ခေါ်ဆောင်
အပ်သော် ကိုယ်ဖြင့်စောင့်စည်းခြင်း နှုတ်ဖြင့်စောင့်စည်းခြင်း စိတ်ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်း
သည် တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသူ၏ ခိုကိုးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ
လည်းလျောင်းရာဖြစ်သည်။

တိကနိပါတ်

သန္နိဋ္ဌိကစသောဂုဏ်တော်၆ပါးနှင့် ပြည့်စုံပုံ

ရာဂဖြင့် တပ်မက်သူ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သူ မောဟဖြင့် တွေ့ဝေသူသည် ရာဂဒေါသအာဟာ လွှမ်းမိုးခံရသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို သူတပါးကို မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားကို ဖန်တီးခြင်းငှါ ဖေဒေဝ်၏ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို ခံစားရ၏။ ရာဂဒေါသအာဟာကို ပယ်အပ်ပြီးသော် မိမိကိုယ်ကို သူတပါးကို မိမိသူတပါးနှစ်ဦးသားကို ဖန်တီးခြင်းငှါ ဖေဒေဝ်၏ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို မခံစားရတော့။ ရာဂဖြင့်။ပ။။လွှမ်းမိုးခံရသဖြင့် ကိုယ်ဖြင့် ကာယဒုစရိုက်ကို နှုတ်ဖြင့် ဝဒီဒုစရိုက်ကို ဖန်တီးခြင်း မနောဒုစရိုက်ကို ကျင့်၏။ရာဂဒေါသအာဟာကို ပယ်အပ်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် ကာယဒုစရိုက်ကို နှုတ်ဖြင့် ဝဒီဒုစရိုက်ကို စိတ်ဖြင့် မနောဒုစရိုက်ကို မကျင့်တော့။

ဤသို့ သူ၏ တရားတော်သည် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ထိုက်၏ အခါမလင်အကျိုးကို မဟုတ်၏။ သာသည့်လှည့်ဟူသော အစီအရင်ကို ခံထိုက်၏ မိမိ၏ကံ ကပ်စေခြင်း ဝါထိုက်၏ ပညာရှိကိုကိုယ်တိုင်းခံစားနိုင်၏။ ၁၅၇

၁၅၈။ နိဗ္ဗာန်သုတ်

သန္နိဋ္ဌိကနိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပုံ သန္နိဋ္ဌိကဓမ္မနှင့်ကူပြီ။ ၁၅၈

သန္နိဋ္ဌိကနိဗ္ဗာန်ဖြစ်ရာအခါ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ရာဂဒေါသအာဟာ၏ ဖုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားရာအခါ။ ၁၅၉

၆။ ပလောကသုတ်

ကမ္ဘာလူဦးရေ နည်းပါးခြင်းအကြောင်း

၁။ လူတို့သည် မတရားသော တပ်မက်ခြင်းဖြင့် တပ်မက်ကြ၏။ မညီညွတ်သော အသေကာ လမ်းမီးခံကြရ၏။ မားယင်းသော မိစ္ဆာအကြင်သည် လမ်းမှာ လက်လှောက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

အပ်ကုန်၏။ မတရား တပ်မက်ခြင်းဖြင့် တပ်မက်ကြသော မညီညွတ်သော လောဘ လွှမ်းမိုးခံကြရသော မှားယွင်းသောအကျင့် လွန်စွာသက်ရောက်အပ်သော ထိုလူတို့သည် ထက်သောလက်နက်တို့ကို စွဲကိုင်လျက် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြ သောကြောင့် လူပေါင်းများစွာ သေကြရသည်။

၂။ အဓမ္မရာဂ ။ပ။ သက်ရောက်အပ်သော ထိုလူတို့အား မိုးသည် ရေအယဉ်ကို ကောင်းစွာ ရွာချမပေးသောကြောင့် ထမင်းရတနာယဉ်း၏ ကောက်ပဲသီးနှံလည်းမကောင်း ကောက်စပါးလဲမပြည့်စုံ ဖွေးဖွေးဖြူအောင် နှပ်စက်တတ်သော ကောက်ရေဂါလည်းရှိ၏ စိုက်ပျိုးသမ္မူ ကော့ဆွေကလဲ ရိုးတံချည်းသာပြီးစီး၍ လူပေါင်းများစွာ သေကြရသည်။

၃။ အဓမ္မရာဂ ။ပ။ ထိုလူတို့အထံသို့ ဘီလူးအကြီးအကဲတွေကလဲ ဘီလူးကြမ်းတွေ စေလွှတ်၍ လူပေါင်းများစွာ သေကြရသည်။

၇။ ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်

ဝစ္ဆဂေါတ္တဗြောဟ္မဿ ဝုဒ္ဓဝါဒ

ရဟန်းဂေါတမသည် “ငါ့ကိုသာ အလှူပေးရမည် သူတပါးကို အလှူမပေးရ ငါ့သာဝကတွေဟိုသာ လှူရမည်။ အခြားသူ၏သာဝကတွေကို မလှူရ။ ငါ့ကိုလှူမှ အကျိုးများမည် အခြားသူကို လှူလျှင် အကျိုးမများ။ ငါ့သာဝကကို လှူမှ အကျိုးများမည်။ အခြားသူ၏ သာဝကတွေကို လှူလျှင် အကျိုးမများ” ဟု ဖြောတယ်ဆိုကာ မှန်ပါရဲ့လား။

အလှူကိုတားမြစ်သူသည် အန္တရာယ်သုံးမျိုးကို ပြုရာရောက်၏။

၁။ အလှူဒကာ၏ ကောင်းမှုအန္တရာယ်ကို ပြုရာရောက်၏။

၂။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ လာဘ်အန္တရာယ်ကို ပြုရာရောက်၏။

၃။ ထိုတားမြစ်သူသည် ရှေးဦးစွာပင် မိမိကိုယ်ကို တူးမြိုဖျက်ဆီးရာရောက်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိနည်း

တေဝိစူဠာဟူထအင်္ဂါသုံးပါး

၁။ မိဘာဝ်ပါးလုံးမှ ကောင်းစွာ မွေးဖွား၏ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အမိဝမ်းတိုက် ရှိ၏ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင် ဇာတ်နှင့်စပ်သောစကားဖြင့် မပစ်ပယ်အပ်၊ မဆဲများအပ်။ ၁၆၃

၂။ ဘေးဘွမ်းကို ရွတ်အံသရုန္နာယ်၍ ဝေဒကျမ်းကို ဆောင်နိုင်၏၊ အဘိဓမ္မာ အလင်္ကာ၊ သီလန္တာ ဒိရုတ္တိ ဣတိဟောသကျမ်းနှင့်တကွ ဗေဒသုံးပုံကို ပါရဂူပေါက် တတ်ရပြန်သော် ဂုဏ်ကျမ်း ပျောက်ရည်းကျမ်းကို တတ်၏၊ လောကီယတကျမ်း မဟာပုရိသလက္ခဏာ ကျမ်းတို့ အကြွင်းမဲ့တတ်ကြောင်း၏။ ၁၆၄

၃။ သင်္ဂဟကိစ္စတေဝိဗ္ဗုဒ္ဓါပါး

၇၅ နှစ်ပါးစာ သင်္ဂဟကိစ္စတေဝိဗ္ဗုဒ္ဓါ အဘိဓမ္မာအင်္ဂါ ဥသည့် အဘိဓမ္မာအင်္ဂါ ဥသည့် မြင့်မြတ်သော သမာဓိတရီရိယအင်္ဂါ ဥသည့်

တရား နှစ်ကျင့်စင်ကြယ်နိုင်၊ ကုသိုလ်ကျင့်ကြီးစွာပြုနိုင်၊ ဝိပဿနာအင်္ဂါတော်ဖြင့် ဝယ်၍ ပိပေဂါတော်သော အင်္ဂါတော်တော်တော် နှစ်သုံးခြင်း အဘိဓမ္မာအင်္ဂါ နှစ်သုံးခြင်း ဖရိုရုဏ်အင်္ဂါတော် နှစ်သုံးခြင်း စာအုပ်နှစ်သုံးခြင်း နှစ်သုံးခြင်း ရောက်ပြန်ရမည်။ ၁၆၅ သင်္ဂဟကိစ္စတေဝိဗ္ဗုဒ္ဓါ

ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမြို့ခြင်းသည် တရားပိပေကောင်းဆင့်သော သက္ကမိတရီရိယပုဂ္ဂိုလ် ဂုဏ်တော်တော်ပါးနှင့် ဖြည့်စုံပတ်မှုသော ခြောက်စာ ဂုဏ်တော်တော်တော် တော်တော်မှ သုရားက ဣန္ဒြိယကော နှစ်သုံးခြင်းအကြောင်းဝမ်း ဣန္ဒြိယကော နှစ်သုံးခြင်းအကြောင်းအကျင့် စွမ်းလမ်းစဉ်အတိုင်း ဝေပသော ဂါတုရားသည် အတူပုဂ္ဂိုလ် သော သက္ကမိတရီရိယပုဂ္ဂိုလ် မြတ်သောအကျင့်၏ တည်ရာပိပေတော်ကို သုဂုဏ်တော် ဥသည့် မိစ္ဆာ များများ ပြု၍ ဝေပတော်မှုသည်။ ၁၆၆

ပိုလမ်းစဉ်အတိုင်း ကျင့်သော သင်တို့လဲ အတူမရှိမြတ်သော ။ပ။ မျက်မှောက် ပြု၍
နေနိုင်ကြလတ်” ဟု တရားဟောတော်မူသည်။ အရံအထောက်အသိန်းမက များစွာသော
သူတို့သည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ ဟောတော်မူသည်
အတိုင်း ကျင့်ကြသောကြောင့် ရဟန်းပြုခြင်းသည် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော
အကျင့်မဟုတ်ပါ။

တန်ခိုးပြာဠိဟာသုံးမျိုး

(၁) ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယာ

တစ်ယောက်ကို အများဖြစ်အောင် အများကို တစ်ယောက်တည်းဖြစ်အောင်
ပန်ဆင်းနိုင်သူ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို မျှောက်နိုင် ခတ်နိုင်သူ နံရံတစ်ဘက် တောင်တစ်ဘက်သို့
ကောင်းထင်ပြင်မှာလို မထိခိုက်ဘဲ သွားနိုင်သူ မြေပြင်ကို ရေထင်၍ ငုပ်နိုင်ပေါ်နိုင်သူ
မြစ်ရေ၌လည်း မြေမှာလို မကွဲပြားစေဘဲ သွားနိုင်သူ အတောင်ရှိသောငှက်ကဲ့သို့
ကောင်းထင်ပြင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်နိုင်သူ တန်ခိုးအာနုဏော် ကြီးသော လနေ
တို့ကိုလည်း လက်ဖြင့် သုံးသပ်နိုင်သူ ဗြဟ္မာဘုံတိုင်အောင်လည်း မိမိကိုယ်ကို
အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေနိုင်သူ။

၁၇၀

(၂) အာဒေသနာပါဠိဟာရိယာ

နိမိတ်ဖြင့် သူတပါးစိတ်အကြံကို မှန်ကန်စွာ ပြောနိုင်၏။ သူတပါးစိတ်အကြံကို
သိသော လူ ဘီလူး နတ်တို့၏ အသံကို ကြား၍ သူတပါးစိတ်အကြံကို မှန်ကန်စွာ
ပြောနိုင်၏။ ဝိစာရ အရှိန်ကြောင့် ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းသော အသံကို ကြား၍
ပြောနိုင်၏။ ဗရစိတ္တဝိဇာနအဘိညာဉ်ဖြင့် သူတပါးစိတ်အကြံကို သိ၍ ပြောနိုင်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

(၃) အနုသာသနိပဋိဟာရိယာ

နေက္ခမ္ပဝိတက်စသည်ကိုကြံကြကာမဝိတက်စသည်ကို မကြံကြနှင့် အနိစ္စ သညာစသည်ကို နှလုံးသွင်းကြ၊ နိစ္စသုခအတ္တသုဘကို နှလုံးမသွင်းကြနှင့်၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါး၌ တပ်မက်သော ရာဂကို ပယ်ကြ၊ မဏိဒိုလ်တရားကို ပြီးစေ၍နေကြဟု သွန်သင်ခြင်း။

ပါဠိစိ ဣဒေကောစော ဧဝံ အနုသာသတိ "ဧဝံ ဝိတက္ကထာ၊ မာ ဧဝံ ဝိတက္ကယိတ္ထ၊ ဧဝံ မနသိကရောထ၊ မာ ဧဝံ မနသာကတ္ထ၊ ဣဒိ ငမ္မာထာ၊ ဣဒိ ဥပသမ္ပဒ ဝိဟာရထာ" တိ။

ဣဒိ ပါဠိဟာရိယာ အာဒေသနာပါဠိဟာရိယာတို့သည် တန်ခိုးပိုင်ရှင်သာ ခံစားရ၍ တန်ခိုးရှင်အက္ခကံသာ ဖြစ်သည်အတွက် မျက်လည်နှင့် တူသကဲ့သို့ ထင်သောကြောင့် သင်္ဂါရဝပုတ္တား မနှစ်သက်၊ မာယာသဟဇမ္မိဂ္ဂပံ ဝိယ ခါယတိ၊ အနုသာသနိပဋိဟာကိုသာ နှစ်သက်ပါသည်။

တန်ခိုးပြာဋိဟာသုံးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသူများ

ရဟန်းတရားလည်းမက နှစ်ရာသုံးရာ လေးရာလည်းမက စင်စစ်ကား ပါဠိဟာရိယာသုံးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းတို့သည် များစွာပင် ရှိပါသည်။ ၁၇၃ တန်ခိုးရှင်တို့နေရပ် ဤရဟန်းသံဃာအတွင်းမှာပင် နေကြသည်။

ထသုဒ္ဓါနံ ဒွေဗြာဟ္မဏာံ အညတရော၊ ပရိဗ္ဗာဓကေန နိဗ္ဗုတံ၊ ပလောက ဝစ္ဆော ဟိကဏ္ဍော၊ သောဏိ သင်္ဂါရဝေ နစ၊ မဟာဝရံ တိတ္ထာယတနုသတိ။

တိတ္ထိတို့ကို ပညာရှိတို့ စစ်ဆေးလျှင် ရှေးဟောင်းအဆက်ဆက် လိုက်သွားပြီး မတီထွင် မပြုလုပ်ခြင်း သဘောမျှ၌သာ တည်ကြသည်။ ၁၇၄

ဝိနိပါတ်

မှားယွင်းသော အယူရှိသူတို့ ဝေါက်ဖွားရာ ဓိတ္တအယူသုံးမျိုး

အလုံးစုံသော သုခ ဒုက္ခ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာကို ရှေးဘဝက ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ ခံစားရ၏။ အလုံးစုံသော သုခ ဒုက္ခ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာကို တစ်လောကလုံးကို အဇိရသော မဟာဗြဟ္မာ၏ ဖန်ဆင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခံစားရ၏။ အလုံးစုံသော သုခ ဒုက္ခ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာကို အကြောင်းမရှိဘဲ ခံစားရ၏။ ဟု အယူရှိကုန်၏။ ၁၇၄

ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို ပြောရမည့်စကားများ

အရှင်တို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သူ့အသက်ကို သတ်သူတို့သည် ရှေးဘဝက ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်လတံ့။ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးသူတို့သည် ... မမြတ်သော မေထုန်အကျင့် ကျင့်သူတို့သည် ... မုသားပြောသူ ... ကမ်းတိုက်စကားပြော ... ကြမ်းတမ်းသောစကား ... ဝိန်ပျင်းသော ... အဘိဇ္ဈာရသဘာ ကိုသည် ... မေါက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော ဒေါသစိတ်ရှိသူ ... ဓိတ္တအယူရှိသူ တို့သည် ရှေးဘဝက ပြုအပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ဖြစ်ကုန်လတံ့။ သူ့အသက်ကို သတ်သူတို့သည် တစ်လောကလုံးကို အဇိရသော မဟာဗြဟ္မာ၏ ဖန်ဆင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်လတံ့။ သူ့အသက်ကို သတ်သူတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ ဖြစ်ကုန်လတံ့။ သူ့ဥစ္စာခိုးသူ ... ၁၇၄

ပုဗ္ဗေကတဝါဒအဖြစ်

ပုဗ္ဗေကတဝါဒကို အနှစ်သာရအားဖြင့်-လက်ခံယုံကြည်သူတို့၏ “ဤကုသိုလ် သုစရိုက်ကို ပြုသင့်၏ ဤအကုသိုလ်ဒုစရိုက်ကို မပြုသင့်” ဟု ဆန္ဒဝိရိယမရှိခြင်း၊ မပြုသင့်မပြုသင့်သည်ကို အမှန်အကန် အခိုင်အမြဲ မရခဲ့သော် သတိလွတ်ကင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိဘဲ နေသူတို့၏ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ငါသမဏဟု ပြောဆိုခြင်းမဖြစ်နိုင်တော့။ ၁၇၄

နတ်ဂါထာ

ဣဿရ နိမ္မာနဝါဒကို အဟောတု အပစ္စယဝါဒကို အနစ်သာရအားဖြင့်
လက်ခံယုံကြည်သူတို့၏ "ဤကုသိုလ် သုစရိတ်ကို ပြုသင့်၏ ဤအကုသိုလ် ...
... ဝညာရိသမ္ဘာဗြာဟ္မထတို့ မနိမိနည်းနိုင် မညစ်နွမ်းစေနိုင်

- ၁။ ကေရဲမတားမြစ်နိုင်သော ဗုဒ္ဓတရားများ
- ၁။ ပထဝီ အင်္ဂုပေါ် အာဇော ဘိဇ္ဇာ အာကာသဓာတ် ဒိညာဏဓာတ် ဖြစ်ပါး။
- ၂။ စက္ခု သောတ ယာန ဝိရိ ကဿ မန ဟူသော ဝေသာယတန ဖြစ်ပါး။
- ၃။ အာရုံခြောက်ပါးကို သောမန သိက္ခာနိယ ဒေါမနဿဋ္ဌာနိယ ဥပေက္ခာဋ္ဌာနိယ
သုံးပါးဖြင့် မြှောက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည် မနောပဏ္ဍိတရတရား ဝရပါး။
- ၄။ ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ။

ဒုက္ခသရုပ်

ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း အိုရခြင်း နာရခြင်း ဝေရခြင်း ဝမ်းနည်းခြင်း ဝိကြွေးခြင်း
ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းရှာပင်ပန်းခြင်း မချစ်အပ်သောသောတွေး
သင်္ခါရတို့နှင့် ပေါင်းဆုံရခြင်း ချစ်အပ်သောသော သင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်း
အချစ်အားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး။ ၁၇၇

မိဘတို့သုတ်သွေးကြောင့်ပဋိသန္ဓေနေရ၏သောဝါဒ သင့်မသင့်

ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ သန္ဓေဘား လူသတ္တဝါကလေး၏ အင်္ဂါဝမ်း၌
သက်ရောက် ခြင်းဖြစ်၏ဟု ဟောသောကြောင့် ထိုဝါဒမသင့်။ ၄၁၇

၂။ ဘယ်သုတ်

သားအမိအချင်းချင်း အကာအကွယ်မပေးနိုင်သော ဘေးကြီးသုံးမျိုး
အိုဘေး နာဘေး သေဘေး။ ၁၆၀

တိကနိပါတ်

အိုဘေးကို မကာကွယ်နိုင်ပုံ

အိုနေသောသားကို အမိသည် "ငါသာ အိုမည် ငါ့သား မအိုပါစေနှင့်" ဟု ကောင့်တ၍ မရနိုင်၊ သားကလဲ မိခင်အိုကို မြင်၍ "ငါ့သားအိုမည် ငါ့မိခင်မအိုပါစေနှင့်" ဟု ကောင့်တ၍ မရနိုင်၊ နာခြင်း သေခြင်း နည်းတူ၊ ၄၀၊ ၄၇ခု ၁၈၀

သားအမိချင်း အကာအကွယ်ပေးနိုင်သော ဘေးသုံးမျိုး

- ၁။ ရွာနိဂုမ်းမြို့တို့ကို မိုးကြီးလောင်ရာအခါ၊
- ၂။ မိုးကြီးရွာ၍ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်ဖြစ်ပြီး ရွာနိဂုမ်းမြို့တို့ ရေမျောရာအခါ
- ၃။ တောမုန်းဒါးပြတို့ ထကြွသောင်းကျန်း၍ ဧနပုဒ်နေသူတို့ ဣရိယာပုတ်စက် ယာဉ်ရထားစက်ကို တက်စီးပြီး ထွက်ပြေးကြရာအခါ၊ ၂၀ ၅၀ခု ၁၈၀

ပါဠိစိ ဟောတိ ဘိက္ခုဇေ သော သမယော၊ ယံ (၅) မဟာအဂ္ဂိဒ္ဓာဟော ပုဗ္ဗာတိ၊ မဟာအဂ္ဂိဒ္ဓာဟော ဝုဠိတေ ဟေန ဂါမာပိ ဒုယန္တိ နိဂမာပိ နဂရာပိ၊ ဂါဓေသုပိ ဒုယမာနေသု နိဂမေသုပိ နဂရေသုပိ တတ္ထ မာတာပိ ပုတ္တံ န ပဋိလဘတိ၊ မဟာဥဒကဝါဟကော သဗ္ဗာယတိ၊ မဟာဥဒကဝါဟကော သဗ္ဗာယန္တေ ဘေန ဂါမာပိ ပုယန္တိ၊ ယံ ဘယံ အဋ္ဌဝိသင်္ကောပေါ စက္ကသမာရုဠော ဇာနပဒါ ပရိယာယန္တိ ဘယေ သတိ အဋ္ဌဝိသင်္ကောပေ စက္ကသမာရုဠေသု ဇာနပဒေသု ပရိယာယန္တေသု၊

ဘေးကြီး ၆မျိုးကို ငြိမ်းသတ်နိုင်ရန် လမ်းစဉ်

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပံ သမ္မာဝါစာ သမာကမ္မန္တ စသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ ၄၀ ၄၇ခု ၂၀၀

ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ထိုင်နေကြပုံ

အချို့သူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီး သင်တင်လျှောက်ပတ်စွာ ထိုင်ကြသည်၊ အချို့သူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တစ်သက်လုံး အမှတ်ရထိုက်သော စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ သင်တင်လျှောက်စွာ ထိုင်ကြသည်၊

တိကနဝါတိ

အခြေထည်သက်သက် ယက်အပ်သော သားမွေးအခင်း၊ ပုဂ္ဂလိကော-တစ်ခဲနက် ပန်းပြောက်ရှိသော သားမွေးအခင်း၊ တူလိကော-လိရှိသော အခင်း၊ ဝိကတိကော-ခြေသံ သစ်ကျားစသော သားရဲရှုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော သားမွေးအခင်း၊ ဥဒ္ဓလောမိ-နှစ်ဘက်ချောသားမွေးအခင်း၊

ကန္တလောမိ- တဘက်ချောသားမွေးအခင်း၊ ကဋိသံ-ရွှေချည်ငွေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော ပိုးချည်ကြမ်းအခင်း၊ ကောသယျ - ရွှေချည်ငွေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော ပိုးချည်ချောအခင်း၊ ကုတ္တကံ-တစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက် ကပြလောက်သော သားမွေးအခင်း၊ ဟတ္တတ္တရံ-ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ ခင်းထိုက်သောအခင်း၊ အဓိနပုဝေတီ-ညောင်စောင်းပမာဏရှိအောင် အတပ်ထပ်ချုပ်အပ်သော သစ်နက်ရေအခင်း၊ ကဒလိ မိဂပဝရပစ္စတ္တရဏံ-ဝံပိုင်မည်သောသားကောင်၏ အရေဖြင့်ပြုအပ်သော မြတ်သော အခင်း၊ သဉ္ဇတ္တရစ္ဆံ-နိမြန်းသော အိပ်ရာလွှမ်းအခင်းနှင့် တကွဖြစ်သော ဉာတော လောဟိတကူပဓာနံ-ခြေရင်းခေါင်းရင်းနှစ်ဘက်၌ နိသောအုံး။ ၁၈၂

ဓုဒ္ဓုအလိုရှိတိုင်းရသော ဒိဗ္ဗဥစ္စာသယနမဟာသယန

ငါဘုရားသည် ရွာနိဂုမ်းကိုမှီနေ၍ နံနက်အခါဆွမ်းခံဝင်ပြီး ဆွမ်းခံရာမှအပြန် တောအုပ်သို့ဝင်ကာ မြက်သစ်ရွက်တို့ကိုစုန်းလျက် ထိုမြက်သစ်ရွက်အခင်း၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့နေ ထိုင်နေပြီးလျှင် ဣဗ္ဗဒ္ဓာန်းအာရုံကိုရှေးရှုကာနေ၍ ဈာန်လေးပါးတို့ ဝင်စား၏။ ဤသို့ဈာန်လေးပါးကို ဝင်စားရင်း စကြိုသွားခြင်း ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းသည် ဒိဗ္ဗဥစ္စာသယန မဟာသယနဖြစ်သည်။ ၁၃၄၉၃ ၁၈၃

အပ်နှံရုံဝတ္ထု

ဗြဟ္မဥစ္စာသယနမဟာသယန

ငါဘုရားသည် ။၁။ ရုက္ခာနေ၍ ဓမ္မဇ္ဇာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာနှင့်တကွ ဖြစ်သော ပြန်ပြောသော မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော အပိုင်အခြားမရှိသော ရန် ကြောင်ကြူမှုမရှိသောစိတ်ဖြင့် အရပ်ဆယ်မျက်နှာရှိ သတ္တဝါအပေါင်းကို အာရုံပြုရင်း စင်္ကြံသွားခြင်း ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းသည် ဗြဟ္မဥစ္စာသယန မဟာသယန ဖြစ်သည်။ ၁၈၄

အရိယဥစ္စာသယနမဟာသယန

ဘုရားရှင်သည် ။၂။ ရုက္ခာနေ၍ “ငါသည် ရာဂဒေါသမောဟကို ပယ်အပ်ပြီ အရိယာမဂ်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာတဏှာ ဘဝမြစ်ကိုဖြတ်ပြီးပြီ တည်ရာစိတ်အစဉ်တို့ကို ထန်းပင်၏ တည်ရာဖြစ်ဘူးသော မြေအရပ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ နောင်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုပြီးပြီ” ဟု သိလျက် စင်္ကြံသွားခြင်း ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းသည် အရိယဥစ္စာသယန မဟာသယနဖြစ်သည်။ ၁၈၅

သရဘသုတ်ကို သိပ္ပိန်ကာမြစ်ကမ်း ပရိဗ္ဗိန္ဒကျောင်း၌ ဟောတော်မူသည်။

ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသော မိန့်ခွန်းများ

- ၁။ “ကရားအားလုံးကို အမှန်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်သိ၏ဟု ဝန်ခံသော အရှင်ဘုရားသည် ဤတရားတို့ကို ထိုးထွင်းမသိသေး”ဟု ပြောလာသူကို -
 - ၂။ “အာသဝေါကုန်ပြီဟု ဝန်ခံသော အရှင်ဘုရား၏ ဤမည်သော အာသဝေါကို မကုန်သေးပါ” ဟု ပြောလာသူကို -
 - ၃။ “အရှင်ဘုရားသည် မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါ ဟောအပ်သော တရားတို့သည် ထိုတရား အတိုင်း ကျင့်သူကို ဒုက္ခမကုန်စေနိုင်” ဟု ပြောလာသူကို -
- ငါဘုရား မေးစိစစ်လိုက်လျှင်

တိကနိပါတ်

- ၁။ စကားတစ်ခုဖြင့် စကားတစ်ခုကို ဖုံးကွယ်လိမ့်မည်။ ၁၃၇
အပြင်စကားကို ဆောင်၍သော်လည်း ပယ်လိမ့်မည်။
- ၂။ အားနည်းသောဒေါသ အားကြီးသောဒေါသ မနှင်သက်နှစ်ခြင်း ဒေါမနဿကို သော်လည်း ထင်စွာပြုလိမ့်မည်။
- ၃။ သရဏာပရိဗ္ဗိဇ်ကို သို့ ဆိတ်ဆိတ်နေကာ မျက်နှာမလှ ငိုက်ဆိုက်ကျလျက် အောက်၌ချအပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုင်ကွဲပြီး ငြောစရာစကား မရှိဘဲသော်လည်း နေရလိမ့်မည်။

ပါဠိစိ တုကိုဘူတော မကိုဘူတော ပတ္တကုန္တော အဝေဒါ ပဇ္ဈာယန္တော အပ္ပဋိဘာနော နိသိဒိဿတိ၊ သေယျထာပိ သရဏေ ဝိဇ္ဇာဒေဝော၊ နှစ်ခု နှုတ်လှိုင်းကြပုံ မြက်စွာဘုရား ကြွသွေးပြီး ငြောပိပင် ပရိဗ္ဗိဇ်တွေက သရဏာပရိဗ္ဗိဇ်ကို နှုတ်နှင့်တံဟိုဖြုတ် ခိုင်သထိုးကြ၏။

တောအုပ်ကြီး၌ မြေခွေးအိုသည် ခြင်္သေ့ဟောင်းကဲ့သို့ ဟောင်းသော်လည်း ကွဲအက်သော မြေခွေးသံသာ ထွက်သကဲ့သို့ ကြက်မငယ်သည် ကြက်ဖတွန်သံ တွန်ပမဲ ကြက်မသံသာ ထွက်သကဲ့သို့ နွားကြီးမရှိရာ နွားခြံထဲ၌ နွားကြီးအသံကို တွန်နိုင်၏ဟု မှတ်ထင်သကဲ့သို့ ရဟန်းဂေါတမ၏ကွယ်ရာ၌ ခြင်္သေ့သံ ကြက်ဖသံ နွားကြီးအသံကို တွန်နိုင်၏ဟု မှတ်ထင်၏။ ၁၈၈

ပါဠိစိ တေ ပရိဗ္ဗာဓကော အစိရပက္ကန္တဿ ဘဂဝတော၊ သရဏံ ပရိဗ္ဗာဓကံ သမန္တတော ဝါစာယသန္တတောဒကေန သဉ္စမ္ဘရိမတံသု၊ သေယျထာပိ အာဂ္ဂသော သရဏံ ဗြဟ္မာရညေ ဧရသိဂါလော သိဟနာဒံ နဒိဿမိတံ သိဂါလကံယေဝ နဒတိ၊ ဘောရဏ္ဍကံယေဝ နဒတိ၊ အဗျူကသဉ္စရံ ပရိသကရဝိတံ ရဝိဿာမိတံ အဗျူကသဉ္စရိရဝိတံယေဝ ရဝတိ၊ ဥသဘော ပုညာယ ဂေါသာလာယ ဂမ္ဘိရံ၊ ၃၉၇

ဆက်တိုက်ပုံစံနာ

၅။ ကေသဓုတ္တိသုတ်

မစ္စဲလမ်းရာ ဆယ်ဌာန

- ၁။ တဆင့်ကြားရုံဖြင့် မှန်တယ်-ဟု အတည်မယူကြနှင့်၊ မာ အနုဿဝေန
 - ၂။ မိဘဘိုးဘွား အဆက်ဆက် ပြောစကားမျှဖြင့်လည်း မှန်တယ်ဟု အတည်မယူကြ
 - ၃။ “ဒီဟာက ဒီလိုတဲ့” ဟူသော စကားမျှဖြင့်လည်း အတည်မယူကြနှင့်၊ ၁၈၉
 - ၄။ မိမိတို့ကျမ်းစာနှင့် ညီနေရုံမျှဖြင့်လည်း အတည်မယူကြနှင့်၊ ပိဋကသမ္မဒါနေန
 - ၅။ ကြံစည်၍ ယူခြင်းမျှဖြင့်လည်း အတည်မယူကြနှင့်၊ ကတ္တဟေတု
 - ၆။ နည်းမှီယူခြင်းမျှဖြင့်လည်း အတည်မယူကြနှင့်၊ နယဟေတု
 - ၇။ အခြင်းအရာကို ကြီးစည်တွေးတောခြင်းဖြင့်လည်း အတည်မယူကြနှင့်၊
 - ၈။ ငါဘို့လည်းစား ကျေနပ်ထားသောအယူနှင့် ညီမျှသောသည်ဟုအယူငါချင်း တူရုံမျှဖြင့်
 - ၉။ နာယူသိုက်သာ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်အားဖြင့်လည်း အတည်မယူကြနှင့်၊
 - ၁၀။ ငါတို့လေးစားထိုက်သော ဆရာ၏ စကားဟူ၍လည်း အတည်မယူကြနှင့်
- ဆောင် တဆင့်လည်းကြား၊ ဆက်စကားနဲ့၊ ဤသို့တဲ့ဟု၊ ကျမ်းနှင့်ညီရုံ ကြံစည်ရုံမျှ
နည်းမှီကြ၍ ခြင်းရာတွေးတော ကိုယ်သဘောနှင့် ရောနှောကိုက်ညီ
တစ်လီနာသိုက် သဘောပိုက်ကာ တို့ဆရာများ ပြောစကားဟု
မစ္စဲသင့်ပေ ဤဆယ်တွေသည် မှတ်လွယ်စေဘို့ ကဗျာတည်း၊ ၁၉၁

မှတ်ကျောက်တင်ပါ

သင်တို့ကိုယ်တိုင်ပင် “ဤတရားတို့သည် အကုသိုလ် အပြစ်ရှိကုန်၏ ပညာရှင်တို့ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏ ဆောက်တည်လျင်လည်း စီးပွားမဲ့အလိုမှာ ဆင်းရဲခြင်းမှာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု

သိရာအခါ၌ ထိုတရားတို့ကို ပယ်စွန့်ကြ၊ “ဤတရားတို့သည် ကုသိုလ် အပြစ်မရှိ ပညာရှင်တို့ ချီးမွမ်းအပ်၏ ဆောက်တည်လျှင်လည်း စီးပွားအလိုငှာ ချမ်းသာခြင်းငှာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု သိရာအခါ၌ ထိုတရားတို့ကို ပြီးစေ၍နေကြ၊ ၁၉၁

လောဘ၏စီးပွားမဲ့အလိုငှာဖြစ်ပုံ

သတ္တတို့သန္တာန်၌ဖြစ်သော လောဘသည် စီးပွားအလိုငှာဖြစ်သလော စီးပွားမဲ့ အလိုငှာ ဖြစ်သလော (စီးပွားမဲ့အလိုငှာဖြစ်ပါသည်ဘုရား)တပ်မက်သောသတ္တသည် လောဘ သွမ်းမိုးခံရလျှင် သူ့အသက်ကိုလည်းသတ် သူ့ဥစ္စာကိုလည်းခိုး သူတပါးမယားကို လည်းသွားလာ မုသားစကားကိုလည်းပြော သူတပါးကိုလည်း သူ့လုပ်သလို လုပ်ရန်စေခိုင်း၏၊ ထိုသူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း စသည်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကြာမြင့်စွာ သောညဉ့်ပတ်လုံး စီးပွားမဲ့အလိုငှာ ဆင်းရဲခြင်းငှာ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော (ဖြစ်ပါသည်ဘုရား) ဒေါသ မောဟကိုလည်း နည်းငှိဆိုပါ၊

ပါဠိစိ ပရေဗ္ဗိ တထက္ကာယ သမာဓေတိ၊ ယံသ ဘောဘ ဝိသရတ္တံ အဟိတာယ၊
အရိယာသာဝက၏ သက်သာရာတရားငှါး

တမလွန်ဘဝ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဆက်ရှိလျှင် သေပြီးနတ်ပြည် ရောက်မည်၊ မရှိလျှင် ဖျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ရန် ဒေါသ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ ချမ်းသာခြင်း ရှိသော မိမိကိုယ်ကို ဆောင်းပွားနိုင်သည်၊ မကောင်းမှုကိုပြု၍ ပြုရာရောက်သည်ဆိုလျှင် မကောင်းမှု တစ်စုံတစ်ရာ မပြုသော ငါ့ကို အကုသိုလ်ကံသည် အဘယ်နှာဆင်းရဲကို ထွေထိစေနိုင်မည်နည်း၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော်လည်း ပြုရာမရောက်ဟုဆိုလျှင် မကောင်းမှု မပြုခြင်း ပြုသည် မမည်ခြင်း ၂ပါးစုံအားဖြင့်သာလျှင် စင်ကြယ်သောမိမိကို ရှုမြင်ရလိမ့်မည်၊ ၁၉၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

၆။ သာဓုသုတ်

ဦးနှုန်းကသည် မိဂါရသုဋ္ဌေး၏ မြေးသာဓု သေနနိယသုဋ္ဌေး၏ မြေးသာဏတို့ကိုဟော
ဤသုတ်၌ လောဘ ဒေါသ မောဟကို အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ အဝိဇ္ဇာဟုနာမည်
ပြောင်း၍ ဟောခြင်းသာထူးသည်။

၁၉၄

ကထာဝတ္ထုသုတ်

ကထာဝတ္ထု၂၃မျိုး

အတိတ်ကာလ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောစကား၊ အနာဂတ်ကာလ
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကား၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ
ပါဠိစိ ကထာသမ္မဿာဏန ပုဂ္ဂလော ယဒိတဗ္ဗော ယဒိဝါ ကတ္ထော ယဒိဝါ အကဇ္ဈောတိး

ကစ္ဆ ချေးဇွေးသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အင်္ဂါ၄ပါး

ပြဿနာမေးအပ်သော် ဧကန်ဖြေဆိုသင့်သော ပြဿနာကို ဧကန်ဖြေဆို၏။
ခွဲခြားဇာဖန်၍ ဖြေဆိုသင့်သောပြဿနာကို ခွဲခြားဝေဖန်၍ ဖြေဆို၏ ဇာဖန်မေး၍
ဖြေဆိုသင့်သော ပြဿနာကို ဇာဖန်မေး၍ ဖြေဆို၏။ မဖြေဆိုဘဲ ယားသင့်သော
ပြဿနာကို မဖြေဆိုဘဲ ထား၏။

၁၉၈

သဥပနိသ အနုပနိသအစွဲ

လောဘအပ်သောနားရှိသူသည် သဥပနိသ မှီရာအကြောင်းရှိသူမည်၏။
ထောင်အပ်သောနားမရှိသူသည် အနုပနိသ မှီရာအကြောင်းမရှိသူမည်ပါသည်။
ပါဠိစိ သဥပနိသော သမာဓော အဘိဏ္ဍာတိ ဧကံ ဓမ္မံ၊ ပရိဇောနာတိ

ဧကံ ဓမ္မံ၊ ပဒဟတိ ဧကံ ဓမ္မံ၊ သစ္စိကရောတိ ဧကံ ဓမ္မံ၊

၁၉၉

တရား၁ကားပြောခြင်းတိုင်ဝင်ခြင်းအကျိုး အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးရှိပါသည်

တိကနိပါတ်

၈။ အညတိတ္ထိယသုတ်

ရာဂ ဒေါသ မောဟသုံးပါးအထူး ဖြစ်ကြောင်း ပယ်

ရာဂ အပြစ်နည်း၏ ပျောက်ခဲ၏ သုဘနိမိတ် အံသုဘနိမိတ်၊

ဒေါသ အပြစ်ကြီး၏ ပျောက်လွယ် ပဋိပသနိမိတ် မေတ္တာထကောဝိပုဇ္ဇိ

မောဟ အပြစ်ကြီး၏ ပျောက်ခဲ၏ အယောဂိယောပဒေသံကာရ အသနိကောပဒေသံကာရ

ပါဠိစိ ရာဂေါ အပွဲသာဝဇ္ဇော ဒန္တဝိရာဂိ၊ ဒေါသော မဟာသာဝဇ္ဇော ခိပ္ပဒိရာဂိ၊

၉။ အကုသလမူလသုတ်

အကုသလမူလသုံးပါး လောဘ ဒေါသ မောဟ၊

၂၀၂

လောဘ ဒေါသ မောဟလွမ်းမိုးခံရ၏အပြစ်များ

ဂုဏ်တို့၏စိတ်ဖြင့် မကောင်းမှုကိုပြု၏ သူတပါးကို မဟုတ်မမှန်သော အကြောင်းဖြင့် အပြစ်ပြော၍ သတ်ဖြတ်၏ ချုပ်နှောင်၏ ဥစ္စာကိုသုံးရှုံးစေ၏ ကဲ့ရဲ့၏ ဖြူရွာနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့် ဒုက္ခကိုဖြစ်စေ၏ 'ငါသည် အင်အားကြီး၏ အင်အား၌ ရပ်တည်၏' ဟုပြောဆို၏။

ပါဠိစိ ယဒပိ လောဘော၊ တဒပိ အကုသလမူလံ၊ ယဒပိ လုဒ္ဓေါ အဘိ သင်္ခရောတိ ကာယေန ဝါစာယ မနသာ၊ တဒပိ အကုသလံ၊ ယဒပိ လုဒ္ဓေါ လောဘေန အဘိဘူတော ပရိယာဒိန္နစိတ္တော ပရဿ အသတာ ဒုက္ခံ ပုပ္ပါဒယတိ ဝဓေနဝါ ဗဒ္ဓနေနဝါ ဇာနိယာဝါ ဂရဟာယဝါ ပဗ္ဗာဇနာယဝါ ဗလဝမိ ဗလတ္တော ဣတိပိ၊ တဒပိ အကုသလံ၊ ဣတိဿ 'မေ လောဘော လောဘနိဒါနာ လောဘ သမုဒယာ လောဘပစ္စယာ အနေကေ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ သမ္ပဝန္တိ၊ ၂၀၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

အကုသိုလ်များသု၏ နာမည်၅မျိုး

အကာလဝါဒီ-မပြောဆိုသင့်ရာအခါ၌ ပြောဆိုသူအဘူတဝါဒီ-မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုပြောဆိုသူ၊ အနတ္တဝါဒီ-အကျိုးမရှိသော စကားကိုပြောဆိုသူ၊ အဓမ္မဝါဒီ- တရားမကုတ်သည်ကို ပြောဆိုသူ၊ အနိနယဝါဒီ-ငါနည်းမဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုသူ၊ အကာလဝါဒီစသောအပည့်တို့ကို ရှုခြင်းအကြောင်း

ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့် ပြောဆိုဆပ်သော် ငြင်းငယ်၏ ဂန်မခံ၊ မဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော် ဤအကြောင်းကြောင့် မဟုတ်မှန်ဟု ဟိုစကားကို ဖြေရှင်းရန် လုံ့လမပြုသောကြောင့်။

၂၀၁

လောဘဒေါသမောဟကြောင့်ဖြစ်သော အကုသိုလ်သွမ်းမိုးခံရလျှင်

ပျက်ဖျောက်သွား၌ပင် ဆင်းရုစွာ ညှဉ်းပန်းစိပ်စက်တတ်သော ဆားရင့်နှင့်တကွ ဖြင်းဖွားပင်ပန်းခြင်း ကိုယ်စိတ်ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွ နေရ၏။ သေလျှင် ရုက္ခဟိဘဝသို့ ရောက်ရ၏။ ဥပမာ သုံးခုသော သွေးတော့ကို နှယ်တို့သည် ဖျက်ဆီးရစ်ပတ်အပ်သော အင်ကြမ်းပင် ယျောက်ပိုင် ကြုံပင်သည် ငြိုးပျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့တည်း။

ပါဠိစိ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ သာလောဂါ ဝေါဝါ ဖန္ဒနောဂါ တိဟိ မာလုဝါလတာဟိ ဥဒ္ဓန္ဓော ပရိယောနဒ္ဓေါ အနိယံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဗျသနံ အာပဇ္ဇတိ၊ အနယဗျသနံ အာပဇ္ဇတိ။

၂၀၂

ကုသလမူလသုံးပါး အလောဘ အဒေါသ အမောဟ။

ပါဠိစိ အာဂစ္ဆေယျ ကာဝါလဝိဇ္ဇကံ အာဒါယ၊ သောတံ မာလုဝါလတံ ဒုလေ ဆိန္ဒေယျ၊ မူလေ ဆေတွာ ပလိခဏေယျ၊ ပလိခဏိတွာ မူလာနိ ဥဒ္ဓန္ဓရယျ၊ အန္တမသော ဥသီရ နာဠိမတ္တာနိပိ၊ သော တံ မာလုဝါလတံ ဒုက္ခာခဏ္ဍိကံ ဆိန္ဒေယျ၊ ဒုက္ခာခဏ္ဍိကံ ဆေတွာ ဖာလေယျ၊ ဖာလေတွာ သကလိကံ သကလိကံ ကရေယျ။

တိကနိပါတ်

သကလိကံ သကလိကံ ကရိတွာ ဝါတာကဗေ ဝိသောသေယျ၊ ဝါတာတဗေ
ဝိသောသေတွာ အဂ္ဂိနာ ဥဟေယျ၊ အဂ္ဂိနာ ဥဟိတွာ မသိ ကရေယျ၊ မသိ ကရိတွာ
မဟာဝါတေဝါ ဩဖုဏေယျ၊ နဒိယာဝါ သိဃသောတာယ ပဝါဟေယျ၊ ၂၀၅

ဥပေါသထသုတ် ဥပုသ်သုံးမျိုး

နွားကျောင်းသားဥပုသ် နိဂဏ္ဌဥပုသ် အရိယာဥပုသ်၊ ၅၂၃

နွားကျောင်းသားဥပုသ်

နွားကျောင်းသားသည် ညနေချမ်းအခါ နွားရှင်ထံ နွားတွေအပ်နှံပြီး ယနေ့
နွားတွေ ဤမည်သောအရပ်၌ ကျက်စားခဲ့ ရှေ့သော်လည်းကောင်း၊ နက်ဖြန်
ဤမည်သောအရပ်၌ ကျက်စားကြ ရေသောက်ကြလိမ့်မည်' ဟုဆင်ခြင်သကဲ့သို့
အနျှိသော ဥပုသ်သည်သည် 'ယနေ့ ဤမည်သောခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို ခဲခဲ စားခဲ့ပြီ
နက်ဖြန် ဤမည်သော ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို ခဲစားအံ့ဟု ဆင်ခြင်၍ အဘိဇ္ဈာနှင့်ဘက္ခ
ဖြစ်သောစိတ်ဖြင့် နေ့ကို ကုန်လွန်စေသည်၊ ၂၅ ၃၅၃

နိဂဏ္ဌဥပုသ်

နိဂဏ္ဌတို့သည် သာဝကတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ ယူဇနာတစ်ရာ အပြင်ဘက်ရှိ
သလွားတို့ကို မသတ်ရန် ဆောက်တည်စေကြ၏ (ယူဇနာတစ်ရာ အတွင်းရှိ သတွာ
တို့ကိုကား သတ်နိုင်သည်ဟူလို)။

ပါဠိစံ - ကုဗေကစ္ဆော ဥပေါသထိကော ဣတိ-ပဋိသန္ဓိက္ခတိ " အဟံ ခုဒ္ဒ
ဣဒဉ္စိဒဉ္စ ခါဒနိယံ ခါဒိံ ၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ ဘောဇနိယံ ဘုဒ္ဓိံ ၊ သေ ဒါနာဟံ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ
ခါဒနိယံ ခါဒိံသာမိ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ ဘောဇနိယံ ဘုဒ္ဓိံသာမိ" တိ၊ ၄၁၃ ၂၀၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

မြန်မာပြန် နာယကံ ကုစနိ ကဿမိ ကိဉ္ဇနတသ္မိံ၊ န စ မမ ကုစနိ ကတ္တစိ ကိဉ္ဇနတတ္ထိတိ၊ အဗိတံ ကုစနိ-မည်သည်နေရာ၌မှ မည်သည်ကာလ၌မျှ၊ ကဿမိ-တစ်စုံတစ်ယောက်၏မျှ၊ ကိဉ္ဇနတသ္မိံ-ငဲ့ကွက်ဘွယ် ပလိဗောဓ၏အဖြစ်၌၊ န(လောဘိ)၊ စ-သည်သာမကသေး၊ မမ-ငါ၏လည်းကွစနိ-အတွင်းအပ နှင်၌နှင့်၊ ကတ္တစိ-တစ်စုံတစ်ရာသောပရိက္ခရာ၌၊ ကိဉ္ဇနတ-ကြောင့်ကြဘွယ် ပလိဗောဓ၏ အဖြစ်သည်၊ နအတ္ထိ မရှိ၊ ၃၅၇

ဒိဝါဒိဝဿ မွန်းမိတ်မတ်တည်ရာ နေလည်အခါ၊ ၂၁၃

နိဂဏ္ဏတို့မှသာဝါဒအဒိနာဒါနပညတ်ကြပုံ

ဥပုသ်နေ့၌ အဝတ်အားလုံးကို ညွတ်စေပြီး 'ငါသည် တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ် တင်စုံတစ်ခုသောအခါ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သကဲ့သို့ ကြောင့်ကြမှုမဖြစ်ငါ၏အတွင်း အပယန္တန်ဝယ် တစ်စုံတင်ခုသောပရိက္ခရာ၌ပျသော်လည်း ကြောင့်ကြမှုမဖြစ်' ဟု ဆိုခြင်းသည် မုသာဝါဒ၊

ဤသို့ပြောဆိုပြီး ထိုည၌လွန်ရာအခါ၌ စည်းစိမ်တို့ကို မပေးဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းသည် အဒိနာဒါနဖြစ်ပါသည်။ ၃၅၇

အရိယာဥပုသ်ငါးမျိုးလင်္ကာ

ဗြဟ္မစမ္မ၊ သံဃာ သီလော၊ ဒေဝတာ ရိယာ ငါးဥပုသ်၊
ဦးခေါင်း ကိုယ်ဝတ်၊ ကြေးမုံပွတ် ရွှေ၊ ဤငါးထွေ၊ မှတ်လေဥေ့တိုင်းထုတ်၊

ပါဠိစံ ကထဉ္စ ဝိသာဓေ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ သိသာယံ ဥပက္ကမေန ပရိယောဒပနာ
ဟောတိ ကတ္တဉ္စ ပဋိစ္စံ မတ္တိကဉ္စ ပဋိစ္စ ဥဒကဉ္စ ပဋိစ္စ ပုရိသံသမ စ တဉ္စ ဝါယာမံ

တိကနိပါတ်

ဝါဠိစိ ကာက္က-သျှိသျှားသီးမှုန်၊ သောတ္တိ - ချေးတွန်းကျောက်လုံး ပုတီးကုံး၊
စုဏ္ဏံ-ဆပ်ပြာမှုန်၊ ဥသွံ-အပုဇွေ၊ ခါရံ-ပြာ၊ ဂေါမယံ-နွားချေး၊ဝါလတ္ထုပကံ-
မြင်းမြီး၊ ချေးပွတ်မွေး၊ ဥက္ကံ-မီးပို၊လောဏံ-ဆားငံမြေညက်၊ဂေရုကံ-ဂွေ့နီမှုန်၊
နာဠိကသဏ္ဍာသံ-မီးမုတ်ဖိုပြောင်း လှန်လှောဖိုညှပ်၊

ဗြဟ္မုပေါသထ

ရှမ်းရားသီးမှုန် မြေညက် ရေ ပွတ်တိုက်မှုလုံ့လတို့ကိုခွဲ၍ ညစ်ပေနေသော
ဦးခေါင်းကို စင်ကြယ်စေသကဲ့သို့ ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးကိုအာရုံပြု၍ မိမိစိတ်ကို
စင်ကြယ်စေခြင်း၊

ဓမ္မုပေါသထ

ချေးတွန်းကျောက်လုံးပုတီးကုံး ဆပ်ပြာမှုန် ရေ ပွတ်တိုက်မှုလုံ့လတို့ကိုခွဲ၍
ညစ်ပေနေသော ကိုယ်ကိုစင်ကြယ်စေသကဲ့သို့ တရားဂုဏ်တော် ၆ပါးကို အာရုံပြု၍
မိမိစိတ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်း၊

သံဃုပေါသထ

အပူဇွေ ပြာ နွားချေး ရေ ပွတ်တိုက်မှု လုံ့လတို့ကို ခွဲ၍ ညစ်ပေနေသော
အဝတ်ကို စင်ကြယ်စေသကဲ့သို့ သံဃဂုဏ်တော် ၉ပါးကို အာရုံပြု၍ မိမိ

သီလုပေါသထ

ဆီ ပြာ မြင်းမြီးချေးပွတ် ပွတ်တိုက်မှုလုံ့လတို့ကို ခွဲ၍ ကြေးမုံမှုန်ကို
မြှောင်လက်လာစေသကဲ့သို့ မိမိ မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကြားသော တဏှာဂုဏ်
အဖြစ်မှလွတ်သော ပညာရှိတိုချိုးမွမ်းအပ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ မှားသောအားဖြင့်
မသုံးသပ်အပ်သော ဥပဇာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာပိကို ဖြစ်စေတတ်သော သီလတို့ကို
အာရုံပြု၍ မိမိစိတ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်း၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိညာဉ်

မိုးဒေဝတုံဓါသထ

မိုးဖိုဆားငါမြေညက် ရွှေနှိမ့်နှိမ့် မိုးမှုတ်ပြောင်း လှန်လှောကြောင်းညှပ် ဖိုဉ် ထည့်ခြင်းစသော လုံ့လတို့ကို စွဲ၍ ညစ်ပတ်နေသော ရွှေကို စင်ကြယ်စေသကဲ့သို့ စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ ယာမာ တုသိတာ နိဗ္ဗာနရတီ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ ပဌမဗျာန်ဗြဟ္မာအဆင်း ထိုပဌမဗျာန်ဗြဟ္မာမှအသက် ပရိတ္တာဘာစသော နတ်ဗြဟ္မာ တို့၏ သဒ္ဓါသီလ သုဘဓာဂပညာတို့ကို သက်သေထား၍ မိမိ၏ သဒ္ဓါ သီလ သုတ စာဂ ပညာဂုဏ်တို့ကို အာရုံပြု၍ မိမိစိတ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်း။ ၂၁၀

အရိယဥပုသ်ဆောက်တည်ပုံ

ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် အသက်ထက်ဆုံး သူ့အသက်သတ်ခြင်းစသောဂပါးမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူကြ၏။ ငါသည်လည်း ဤနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး သူ့အသက်သတ်ခြင်း စသောဂပါးမှ ရှောင်ကြည်၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ကို အတုလိုက်ခြင်းဖြင့် ဥပုသ် စောင့်သုံးမည်။ ၂၁၁

ပါဠိဝိ ယာဇဇိဝံ အရဟန္တာ မုသာဝါဒံ ပဟာယ မုသာဝါဒါ ပဋိဝိရတာ သစ္စဝါဒိ သစ္စသန္တာ ထေဏာ ပစ္စယိကာ အဝိသံဝါဒကာ လောကဿ၊ ဣမိနာပိ အဂ္ဂေန အရဟတံ အနုကရောမိ၊ ဥပေါသထောစ မေ ဥပဝုတ္တော တဝိသာယာ။

အကျိုးအာနိသင်များသောဥပုသ်

နွားကျောင်းသာဥပုသ် နိဂဏ္ဌဥပုသ်တို့သည် အကျိုးမများ၊ အရိယာဥပုသ်သည်သာ များသော ကံတူမူရင်းအကျိုး ဆင့်ပွါအကျိုးအာနိသင် တောက်ပြောင်သောအကျိုး ကျယ်ပြန့်သော အကျိုးရှိပါသည်။ ၂၁၃

ဆရာတို့ရဲ့စာအုပ်

တိုင်းကြီးခပ်တိုင်း

ဆောင်အိုင် မ ကာ ကော၊ဝစ် မလော၊ စေတော . ဝင် . ကုရာ၊
ပဉ် . မစ် သူ : အ၊ အဝန္တ ဂန္ဒ . ကဗ္ဗောဇာ၊
တစ်ဆယ့်ခြောက်ခု၊ သင်္ချာပြု၊ မုတ်ရှုစဉ်ကိုင်းသာ၊ ၂၁၃

တသ္မဒါန် တိတ္တ ဘယဉ္စ ဝေဒနဂေါ၊ သရဏော ကေသမုတ္တိယာ၊
သာဓဇာစာပိ ကထာဝတ္ထု၊ တိတ္ထိယ မုလုပေါသထော။
အာနန္ဒဝဂ် ဆန္ဒသုတ်

ဝါဠုစိ ရာဂဿ ပဟာနံ ဒေါသဿ ပဟာနံ မောဟဿ ပဟာနံ ပညာဓထာ၊
ပဟာနံ ဣပစ္စည်းဖြစ်သောကြောင့် ရာဂဿသေညဖြင့် ဆဋ္ဌကထားသည်၊ ၂၁၆
ရာဂဒေါသမောဟကိုယ်ရန် ပညတ်ခြင်းအကြောင်း

ရာဂ ဒေါသ မောဟ လွှမ်းမိုးခံရသူသည် မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသား ဆင်းရဲအောင်
အားထုတ်၏၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်း ခံစားရ၏၊ ကိုယ်ဖြင့်
ကာယဒုစရိုက်ကို နှုတ်ဖြင့်ဝစီဒုစရိုက်ကို စိတ်ဖြင့် မနောဒုစရိုက်ကိုကူရှင်၏၊ မိမိအကျိုး
သူတပါးအကျိုး မိမိသူတပါးနှစ်ဦးသား အကျိုးမသိ၊ ပညာမျက်စိကို ကောင်းအောင်
ပြုတတ်၏၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏၊ ပင်ပန်းခြင်းအငြိမ်ဖြစ်၏၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းကို
မဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ၂၁၇

၎င်းမဂ်တရားတို့ကို ပယ်ရန်ကျင့်စဉ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊
ဝါဠုစိ ရာဂေါ အနုကရဏော အစက္ခုကရဏော အညာထကရဏော ပညာ
နိရောဓိကော ဝိဃာတပက္ခိကော အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊

အဘယ်သူတို့၏တရားသည် သွားကွာတံခမ္ပဖြစ်သနည်း ၅၁၃
ရာဂဒေါသမောဟကိုယ်ရန် ဟောသူတို့၏ တရားသည် သွားကွာတံခမ္ပဖြစ်ပါသည်
သုပ္ပဋိပဒုပုဂ္ဂိုလ်များ ရာဂဒေါသမောဟကို ပယ်ရန်ကျင့်သူများ။

တိကနိပါတ်

သုကတပုဂ္ဂိုလ်များ

ရာဂေါ ဒေါသော မောဟော ပဟိနော ဥစ္ဆိန္နမူလော တာလာဝတ္ထုကတော
အနဘာသံကကော အာယတိ အနပ္ပါဒဓမ္မော၊ ၂၁၈

၃။ မဟာနာမသုတ်

ပါဠိစိ ဘဂဝါ ခေါ ဂိလာနဂုဋ္ဌိတော အစိရဂုဋ္ဌိတော ဂေလညာ၊ အယဉ္ဇ
မဟာနာမော သက္ကော ဘဂဝန္တံ အတိဂမ္ဘိရံ ပဉ္စံ ပုစ္ဆတိ၊ ပာနု၊ နာဟံ မဟာနာမံ သက္ကံ
ကေမန္တံ အပနေတွာ ဓမ္မံ ဒေသေယျ၊ ၂၁၉ ၂၂၀

သေခသီလ သီလဂိုဏ် ပါတိမောက္ခသံရေ ။ပ။ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ သောက်တည်၍ကျင့်၏။
သေခသမာဓိ ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်ကိုရခြင်း၊
သေခပညာ ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကိုသိခြင်း၊ ၂၂၁

သမာဓိနှင့်ပညာ မည်သည်အရာက ရှေးဦးစွာဖြစ်သနည်း

သေခသမာဓိက ရှေးဦးစွာဖြစ်၍ သေခဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် အသေခဖိုလ်ဉာဏ်က
နောက်မှဖြစ်သည်။ သေခဝိပဿနာဉာဏ်က ရှေးဦးစွာဖြစ်၍ အသေခဖိုလ်သမာဓိက
နောက်မှဖြစ်သည်။ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သမာဓိပညာတို့ကား တပြိုင်နက်ဖြစ်ကြသည်။

၄။ နိဂဏ္ဌသုတ်

နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တဏိ၊ ဉာဏ်အမြင်နှင့်အယူဝါဒ

အလုံးစုံကို သိမြင်၏။ သွားရပ်ဆိပ်နိုးနေစဉ် အမြဲမပြတ် ဉာဏ်အမြင် ရှေးရှု
တည်နေ၏။ ကံဟောင်းတို့ကို ဆင်းဆင်းရဲရဲကျင့်ခြင်းဖြင့် ကင်းအောင်ပြု၍ ကံသစ်တို့ကို
မပြုခြင်းဖြင့် အကြောင်းကိုသတ်ရမည်ဟူ၍နည်းဖြင့် ကံကုန်လျှင် ဒုက္ခကုန်မည်
ဒုက္ခကုန်လျှင် ဝေဒနာကုန်မည်၊ ဝေဒနာကုန်လျှင် ဒုက္ခအားလုံးကုန်၍ သွားတော့သည်။
ဤသို့လျှင် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်အပ်သော ကိလေသာတို့ကိုဆွေးမြေ့စေတတ်သော
စင်ကြယ်သောအကျင့်ဖြင့် ဝဋ်ဒုက္ခကို လွန်မြောက်နိုင်သည်။ ၂၃၃ ၂၃၁

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

ပါဠိစိ သဗ္ဗညု ဘယဒဿာဝိ အပရိသေသံ ဉာဏဒဿနံ ပဋိဇာနာတိ စရတောစ
ဇေ တိဋ္ဌကောစ သုတ္တဿစ ဇာဂရဿစ သတကံ သမိတံ ဉာဏဒဿနံ ပစ္စုပ္ပန်ကံ။

စာနတာ- အနာဝရဏဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသော။

ပဿတာ- သမန္တစက္ခုဖြင့် မြင်တော်မူသော။ ၃၄၃၊ ၅ ၂၁၃

နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တအကြောင်းလျှောက်သူ အဘယလိစ္ဆဝိ။

၅။ နိဝေသကသုတ်

ဆွေမျိုးတို့ကို ဆောက်တည်စေရမည့်တရားသုံးပါး

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါး တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါး သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉ပါး၌
မတုန်မလှုပ် ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်အောင် ဆောက်တည်စေရမည်။ ၂၃ ၅၄၄
၂၆ စုမေးခွန်း ဘုရားကို ဘယ်ပုံကိုးကွယ်သင့်သနည်း။

ဘုရားကိုအဘယ်ကြောင့်ကိုးကွယ်သင့်သနည်း

ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော မာတိကြီးလေးပါးသာ ဖောက်ပြန်လျှင်
ဖောက်ပြန်သွားမည်။ ဘုရား တရား သံဃာ၌ မတုန်မလှုပ် ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်ယုံကြည်သော
အရိယာသာဝကသည် ၎င်းတို့ရော၍ ပြိတ္တာဘုံသို့ရောက်စရာအကြောင်းမရှိသောကြောင့်။

၆။ ၇။ ပဌမ ဒုတိယ ပဘဝသုတ်

ဘဝဆိုတာဘာလဲ

ကမ ဣပ အရူပတော်၌ အကျိုးပေးမည်ကံမရှိပါက ဘဝဖြစ်မလာနိုင်။ ဤသို့လျှင်
ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကံသည် ဝိညာဉ်မျိုးစေ့၏ပေါက်ပွားရာ လယ်မြေဖြစ်သည်။
ဝိညာဉ်သည် မျိုးစေ့ တဏှာသည် အစေး။

နတ်တိတနိပါတ်

အဝိဇ္ဇာဖုံးလွမ်း၍ တဏှာနှောင်ကြီးရှိသော သတ္တဝါတို့၏ဝိညာဉ် (စေတနာ ပတ္တနာ)သည် ယုတ်ညံ့သော ကာမဘဝ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော ရူပဘဝ၌တည်၏။

၈။ သီလဓူတသုတ်

အကျင့်သီလတိုင်းအကျိုးမရှိ

အကုသိုလ်တိုး၍ ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်မည့် သီလအကျင့် ဗြဟ္မစရိယတို့သည် အကျိုးမရှိ၊ ကုသိုလ်တိုး၍ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်မည့် သီလအကျင့် ဗြဟ္မစရိယ တို့သည်သာ အကျိုးရှိပါသည်။ ၂၂၅

ရှင်အာနန္ဒာကို ဝုဒ္ဓဈေးမွမ်း အာနန္ဒာသည် သေကွဲဖြစ်သော်လည်း အာနန္ဒာနှင့် ပညာအရာ၌ ထပ်တူညီမျှ တူသူကို ရဘို့ရန် မလွယ်ကူ။ ၂၂၆

ပါဠိစိ သေခေါ် အံ့နန္ဒေ၊ န ဖ ပနဿ သုလဘဂ္ဂပေါ သမသမော ပညာယ။

၉။ ဂန္ဓဇာတသုတ်

လေအောက်သို့သွား၍ လေညာသို့မသွားသောရန်၊ မျိုး အမြစ်နဲ့ အနှစ်နဲ့ အပွင့်နဲ့ လေအောက်လေညာသို့သွားသောရန်။

သရဏဂုဏ် ၃ပါး၌ တည်၍ ငါးပါးသီလလုံခြုံသော ကောင်းသောကိုယ်ကျင့် တရားရှိသော ကင်းဘေး မန္တေရအညစ်အကြေးရှိသေးခိတ်ဖြင့် ။ပ။ မွေ့လျော်သော အပျိုးသား အမျိုးသမီး၏ ဂုဏ်ရန်သည် ရဟန်း ပုဏ္ဏား နတ်တို့ချီးမွမ်း၍ လေအောက် လေညာသို့သွားပါသည်။ ၂၂၇

စုဠနိကာသုတ် အဘိဘူရဟန်း၏စွမ်းရည်

သိခိမြတ်စွာဘုရား၏ သာဓကဖြစ်သော အဘိဘူရဟန်းတော်သည် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ တည်လျက် လောကဓာတ်ဘစ်သောင်ကြားအောင် တရားဟောခဲ့ပါသည်။ ၂၂၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

လောကဓာတ်သုံးမျိုး

သဟဿီစူဠနိကာလောကဓာတ် ဒွိသဟဿီ မဇ္ဈိမိကာလောကဓာတ်
တိသဟဿီ မဟာသဟဿီလောကဓာတ်။ ၂၂၉

လနေတို့ထွန်းလင်းရာ စကြဝဠာတစ်ထောင်သည် သဟဿီစူဠနိကာလောကဓာတ်သည်၏
စူဠနိကာလောကဓာတ်၌ လ နေ မြင့်မိုရ်တောင် တောင်ကျွန်း အနောက်ကျွန်း
မြောက်ကျွန်း အရှေ့ကျွန်း တစ်ထောင်စီ၊ မဟာသာမုဒြာလေးလောင်း၊ နတ်မင်းကြီး
လေးထောင် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် ဖွဲ့စီထောင်၏။

သဟဿီစူဠနိကာလောကဓာတ်တစ်ထောင် (စကြဝဠာတစ်သန်း)သည်
ဒွိသဟဿီ မဇ္ဈိမိကာလောကဓာတ် မည်၏။

ဒွိသဟဿီမဇ္ဈိမိကာလောကဓာတ်တစ်ထောင် (စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်း)သည်
တိသဟဿီ မဟာသဟဿီလောကဓာတ် မည်၏။

မဇ္ဈိမိကာလောကဓာတ်၌ နေတစ်သန်း လကစ်လန်း၊ ၄၈၃ ၂၂၉

မြတ်စွာဘုရားသည် စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းတိုင်အောင် ဟောနိုင်ပါသည်။
တို့ထက်အလွန်လည်း အလိုရှိသမျှ ပမာဏရှိသော လောကဓာတ်တို့ကိုအောင်
ဟောနိုင်ပါသည်။ ၂၅၃

စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းကြားအောင်ဟောပုံ

စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းကို အရောင်ဖြင့်ဖြန့်၍ ထိုစကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းရှိ
သဘောတို့ ထိုအရောင်အလင်းကို သိရာအခါ၌ တရားသံကို ကြားသိစေရပါမည်။

သိဟနာဒဒေသနာဂဏ်ကြည်ညိုရခြင်းအကျိုး

အရှင်အာနန္ဒာသည် ရာဂမကင်းဘဲသေခဲ့လျှင် နတ်ပြည်၌နတ်မင်း ၇ကြိမ်
ဤဗျူဒိပ်၌ စကြဝတေးမင်း- ၇ကြိမ်ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော်လည်း အာနန္ဒာသည်
ဤဘဝ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံရလိမ့်မည်။ ၂၂၉

တိကနိပါတ်

တသျှဒ္ဒါနံ ဆန္ဒော အာဓိဝေကာ သက္ကော၊ နိဂက္ကောစ နိဝေသကာ၊
ဒုဝေ ဘဝါ သီလဗ္ဗတံ၊ ဂန္ဓဇာတဉ္စ ဂူဠနံ။

၄။ သမထာဝဂ်

သမထသုတ် ရဟန်းအလုပ်သုံးမျိုး

အဓိသီလသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၊
အဓိပညာသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း။ ၂၃၀

ဂခြဘသုတ် မြည်းနှင့်တူသောရဟန်း

မြည်းသည် 'ငါလဲနွား ငါလဲနွား' ဟု နွားအုပ်နေဘက်က အစဉ်တစိုက် လိုက်နေ
သော်လည်း ထိုမြည်း၏ အဆင်းအသံခြေရာတို့သည် နွားတို့၏ အဆင်းအသံခြေရာနှင့်
မတူသကဲ့သို့ ဤသာသနာကျော်၌ အချို့သောရဟန်းသည် 'ငါလဲရဟန်း ငါလဲရဟန်း'
ဟု ရဟန်းသံဃာ့နောက်က အစဉ်လိုက်နေသော်လည်း အခြားရဟန်းများကဲ့သို့
အဓိသီလသိက္ခာ အဓိစိတ္တသိက္ခာ အဓိပညာသိက္ခာကို ဆောက်တည်လိုသောဆန္ဒမရှိ။

၃။ ဓေတ္တသုတ်

လယ်သမားတို့ရှေးဦးဆောင်ရွက်ဘွယ်

လယ်ကို ကောင်းစွာထွန်၍ မြေညီအောင်ညှိခြင်း၊ သင့်လျော်သောအချိန်၌
မျိုးကိုတည်စေခြင်း (ခိုလှံပျိုးခြင်း) သင့်လျော်သောအချိန်၌ ရေသွင်းရေထုတ်ခြင်း၊
ပါဠိစိ၊ ဣစ္စ ကဿကော ဂဟပတိ ပဋိကဇ္ဇေဝ ဓေတ္တံ သုကံ၌ ကရောတိ
သုမတိကတံ၊ ဗိဇာနိ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ဥဒကံ အဘိနေတိပိ အပနေတိပိ၊ ၃၄၃

ရဟန်း၏ ရှေးဦးဆောင်ရွက်ဘွယ်

အဓိသီလသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာကိုဆောက်...အဓိပညာသိက္ခာကို

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိနည်း

၄။ ဝိပဿနာသုတ်

ပါဠိစိ သာဓိကမိဒံ ဒိယမ သိက္ခာပဒသတံ အနန္တဒမာသံ ဥဒ္ဓေသံ အာဂစ္ဆတိ၊
လစ္စတိုင်း ရုတ်ပြသောသိက္ခာပုဒ် ၁၅၀ ဖြစ်ပါသည်။

၁၅၀ သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို မကျင့်နိုင်လျှင်
အဓိသီလသိက္ခာ အဓိစိတ္တသိက္ခာ အဓိပညာသိက္ခာကို ကျင့်ရမည်။

ကျင့်ရခြင်းအကျိုး
ရာဂ ဒေါသ မောဟကိုပယ်နိုင်သည်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟကို ပယ်ခြင်းကြောင့်
ပုဂ္ဂိုလ်မာသောအကုသိုလ်ကို မပြုမစွမ်းတော့။

၅။ သေက္ခသုတ်

သေခခေါ်ခြင်းကြောင့်

အဓိသီလသိက္ခာ အဓိစိတ္တသိက္ခာ အဓိပညာသိက္ခာကို ကျင့်ခြင်းကြောင့် ဘာခ။

၆။ ပဋ္ဌဇသိက္ခာသုတ်

သိက္ခာဖြည့်ရခြင်းအကျိုးများ

သီလကို ပြည့်စုံအောင်ဖြည့်ကျင့်ရန် သမာဓိပညာဖြင့် အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်သာ
ဖြည့်လေ့ရှိသူသည် သောတာပန် သက ဒါဂါမ်ဖြင့် နိုင်ပါသည်။ သီလ သမာဓိတို့ကို ပြည့်စုံ
အောင်ဖြည့်ကျင့်၍ ပညာ၌ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်သာ ပြည့်စုံလေ့ရှိသူသည် အရာဂါမ်
ဖြစ်နိုင်သည်။ သီလသမာဓိပညာကို ပြည့်ဖြည့်စုံစုံ ဖြည့်လျှင်လေ့ရှိသူသည် ရဟန္တာ
ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကအာပတ်သင့် မသင့်

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကအာပတ်သင့်ခြင်း အာပတ်မှထခြင်းငှါ
မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ်သောကြောင့် ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒက အာပတ်
သင့်နိုင်ပါသည်။

တိကနိပါတ်

၇၂၃ တိယသိက္ခာသုတ်

သောတာပန် (၃) မျိုး

သတ္တကုဋ္ဌာပရမသောတာပန်- ခုနစ်ကြိမ် အလွန်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်ခြင်းရှိသူ၊
ဧကလံဧကလသောတာပန်- မြတ်သောအမျိုးတစ်ခုမှ မြတ်သောအမျိုး တစ်ခုသို့လွှားသူ၊
ဧကဗိဇ်သောတာပန်- တကြိမ်သာလျှင် ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ဟူသော ခန္ဓာမျိုးစေ့ရှိသူ၊

အနာဂါမ်၅မျိုး

ဥဒ္ဓံသောတအနာဂါမ်- အထက်သုဒ္ဓဝါသဘုံသို့ ပို့ဆောင်ကတ်သော တဏှာ
သောတ ပဋိသောတရှိသူ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယ်- ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ပြုပြင်တိုက်တွန်း
ကြောင့်ဖြစ်သော လွန်ကဲသော ပယောဂနှင့်တကွ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံရသူ၊
ဒဿင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယ် - ဝိပဿနာ ။။ ပယောဂမရှိဘဲ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံရသူ၊
ဥပဟစူ ပရိနိဗ္ဗာယ် - သေချိန်ကိုပြုခြင်း(ပြုရာကာလ) ချိကပ်ရောက်၍ ကိလေသာ
ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရသူ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယ် - အသယုပ္ပမာဏ၏အလယ်သို့ မရောက်မီအပွင်း၌
ကိလေသာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရသူ၊ ၃၃၄

JR၅

၈။ တတိယသိက္ခာသုတ်

သိက္ခာသုံးပါးကို အပြည့်အစုံဖြည့်ကျင့်လျှင်-

ဂုဟန္တာဖြစ်နိုင်သည်၊ ထိုအဆင့်ကိုမမှီလျှင် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယ် အနာဂါမ်ဖြစ်နိုင်သည်
...မမှီလျှင် ဥပဟစူပရိနိဗ္ဗာယ် အနာဂါမ်... မမှီလျှင် အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယ် အနာဂါမ်
...မမှီလျှင် သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယ် အနာဂါမ်မမှီလျှင် ဥဒ္ဓံသောတ အနာဂါမ်
...မမှီလျှင် သကဒါဂါမ်ဖြစ်နိုင်သည်မမှီလျှင် ဧကဗိဇ် သောတာပန်ဖြစ်နိုင်သည်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

ထိုအဆင့်ကို မမှီလျှင် ကောလံကောလ သောတာပန်ဖြစ်နိုင်သည်။

ထိုအဆင့်ကို မမှီလျှင် သတ္တကုတ္တုပရမ သောတာပန်ဖြစ်နိုင်သည်။

၂၃၆

ဝဋ္ဌမဒုတိယ သိက္ခတ္ထယသုတ်

အဓိပညာပဌမသုတ် ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကိုသိခြင်း။

ဒုတိယသုတ် အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း။

၂၃၇

ဘုရားအပေါ်၌ခေါ်သဖြစ်သူ

သင်္ကေါမည်ဘော ဘေး သလ္လနိရုဇ်၌နေသော အင်္ဂါသိကာ ကဿပဏါတ္တသည်
'ဤရဟန်းသည် ကတ်ကတ်သတ်သတ် ရှာရှားဖွဖွ ပြောနေပလေ' ဟု
သည်းမခံနိုင်ခြင်း ခေါ်မေ့သာဖြစ်ပါသည်။

၂၃၈

သာသနာ၌ ကြီးပွားကြောင်းတရား(၂)ပါး

၁။ အပြစ်ကိုအပြစ်ဟုမြင်၍ တရားနည်းလမ်းအတိုင်း ကုစားခြင်း။

၂။ နောင်အခါ၌ ဘောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း။

၂၄၀

ပါဠိစိ ပုဒ္ဓိဟောသာ ကဿပ အရိယဿ ဝိနယေ၊ ယော အစွယ် အစွယ်တော
ဒိသ္မာ ယသာစမ္ပံ ပဋိကရောတိ၊ အာယတိံ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။

၁၁။ သင်္ကေါသုတ်

ဘုရားမစိုးစွမ်းသူများ

ကိုယ်တိုင်လဲ သိက္ခာသုံးပါးကို မလိုလားသိက္ခာသုံးပါးကို ဆောက်တည်ခြင်း၏ဂုဏ်ကို
မပြော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို မလိုလားသောရဟန်းတို့ကို သိက္ခာသုံးပါး၌ မဆောက်တည်စေ။

သိက္ခာသုံးပါးကို လိုလားသူတို့၏ဂုဏ်ကို သင့်လျော်သောအခါ၌ ဟုတ်မှန်စွာ
ပြောဆိုသော ထေရ် ၄၀ မဂ္ဂိမကို မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မမူ၊ ၂၄၀

ဘုရားရှုံးမွမ်းသူများ ကိုယ်တိုင်လဲ သိက္ခာသုံးပါး ။။ ပြောဆိုသော ထေရ် ၄၀ မဂ္ဂိမ၊

— တသုဒ္ဓါန် သမဏော ဂဒြဏော ခေတ္တံ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တော ဇ သေက္ခကံ၊

ဘယောစ သိက္ခာနာ ဝုတ္တာ၊ ဒွေ သိက္ခာ သင်္ကဝါယမ၊

လောဏကပလ္လဝဂ် အစွာယိကသုတ်

လယ်သမားများ လျင်မြန်စွာပြုရမည့်ကိစ္စ

လျင်မြန်စွာ လယ်ကို ကောင်းစွာထွန်၍ မြေညီအောင်ညှိခြင်း၊

လျင်မြန်စွာ မျိုးကြဲခြင်း၊ လျင်မြန်စွာ ရေသွင်း ရှေးဘက်ခြင်း၊

ငယ်သမား၏ ယနေ့ပင် ငါ့စပါးတွေ အပင်ပေါက်ပါပေ နက်မြန်ပင် ဖုံးပါစေ
ဘက်ခါပင် မှည့်ပါစေ ဟူသော တန်ခိုးမျိုး မရှိနိုင်၊ ၂၄၂

ပါဠိ အဓွေဝ ခမ ညောမိ ဓာယန္တူ၊ ဒေသဝ ဂဗ္ဘိနိ ဟောန္တူ၊ ဥတ္တရသေဝ ပစ္စန္တူ၊

ရဟန်းတို့ အဆောတလျင်ပြုဘွယ်သုံးမျိုး

အိမ်လဲသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း အဓိစိတ္တသိက္ခာကို — အပိပညာသိက္ခာကို —
ရဟန်း၏ ယနေ့ နက်ဖြန် သန်ဘက်ခါ၌ပင် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍
အာသဝေါဟိုမှ စိတ်သည် လွတ်ပါစေ ဟူသော တန်ခိုးမျိုး မရှိနိုင်၊

၂။ ပဝိဝေကသုတ်

ပရိဇ္ဈိမတို့၏ ပဝိဝေကသုံးမျိုး

စိဝရပဝိဝေက ဝိဇ္ဇာပါတပဝိဝေက သေနာသနပဝိဝေက၊

အင်္ဂုတ္တိုဝဂ္ဂနာ

စိဝရပဝိဝေက ၁၃မျိုး

သာဏ-ပိုက်ဆံလျော်ချည်အဝတ်၊ မသာဏ-အခြားချည်တိုဖြင့်ရောနှောသော ပိုက်ဆံလျော်ချည်အဝတ်၊ ဆဝဒုဿ-သူဿကောင်မှ စွန့်ပစ်အပ်သောအဝတ်၊ ပံသုက္က အဝတ်၊ တ်ရိဋ-သစ်ခေါက်အဝတ်၊ အဇိန-သစ်နက်ရေအဖိနက္ခိပ- အလယ်၌ ခွဲအပ်သောသားရေ၊ ကုသစီရ-သမန်းမြက်အဝတ်၊ ဝါကစီရ-လျော်တေအဝတ်၊ ဖလကစီရ-ပျဉ်ချပ်အဝတ်၊ ဧကသကမ္မလ-လူဆံပင်ဖြင့် ယက်အပ်သောကမ္မလာ၊ သီလက္ခနံဘာသာဋီကာ ၃၇၇

ပိတ္ထပါတဝိဝေက ၁၁မျိုး

သာကဘက္ခာ-ဟင်းဒွက်စိမ်းကိုစားကုန်၏၊ သာမာက-လမန်းဆန်၊ နိဝါရ- ကျိတ်ဆန်၊ ဒဒ္ဒါလ-သားရေအဖတ်၊ ဟဋ-ရေဖျော်ကာဏ-ဆန်၊ ဤအာစာမ-ထမင်းချိုး၊ ပိညာက-နှမ်းမုန်ညက်၊ တိဏ-မြက်၊ ဂေါမယ-ရွာချေး၊ ဝနမ္မလဖလာဟာရာ ပဝတ္ထုဖလ ဘောဇီ ယာပေဋ္ဌိ -တောသစ်မြစ်သစ်သီးဟူသော အစာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အလိုလို ကြေကျသော သစ်သီးကိုစားလျက် မျှတကြ၏၊ ၃၆ ၃၉၃ ၂၄၃

သေနာသနဝိဝေက ၇မျိုး

အရှည် ရုက္ခမူလ သုသာန် ဝနပတ္တံ အဇ္ဈောကာသံ ပလာလပုဉ် ဘုသာဂါရံ (တော သစ်ပင်ရင်း သုသာန် လူသူအရောက်နည်းသောဘောကြီး လွင်တီးခေါင် ကောက်ရိုးပုံ ကောက်ရိုးတဲ)

ဤသာသနာတော်၌ပဝိဝေကသုံးမျိုး

၁။ သီလရှိ၏ သီလမရှိခြင်းကိုလည်း ပယ်အပ်၏ သီလမရှိခြင်းမှလည်းကင်းဆိတ်၏၊

၂။ မှန်သောအမြင်ရှိ၏၊ မှားသောအမြင်ကိုလည်း ပယ်အပ်၏၊ မှားသောအမြင်မှ လည်းကင်းဆိတ်၏။ ၂၄၃

၃။ ကုန်ခမ်းပြီးသောအာသဝေါရှိ၏၊ အာသဝေါကိုလည်းပယ်အပ်၏၊ အာသဝေါတို့မှ လည်းကင်းဆိတ်၏။

ဤရဟန်းကို သီလအားဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သူ သီလအနှစ်သို့ ရောက်သူ စင်ကြယ်သူ သီလသမာဓိပညာဟူသော အနှစ်၌တည်သူဟုဆိုနိုင်သည်။

၃။ သရဒသုတ်

သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်သောသံယောဇဉ် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိဇီကိဏ္ဍ သီလဗ္ဗတပရမာသ၊

၄။ ပရိသာသုတ်

အဂ္ဂဝတိပရိသတ်၊ ဝဂ္ဂပရိသတ် သမဂ္ဂပရိသတ် (ဒုကနိပါတ်နှင့်တူပြီ)

ညီညွတ်စွာနေခြင်း၏အကျိုးအဆက်ဆက်

ကုသိုလ်ကို များစွာတိုးပွားစေကြသည်။ ထိုနေထိုင်ခြင်းသည် မုဒိတာစေတော ဝိမုတ္တိဖြင့် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ မုဒိတာဖြစ်လျှင် ပီတိဖြစ်သည်။ ပီတိဖြစ်လျှင် ကိုယ်ငြိမ်းအေးသည်။ ကိုယ်ငြိမ်းအေးလျှင် ချမ်းသာကိုခံစားရသည် ချမ်းသာကို ခံစားရလျှင် သမာဓိရသည်။ ၂၄၅

ဥပမာ တောင်ထိပ်၌ မိုးသည်းထန်စွာရွာလျှင် နိမ့်ရာအရပ်သို့စီးဆင်းလျက် တောင်ချောက်မြောင်းငယ် အိုင်ငယ် အိုင်ကြီး ဖြစ်ငယ်မြစ်ကြီး မဟာသမုဒြားကို ပြည့်စေသကဲ့သို့တည်း။ ၂၄၆

သုက္ကပက္ခ၌ ကာသီလှိုင်းဖြစ်အဝတ်နှင့် သီလရှိသောရဟန်းတို့တူပုံကို နည်းမှီရေးပါ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထု

ပဌမ ဒုတိယ တတိယ အာဇာနိယသုတ်
မင်း၏စီးတော်ခြင်းအင်္ဂါ ၃ဝါး

အဆင်းလှခြင်း အားကောင်းခြင်း လျင်မြန်ခြင်း၊ ဝဏ္ဏ ဗလ စဝသမ္ပန္နိ၊
အာဟုနေယျစသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း

အဆင်းလှခြင်း သံလဝါ ကောတိ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော ဝိဟရတိ ----

အားရှိခြင်း ဒုတိယ ပါပဏိကသုတ်နှင့်တူ၊

လျင်မြန်ခြင်း ပဌမသုတ်အလို သိဇ္ဇာလေးပါးကိုသိခြင်း ဒုတိယသုတ်အလို
အနုဒါမိဖြစ်ခြင်း တတိယသုတ်အလို ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း၊ ၃၃၄

၈။ ဝေါတ္ထကသုတ်

အသစ် တပတ်ရစ် ဆဟောင်းဖြစ်သော လျော်ကောအဝတ်သည် အဆင်းမလှ
အတွေ့အထိကြမ်း၏ တန်ဘိုးနည်း၏ လျော်ကောပုဆိုးဟောင်းကို လက်နှီးစုတ်ယှပ်ကြ
အမှိုက်ပုံ၌ စွန့်ပစ်ကြ၏။ ထေရနပမဗျဗရဟန်းသည်လည်း ၂၄၉

သီလမရှိ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိ၏၊ အယူကိုအတုလိုက်သူတို့ ရှည်စွာသော ညှဉ်ပတ်လုံး
စီးပွားမဲ့အရိက္ခါ ဆင်းရဲခြင်းငှါဖြစ်၍ အတွေ့အထိကြမ်း၏၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းဆေးကို
ပေးလျှာသူတို့ အကျိုးရနည်းသဖြင့် တန်ဘိုးနည်း၏။

သီလမရှိသောရဟန်း သံယာဇာလယ်၌ စကားပြောလျှင် ဝိုင်းဝန်းတားမြစ်၍
နှင်ထုတ်ခြင်းသည် လျော်ကောအဝတ်ဟောင်းကို အမှိုက်ပုံးသဲ စွန့်ပစ်သည်နှင့်တူသည်။

၉။ လောဏကပဏ္ဍသုတ်

ကံနှင့်စပ်၍ ဝါဒနှစ်မျိုး

မိမိပြုအပ်သောကံ၏အကျိုးကို ဧကန်မှချခံစားရသည်၊ ကံတိုင်းအကျိုးပေးသည်၊ မှား
ပိမိပြုအပ်သောကံ၏အကျိုးကို အကျိုးမရဘဲသာ ခံစားရ၏၊ ကံတိုင်းအကျိုးမပေး မှား

တိကနိပါတ်

ပဌမဝါဒ၌အပြစ် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုမဖြစ်နိုင် ကောင်းစွာ
ဝင်ဒုက္ခ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ အခွင့်အလမ်းမရှိနိုင်၊ ၂၅၁

ဒုတိယဝါဒအကျိုး မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုဖြစ်နိုင်သည် ကောင်းစွာ
ဝင်ဒုက္ခ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ အခွင့်အလမ်းရှိနိုင်သည်၊

ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်

- ၁။ အနည်းငယ်သောအကုသိုလ်ကံကြောင့် ငရဲရောက်ရသူ၊
- ၂။ အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကို မျက်မှောက်ဘဝ၌သာ ခံစားရ၍
တမလွန်ဘဝ၌ အနည်းငယ်မျှ မခံစားရသူ၊

အနည်းငယ်သောအကုသိုလ်ကံဖြင့်ငရဲရောက်ရသူ

မပွားများအပ်သောကာယာနုပဿနာဘာဝနာ မပွားများအပ်သောဘာဝနာအလေ့
မပွားများအပ်သောဘာဝနာစိတ် မပွားများအပ်သောဘာဝနာပညာရှိ၍ နည်းသော
အကျင့်ဂုဏ်ရှိ၏ အကျင့်ဂုဏ်အားဖြင့် သေးငယ်သောအတ္တဘောရှိ၏ အနည်းငယ်သော
အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဆင်းရဲစွာ နေရ၏၊

အနည်းငယ်သောအကုသိုလ်ကံရှိသော်လည်း ငရဲမရောက်နိုင်သူ

ပွားများအပ်သောကာယာနုပဿနာဘာဝနာ ပွားများအပ်သောဘာဝနာအလေ့
ပွားများအပ်သော ဘာဝနာစိတ် ပွားများအပ်သော ဘာဝနာပညာရှိ၍ သေးငယ်
သောအကျင့်ဂုဏ်ရှိသူမဟုတ် အကျင့်ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးမားသောအတ္တဘောရှိ၏
သတ္တဘော၏အကျင့်ဂုဏ်ပမာဏကို ဖော်ပြသကဲ့သို့ဖြစ်သော ကိလေသာမရှိဘဲ
နေလေ့ရှိသူ၊ ၂၅၁

ပါဠိစိ သေယျထာပိ ဘိက္ခုစေ ပုရိသော လောကကပလ္လံ ပရိတ္တံ ဥဒကမလ္လကော
ပက္ခိသယျအပိန တံ ပရိတ္တံ ဥဒကံ အမှနာ လောကကပလ္လံ လောကံ အဿ အပေယျံ၊

* ဘုံငဝဝိဝိ ၈၅.၀၈၅၅၅၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅ ၅၅၅
၅၅၅
အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိနည်း ၁၀၅

စိဝရပဝိဝေက ၁၃မျိုး

သာဏ-ပိုက်ဆံလျော်ချည်အဝတ်၊ မသာဏ-အခြားချည်တို့ဖြင့်ရောနှောသော ပိုက်ဆံလျော်ချည်အဝတ်၊ဆဝဒုဿ-သူသေကောင်မှ စွန့်ပစ်အပ်သောအဝတ်၊ ပံသုက္က အဝတ်၊တိရိစ္ဆ-သစ်ခေါက်အဝတ်၊အဇိန-သစ်နက်ရေ၊အဇိနက္ခိပ- အလယ်၌ ခွဲအပ်သောသားရေ၊ကုသစီရ-သမန်းမြက်အဝတ်၊ဝါကစီရ-လျော်တေအဝတ်၊ ဖလကစီရ-ပျဉ်ချပ်အဝတ်၊ ကေသကမူလ-လူဆံပင်ဖြင့် ယက်အပ်သောကမူလ၊ သီလက္ခန်ဘာသာဠိကာ ၃၇၇

ပိဏ္ဍပါတပဝိဝေက ၁၁မျိုး

သာကဘက္ခာ-ဟင်းခွက်စိမ်းကိုစားကုန်၏၊သာမာက-လမန်းဆန်၊ နိဝါရ- ကျိတ်ဆန်၊ ဒဒ္ဒါလ-သားရေအဖတ်၊ ဟဋ-ခရုဖျော်ကဏ-ဆန်ကွဲအာစာမ-ထမင်းခိုး၊ ပိညာက-နှမ်းမုန့်ညက်၊တိဏ-ဖြက်၊ဂေါမယ-ခွာချေးဝနပုလဖလာဟာရာ ပဝတ္တုဖလ တောဇီ ယာပေဋ္ဌိ -တောသစ်မြစ်သစ်သီးဟူသော အစာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကိုစားလျက် မျှတကြ၏၊ ၃၆ ၃၉၃ ၂၄၃

သေနာသနပဝိဝေက ၇မျိုး

အရှည် ရက္ခမူလ သုသာန် ဝနပတ္တိ အဇ္ဈောကာသံ ပလာလပုဉ် ဘုသာဂါရုံ (တော သစ်ပင်ရင်း သုသာန် လူသူအရောက်နည်းသောတောကြီး လွင်တီးခေါင် ကောက်ရိုးပုံ ကောက်ရိုးတဲ)

ဤသာသနာတော်၌ပဝိဝေကသုံးမျိုး

၁။သီလရှိ၏ သီလမရှိခြင်းကိုလည်း ပယ်အပ်၏ သီလမရှိခြင်းမှလည်းကင်းဆိတ်၏၊

တိကနိပါတ်

ပါဠိစိ သြရဗ္ဗိကောဝါ ဥရဗ္ဗယာတကောဝါ ဥရဗ္ဗိ အဒိန္နံ အာဒိယမာနံ
နပဟောတံ ဟန္တုဝါ ဗန္ဓိတုဝါ ဇာပေတုဝါ ယထာပစ္စယိဝါ ကာတုအညဒတ္တ၊
ပာလိကောဝ နံ ယာစတိ၊ “ဒေဟိ မေ မာရိသံ ဥရဗ္ဗိဝါ ဥရဗ္ဗဓနိဝါ” ဟိ၊ ၂၅၄

၁၀၄ - ပံသုဇောဝထသုတ်

ဧေအညစ်အကြေး၊ လေဝေလေ၊ နှု၊ သိ၊ ငြိတံအညစ်အကြေး

ကြမ်းစား မြေ သံ ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကျွဲ ကာယဝိစိ ဇနောဒ္ဒစရိတ်
သတ်ဇား အနုစားကျောက်စရစ်ကြီးသောသံမှုံ၊ ကာစ ဗျာပါဒ ဝိဟိသာဝိတံ၊
နုစား အနုစားသံမှုံ၊ ဇနက်သေဒိမြူအညစ်ကြေး၊ ဥာတိဝိကာကံ ဇနပဒဝိကကံ
လူတပါးတို့ အတင်မသေး လေးစားခံလိုခြင်း။

ပါဠိစိ သုခုမသက္ကရာ ထုလဝါလုကာဒ၊ တမေနံ ပံသုဇောဝကောပါး ပံသုဇော
ရန္တဝါသိဝါ ဝေပဇာ သန္ဓေလတိ နိန္ဒေါပတိ၊ တယျိ ပပင်္ဂေ ဣဒ္ဓိ ဗျန္တိကဟေ
ဇန္တိ ဇာတဂူပဿ သုခုမသဟဂဟာ ဥပဟိလေသာ သုခုမဝါလုကာ ကာဠုဇ္ဇေကာ၊

ယံ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ သုဝဏ္ဏကာရန္တဝါသိဝါ တံဇာကရူပံ ဖေတိ သန္ဓမတိ
ဒုမတိ၊ တံ ဟောတိ ဇာတရူပံ ဓန္တံ သံဓန္တံ နိဒ္ဒန္တံ နိဒ္ဒန္တံ ကသာဝံ မုဒုစ ဟောတိ
ဗုဒ္ဓိယုဒ္ဓိ ပဘဿရဉ္စ၊ န စ ပဘာဂံ၊ သုဗ္ဗာ ဥပေတိ ကမ္မဿ၊ ယဿာ ယဿာစ
လန္တနဝိကတိယာ အာကာခံတိ ယဒိ ပဋိကာယ၊ ယဒိ ကုဏ္ဍလာယ ယဒိ ဂိဝေယျကေ
ယဒိ သုဝဏ္ဏမာလာယ၊ တဉ္စဿ အတ္ထံ အနဘောတိ၊ ၂၅၅

အဘိညာဉ် ဖိပါးအဓိပ္ပါယ်

။ က္ကဒ္ဓိဝိအဘိညာဉ် (က္ကဒ္ဓိပါဠိဟာရိယာ နသာသနိနှင့်တူ) ၂၅၆

။ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ် - အဝေးအနီး လူသံ နတ်သံတို့ကို ကြားနိုင်သည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနိပါတ်

၁၆။ ပရိတ္တဝိစာနုဒ္ဒအဘိညာဉ်

ဝိတရာဂစိတ် ဝိတရာဂစိတ် သဒ္ဓါသမိတ် ဝိတဒ္ဓါသမိတ် သမောဟစိတ်
ဝိတမောဟစိတ် သင်္ခတ္တစိတ် ဝိက္ခမ္ဘစိတ် မဇ္ဈဂ္ဂုတ္တစိတ် အမဟဂ္ဂုတ္တစိတ်
သဗ္ဗတ္တရစိတ် အနတ္တရစိတ် သမာဟိတစိတ် အသမာဟိတစိတ် ဝိမုတ္တစိတ်
အဝိမုတ္တစိတ် ၁၆ ပါးကိုသိနိုင်သည်။

ရာ ဒေါ မော သိ ဝိ ဝတ္တ သံ နှင့် တံ စိ ဖန် ဝိ မု ချိ နှစ် စိ ထုတ်။ သံ ရုပ် သော ဥ သ။

ရှေး၌ နေအပ်ဘူးသောနေ့ အမည်အနွယ် အဆင်းအဟာရ သုခဒက္ခကိုခံစားမှု
သက်တမ်းအပိုင်းအခြားဟူသော အကောရနှင့် နာမဂေါတ္တဟူသောဥဒ္ဒေသတို့ကို
အောက်မေ့နိုင်သည်။

၅။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်

စုတေခါနီးသတွာ ပဋိသန္ဓေမျိုးခါစသတွာ ယုတ်ညံ့သောသတွာ ဖြတ်သော
သတွာ ကောင်းသောအဆင်း မကောင်းသောအဆင်းရှိသောသတွာ ကောင်းသောဂဏီ
မကောင်းသောဂတိသို့ ရောက်သောသတွာ ကံအားလျော်စွာ ထိုထိုဘဝသို့ ကပ်ရောက်
သောသတွာတို့ကို မြင်နိုင်သည်။

၆။ အာသဝက္ခယအဘိညာဉ်

အာသဝေါကုန်ခြင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို
မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ပြီးစေ၍ နေနိုင်သည်။

ယောဂီတို့နလုံးသွင်းရမည့်နိမိတ်သုံးမျိုး

သမာဓိ (ဧကဂ္ဂတာ) နိမိတ်၊ ပဂ္ဂဟ(ဝိရိယ)နိမိတ်၊ ဥပေက္ခာ (ဘကြုဇ္ဈတ္တတာ)နိမိတ်။

ပဌမဝါဒ၌အပြစ် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုမဖြစ်နိုင် ကောင်းစွာ
ဝင်္ဂဒုက္ခ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ အခွင့်အလမ်းမရှိနိုင်။ ၂၅၁

ဒုတိယဝါဒအကျိုး မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ဖြစ်နိုင်သည် ကောင်းစွာ
ဝင်္ဂဒုက္ခ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ အခွင့်အလမ်းရှိနိုင်သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်

၁။ အနည်းငယ်သောအကုသိုလ်ကံကြောင့် ငရဲရောက်ရသူ၊

၂။ အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကို မျက်မှောက်ဘဝ၌သာ ခံစားရ၍
တမလွန်ဘဝ၌ အနည်းငယ်မျှ မခံစားရသူ၊

အနည်းငယ်သောအကုသိုလ်ကံဖြင့်ငရဲရောက်ရသူ

မပွားများအပ်သောကာယာနုပဿနာဘာဝနာ မပွားများအပ်သောဘာဝနာအလေ့
မပွားများအပ်သောဘာဝနာစိတ် မပွားများအပ်သောဘာဝနာပညာရှိ၍ နည်းသော
အကျင့်ဂုဏ်ရှိ၏ အကျင့်ဂုဏ်အားဖြင့် သေးငယ်သောအတ္တဘောရှိ၏ အနည်းငယ်သော
အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဆင်းရဲစွာ နေရ၏။

အနည်းငယ်သောအကုသိုလ်ကံရှိသော်လည်း ငရဲမရောက်နိုင်သူ

ပွားများအပ်သောကာယာနုပဿနာဘာဝနာ ပွားများအပ်သောဘာဝနာအလေ့
ပွားများအပ်သော ဘာဝနာစိတ် ပွားများအပ်သော ဘာဝနာပညာရှိ၍ သေးငယ်
သောအကျင့်ဂုဏ်ရှိသူမဟုတ် အကျင့်ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးမားသောအတ္တဘောရှိ၏
သေတ္တာတို့၏အကျင့်ဂုဏ်ပမာဏကို ဖော်ပြသကဲ့သို့ဖြစ်သော ကိလေသာမရှိဘဲ
နေလေ့ရှိသူ။ ၂၅၁

ပါဠိစိ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ပုရိသော လောကကပလ္လံ ပရိတ္တံ ဥဒကမလ္လကော
ပုဂ္ဂိယယျအပိန တံ ပရိတ္တံ ဥဒကံ အနုနာ လောကကပလ္လေန လောကံ အဿ အဿယံ။

တတိယဝဏ္ဏာသက

သဗ္ဗောဓဝဂ် ဗုဗ္ဗေဝသဗ္ဗောဓသုတ်
ဘုရားဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံရာအခါ

သင်္ခါရလောကကိုစွဲ၍ဖြစ်သော သုခသောမနုလဟူသော အဿာဒ မြစ်ခြင်း
ပင်းရဲခြင်း (ခရုပရုဇာပုစိမျိုးအားဖြင့်) ဇေးကပ်ပြန်ပြောင်းလဲခြင်း၊ နိဿရဏ ကိုကို
အမှန်အတိုင်းသိရာအခါ၌ ဘုရားဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံတော်မူပါသည်။ ၂၆၁

၂။ ပဌမအဿာဒသုတ်

ဘုရားဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံရာအခါ

လောက၌ သာယာသွယ်ကို သာယာသွယ်အားဖြင့် အပြစ်ကို အပြစ်အားဖြင့်
ထွက်မြောက်ရာကို ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့် သိရာအခါ၌ ဝန်ခံတော်မူပါသည်။

၃။ ဒုတိယအဿာဒသုတ်

သတ္တာဟိလောကမှထွက်မြောက်နိုင်ရာအခါ

လောက၌ သာယာသွယ်ကို ။ပ ။ သိရာအခါ၌ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသည်။ ၂၆၂

၄။ သမထဗြာဟ္မာသုတ်

သမထဗြာဟ္မာဟု မသိလိုက်သူများ

လောက၌ သာယာသွယ်ကို ။ပ။ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့် မသိသူများ။ ၂၆၃

၅။ ဂုဏ္ဍသုတ်

သာသနာတော်၌ သိချွင်းဆိုခြင်းသည် ဝိုင်းဝန်း၊ ကြမ်းသည် ရူးခြင်း၊ ခပ်၏။
အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ သွားဝှံကို ပေါ်စေပြီး လက်ခုပ်တီးကာ ကျယ်လောင်စွာ
ရယ်ခြင်းသည် ကလေးတို့ ပြုအပ်သောကိစ္စဖြစ်၏။ သိဆိုခြင်း ကြမ်း၌ သေခြင်းကို
ပယ်သတ်ရမည်။ ၂၄ ၂၉၃

တိထုနိပါတ်

အပ်သောပြုံးရယ်ခြင်း၊ တရားနှင့်စပ်သော အကြောင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်သော
သူတော်ကောင်းတို့သည် သွားအဖျားပေါ်ရုံမျှ ပြုံးသင့်သည်။
ဆောင် သီဆို ငိုခြင်း၊ ကခြင်းမှာမူ အရူးဟူ၊ ရယ်မှု ကလေးကျင့်၊

၆။ အတိတ္ထိသုတ်

မှီဝဲ၍စတင်းတိမ်နိုင်သော တရား၃ပါး

အိပ်ခြင်းတစ်ချက်၊ အရက် သောက်တုံ၊ မေထုန်လွန်ကျူး ဤသုံးဦး၊ အထူးမတင်းတိမ်း၊

၇။ အရက္ခိတသုတ်

အသေကောင်းရန်အတွက်

စိတ်ကိုစောင့်ထိန်းလျှင် ကာယကံ ဝစီကံ မနောက်ကိုလည်း စောင့်ထိန်းအပ်၏
ကာယကံ ဝစီကံ မနောက်ကိုစောင့်ထိန်းလျှင် ကာယကံ ဝစီကံ မနောက်ကို
ကိလေသာမှီးမစွပ်အပ်၊ ကိလေသာမှီး မစွပ်အပ်သောကာယကံ ဝစီကံမနောက် ချီသူ၏
ကာယကံ ဝစီကံ မနောက်သည် မပုပ်ဆွေး၊ မပုပ်ဆွေးသောကာယကံ ဝစီကံ
မနောက်ရှိသူ၏ ကောင်းသောသေခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ၄၆ ၃ ၂၆၄

အရက္ခိတသုတ်၌ စိတ္တေ အရက္ခိတေ၊ ဗျာပနုသုတ်၌ စိတ္တေ ဗျာပနု သာထူးသည်။
ဥပမာ အထွဋ်တပ်အပ်သောအိမ်ကို ကောင်းမွန်ထားလျှင် အထွဋ်လည်းမပျက်စီး
အခြင်ယနယ်တို့လည်း မပျက်စီး နံရံလည်း မပျက်စီးသကဲ့သို့တည်း။

ပါဠိစိ ကုဋ္ဌာဂါရေ ဒုစ္ဆန္တေ ကုဋ္ဌမ္ပိ ဗျာပနံ၊ ဂေါပါနသိယောပိ ဗျာပနာ၊ ဘိတ္တိပိ ဗျာပနာ
တဿဒ္ဓါနိ ပုဗ္ဗေဝ ဒုဓေ အဿာဒါ၊ သမဏော ဂုဏ္ဏ ပဉ္စမံ၊

အတိတ္ထိ ဒွေစ ဝုတ္တာနိ၊ နိဒါနာနိ အပရေ ဒုဓေ။

အုပ်စွဲရုံဝိသုဒ္ဓိ

အာဝါယိကဝဂ် အာဝါယိကသုတ်

အာဝါယိကျမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ

မြတ်သောအကျင့်ကို မကျင့်ဘဲ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူဟု ဝန်ခံ၏။
မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်နေသော စင်ကြယ်သောရဟန်းကို အခြေအမြစ် မရှိသော
မေထုန်စသောအကျင့်ဖြင့် စွပ်စွဲ၏။ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်မရှိဟု ပြောလေ့ ယူလေ့ရှိ၍
ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို သုံးဆောင်ခံစား၏။ ၂၆၉

ဒုလ္လဘသုတ် ဒုလ္လဘသုံးမျိုး

ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူတိုက်သော မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင်
အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူသောတရား ပွင့်ခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော
သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို ဟောကြားတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ သူတပါးပြုအပ်ဘူးသော
ကျေးဇူးကိုသိသူ သူတပါးပြုအပ်ဘူးသော ကျေးဇူးကိုသိစွာသိသူ။ ၂၆၉

အပ္ပမေယျသုတ် အပ္ပမေယျပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး

- ၁။ လွယ်ကူစွာ နှိုင်းယှဉ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ် (ဥတ္တာနပရိသတ်နှင့်တူ)
 - ၂။ ခဲယဉ်းသဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ် (ဂမ္ဘီရဂရိသတ်နှင့်တူ)
 - ၃။ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ် (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်) ၂၇၀
- အပ္ပမေယျ ထိုသူ၏ သီလသမာဓိပညာသည် မည်မျှလောက်သာရှိသည်ဟု
လွယ်ကူစွာ နှိုင်းယှဉ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်။

၄ အာနေဥသုတ်

အရူပဗြဟ္မာသင်္ကတမံ

- အာကာသာနဉ္စာယတနဗြဟ္မာ မဟာကပ် (၂) သောင်း၊
- ဝိညာဏဉ္စာယတနဗြဟ္မာ မဟာကပ် (၄) သောင်း၊
- အာဂိဉ္စာယတနဗြဟ္မာ မဟာကပ် (၆) သောင်း၊ ၂၇၁

ပုထုဇဉ်နှင့် အရိယာအထူး

အရူပဘုံမှ စုတေသော ပုထုဇဉ်သည် ငရဲကိစ္ဆာရုံပြိတ္တာတို့သို့ ရောက်နိုင်သည်။ အရူပဘုံမှ စုတေသော အရိယာသာဝကသည်ကား လိုအပ်စွာဘုံ၌ပင် ပံ့ပိုးမှုနှင့် ဝင်စံရသည်။ ပါဠိဝိ အယံ ဝိသေသော အယံ အဓိပ္ပာယ်သော ဣဒံ နာနာကာရဏံ သုတဝဘော

အရိယသာဝကဿ အသုတဝဘော ပုထုဇဉ်နေန ယဒိဒံ ဂဘိယာ ဥပပတ္တိယာ။

၅။ ဝိပတ္တိသမ္ပဒါသုတ် ဝိပတ္တိဒုဗျိုး

သီလဝိပတ္တိ ကာယဒုစရိုက် ၃ပါး ဝေဒိဒုစရိုက် ၄ပါး။

ဝိတ္တဝိပတ္တိ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ (လောဘ ဒေါသ)

ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ မိစ္ဆာအယူရှိ၏။ ငမာက်ပြန်သောအပြင်ရှိ၏။

ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ ၁၀ပါး

ဆေးလျှာကြောင်း ဒါနဓတနာ၏ အကျိုးပေးမှုပေးသောပစ္စည်းကို အကြီးအကျယ် ပေးလျှာခြင်း၏ အကျိုးမရှိ။ နေည်သည်တို့အား ပေးလျှာခြင်း၏ အကျိုးမရှိ။ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော ကံစို၏ အကျိုးရင်း အကျိုးဆေးဒ်မရှိ။ စာမလွန်လောက၌ တည်သူအတွက် ဤလောကမရှိ။ ဤလောက၌တည်သူအတွက် စာမလွန်လောကမရှိ။

အမိကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းသည် အကျိုးမရှိ။ အဖ မရှိ။ သေပြီးနောက် တစ်ဖန် ပြန်ဖြစ်လာသော သက္ကာယတွေမရှိ။ ဤလောကကမလွန်လောကကို ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ မျက်မှောက်ပြုပြီး ဟောပြောနိုင်သော ညီညွတ်ကုန် ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ လောကံမှာ မရှိ။

သမ္ပဒါဒုဗျိုး သီလသမ္ပဒါ ဝိတ္တသမ္ပဒါ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ။

သီလဝိပတ္တိ ဝိတ္တဝိပတ္တိ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိကြောင့် စေတနာကြံရာသည်။

သီလသမ္ပတ္တိ ဝိတ္တသမ္ပတ္တိကြောင့် စေတနာကြံရာသည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိဇ္ဇာနာ

သိလသမ္ပဒါ ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန ကာမေသုဒ္ဓိန္ဒြာဇာရ မုသာဝါဒ ပိသုဏပါတာ
ဖရသဝါဇာ သမ္ပပ္ပလာပမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

စိတ္တသမ္ပဒါ အဘိဇ္ဈာမရှိခြင်း ဝိတံဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောဒေါသပရှိခြင်း။

၆၉ အပဏ္ဏကသုတ်

ပြေောင်ရှိသော အံဇာတုံးသည် အလက်သို့ မြောက်လိုက်၍ ပြန်ကျလာလျှင် အောက်သို့
ကျရာမျက်နှာပြင်ဖြင့်သာ ကောင်းလာ တည်သကဲ့သို့ ဝိပတ္တိ ၃ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူသည်
လည်း ငရဲသို့ ကန်းတန်းမတ်မတ် သွားရတော့သည်။ (နတ်ပြည်ကို အပြန်ဒိပါ)

ပါဠိစိ သေယျထာပိ အပဏ္ဏာဏာမဏိ ဥဒ္ဓံ ဒိတ္တော ယေန ယေနော ပတိဋ္ဌာတိ။
သုပ္ပတိဋ္ဌိတံယေဝ ပတိဋ္ဌာတိ။ ၂၇၃

၇၄ ကမ္မန္တသုတ် ဝိပတ္တိ ၃ပါး

ကမ္မန္တဝိပတ္တိ ပါဏာတိပါတ် အဒိန္နာဒါယံ စသော ၇ ပါး။

ဘာဇိပဝိပတ္တိ မိစ္ဆာဇိဝဖြင့် အသက်မွေးခြင်း။

ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ ရှေ့သုတ်နှင့် တူပြီ။ ၂၇၄

ပဌမသောဇေယျသုတ် သောဓေပယျနုဗ္ဗိ

ကာယသောဇေယျ - ကာယဒုစရိုက် ၃ ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ဝစံသောဇေယျ - ဝစီဒုစရိုက် ၄ ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ပနောသောဇေယျ - မနောဒုစရိုက် ၃ ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

၉၆ ဒုတိယသောဇေယျသုတ်

ကာယသောဇေယျ သတ်ခြင်း ခိုးခြင်း မြတ်သော မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ဝစံသောဇေယျ ဝစီဒုစရိုက် ၄ ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ ၂၇၀

တိကနိပါတ်

မနောသောစေယျ

မိမိရုပ်နာမ် ခန္ဓာအစဉ်၌ ထင်ရှားရှိသော ကမ္မန္တကို ငါ့သန္တာန်၌ ကာမစ္ဆန္တရှိ၏ ဟုသိ၏။ မဖြစ်သေးသော ကာမစ္ဆန္တနိဝရဏ၏ ဖြစ်ကြောင်း အယောနိသော မနသိကာရဟူသော အကြောင်းကိုလည်းသိ၏။ ဖြစ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္တကို ပယ်သက် ကြောင်း ယောနိသောမနသိကာရဟူသော သမထဝိပဿနာ အကြောင်းကိုလည်းသိ၏။ ကြွင်းနိဝရဏ ၅ ပါး နည်းမှီဆိုပါ။

၂၇၆

မောနေယျသုတ် မောဒုယျသုတ်

- ကာယဘောနေယျ - ကာယဒုစရိုက် ၃ ပါးမှ လျော့ပြုခြင်း။
- ဝစီမောနေယျ - ဝစီဒုစရိုက် ၄ ပါးမှ ကျော်ကြွင်းခြင်း။
- မနောမောနေယျ - အာသဝေါကင်းကွာ လှောင်ပြုခြင်း။
- တဿုဒ္ဓါန် အာပါယိကော ဒုလ္လဘော အပ္ပဗေဒျံ၊ သာဒနဗ္ဗ ဝိပလ္လိ သဗ္ဗဒါ၊
- အပဏ္ဏဇကောစ ကမ္မန္တော၊ ဒွေ သောစေယျံ နိ မောနေယျံ။

ကုသိနာရဝဂ် ကုသိနာရသုတ်

ဆွမ်းဒကာ အကျိုးများအောင်ဆွမ်းစားရခြင်း

သူကြွယ် သူကြွယ်သာအဘို့ကပင်၍ မွန်မြတ်သော ခဲဘွယ်သာအပ်ဖြင့် ဆွမ်းကပ်ရ၍ “နေင်လဲ ဒီလိုမွန်မြတ်သော ခဲဘွယ်သာအပ်ဖြင့် ဆွမ်းကပ်မှု ကောင်းစေရ” မဖက်အောင် ပထွေဆဘဲ တဏှာလွှမ်းမိုးခြင်း မခံရဘဲ မဆင်မခြင်သုံးဆောင်ခြင်း၌ အပြစ်မြင်၍ ယွက်မြောက်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ နေကုမ္မဝိတက် အဗျာပါဒဝိတက် အဝိဟံသာတို့ကို ကြံစည်၍ စားရမည်။

၂၇၈

အုပ်စုကြီးစုကြီး

အကျိုးများခြင်းအကြောင်း ရဟန်းသည် မမေ့မလျော့နေခြင်းကြောင့်၊

၂၇၈

၂။ ဘာကြောင့်သုတ်

သွားမည်ဟုလုံးသွင်းခြင်းငှါသော်မှစေရမ်းသာရာအရပ်

ယသံ ဝိသယံ ဘိက္ခု ဘဏ္ဍနဇတော လကဟဇတော ဝိဝါဒါပန္နာ အညမည်
မုခသဋ္ဌိဟိ ဝိတုဒဋ္ဌာ ဝိဟရန္တိ၊ နသိပိ ကာတံ မေ သော ဒိသာ နယာယ၊ ပဂေဝ ဂန္တံ၊
ထိုအရှင်တို့သည် နေကုမ္ဘဝိတက် အဗျာပါဒဝိတက် အဝိဟိသာဝိတက်ကိုစွန့်၍ ကာမဝိတက်
ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိသာဝိတက်တို့ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုကြသည်။

ဗျာပါဒအရပ် ထိုအရှင်တို့သည် ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိသာဝိတက်
တို့ကို စွန့်၍ နေကုမ္ဘဝိတက်၊ အဗျာပါဒဝိတက် အဝိဟိသာဝိတက်တို့ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ
အလေ့အလာပြုသူပင် ဝေရာအရပ်၊

၃။ ဝေရာအရပ်

လောကဇတဝိသယာဂ္ဂိတု လှုပ်သွားသောဩဝါဒ

ငါတုရားသည် ယိုးဒယျာသိပြီဟု တရားဟောတော်မူ၏။ ယိုးဒယျားမသိဘဲမဟော၊
အကြောင်းရုံသော ယိုးဒယျာ ဟောတော်မူ၏။ အကြောင်းမလုံလောက်ဘဲမဟော၊
ဆန့်ကျင်ဘက်ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားတားမြစ်နိုင်အောင် ဟောတော်မူ၏။
ဆန့်ကျင်ဘက်ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားတားမြစ်ခြင်းမရှိဘဲ မဟော၊ ထိုးထွင်းသိ၍
ဟောတော်မူသော ယိုးဒယျာမသိဘဲ မဟောသော အကြောင်းရုံလောက်စွာ ဟောတော်
မူသော အကြောင်းမလုံလောက်ဘဲ မဟောသော ဆန့်ကျင်ဘက်ကိလေသာတို့ကို
ပယ်ရှားနိုင်အောင် ဟောတော်မူသော ဆန့်ကျင်ဘက်ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှား နိုင်
ခြင်းမရှိဘဲ မဟောသော ငါတုရားသည် ဆုံးသွေ့သိင်္ဂါခြင်းကို ပြုယိုက်၏။ ၂၇၉

ဆုံးမသွန်သင်ပုံ

“မြတ်စွာဘုရားသည် မဖေါက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူ၏။ တရားတော်ကို ကောင်းစွာဟောကော်မူအပ်၏။ သံဃာတော်သည် ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၏” ဟု သင်တို့သည် နှစ်သက်ခမ်းမြောက်ထိုက်၏။ ၂၈၀

ဘရဏ္ဍကာလာမသုတ် ဆရာရမျိုး

၁။ ကာမပရိညာ (ဝဋ္ဌမဈာန်) ကိုသာဟော၍ ရူပပရိညာ (ဒေရူပချာန်)၊ ဝေဒနာပရိညာ (နိဗ္ဗာန်)ကို မဟောသောဆရာ၊ ၂၈၁

၂။ ကာမပရိညာ ရူပပရိညာကိုသာဟော၍ ဝေဒနာပရိညာကို မဟောသောဆရာ၊

၃။ ကာမပရိညာ ရူပပရိညာ ဝေဒနာပရိညာ သုံးမျိုးလုံးကို ဟောသောဆရာ၊

ဆရာရမျိုးတို့ တမလွန်ဘဝ၌ထူးမထူး

ဘရဏ္ဍကာလာမအလို မထူး၊ မြတ်စွာဘုရားအလို ထူးပါသည်။

ဘရဏ္ဍကာလာမ ကပိလဝက်သို့ပြန်မလာခြင်းအကြောင်း

“ရဟန်းဂေါတမသည် တန်ခိုးကြီးသော မဟာနာမိသားကပ်ပင်မင်း၏ မျက်မှောက်၌ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ငါ့ကို ကြိမ်းမောင်း၏” ဟု ကြံ၍ ကပိလဝက်သို့ ပြန်မလာတော့ပါ။

၅၆ ဟတ္တကသုတ်

နတ်ရှိသည်ဟုသောအဖို့ ပယ်သင့်သင့်

“မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးကော်မူစဉ် ညဉ့်ဦးယာမိအလွန်တွင် ဟတ္တကနတ်သားသည် အလွန်ရှင်သက်အပ်သောအဆင်းဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းကို လွန်းလင်းစေပြီး မြတ်စွာဘုရားထံရဉ်းကပ်ကာ ဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်သော်လည်း သံသောင်ပြင်၌ လောင်းချအပ်သော သောပတ်ကဲ့သို့ မဟာပထဝီ မြေကြီးအတွင်းသို့ စိမ့်ဝင်သွင်းသည်ကြမ်းတမ်းသော ဟတ္တကနတ်ကို ဖန်ဆင်းမှသာ မြတ်စွာဘုရားရှေ့၌ ရပ်တည်နိုင်သည်” ဟု ဟတ္တကသုတ်၌ ပထမအကြိမ်နှင့် ထိုအဖွဲ့ကို မပယ်သင့်ပါ။ ၂၈၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်နိကာယ

ဝါဠုဓိ သေယျထာပိ နာမ သပ္ပိဝါ တောလံဝါ ဝါလုကာယ အာသိတ္တံ ဩသံဒတိ
မေဝ သံသီဒတိမေဝ၊ နသက္ကောတိ သက္ကာတုံ၊ ၂၈၂

လူ့ဘဝက ဓမ္မများ နတ်ဘဝ၌ရှိစေရန် ဗုဒ္ဓအမေးကို

ရှေးလူဖြစ်စဉ်က တပည့်တော်၏ လျှာများ၌ ကျေကျေညက်ညက် နှုတ်တက်
ရသော ပရိယတ်တရားတို့သည် ဗြဟ္မာဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌လည်း ကျေကျေညက်ညက်
နှုတ်တက်ရပါသည်ဘုရား၊ ၂၈၂

ဥပမာ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း ရဟန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာ မင်း
မင်းအမတ်ကြီး တိတ္ထိ တိတ္ထိယသာဝကတို့နှင့် ရောရောနှောနှောနေသကဲ့သို့ တပည့်
တော်လည်း နတ်သားတို့နှင့် ရောရောနှောနှောနေရပါ၏။ ဟတ္ထကနတ်သားထံ၌
တရားနာရန်အကြံဖြင့် နတ်သားတို့သည် အမေးမှလည်း လာကြပါသည်ဘုရား၊

ဟတ္ထကမတင်းတိမ်သောအရာခုချိုး

ဘုရားဖူးခြင်း ကရားနာခြင်း သံဃာကိုပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ၂၈၃

၆။ ကဠုဝိယသုတ်

ဝါဠုဓိ ဂေါယောဂပိလက္ခသ္မိန္ဒြားမတို့ကို ရောင်းဝယ်ရာဌာန၌ပေါက်သော
ညောင်ပင်အနီး၌၊ ပိဏ္ဏာယ စရိတ်တို့ကို အညတရုံ ရိတ္တဿာဒိ-ဈာန်ချမ်းသာမရှိဘဲ
အချည်းနီး သာယာနှစ်သက်နေခြင်းရှိသောဗဟိရဿာဒိ-အပဖြစ်သောကာမ ချမ်းသာ၌
သာယာနှစ်သက်နေခြင်းရှိသောဓုဋ္ဌဿတိ အသမ္ပဓိန ဝိတ္တုစိတ္တံ ပါကတိန္ဒြိယံ၊

မာဓေါပပမထိတာ နာနပတိဿန္တ ဩဝါဒကို ဈာန်ချမ်းသာမရှိဘဲ အချိုးနီး
သာယာနှစ်သက်နေသော အပဖြစ်သော ကာမချမ်းသာ၌ သာယာနှစ်သက်နေသော
ပျောက်ကင်းသောသတိရှိသော ပေါလ္လင်သောဣန္ဒြေရှိသော ရဟန်းတစ်ပါးကိုမိန့်၊

ဘိဝိသိယ

ဝါဠိစီ မာခေါ တွံ သိက္ခာ ကဠုဝိယမကာသိ၊ တံ ဝတ ဘိက္ခု ကဠုဝိယကတံ
အတ္တာနံ အာမဂဇ္ဇေန အဝဿုတံ မက္ခိကာ နာနပတိဿန္တိ နာန္တာဿဝိဿန္တိတိ နေတံ
ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၂၄ ၄၅၃ ၂၈၄

ဓုဒ္ဒေါဝါဒ

ရဟန်း သင်သည် မိမိကိုယ်ကို ထွေးအံ့ဖတ်ဖြစ်အောင်မလုပ်နှင့်၊ ထွေးအံ့ဖတ်
ဖြစ်အောင်လုပ်လျှင် စိမ်းစိုသောအနံ့ဖြင့် စိုစွပ်သောသင့်ကို ယင်ကောင်တွေ
ဝိုင်းအုံလာကြလိမ့်မည်၊
ထွေးအံ့ဖတ် အဘိဇ္ဈာ၊ စိမ်းစိုသောအနံ့ ဗျာပါဒ၊ ယင်ကောင် အကုသိုလ်ဝိတက်၊

၇။ ဝဋ္ဌဓအနုရုဒ္ဓသုတ်

မိန်းမအများ အပါယ်လားခြင်းအကြောင်း

နံနက်အခါ၌ မစ္ဆေရထကြွသောစိတ်ဖြင့် နေ့လည်အခါ၌ ဣဿာထကြွသော
စိတ်ဖြင့် ညနေအခါ၌ ကာမရာဂထကြွသောစိတ်ဖြင့် နေ့သောကြောင့်၊ ၂၂၊ ၄၄၃
ဆောင် နံနက် မစ္ဆေ နေ့ ဣဿေနှင့် ညနေ ရာဂ ၊
ဤသုံးဝကြောင့် မိန်းမအများ အပါယ်လား၏၊ ၂၈၅

ဒုတိယအနုရုဒ္ဓသုတ်

အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ရဟန္တာမဖြစ်ခြင်းအကြောင်း

အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော မြင်လောကံရာ ရူပါရုံကို
လွန်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် လောကဓာတ် တစ်ထောင်ကိုမြင်နိုင်၏ဟု မာနဖြစ်ခြင်း၊
ငါသည် ဝိရိယကိုအားထုတ်အပ်ပြီ တွန့်ဆုတ်ခြင်းမရှိ၊ သတိသည် အာရုံ၌
ကပ်၍တည်ပြီ၊ မပျောက်ပျက်၊ နာမကာယ ရူပကာယ ငြိမ်းအေးပြီ၊ ပူလောင်ခြင်းမရှိ

အုပ်ကြီးဝိပဿနာ

စိတ်ကို အာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်ပြီး တစ်ခုတည်းသောအာရုံရှိ၏ဟု ဥဒ္ဓစ္စဖြစ်ခြင်း၊ သို့ပါလျက် ငါ၏စိတ်သည် အာသဝေါတို့မှမလွတ်ဟု ကုက္ကုစ္စဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရဟန္တာမဖြစ်နိုင်ပါ။ ၅၀ ၊ ရက ၂၅၅

ရဟန္တာဖြစ်အောင်ကျင့်

ထိုမာန ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်အကျိုးငှါ စိတ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသို့ ပို့ဆောင်ရမည်။ ၂၆၆

၉။ ပဋိစ္စနသုတ်

စူးထားမှ တင့်တယ်သောအရာ၂မျိုး မာတုဂါမ ပုဏ္ဏားမန္တန် မိစ္ဆာအယူ၊ ၁၆၃
ဖွင့်ထားမှ တင့်တယ်သောအရာ ၃မျိုး

လဝန်း နေဝန်း မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၊

[ဆောင်] မာတုဂါမ ဗြဟ္မမန္တန် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖွင့်ဘိမဟန် ၊

စန္ဒ သူရ ဂုဇုရောင်လျှံ ဖွင့်ဖော်မှ တင့်လှ အာဝဟံ၊

ဝါဠိစိ မာတုဂါမော ပဋိစ္စနော အာဝဟတိ နော ဝိဝဇ္ဇေ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ မန္တာ ပဋိစ္စနာ အာဝဟန္တိ နော ဝိဝဇ္ဇေ၊ သုဂတပ္ပဝေဒိတော ဓမ္မဝိနယော၊ ၄၀၃

လေစသုတ် ဝုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်

၁။ ကျောက်၌ရေးသားအပ်သော အရေးအသားသည် လေ ရေတို့ကြောင့် လျင်မြန်စွာ မပျက်စီးဘဲ ကြာမြင့်စွာတည်သကဲ့သို့ မပြတ်စိတ်ဆိုး၍ နေသည့်ရှည်ကြာစွာ ဒေါသကိန်းအောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်။ ၂၈၇

၂။ နြဲပေါ်၌ရေးသားအပ်သော အရေးအသားသည် လေ ရေတို့ကြောင့် လျှင်မြန်စွာ ပျက်စီး၍ ကြာမြင့်စွာ မတည်သကဲ့သို့ မပြတ်စိတ်ဆိုး၍ နေညဉ့်ရှည်ကြာစွာ နေသမကိန်းအောင်းသူ၊

၃။ နြဲရေးသားအပ်သော အရေးအသားသည် လျှင်မြန်စွာ ကင်းပျောက်သကဲ့သို့ ငြိမ်းတမ်းခက်ထန် မနှစ်သက်ဘွယ် စကားကို ပြောသော်လည်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၍ နှိုင်းသင်းဆက်ဆံသောပုဂ္ဂိုလ်။

၂၈၇

တသုဒ္ဓါနိံ ကုသိနာရ ဘုဏ္ဏနာစေတိ၊ ဂေါတမ ဘရဟ္မဗျာ ဟတ္ထကော၊
ကဋ္ဌဝိယံ ဓွေ အနုရုဒ္ဓါ၊ ပဋိစ္ဆန္တံ လေခေန တေ ဒသ။
ယောဓာဓိဝဂ် ယောဓာဓိဝသုတ်
စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစန့်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်အင်္ဂါ၃ပါး

မြားကို အဝေးရောက်အောင် ပစ်နိုင်ခြင်း၊ ပစ်မှတ်ကို မလွဲအောင် ပစ်နိုင်ခြင်း၊

ကြီးဖျယ်သော အထည်ကိုယ်ထုကို ဖောက်ခွဲနိုင်ခြင်း၊

၂၈၈

အာဟုနေယျစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း
မြားကို အဝေးရောက်အောင်ပစ်နိုင်ပုံ

အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဩဠာရိက သုခုမ ဟိန ပဏိတ ခုရောသန္တိကဖြစ်သော ရုပ်အားလုံးကို ဤရုပ်သည် ငါ့ဥစ္စာမဟုတ် ငါမဟုတ် ငါ့အတ္တ မဟုတ် ဟု ဟုတ်မှန်စွာ မှန်ကန်သော ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့် ရှုရမည်။ ဝေဒနာစသောဒဟိးကို နည်းမှီဆိုပါ။

ပစ်မှတ်ကိုမလွဲအောင်ပစ်ပုံ ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကိုသိခြင်း၊

ကြီးသောအထည်ကိုယ်ထုကိုဖောက်ခွဲခြင်း ကြီးသောအဝိဇ္ဇာထုထည်ကိုဖောက်ခွဲခြင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

ပရိသာသုတံ ပရိသုတံသုးချိး

ခဲယဉ်းစွာ ဆုံးမအပ်သော ပရိသတ် လွယ်ကူစွာ ဆုံးမအပ်သော ပရိသတ်၊
အတိုင်းအတာကိုသိ၍ ဆုံးမအပ်သော ပရိသတ်၊

ဓိတ္တသုတ် မှီဝဲထိုက်သောစိတ်ဆွေ

ပေးနိုင်ခဲသော အရာကိုပေးခြင်း ပြုနိုင်ခဲသော အရာကိုပြုခြင်း သည်းခံနိုင်ခဲသော
အရာကို သည်းခံခြင်း၊ ဒုဒ္ဓဒံ ဒဒါတိ၊ ဒုတ္တရံ ကရောတိ၊ ဒုက္ခမ ခမတိ၊ ၂၉၀

၄၈. ဥပါဒါသုတ်

မရှိသေးသည်ကို ဗုဒ္ဓက ဖန်ဆင်းသလော ရှိပြီးတရားကို တုတ်ဖော်သလော

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတရားသုံးပါးတို့သည် ဘုရားဖွင့်သည့်ဖြစ်စေ ဖပွင့်သည်
ဖြစ်စေ အမြဲတည်နေပါသည်။ ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်ပါ။ ခုန့်အခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။

၅၉. ကေသယဗ္ဗလသုတ်

သမထဗြာဟ္မဏတို့၏အယူဝါဒတို့တွင် အယုက်ဆုံးဝါဒ

ချည်ဖြင့် ယက်အပ်သော အဝတ်တို့တွင် ယုယံပင်ဖြင့် ယက်အပ်သော
ကမ္မလာသည် အေးရာအခါအေး၍ ပူရာအခါပူခြင်းကြောင့် မကောင်းသောအဆင်း
မကောင်းသောအနံ့ မကောင်းသောအတွေ့ ရှိသောကြောင့် အညံ့ဆုံးဖြစ်သကဲ့သို့
များစွာသော သမထဗြာဟ္မဏတို့၏ အယူဝါဒတို့တွင် မကွလိဂေါသာလ၏
အယူဝါဒသည် အညံ့ဆုံးဖြစ်သည်။ ၂၇၃

ဝါဠိစိ ယာနိကာနိစိ တန္တုဂုတာနံ ဝတ္တနံ၊ ကေသကမ္မလော သိတာ သိတာ

၂၈၅ ၂၈၆ ၃၅၅ ၃၅၆ ၃၅၇ ၃၅၈ ၃၅၉ ၃၆၀ ၃၆၁ ၃၆၂ ၃၆၃ ၃၆၄ ၃၆၅ ၃၆၆ ၃၆၇ ၃၆၈ ၃၆၉ ၃၇၀ ၃၇၁ ၃၇၂ ၃၇၃ ၃၇၄ ၃၇၅ ၃၇၆ ၃၇၇ ၃၇၈ ၃၇၉ ၃၈၀ ၃၈၁ ၃၈၂ ၃၈၃ ၃၈၄ ၃၈၅ ၃၈၆ ၃၈၇ ၃၈၈ ၃၈၉ ၃၉၀ ၃၉၁ ၃၉၂ ၃၉၃ ၃၉၄ ၃၉၅ ၃၉၆ ၃၉၇ ၃၉၈ ၃၉၉ ၄၀၀ ၄၀၁ ၄၀၂ ၄၀၃ ၄၀၄ ၄၀၅ ၄၀၆ ၄၀၇ ၄၀၈ ၄၀၉ ၄၁၀ ၄၁၁ ၄၁၂ ၄၁၃ ၄၁၄ ၄၁၅ ၄၁၆ ၄၁၇ ၄၁၈ ၄၁၉ ၄၂၀ ၄၂၁ ၄၂၂ ၄၂၃ ၄၂၄ ၄၂၅ ၄၂၆ ၄၂၇ ၄၂၈ ၄၂၉ ၄၃၀ ၄၃၁ ၄၃၂ ၄၃၃ ၄၃၄ ၄၃၅ ၄၃၆ ၄၃၇ ၄၃၈ ၄၃၉ ၄၄၀ ၄၄၁ ၄၄၂ ၄၄၃ ၄၄၄ ၄၄၅ ၄၄၆ ၄၄၇ ၄၄၈ ၄၄၉ ၄၅၀ ၄၅၁ ၄၅၂ ၄၅၃ ၄၅၄ ၄၅၅ ၄၅၆ ၄၅၇ ၄၅၈ ၄၅၉ ၄၆၀ ၄၆၁ ၄၆၂ ၄၆၃ ၄၆၄ ၄၆၅ ၄၆၆ ၄၆၇ ၄၆၈ ၄၆၉ ၄၇၀ ၄၇၁ ၄၇၂ ၄၇၃ ၄၇၄ ၄၇၅ ၄၇၆ ၄၇၇ ၄၇၈ ၄၇၉ ၄၈၀ ၄၈၁ ၄၈၂ ၄၈၃ ၄၈၄ ၄၈၅ ၄၈၆ ၄၈၇ ၄၈၈ ၄၈၉ ၄၉၀ ၄၉၁ ၄၉၂ ၄၉၃ ၄၉၄ ၄၉၅ ၄၉၆ ၄၉၇ ၄၉၈ ၄၉၉ ၅၀၀ ၅၀၁ ၅၀၂ ၅၀၃ ၅၀၄ ၅၀၅ ၅၀၆ ၅၀၇ ၅၀၈ ၅၀၉ ၅၁၀ ၅၁၁ ၅၁၂ ၅၁၃ ၅၁၄ ၅၁၅ ၅၁၆ ၅၁၇ ၅၁၈ ၅၁၉ ၅၂၀ ၅၂၁ ၅၂၂ ၅၂၃ ၅၂၄ ၅၂၅ ၅၂၆ ၅၂၇ ၅၂၈ ၅၂၉ ၅၃၀ ၅၃၁ ၅၃၂ ၅၃၃ ၅၃၄ ၅၃၅ ၅၃၆ ၅၃၇ ၅၃၈ ၅၃၉ ၅၄၀ ၅၄၁ ၅၄၂ ၅၄၃ ၅၄၄ ၅၄၅ ၅၄၆ ၅၄၇ ၅၄၈ ၅၄၉ ၅၅၀ ၅၅၁ ၅၅၂ ၅၅၃ ၅၅၄ ၅၅၅ ၅၅၆ ၅၅၇ ၅၅၈ ၅၅၉ ၅၆၀ ၅၆၁ ၅၆၂ ၅၆၃ ၅၆၄ ၅၆၅ ၅၆၆ ၅၆၇ ၅၆၈ ၅၆၉ ၅၇၀ ၅၇၁ ၅၇၂ ၅၇၃ ၅၇၄ ၅၇၅ ၅၇၆ ၅၇၇ ၅၇၈ ၅၇၉ ၅၈၀ ၅၈၁ ၅၈၂ ၅၈၃ ၅၈၄ ၅၈၅ ၅၈၆ ၅၈၇ ၅၈၈ ၅၈၉ ၅၉၀ ၅၉၁ ၅၉၂ ၅၉၃ ၅၉၄ ၅၉၅ ၅၉၆ ၅၉၇ ၅၉၈ ၅၉၉ ၆၀၀ ၆၀၁ ၆၀၂ ၆၀၃ ၆၀၄ ၆၀၅ ၆၀၆ ၆၀၇ ၆၀၈ ၆၀၉ ၆၁၀ ၆၁၁ ၆၁၂ ၆၁၃ ၆၁၄ ၆၁၅ ၆၁၆ ၆၁၇ ၆၁၈ ၆၁၉ ၆၂၀ ၆၂၁ ၆၂၂ ၆၂၃ ၆၂၄ ၆၂၅ ၆၂၆ ၆၂၇ ၆၂၈ ၆၂၉ ၆၃၀ ၆၃၁ ၆၃၂ ၆၃၃ ၆၃၄ ၆၃၅ ၆၃၆ ၆၃၇ ၆၃၈ ၆၃၉ ၆၄၀ ၆၄၁ ၆၄၂ ၆၄၃ ၆၄၄ ၆၄၅ ၆၄၆ ၆၄၇ ၆၄၈ ၆၄၉ ၆၅၀ ၆၅၁ ၆၅၂ ၆၅၃ ၆၅၄ ၆၅၅ ၆၅၆ ၆၅၇ ၆၅၈ ၆၅၉ ၆၆၀ ၆၆၁ ၆၆၂ ၆၆၃ ၆၆၄ ၆၆၅ ၆၆၆ ၆၆၇ ၆၆၈ ၆၆၉ ၆၇၀ ၆၇၁ ၆၇၂ ၆၇၃ ၆၇၄ ၆၇၅ ၆၇၆ ၆၇၇ ၆၇၈ ၆၇၉ ၆၈၀ ၆၈၁ ၆၈၂ ၆၈၃ ၆၈၄ ၆၈၅ ၆၈၆ ၆၈၇ ၆၈၈ ၆၈၉ ၆၉၀ ၆၉၁ ၆၉၂ ၆၉၃ ၆၉၄ ၆၉၅ ၆၉၆ ၆၉၇ ၆၉၈ ၆၉၉ ၇၀၀ ၇၀၁ ၇၀၂ ၇၀၃ ၇၀၄ ၇၀၅ ၇၀၆ ၇၀၇ ၇၀၈ ၇၀၉ ၇၁၀ ၇၁၁ ၇၁၂ ၇၁၃ ၇၁၄ ၇၁၅ ၇၁၆ ၇၁၇ ၇၁၈ ၇၁၉ ၇၂၀ ၇၂၁ ၇၂၂ ၇၂၃ ၇၂၄ ၇၂၅ ၇၂၆ ၇၂၇ ၇၂၈ ၇၂၉ ၇၃၀ ၇၃၁ ၇၃၂ ၇၃၃ ၇၃၄ ၇၃၅ ၇၃၆ ၇၃၇ ၇၃၈ ၇၃၉ ၇၄၀ ၇၄၁ ၇၄၂ ၇၄၃ ၇၄၄ ၇၄၅ ၇၄၆ ၇၄၇ ၇၄၈ ၇၄၉ ၇၅၀ ၇၅၁ ၇၅၂ ၇၅၃ ၇၅၄ ၇၅၅ ၇၅၆ ၇၅၇ ၇၅၈ ၇၅၉ ၇၆၀ ၇၆၁ ၇၆၂ ၇၆၃ ၇၆၄ ၇၆၅ ၇၆၆ ၇၆၇ ၇၆၈ ၇၆၉ ၇၇၀ ၇၇၁ ၇၇၂ ၇၇၃ ၇၇၄ ၇၇၅ ၇၇၆ ၇၇၇ ၇၇၈ ၇၇၉ ၇၈၀ ၇၈၁ ၇၈၂ ၇၈၃ ၇၈၄ ၇၈၅ ၇၈၆ ၇၈၇ ၇၈၈ ၇၈၉ ၇၉၀ ၇၉၁ ၇၉၂ ၇၉၃ ၇၉၄ ၇၉၅ ၇၉၆ ၇၉၇ ၇၉၈ ၇၉၉ ၈၀၀ ၈၀၁ ၈၀၂ ၈၀၃ ၈၀၄ ၈၀၅ ၈၀၆ ၈၀၇ ၈၀၈ ၈၀၉ ၈၁၀ ၈၁၁ ၈၁၂ ၈၁၃ ၈၁၄ ၈၁၅ ၈၁၆ ၈၁၇ ၈၁၈ ၈၁၉ ၈၂၀ ၈၂၁ ၈၂၂ ၈၂၃ ၈၂၄ ၈၂၅ ၈၂၆ ၈၂၇ ၈၂၈ ၈၂၉ ၈၃၀ ၈၃၁ ၈၃၂ ၈၃၃ ၈၃၄ ၈၃၅ ၈၃၆ ၈၃၇ ၈၃၈ ၈၃၉ ၈၄၀ ၈၄၁ ၈၄၂ ၈၄၃ ၈၄၄ ၈၄၅ ၈၄၆ ၈၄၇ ၈၄၈ ၈၄၉ ၈၅၀ ၈၅၁ ၈၅၂ ၈၅၃ ၈၅၄ ၈၅၅ ၈၅၆ ၈၅၇ ၈၅၈ ၈၅၉ ၈၆၀ ၈၆၁ ၈၆၂ ၈၆၃ ၈၆၄ ၈၆၅ ၈၆၆ ၈၆၇ ၈၆၈ ၈၆၉ ၈၇၀ ၈၇၁ ၈၇၂ ၈၇၃ ၈၇၄ ၈၇၅ ၈၇၆ ၈၇၇ ၈၇၈ ၈၇၉ ၈၈၀ ၈၈၁ ၈၈၂ ၈၈၃ ၈၈၄ ၈၈၅ ၈၈၆ ၈၈၇ ၈၈၈ ၈၈၉ ၈၉၀ ၈၉၁ ၈၉၂ ၈၉၃ ၈၉၄ ၈၉၅ ၈၉၆ ၈၉၇ ၈၉၈ ၈၉၉ ၉၀၀ ၉၀၁ ၉၀၂ ၉၀၃ ၉၀၄ ၉၀၅ ၉၀၆ ၉၀၇ ၉၀၈ ၉၀၉ ၉၁၀ ၉၁၁ ၉၁၂ ၉၁၃ ၉၁၄ ၉၁၅ ၉၁၆ ၉၁၇ ၉၁၈ ၉၁၉ ၉၂၀ ၉၂၁ ၉၂၂ ၉၂၃ ၉၂၄ ၉၂၅ ၉၂၆ ၉၂၇ ၉၂၈ ၉၂၉ ၉၃၀ ၉၃၁ ၉၃၂ ၉၃၃ ၉၃၄ ၉၃၅ ၉၃၆ ၉၃၇ ၉၃၈ ၉၃၉ ၉၄၀ ၉၄၁ ၉၄၂ ၉၄၃ ၉၄၄ ၉၄၅ ၉၄၆ ၉၄၇ ၉၄၈ ၉၄၉ ၉၅၀ ၉၅၁ ၉၅၂ ၉၅၃ ၉၅၄ ၉၅၅ ၉၅၆ ၉၅၇ ၉၅၈ ၉၅၉ ၉၆၀ ၉၆၁ ၉၆၂ ၉၆၃ ၉၆၄ ၉၆၅ ၉၆၆ ၉၆၇ ၉၆၈ ၉၆၉ ၉၇၀ ၉၇၁ ၉၇၂ ၉၇၃ ၉၇၄ ၉၇၅ ၉၇၆ ၉၇၇ ၉၇၈ ၉၇၉ ၉၈၀ ၉၈၁ ၉၈၂ ၉၈၃ ၉၈၄ ၉၈၅ ၉၈၆ ၉၈၇ ၉၈၈ ၉၈၉ ၉၉၀ ၉၉၁ ၉၉၂ ၉၉၃ ၉၉၄ ၉၉၅ ၉၉၆ ၉၉၇ ၉၉၈ ၉၉၉ ၁၀၀၀

ဘုရားရှင်အားလုံးကို ဆန်ကျင့်ဆောင်မှုကွလိဝါဒ

အတိတ်အနာဂတ်၌ဖြစ်သော ဘုရားရှင်နှင့် ငါဘုရားသည် ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံရှိ၏၊ ပြုထိုက်သော ကုသိုလ်ကံရှိ၏၊ ဝိရိယရှိ၏ဟု ပြောဟောလေ့ ရှိ၏၊မကွလိဂေါသာလ်ကား ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံမရှိ၊ ပြုထိုက်သော ကုသိုလ်ကံ မရှိ ဝိရိယမရှိဟု ပြော၏။

သမ္မဒါသုတ် သမ္မဒါရမျိုး သဒ္ဓါသမ္မဒါ သီလသမ္မဒါ ပညာသမ္မဒါ။ ၂၉၁

ဝုဒ္ဓိသုတ် ဝုဒ္ဓိရမျိုး သဒ္ဓါဝုဒ္ဓိ သီလဝုဒ္ဓိ ပညာဝုဒ္ဓိ။

၈။ အဿဓဠာကံသုတ်

မြင်းပျိုးသုံးကောင် သောကျားပျိုးသုံးယောက်

အဟုန်ပြည့်စုံ၍ အဆင်း အရပ်အလုံး မပြည့်ငုံ၊ အဟုန်နှင့်အဆင်းပြည့်စုံ၍ အရပ်အလုံး မပြည့်စုံ၊ အဟုန် အဆင်း အရပ်အလုံး ပြည့်စုံ၊

ယောကျားပျိုးသုံးယောက်

အဟုန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း

အဿဓဠာကံသုတ် ဒုက္ခလက္ခာ သမုဒယသဇ္ဇာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာကိုသိခြင်း

အဿပရဿသုတ် သြဇ္ဈာဂိယသံယောဇဉ်၅ပါး၊ ဂုန်ခြင်းကြောင့် ဖြဟောပြည်၌

ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေ၍ ဤလူပြည်သို့ မလာတော့ဘဲ ထိုဖြဟောတံ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသူ၊

အဿဓာနိယသုတ် အာသဝါကုန်ခြင်းကြောင့်။ပ။မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်ပြီးစေ၍ နေ၏

အထင်း အဘိဓမ္မာ အဘိဝိနည်း၌ ပြဿနာမေးလျှင် ပြဿနာကို

ရပ်တန့်သွားစေ၏ မဖြေဆိုနိုင်။

အရပ်အလုံး သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းဆေးတို့ကို ရလေ့ရှိခြင်း။

မင်းစိန်ရီရတနာ

မင်းစိန်ရီရတနာများ

နတ်သူတို့ထက်မြတ်သော အစွန္နနိဗ္ဗဿနာရီရတနာများ

ဗုဒ္ဓဓမ္မသုတ် ။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သီလဉာဏ်မာဝိညာအစုနှင့်ပြည့်စုံသူ၊

စုတိယသုတ် ။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယာ အာဒေသနာပါဠိဟာရိယာ

အနသာသနိပါဠိဟာရိယာ နှစ်ပြည့်စုံသူ၊ ၄၄၃

တတိယသုတ် ။ ဖလသမာပတ်၏အကြောင်းဖြစ်သော မှန်ကန်သောဉာဏ်အမြင်

မှန်ကန်သောဉာဏ် ထိုဉာဏ်မှကြွင်းသော မှန်ကန်သော

ဖလသမာပတ် ဝိမုတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသူ။ ၂၉၅

တသုဒ္ဓါနိ ယောဇော ပရိသမိတ္တဉ္စ ၊ ဥပ္ပါဒါ ကောသကဗ္ဗလော၊

သဗ္ဗဒါ ဝုဒ္ဓိ တယော အဿာ ၊ တယော မောရနိဝါပိနော။

၅။ မင်းလဝင်

အကုသလသုတ်

အကုသိုလ် ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည် ငရဲရောက်ကြသည်။

သံဝဇ္ဇသုတ်

အပြစ်ရှိသော တာယကံ ဝစီကံ မနောကံနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည် ငရဲရောက်ကြသည်။

ဝိသမသုတ်

မညီညွတ်သော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည် ငရဲရောက်ကြသည်။

အသုစိသုတ်

မစင်ကြယ်သော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည် ငရဲရောက်ကြသည်။

အိမ်နိဂါတ်

ပုပ္ဖဏေတသုတ်

အကုသိုလ်၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ မနောကံနှင့်ပြည့်စုံသော မာမော အဗျတ္တော
အသုတ္တရိသော ဓတံ ဥပဟတံ အတ္တာနံ ပရိယာရတိ၊ သာဝဇ္ဇေစ၊ ဟောတိ သာဓုစက္ခေစ
ဝိညါနံ၊ ဗဟုဉ္စ အပုညံ ပသဝတိ၊

ဒုတိယဓတသုတ်

အပြစ်ရှိသော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ။ပ။ ဗဟုဉ္စ အပုညံ ပသဝတိ၊

တတိယဓတသုတ်

မညီညွတ်သော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ။ပ။ ဗဟုဉ္စ အပုညံ ပသဝတိ၊

စတုတ္ထဓတသုတ်

မဝင်ကြယ်သော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ။ပ။ ဗဟုဉ္စ အပုညံ ပသဝတိ၊

နန္ဒကာမျိုး ကာယဝိဒ္ဓနာ ဝစီဝိဒ္ဓနာ မနောဝိဒ္ဓနာ၊ ၂၉၈

၁၀။ ပုပ္ဖဏေတသုတ်

နကောင်းသောနံနက်ခင်း နံနက်အခါ၌ ကိုယ်ဖြင့် သုစရိုက်ကို ကျင့်ကြ၏၊

နတ်ဖြင့် သုစရိုက်ကို ကျင့်ကြ၏၊ ဇိတ်ဖြင့် သုစရိုက်ကို ကျင့်ကြ၏၊ ၂၉၈

နယုညအခါ၌ ကိုယ်ဖြင့် သုစရိုက်ကို ။ပ။ သုစရိုက်ကို ကျင့်ကြ၏၊

ပနေအခါ၌ ကိုယ်ဖြင့် သုစရိုက်ကို ။ပ။ သုစရိုက်ကို ကျင့်ကြ၏၊ ၂၃၅၀ခု

ပါဠိနှင့် ယေ သတ္တာ ပုပ္ဖဏေသမယံ ကာယေန သုစရိတံ ဝရန္တိ ဝါစာယသုစရိတံ

ဤ၊ မနံသာ သုစရိတံ စရန္တိ၊ သုပုပ္ဖဏေ ဘိက္ခဝေ တေသံ သတ္တာနံ၊ ၂၇၃

တသုဒ္ဓါနံ အကုသလဉ္စ သိပ္ပဝဇ္ဇံ ၊ ဝိသမာ သုစိနာ သဟ ၊

စတုရော ဓတာ ဝန္တနာ ၊ ပုပ္ဖဏေနစ တေ ဒသ။

အင်္ဂုတ္တိုဝဂ္ဂနာ

၆။ အစေလကဝဂ်

၆။ အစေလကဝဂ် အကျင့်သုံးမျိုး

လောဘဖြင့် မြဲစွာ ယူတတ်သောအကျင့် မိမိကိုယ်ကို လောင်မြိုက်စေ
တတ်သောအကျင့် ထိုအကျင့်နှစ်မျိုးတို့၏အလယ်၌ ဖြစ်သောအကျင့်။ ၃၀၀

ပါဠိစိ အစေလကော မုတ္တာစာရော ဟတ္တာပလေခနော န ဖေဝိဘဒ္ဒန္တိကော၊
တိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကောအဘိဟင်္ဂ၊ ဥဒ္ဓိဿကတံနိမန္တနံ သာဒိယတိ၊သော ကုဋ္ဌိမုခါပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊
ကံဋ္ဌောပိမုခါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ဇေဋကမန္တရုံ၊မုသလမန္တရုံ၊ဒိန္နံ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ဂဏ္ဌိနိယာ၊
ပါယမာနာယ၊ ပုရိသန္တရဂဘာယ၊ သံကိတ္တိသု၊ ယတ္ထ သာ ဥပဋိတော ဟောတိ၊
ယတ္ထ မက္ခိကာ သဏ္ဍာသဏ္ဍာစာရိနိ၊ မစ္ဆံ၊ ထုသောဒကံ။ ၃၀၀

ပါဠိစိ သော သာကဘက္ခောပိ သာမာကဘက္ခောပိ နိဝါရဘက္ခောပိ ဒဒ္ဓါလ
ဘက္ခောပိ ဟဋ္ဌဘက္ခောပိ ကဏဘက္ခောပိ အာစာမဘက္ခောပိ၊ ပိညာက တိဏ
ဂေါမယဘက္ခောပိ၊ ဝနမူလဖလာဟာရော ယာပေတိ၊ ကေလမလုလောစကောပိ
ကေသမသုလောစနာနယောဂမနုယုတ္တော၊ဥဒ္ဓန္တကောပိ အာသနပဋိက္ခိတ္တော၊
ဥက္ကဋ္ဌိကောပိ ဥက္ကဋ္ဌိကပ္ပဓာနမနုယုတ္တော၊ကဏ္ဍကာပဿယိကောပိ ကဏ္ဍကာပုဿယေ
သေယျံ ကပ္ပေတိ၊ သာယတတိယကမ္ပိ ဥဒကောရောဟနာနယောဂမနုယုတ္တော၊
ဣတိ ဝေဂ္ဂပံ အနောပိပိတံ ကာယဿ-အာတာပန ပရိတာပနာနယောဂမနုယုတ္တော
ဝိဟရတိ။ ၃၆ ၃၉ ၅၀ခု

လောဘဖြင့်မြဲစွာယူတတ်သောအကျင့်

ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်မရှိယူ၍ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားသူ၊

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

မိမိကိုယ်ကို လောင်းမြှိုက်ခဲတတ်သောအကျင့်

အဝတ်မဝတ် မတ်တပ်ရပ်၍ ကျင့်ကြီးကျင့်ငယ်စွန့်၏ ထမင်းစားပြီး လက်ကို လျှာဖြင့်လျက်၏ လာပါခေါ်လျင်မလာ ရပ်ပါဆိုလျင်မရပ်၊ ကြိုတင်ယူထားသော ဆွမ်းကိုမခံယူ မိမိကိုရည်စူး၍ ပြုအပ်သောဆွမ်း ပင့်ဖိတ်အပ်သောဆွမ်းကိုမခံယူ၊ ထမင်းအိုးမှ ထုတ်ဆောင်၍ ပေးအပ်သောဆွမ်းကိုမခံယူ ထမင်းတောင်းအဝမှ ထုတ်ဆောင်၍ ပေးအပ်သော ထမင်းကိုမခံယူ တံခါးခုံ ဒုတ် ကျည်ပွေ့ခြား၍ လောင်းအပ်သော ဆွမ်းကိုမခံယူ နှစ်ယောက်အတူစားနေစဉ် တစ်ယောက်က ထလောင်းအပ်သော ဆွမ်းကိုမခံယူ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ နို့တိုက်ဆဲမိန်းမ ယောကျ်ားအနီးသို့ရောက်နေသောမိန်းမ လောင်းအပ်သောဆွမ်းကို မခံယူ၊ ၁၇၃

ကြွေးကြော်စုပေါင်း၍ လောင်းအပ်သော ဆွမ်းကိုမခံယူ၊ ခွေးသည်အနီးအပါး၌ စောင့်မျှော်တည်နေစဉ် ခွေးကိုမပေးဘဲ လောင်းအပ်သော ဆွမ်းကိုမခံယူ၊ ယင်တရုံးရုံးနေရာ အရပ်မှ ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကိုမခံယူ၊

ငါးမစား အသားမစား သေရည်မသောက် အရက်မသောက်၊ ၁အိမ်တည်းသာ ဆွမ်းခံ၍ ဆွမ်းတစ်လုပ်ဖြင့်မျှတ၏၊ ၂အိမ် .. ၃...၄...၅...၆...၇ အိမ်တည်းသာ ဆွမ်းခံ၍ ၇လုပ်ဖြင့်မျှတ၏ ခွက်ငယ်တစ်ခုဖြင့်မျှတ၏၊ ၂ခု... ၃ခု ... ၄...၅ ... ၆...၇ခုဖြင့် မျှတ၏၊ ၁ရက်ခြားစား၏၊ ၂ရက်ခြား ...၃ရက် ...၄ ...၅ ...၆ ...၇ရက်ခြား စား၏၊

ဆံ့မှတ်ဆိတ်ကိုနှုတ်၏၊ နှုတ်ရန်အားထုတ်၏၊ အထက်၌ မတ်တတ်ရပ်၍ ထိုင်ခြင်းဣရိယာပုထ်ကိုပယ်၏၊ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်၏၊ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်ရန် အားထုတ်၏၊ ဆူးတံည်းဟူသော အိပ်ရာပေါ်၌ သွား၏ ရပ်၏ ထိုင်၏ အိပ်၏၊ ပုံနက် နေ့လည် ညနေ သုံးကြိမ် ရေထဲဆင်းခြင်းကို အားထုတ်၏။ ၃၀၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

၁၃၁

မဇ္ဈိမဝဋ်ဝဒါ သတိပဋ္ဌာန် ငှပါး သမ္ပပ္ပဓာန် ငှပါး ဣဒ္ဓိပါဒ် ငှပါး ဣန္ဒြေ ၅ပါး

ဗိုလ် ၅ပါး ဇောဇ္ဈင် ၇ပါး မဂ္ဂင် ၈ပါး၊ ၃၀၁

၇၊ ကမ္မပထပေယျာလ

အပါယ်ရောက်မည်ပုဂ္ဂိုလ်

ပါထာတိပါတစသော ဒုစရိုက်၁၀ပါးကို ကိုယ်တိုင်ပြုသူ သူတစ်ပါးကို တိုက်တွန်းသူ ပြုရန် သဘောတူသူတို့သည် အပါယ်ရောက်ကြသည်၊ ၃၀၂

ဆောင်ကိုယ်တိုင်ပြုငြား၊ သူတစ်ပါးခိုင်းမှု၊ သဘောတူ၊ သုံးဆူ ပါယ်လားကြောင်း၊

၈၊ ရာဂပေယျာလ

ရာဂစသည်ကိုပယ်ရန် ပွားများရမည့် တရားသုံးပါး၊

ရာဂ ဒေါသစသော တရား ၁၇ပါးကိုပယ်ရန် သုညတန်မိတ် အနိမိတ္တနိမိတ် အပ္ပဗေဒိဟိတနိမိတ်ကို ပွားများရမည်။ ၄၁၄ ၃၀၄

တိကနိပါတ်ပါဠိတော်ပြီးပါပြီ

အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်ဆိုင်ရာ သဒ္ဒါ

ကောနိပါတ် ဓမ္မဒါဝင်

၈၈ စတုတ္ထိ ဆဋ္ဌိသဝိဘတ် တတိယာနာဝိဘတ်တို့ဖြင့် ပြီးနိုင်ပါသည်။

တောမေကဝစနေသုစ ဝါတတိယေစသုတ်ကိုထောက်ပါ။ ၁၇၃

ဤသို့ကား တတိယာနာဝိဘတ် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသော မေကိုသာယူပါ။ ၁၇၃

အကြောင်း သုတသဒ္ဒါ၏ ကမ္မသာဓန ဘာဝသာဓနစွမ်းဖြင့် အလိုရှိအပ်သော အနက်၂မျိုးရှိသော ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်။

၈၉ ကတ္တရိစသုတ် အဝုတ္တကတ္တားအနက် တတိယာနာဝိဘတ် တပစ္စည်းအယှဉ် ဆဋ္ဌိစသုတ် အဝုတ္တကတ္တားအနက် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်။

တံသမယံ ဌိပေးလျှင် တတိယာသံတွမ်နဉ္စဖြင့် သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ်သက်။ ပတ်လုံးပေးလျှင် ကာလအစ္စန္ဒသံယောဂအနက် အံဝိဘတ်သက်။

သမယံ သံရှေးရှိသော ဣဇာတ်။ သံ+အယံဟုဖြစ်။

တံသမယံ ဧကံ+သမယံတည်း။ အံဗျဉ္ဇနေ နိဂ္ဂဟိတ်ဖြင့် အံပြု။

တစ်နည်း ဧကံ+သမယံတည်း။ နိဂ္ဂဟိတ်ကို အံပြု။ သရလောပေါဖြင့် ရှေ့သရချေ။ ဘဂဝါ ဘဝ+ဝန္တ+ဂမနတည်း။ သုတ်ကြီးဖြင့် ဘဝမှဝချေ ဝန္တမှ နှချေ ဂမနမှ မနချေ ဝနှင့် ဂရှေ့နောက်ပြန် ဝ၏အကို အာဒိယပြု။

သာဝတ္ထိ သဗ္ဗ+ အတ္ထိ။ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သဗ္ဗကို သာဝပြု။ ဣတ္ထိလိင် ဣကာရန္တ တစ်နည်း နဒါဒိဂိုဏ်း ဣတ္ထိလိင် ဤကာရန္တ။

ဘဂဝတောကို အားပေးလျှင် သိလာယစသောသုတ်ဖြင့် ပတိပုဗ္ဗသုဓာတ် အယှဉ် သမ္ပဒါန်မှည့်။ သမ္ပဒါနေ စတုတ္ထိဖြင့် စတုတ္ထိ သဝိဘတ်။ (ကာရကရုပ်)

၏ ပေးလျှင် သာမိသ္မိ ဆဋ္ဌိဖြင့် ဆဋ္ဌိသသက် (အကာရကရုပ်) ၃၀၃

ထစုည်းလက်ခံသောဝါဒ စတုတ္ထိဝါဒကိုသာ လက်ခံပါသည်။ ၁၇၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

သင်္ဃံ သု+ အဂ္ဂံ တနံ သဟ+ အဂ္ဂံ၊ ဟေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် သဟကိုသပြု၊ ငိုကာ ၉၇
 အာမန္တေသိ အာ+မန္တ+ဂုတ္တဘာသနေ+စုရာဒိဏေ+ဤဝိဘတ်၊သလာ၊
 ဝစ္စသေ+သံ ပတိ+သု+ကာ+ဥံ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ထာကိုချေ၊ ဝုဒ္ဓိပြု၊သလာ၊
 အဝေါစ ဝဂ+ အဇ္ဇတနိ အတ္တနောပုဒ် အာဝိဘတ်၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကို အရသပြု၊
 (ဝစသဇ္ဇတနိမှိမကာရောဩသုတ်ဖြင့် အဇ္ဇတနိဝိဘတ်နှောင်းရာ၌သာ ဩပြု
 သောကြောင့် အာဝိဘတ်မှ အခြားဝိဘတ်များမသက်ရ)

အညံ၌ အညအပါဒါနံ ဣတ္ထိသဒ္ဒတော၊ ၂၀၃
 သမနပဿာမိ သံ+ အနု+ ဒိသဓာတ် ဝိဝိဘတ်၊ဒိသဓာတ်ကို ပဿပြု၊
 ဒိဿတိ ဒိဿေ ပဿတိ ပဿေ ဒက္ခတိ ဒက္ခေ၊

ဒိဿန္တိ ဒိဿရေ ပဿန္တိ ပဿရေ ဒက္ခန္တိ ဒက္ခရေ၊ ၂၀၃
 ဘဝိဿန္တိဖြင့် ဒိက္ခိတိ ဒိက္ခိန္တိ ဒိက္ခိဿတိ ဒိက္ခိဿန္တိ ပဿိဿတိ ပဿိဿန္တိ၊
 ပရိယာဒါယ ပရိ+ အာ+ ဒါဝိဘတ်၊ ပေးခြင်းတည်းဟူသော ဒါဓာတ်၏

အနက်ကိုတားမြစ်သောကြောင့် ဓာတွတ္တဗာဓက ဥပသာရ၊

၂။ နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ်

ယေန ဟေတွတ္တေစဖြင့် ဟိတ်အနက် နာဝိဘတ်သက်၊
 ကာမစ္ဆန္ဒော ကာမ+ ဆန္ဒော၊ ဗျာပါဒေါ ဝိ+ အာပါဒေါ၊
 ဘိယျောဘာဝါယ ဝိလိင်၊ ဝေပုလ္လာယ နပုံလိင် တဒတ္တသမ္ပဒါနိအနက်၊
 အရတိ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ဣကာရန္တ (ရရာ+ တိပစ္စည်း)
 တန္တိ နဒါဒိဂိုဏ်း၊ ဝိဇ္ဇိတာ ကညာဒိဂိုဏ်း (တာပစ္စည်း)
 လိနတ္တံ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း အကာရန္တ (တ္တပစ္စည်း)။

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ဆောင် ကျ+ ဣ+ ဣန၊ ပိရိယဆုံး- ဤသုံးလုံး၊ နပုံး စကန်မြ၊

တာပစ္စယန္တာ၊ ဣတ္ထိသ၊ ကြွင်းမှာ သုံးလိင်ခွဲ၊

ယုပစ္စည်းဆုံး ပုဒ်ရှိကြ၊ နပုံးများသတည်း၊

ဣတ္ထိတ္ထနပစ္စည်းဆုံးက နပုံး၊ လိနတ္ထိ သွာက္ခာတကာ ဣတ္ထိတ္ထာယ စသည်၊

တာ+တိပစ္စည်းဆုံးလျှင် ဣတ္ထိလိင် (ဒေဝတာ သဟာယတာ စသည်)

(ဣတ္ထိယမတိယဝေါဝါ သုတ်ကိုထောက်ပါ)

ယုပစ္စည်းဆုံးလျှင် နပုံလိင် (ကရဏံ ဌာနံ ဘဝနံ သယနံ စသည်)

ဣပစ္စည်းပုံစံ ကုက္ကုစ္စ သောရစ္စ ကာရည ဒါယန္တ ဝေယျာန္တ သရဘည၊

ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိနန္တ + ကိစ္ဆာတည်း၊ တေသုဂ္ဂိုဠ်နှင့် နန္တကိုလျှော့ ကညာဒိဂိုဏ်း

ဂုပသမော ဝိ+ ဥပသမော၊ ရှေ့သရချေ၊ နောက်သရကို ဒီဃပြု၊ ၄၄ခု

ဧတသော ဧတတည်း၊ သဿဘေသုတ်ဖြင့် သင်ဘတ်ကိုသြပြု သလာ၊ ၄၄ခု

ပရက္ကမေန ပရာ+ ကမေန၊ တစ်နည်း ပရံ+အာကမေန၊

ပဟိယတိ ပ+ဟာ ကံဟောယပစ္စည်း တေဝိဘုတ်၊ တေဝိဘတ်ကို တိပြန်

ယမှိ ဒါဓာမာဌာဟာ ပါမဟမထာဒိနမိဖြင့် အာကိုဤပြု၊

မဟတော ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ သိလာယစသောသုတ်ဖြင့် စတုတ္ထိ သသက်၊ ၁၈ခု

ဗဟုလိကတံ ဗဟုလ+ကတံတည်း၊ ပစ္စယာဒနိဌာနိပါတနာသိန္နိဖြင့် ဤပစ္စည်းသက်

၅။ ပထိဟိတအစ္စဝဂ်

သာလိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ကုကာရန္တ၊ သလေးစပါး၊

အက္ကန္တ အာ+ ကန္တ၊ အာကိုရသပြု၊ ကဒ္ဓေဆော်လာ၊ နင်းအပ်ဖိအပ်သည်၊

ကမဓာတ် သာကိဝိဘတ်ဖြင့် ကမိဿတိ စကံမိဿတိ၊ ၃၂ခု

အပူတ္တိပုံဝတ္ထုနာ

၉၈၀-၁၃၅၀၀၀၀၀၀

ဆော့တိ ဘိဒ+ သူတိ၊ ရှာဒိ အပစ္စည်းသက် နိဂ္ဂဟိတ်လည်းလာ၊

နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၊ ကရသယသပိစ္စယသယကာဟော၌ သဝစ္စယသန္တာပွဲဖြင့် သူကို ဆပြ၊

ပျဉ်နန္ဒသုဗ္ဗာ ဆပစ္စယသုစဖြင့် ဒီကိုပြ၊ ဣကို ရေဒွိပြ၊ ကုစိခံတုဖြင့် အပစ္စည်းကိုချေ

လောဟိတ် ရောဟိတ်ဟုဖြတ်၊ ဒေါသောဗ၌ စသဒ္ဓါဖြင့် ရကိုလပြ၊

ကိသယဟေတု ကိသယကို နှုရန္တိက၌ စဖြင့် ဟိတ်အနက်၌ ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်သက်၊

ဟေတု အာလပနေစ၌ စဖြင့် ဟိတ်အနက်၌ သိဝိသုတ်သက်၊

အဝိန္ဒ ဝိဋ္ဌ ဣတ္ထိလိင်္ဂာညာဒိရိုလ်း အကောရန္တ၊

ဝိဒေတိ တစ်နည်း င်သေဘ် ဝိဒတိ ငေတိ ဝိဇ္ဇာ ငဝယတိ၊

ဥပ္ပါဒေသတိ ဥ+ ပဒ+ ကာရိဘ်ဏေ သာဘိ၊ ပရ်အကို အာဝုဒ္ဓိပြ၊

ပုဂ္ဂလံ ပုဂ္ဂံ+ အံ၊ ဝဂ္ဂန္တိဝါဝေဒ၌ ဝါဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကုလပြ၊

စေတော စေတ တည၊ သဿဟေ၌ စဖြင့် အံကိုသြပြ၊ ဝမေရ

ယထာဘတံ အာဘတ်ကို ကမ္မဋ္ဌေဒုပ္ပိယာ ကြိယာဝိသေသနအနက် အင်ဘတ်၊

ကာယသမ ကု+ အာယသယဟု ပုဒ်ဖြတ်၊

ဆာဒါ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်ပေးလျှင် ကာရဏဋ္ဌေးဖြင့် ကာရဏအနက်၌သက်၊

ပျက်စီးခြင်းဟူသော ပေးလျှင် အပါဒါနေပဉ္စမံဖြင့် အပါဒါနိအနက်၌သက်၊

အပါယံ ဝိနိပါတံ နိရယံ ပဒုဋ္ဌစိတ္တံ ပသန္တစိတ္တံ ပုလိင် ပုရိသာဒိဂိုလ်း၊

ပဒုဋ္ဌ ပသန္တတို့သည် စိတ္တံရ၍ နပုလိင်၊

ဒုဂ္ဂတိ သုဂတိ သိပို့ ရတ္တာဒိဂိုလ်း ဣတ္ထိလိင် ဣကာရန္တ၊

အပါယံ အပ+ အယံ၊ တနည်း အပ+ အာယံဟု ပုဒ်ဖြတ်၊

နိရယံ နိ+အယံ၊ အယသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုဟော၍ ပုရိသာဒိဂိုလ်း၊

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

နိရယံ (ဥပပစ္ဆိ) ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာ၊ ငရဲသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။

တနည်း တတိယာသတ္တမိနဉ္စ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဥဒကရဟဒေါ ဥဒက+ဟရဒေါ၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် ဟနှင့် ရ ကို ရှေ့နောက်ပြန်၊
ကလလံဘူတော ကလလ+ဘူတော ဟုဖြစ်၊ ရွံ့ညွှန်သဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။
ကျေမာ ပုံလိင် ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ အာသိမိသုတ်ဖြင့် ဝိဘတ်နှင့်တကွ နှုကိုအပြု၊
ဆလမရိယ အလံ+အရိယ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင့်လျော်သော၊

ဥဿတိ ဥဒ+နာ+ဿတိ၊ နာဿလောပေါယကာရတ္ထံ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကိုရသပြု၊
ရက္ခဓာတာနံ နိဒ္ဒါရဇောဓဉ္စ ဓဖြင့် ပဌမာအနက် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
ဓဒ္ဒနော တေသံ တွင်ပေးလျှင် နိဒ္ဒါရဇောဓဖြင့်သက်၊

ထက်ပေးလျှင် ဒုရန္တိကဉ္စဖြင့် ဝိဘတ္တအပါဒါနံအနက်၌သက်၊

အဂ္ဂမက္ခာယတိ အဂ္ဂေါ+အက္ခာယတိ၊ လောပဉ္စတတြာကာရောဉ္စ ဥဉ္စနေဟူသော
လိုက်ပုဒ်ကိုကြည့်၍ လောပဉ္စတတြာကာရောဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ရှေ့ဩကိုချေ၊
လိုကြေရာ၌ အလာ၊ ယဝမဒနတရလာ စာဂမာဖြင့် မလာ၊ ကံစ် ဘာဠိ ၆၇
အက္ခာယတိ အာ + ခါ + ယ + တေဝိဘတ်၊ တေကိုတိပြန်၊ ဆိုအပို၏။

ယာဝဉ္စိဒံ ယာဝဉ္စ+ဣဒံ၊ ဣဒန္တိ နိပါတမတ္တံ၊ ၄၅

ဥပက္ကိလေသေဟိ(ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ) ဟေတုတ္ထေစဖြင့် ဟိတ်အနက် ဟိဝိဘတ်၊

ဥပက္ကိလေသေဟိ(ဝိပုရတ္ထံ) ဒုရန္တိကဓသောသုတ်ဖြင့် ပဓာနအယုဉ်

အဲပါဒါနံမှည့်၊ အပါဒါနေ ပဉ္စမိဖြင့်သက်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိညာဉ်

ဥပဏ္ဍိလိဋ္ဌံ လိင်္ဂိတ္ထေပဋ္ဌမာဖြင့် လိင်္ဂအနက်၌ သိဝိဘတ်။ ၂၂၃ ဇ
 ကိလိသတိ ကိလိဿတိ ကိလိသနာတိ ဟေ+ဒိ+ကိ။ ၅၃၃
 ပဘဿရမိဒံ ပဘာ+သံရံ+ဣဒံ။ ရဿပြု။ သဒ္ဓေဘော်လာ။

၆။ အစ္စရာသယံတဝဂ်

အသုတဝါ အ+သုတဝါ။ ပုထုဇ္ဇနောဟူသော သဒ္ဓန္တရိတ်ကိုထောက်၍ ပုံ ဂုဏဝါဒိ
 သုတဝေတာ စတုတ္ထိ။ တနည်း။ ဆဋ္ဌိသ။ တောတိတာသသ္မိ နာသု ၂၅၂ ခု
 အရိတ္ထ (ရွာနော) ဈာနံကိုရသောကြောင့် နပုံလိင်္ဂ။ အရိတ္ထ+ဈာနော။ ဇ
 ပဏိဟိတေန ပနိဝိတေနတည်း။ ဒေါဓဿစဉ်စဖြင့် နကိုဏပြု။ ကော်လည်း ဟပြု။

တင်နည်း ကွစိတေဖြင့် ဝိကိုဟိပြု(ရ ၃၈၂)

ဇိက္ခဝေ ဒကောဂုဏဖြစ်ခြင်း ခေါ်ငေါ်ရာ၌ ကြိယာနှင့် ယှဉ်စပ်မှု ပရိခြင်းကြောင့်။
 အမောယံ ကဒ္ဓဋ္ဌေ ဒုတိယာဖြင့် ကြိယာဝိသေသနအနက်၌သက်။
 တေသံ ဓမ္မာနံ သာမိသ္မိဆဋ္ဌိ သာမိအနက် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်။ သဗ္ဗနာမာနမိစ။
 ဒန္တဒေဝ အဂ္ဂ+ဒေဝ။ တင်နည်း။ အဂ္ဂ+အဒိ+ဒေဝ။ ဓာတွတ္တသင်္ဂဟ။ ၁၀

၇။ ဝိရိယာရမ္ဘာဒိဝဂ်

ပဟိစ္စတာ အပိစ္စတာ အသန္တုဋ္ဌိတာ ကညာဒိဂိုဏ်း။ ၁၁
 ပဟိစ္စတာ မဟာ+ဣစ္စတာ။ အပိစ္စတာ အပ္ပါ+ဣစ္စတာ။
 ကောသဋ္ဌံ အသမ္ပဇေ ဝိတ္တာဒိဂိုဏ်း (ကျပစ္စည်း)

၈။ တလျာထမိတ္တာဒိဝဂ်

ဝရိဟာယန္တိ ပရိ+ဟာ+ဒိဝါဒိယ+အန္တိ။ တနံ ပရိ+ဟာ+အ+အန္တိ။ ကွစိတေဖြင့်ယလာ။
 အနယောဂေါ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဒုတိယာပဉ္စမိနန္တ ကံအနက် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်။

၁၃၈

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

အနုယောဂါ ကာရဏတ္ထေစ ကာရဏအနက် သ္မာဝိဘတ်၊ အားထုတ်ခြင်းကြောင့်၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဗောဓိ+အင်္ဂါ၊ ဣကိုယပြု၊ ယဝတံသုတံ၌ ကာရသဒ္ဒါပိုဖြင့် ဈကို ဈပြု၊
ပရိဟာနံ ပရိ+ဟာ+တိပစ္စည်း၊ ရတ္တာဒိ ဣတ္ထိလိင်၊ ဟာတိ ဟာယတိ ဗဟာတိ၊

၉။ ဝမာဒါဒိဝဂ်

သမ္မောယာယ အန္တရဓာနာယ သမ္ပဒါနေစတုတ္ထိ၊ တဒတ္ထသစ္စဒါနံ အနက်၊ ၁၇
အနဝသေသံ န+အဝသေသံ၊ အာပတ္တိကိုရ၍ ဣတ္ထိလိင်၊

ဒုဒ္ဓါဏံ ဒု+ထူလံ၊ ဒေါဿစဉ် စဖြင့် ထကိုဋ္ဌပြု၊ လလာ၊ ငုလာ၊ ဥဉ်ရသပြု၊
ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာ အဂုတ္တကံအနက် အံဝိဘတ်၊ အကြောင်း ပဓာန အပဓာန
၂မျိုးတွင် ပဓာနအာပတ္တိပုဒ်ကို ယူအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်၊ ၅၂၃

ပဓာနမပ္ပဓာနေသု၊ ပဓာနေ ဂဟိတေ သတိ၊
ဂဟိတံ အပူဓာနမ္ပိ၊ နဂံလာ နဒကံ ယဏာ။

ထူလ အာပတ္တိကိုရသောကြောင့် ကညာဒိဂ်ဏ်း၊ ၅၂၊ ၅၀ ရက
အာပတ္တိ အာ+ပဒ+တိပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ၂၁
ဒိပေန္တိ ဒိပ+စုရာဒိဏေ+အန္တိဝိဘတ်၊ ထင်ရှားပြကြကုန်၏၊
တေစိမံ တေစ+ဣမံ၊

သဒ္ဓမ္မံ အန္တရဓာပေန္တိ ဂံတိဗုဒ္ဓိစသောဖြင့် ကာရိတ်ဏာပေပစ္စည်းအယှဉ် အံ၊
အန္တရဓာပေန္တိ အန္တရသဒ္ဓါပပဒ+ဓာ+ဏာပေ+အန္တိ၊ ကွယ်ပျောက်စေကြကုန်၏၊

၁၃။ စကပုဂ္ဂလဝဂ်

အစ္စရိယ အာ+စရိယ၊ ဒေါဿစဉ်စဖြင့် စကိုဆပြု၊ ၅၀၃ ၂၂
ကာလကံရိယာ ကာရဏတ္ထေစ၊ တစ်နည်း လိင်္ဂတ္ထေပဋ္ဌမာ၊
မဟာစနဿ(အနုတပ္ပါ) ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊ အဖန်ဖန် ပူဆွေးစေသည်

အင်္ဂုတ္တိုဝဂ္ဂနာ

သကဒါဂါမိဗလံ သကံ၊ အာဂါမိဗလံ ဒလော၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣကိုအပြုနိဂ္ဂဟိတံချေ၊
ဓမ္မစက္ကံ ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေဖြင့် အနုဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနိယအယုဉ် အံဝိဘတ်၊
အနုပ္ပဝတ္ထေတိ အနုပပဝတု+ကာရိတ်ဏေ+တိဝိဘတ်၊

၂၃

၁၄၊ စတဒဂ်ဝဂ်

အညာသံ ဉာ+နာ+ဤ၊ ဒွေဘော၊ နာဿလောပေါ၊ ယကာရတ္တံဖြင့် နာချေ၊
ကွစိဓာတုဖြင့် ဤကိုရသပြု၊ ကာသတ္တံဟူသော ဘာဝနိဒ္ဓေသဖြင့် သလော၊
တစ်နည်း သတ္တမဓူတနိမိဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သလော၊

ရတ္တညနံ ရတ္တိ+ညနံ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣကိုအပြု၊ သဗ္ဗညုနှင့် အတူစဉ်၊
ဉာဓာတ် ဉာတိ ဇာနာတိ နာယတိ၊ ဥန္တိ ဇာနန္တိ နာယရေ၊ ၄၃ ခု
ဥစ္စာကုလိကာနံ ဥစ္စ+ကုလိကာနံ၊ ဒိယပြု၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
မဉ္ဇူဿရာနံ မဉ္ဇူ+သရာနံ၊ ဂျေ့ပုဒ် နပုံ ရတ္တာဒိ၊ ရှိသာသော အသံရှိကုန်သော၊
အဘိနိမိနန္တာနံ ပုံလိင် ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ ဖန်ဆင်းနိုင်ကုန်သော၊

၂၄

ကောဠိဝိသော ကောဠိ+ဝေသောဝာည်၊ တေသုပုဒ္ဓိဖြင့် ဣကိုပြု၊
ဝေသမ္ပ မကိုဣပြန်၊ သတစ်လုံးကိုချေ၊

ကလျာဏဝါက္ကရဏာနံ ကလျာဏ+ဝါစာ+ကရဏာနံ၊ စကိုကပြု အာကိုချေ၊
ကုဋိကဏ္ဍော ကောဠိ+ကဏ္ဍော၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဩကိုပြု၊ ဋိ ၁၆၄
ဝိဇ္ဇါဘိညာနံ ဝိပုံ+အဘိညာနံ၊ လျင်မြန်စွာသိအပ်သော အရဟတ္တဓဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်၊
ဝဋ်သမ္ဘိဒါပတ္တာနံ ပဋိသမ္ဘိဒါ+ပတ္တာနံ၊ ဝဋ်သမ္ဘိဒါ ကညာဒိဂိုဏ်း၊

၂၅

ဗာကုလော ခွံ+ကုလော၊ ဝိသတိဒေသသုဗာဒိဿတု၌ တုဖြင့် ခွံကို ဗာပြု၊
ဘိက္ခုနောဝါဒကာနံ ဘိက္ခုနိ+ဩဝါဒကာနံ၊
လာဘိနံ ရတ္တညနံ အပေါင်းမှ အစိတ်ကို ခွဲထုတ်ယူရသောကြောင့် နံဒွါရဏေစ၊

၁၄၀

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

တစ်နည်း ပင်ကိုယ်က ခွဲပြီးသောအရာကို ထပ်မံခွဲခြားသောကြောင့်

ဒုရန္တိက၌ စဖြင့် သိဝိဘတ်သက်၊ ၃၁၊ ၄၃-ခု

ပုဏ္ဏနိဝါသံ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း အကာရန္တ၊ ၂၅

သင်္ဂဏံ သရဏန္တိတည်း၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣတိကိုချေ၊ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း လိင်ဂိတ္တေပဌမာ၊

သုဇ္ဈော သု+အတ္တော၊ အတ္တသည် ရအေဒိဂိုဏ်း၊

ဟန္တကော ဟတ္တဂေါတည်း၊ ဒေါဓဿစဉ် စဖြင့် ဂကိုကပြု၊ ဂမုဓာတ်၊ ၂၇

ဝဏ္ဏေ ဝဏ္ဏိ ဟုဖြတ်၊ ဒေါဓဿစဉ် စဖြင့် နကိုကပြု၊

ကောမာရတဇ္ဈော ကောမာရတတ္တောတည်း၊ ဒေါဓဿစဉ် စဖြင့် ဣကို စွပြု၊

အတ္တရာ ဒုဇ္ဈာ၊ ဥတ္တရာ၊ ရဇ္ဈာ ကု+ ဝဇ္ဈာ၊

အတ္တည်း ကု+ ဝဇ္ဈာ၊ ဒေါဓဿစဉ်စဖြင့် ကကိုခပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဝကိုချေ။

၁၅၉ အဋ္ဌာနပါဠိ

အဋ္ဌိဒ္ဓိသမ္ပန္နော) ယံကို အာလပနေစဉ် စဖြင့် ဟိတ်အနက်၌ သိဝိဘတ်၊ ၄၅ ၄၉ခု

နိစ္စတော "အားဖြင့်"ပေးက ဝိသေသနအနက်၌ "နိစ္စဟူ၍"ပေးက ကွစိတော

ကတ္တသုဟံ၌ "ကွစိတော"ဟူသော အာဂဝိဘာဂဖြင့် လိင်အနက် တောပဋ္ဌည်း၊

လိင်ဂိတ္တေ ကတ္တ၊ ကမ္ပေသု၊ ဟေကုတ္တေ ဝမိ သာမိသု၊

ဝိသေသနေစ ဘုမ္မတ္တေ၊ နိဒ္ဓါရဏေစ တော ဘဝေ၊

သရေပယျ ဝိ+အဝ+ရဟ+ကာပေ+ယျ၊ ကွစိတေဖြင့် ဟနှင့် ကာပေ၏ အာကိုချေ

ကုတ္တအရဟံ ဣတ္ထိ+အရဟံတည်း၊ သရေကွစိဖြင့် ပကတိပြု၊ ၂၀ခု ၃၀

အဿ အသ+ ဧယျ၊ ကွစိတေဖြင့် သိနှင့်တကွ ဧယျဝိဘတ်ကို သပြု၊

ဇော်ဿာ ဧကာတည်း၊ သိဝိဘတ်၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သိကို သပြု၊

ဧတိမာသမိ၌ လိုက်လာသော စဖြင့်၊ ဧကာ၏ အာကို ဣပြု၊

ဣဒါနာ တပစ္စယာ ကာရဏတ္တေစဖြင့် ကာရဏအနက် သွာဝိဘတ်သက်၊

နိဒါနသည် စိတ္တာဒိ၊ ပစ္စယသည် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ ၄၈ခု ၃၁

အပုံအမျိုးမျိုး

အပုခံ အစရိမံ တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ-သတ္တမိအနက် အဝိဘင်္ဂသက်၊
၁၆။ ကေမဗ္ဗပါဠိ

ကာယဂတာသတိ ကာယဂတာ+သတိ၊ ပကတိပြု၊ ၃၂
ပထိမိ ယော ပဏိမိကိုထောက်၍ ပုံလိင် ရတ္တာဒိပိုဏ်း ဣကာရန္တ၊
အာနာပါနဿတိ အာန+အပါန+သတိ၊

ယထာဒိဋ္ဌိ သောနပုံသကလိဂေါကို ထောက်၍ နပုံလိင်၊ ၃၃
ယာစ ဝေတနာ ယာစ ပတ္တနာ ယောစ ပထိမိ ယေစ သင်္ခါရာ
ယာနှင့်တွဲသော ဝေတနာ ပတ္တနာတို့သည် ဣတ္ထိလိင်၊
ယော ယေနှင့်တွဲသော ပထိမိ သင်္ခါရာတို့သည် ပုံလိင်၊

တိတ္တကာလာဗုဇိဇံ တိတ္တက+အလာဗူ+ဗိဇံ၊ အလာဗူ ဣတ္ထိလိင် နပုံလိင်၊
ဥပါဒိယတိ ဥပ+အာ+ဒါ+ဒိဇါဒိယ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကိုဣပြု၊

သာဝဇံ သဟ+အဝဇံ၊ တေသုဂ္ဂဒ္ဓိဖြင့် သဟကို သပြု၊ သ၏အချေ၊
နောက်အကို ဒိယပြု၊ နပုံလိင်၊ အဝဇံ၌ အသည် အနက်မဲ့၊ ၃၅

မက္ခလိ မာ+ခလိ၊ ကဒ္ဒေဘောဂ္ဂလာ ရသပြု၊ (သန္နိရုပ်) ၃၆
မက္ခလိတည် သိဝိဘတ်သက်ချေ၊ (နာမ်ရုပ်) မာ+ခလ+
မာယောဂေ သဗ္ဗကာလေစဖြင့် အဓိက္ကနိ ဩသက်၊ ဩတိဣပြု၊ (အာချာတ်ရုပ်)

ဥဇေယျ ဥ+ဒ္ဓိဓာတ် ဧယျဝိဘတ်၊ ထောင်ထားရာ၏၊ ၃၅

အနယာယ န+အယာယ၊ မကြီးပွါးခြင်းငှါ၊

ဓိပုံ ပုံလိင် နပုံလိင်၊ ဗျသနာယ-ဝိ+အသနာယ၊

ဒုရက္ခာတေ ဒု+အက္ခာတေ၊ သွာက္ခာတေ သု+အဝိဓါတေ၊

သမာဒဝေတိ သံ+အာ+ဒါ+ဏာပေ+တိ၊ ဓာတွတ္တဗာဏေ ဥပသာရ၊

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ဒုရက္ခာတတ္တာ သွာက္ခာတတ္တာ နပုံလိင်၊ (တ္ထပစ္စည်း)

ဒါယကေန မတ္တာ ဓာနိတဗ္ဗာ၌ ဓာနိတဗ္ဗာဟူသော ကိတ်ကြိယာသည် ဒါယကေန
ဟူသော ကတ္တာကို မဟောသောကြောင့် တတိယာဝိဘတ်သက်သည်။ ၃၁ခု
ကုသိတော ကုသိဒေါဟုဖြတ်၊ ဒေါဿေစ၌ စဖြင့် ဒကိုတပြု။ ၃၆

အန္တမသော အန္တိမသော၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣကိုအပြု၊ နာကိုသောပြု။
အတ္တရာသယံတမတ္တမ္ပိ ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာ ကံအနက် အံဝိဘတ်၊ နိဿျ

ကေဓမ္မပါဠိ စတုတ္ထဝဂ်

၇မ္ပုဒိပေ ဇေမ္ပု+ ဒိပေ၊ က္ခစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံဖြင့် ရဿပြု။ ၃၇

ဒိပေ ဒ္ဓိ+ အာပေ၊ ဝိသတိဒသေသု ဗာဒ္ဓိဿတု၌ တုဖြင့် ဒ္ဓိကို ဒိပြု။

ဝါပရော အသရူပါဖြင့်၊ နောက်အာကိုချေ၊ ပုဗ္ဗောစဖြင့် ဒိပပြု။ ၄၃ခု၊

ဥက္ကုလ ဥ+ကုလ၊ မြင့်မောက်သောအရပ်၊

အညတြ မနဿေဟိ ဓာတုနာမာနစသောသုတ်၌ အပိသဒ္ဓါဖြင့် အပါဒါနိမှည်၊

အပါဒါနေပဥမိဖြင့်သက်၊ လူတို့မှ အခြားသော အပါယ်လေးဘုံသားတို့၌၊

ပစာဇာယန္တိ ပတိ+ဇာယန္တိ၊ ကေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ပတိကို ပစုပြု။

တစ်နည်း ပတိ+အာဇာယန္တိ၊ သဗ္ဗောစံတိသုတ်၊ (ပဌာနာတောနည်းတူ) က ဘာဠိ ၁၀၄

ဧဠမုဂါ ဧဠ+မုခါ၊ ဒေါဿေစ၌စဖြင့် မုခကို မုဂပြု။ က၊ ဘာဠိ ၁၀၈၊ ၅၀ ရက

ပညဝန္တော ပညဝန္တတည်၊ န္တဿန္တောဖြင့် ဝိဘတ်နှင့်တကွ န္တကို န္တောပြု။

သမနာဂတာ သံ+အန+အာဂတာ၊ ပြည်စုံကုန်၏၊ ၄၈ခု

ဒဿနာယ ဒဿနသည် စတုတ္ထိသကို အာယပြု။ ယုပစ္စည်းဆုံး၍ နပုံလိင်၊ ၃၈

ဓာတာနံ ပုံလိင် သတ္တာဒိဂိုဏ်း ဥကာရန္တ၊ ဆောင်ထားအပ်ကုန်သော၊

ဥပပရိက္ခန္တိ ဥပ+ပရိ+ဣက္ခ+အန္တိ၊ ဥပဂျေရှိလျင် ဥပေက္ခတိ၊

အမ်+ဥပ အဇ္ဈပေက္ခတိ၊ ပတိ+အဝ=ပစ္စေက္ခတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

ဓမ္မာနုဓမ္မံ ဓမ္မံ+အနုဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားအား လျော်သောအကျင့်ကို၊ ၃၈
သံဝိဇ္ဇန္တိ သံ+ဝိဇိ+ယ+အန္တိ၊ ဝေဇတီ+သံဝေဇတီ၊ ဘူဝါဒိ၊ ထိတ်လန့်ကျန်၏။

ဝိဇ္ဇတိ သံဝိဇ္ဇတိ (ဒိဝါဒိ)၊ သံဝေဇတီ (ကာရိတ်ဇော)

ယောနိသော ယောနိတည်း၊ ဝိသေသနေစဖြင့် နာသက်၊ သောဝါသုတ်၌ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်
နာဝိဘတ်ကိုသောပြု၊ ဣတ္ထိလိင် ဣကာရန္တ၊

တစ်နည်း ယောနိသောတည်း၊ သိသက်၊ သဗ္ဗာသမာရသောဖြင့် သိချေ၊ အလိင်၊

ပဒဟန္တိ ပံ+ဓာ+အန္တိ၊ ခွေဘော်လာ အဗ္ဘာသမုည့် ရသပြု၊ ဒုတိယစတုက္ကာနံ
ပဌမတတိယာဖြင့် ခကိုဒပြု၊ ကွစိဇောတုဖြင့် ခကိုဟပြု၊ ၁၈၄ ၃၈

ဝဝဿဂ္ဂါရမ္ပထံ ဝိ+အဝ+သဂ္ဂ+အာရမ္ပထံ၊ သင်္ခါရတို့ကို ဖယ်ဖွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊

စိတ္တဿေကဂ္ဂတံ စိတ္တဿ+ဧကဂ္ဂတံ၊ ကညာဒိဂိုဏ်း (တာပစ္စည်း)

အနုဂ္ဂရသဂ္ဂါနံ အနု+အဂ္ဂ+ရသ+အဂ္ဂါနံ၊ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊

ကပါလာဘောန ကပါလ+အာဘလောန၊ ခွက်ဖြင့် ဆောင်ယူအပ်သော ထမင်း၊

သမာဓိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊

အတ္တရသဿ ဓမ္မရသဿ ဝိမုတ္တိရသဿ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိသ၊

လာဘိနော လာဘိတည်း၊ ပဌမာယော၊ ရသပြု၊ ယောနိနောဖြင့် ယောကို နောပြု၊

၁၇။ ပသာဒကရဓမ္မဝဂ်

အဒ္ဓမိဒံ အဒ္ဓါ+ဣဒံ၊ ရသံဖြင့် ရသပြု၊ မလာ၊ ၄၀

အာရညိကတ္တံ ပိဏ္ဍပါတိကတ္တံ ပံသုကုလိကတ္တံ တေစိဝရိကတ္တံ ဓမ္မကထိကတ္တံ

ဝိနယဓရတ္တံ တို့သည် ဣပစ္စည်းဖြစ်၍ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊

ဓာဟုသစ္စံ ထာဝရေယျံ ဣပစ္စည်းဖြစ်၍ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊

ဝါဒ္ဓိတော်တိုင်ရာသဒ္ဒါ

ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ ကလျာထဝါက္ခရဏတာ အဝိဇ္ဇတာ အဝ္ဗါတဇတာတို့သည်

တပစ္စည်းဖြစ်၍ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ၄၀

ဇောလရတ္တိ ကောလပုတ္တိယတည်း၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် ယကိုချေ၊

၁၈၊ အပရံအစ္စရာသယံကဝင်

ဝိရိယ+ဒေါမနဿ သောမနဿ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း (ကျပစ္စည်း) ၄၁

အတာပိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိ ဤ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော ဝိရိယ၊

သတိမာ မန္တပစ္စည်းဖြစ်၍ ပုံလိင် ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ အာသိမ္မိဖြင့် အာပြု၊

အဗ္ဗတ္တံ အဗျယိဘောသမာသ်ဖြစ်၍ ပဉ္စမိမှတပါး ဝိဘတ်အားလုံး၌ "အဗ္ဗတ္တံ"

ရုပ်ပိုတစ်ခုစီထည့်၍ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၁၉၊ ၄၂

ဇေတိ ဇေတတ် ကာရိတ်ဏေပစ္စည်း တိဘတ်၊

သဗ္ဗသော "အားဖြင့်" ပေးက သဗ္ဗတည်း၊ နာဝိဘတ်ကို သောပြု၊

"ကုန်သော" ပေးက သဗ္ဗသောနိပါတ်ပုဒ်နောင် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊ သဗ္ဗာသမာဂုသောဖြင့်ချေ၊

ရူသညာနံ+နာနတ္တသညာနံ ဒုတိယံပဉ္စမိနန္တ ကံအနက် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊

နာနတ္တသညာနံ နာနာ+အတ္တသညာနံ၊

သဓတိတ္တမာ+ အတ္တဂံမာ+ အမနသိကာရာ ကာရဏတ္ထေစံ ကာရဏအနက်၊

သုဘန္တေ သုဘံ ဣတိ+ဓဝ၊ ပရောဝါသရောဖြင့် ဣချေ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုတဝဂ္ဂန္တနပြု၊

နကို တေသိုကပ်၊ တခွင်း ချေကံပိ-

သုဘန္တေဝံ၌တိကိုစမပြုခြင်း၌သန္တိ တိသဇံပ အရာဖြစ်သောကြောင့်နိတိသုတ္တ ၄၈

အစိမုတ္တော ဓာတွတ္တဝိသေသကံ ဥပသာရ၊ ၄၂

ဇေဝသညာနာသညာယတနံ ဇေဝသညာ+န+အသညာ+အာယတနံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထု

ဥပသာရသုံးမျိုး

ဓာတုတ္တဗာဏေ- ဓာတ်အနက်ကို တားဖြစ်၏၊ (ပရဂဇေတိ အာဒိယတိ)

ဓာတုတ္တနုပတ္တက- ဓာတ်အနက်သို့ အစဉ်လိုက်၏၊ (ပတိဋ္ဌာတိ)

ဓာတုတ္တဝိသေသက- ဓာတ်အနက်ကို အလုံးပြု၏၊ (အနဘဝတိ)

ဥဒ္ဓါမာတကသည် ဥ+ရမာတကသည်၊ သေသည်မှအထက် ၂ရက် ၃ရက်ကူးသဖြင့်

ဖူးဖူးရောင်ရပ် ခက်ဆပ်ဘွယ် အလောင်းကောင်၌ ဖြစ်သောသည်ကို၊

ကေဓမ္မေ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏုပဋ္ဌ ကဗ္ဗားအနက် သို့ဝိဘတ်၊

ဘာဝိတေ ဗဟုလိကတေ ကာလဘာဝေသုစ ပက္ခဏာအနက် သို့ဝိဘတ်၊

သံဂေါယ အတ္တယ လောကဏှေယေ ဥပဇာဒိယာနုပဋိလာဘာယ

ရိဋ္ဌဓမ္မသုခခံပာဇာယ စတုတ္ထိသက္ကိ အာယပြု၊ ပုရိသာဒိရိဏံ၊

၄၄

၂၁။ အမဇာဓိ

တေသံ (ပရိဘုတ္တံ) အပရိဘုတ္တံ၌ ငါပစ္စည်းအယှဉ် ကတ္တားအနက်၌ ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊

အပရိဘုတ္တာ ပရိ+ဘုဇဓာတ်၊ ဘုဉ္ဇတိ ဗုဘုက္ခတိ၊

၄၉

ကာယဂတာသတိ ပရိဘုတ္တာ ပရိပိနာ ဝိရုဒ္ဓါ ဖမုဋ္ဌာ အာသေဝိတာ ဘာဝိတာ

ဗဟုလိကတာ အဘိညာတာ ပရိညာတာ သစ္စိကတာ ၌ ကာယဂတာသတိ

လိင်္ဂိတ္ထေပဋ္ဌမာ လိင်အနက် ပဋ္ဌမာဓကဝုစံ သိဝိဘတ်၊

၅၀

ကောနိပါတ်သစ္စါ ငြိးပါဠိ

ဝါဠိထော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ခွဲတန်ဖိုပါင်း

ပဌပေဏ္ဍာသက-ထမ္မကရထဝဂ်-ဝစ္စသုတ်

ဝိဝိဓာ ထမ္မကရထာ၌ ကာရိတ်ကံထည်ဝံ

ရာဇပုရိသေ (ဒုတိယာ)၊ ရာဇပုရိသေဟိ(တတိယာ)၊ ရာဇပုရိသာနံ(ဆဋ္ဌိ)
ဆောင် ကာရိတ်ကံမှာ ဒုတိယနှင့် တတိယာ ဆဋ္ဌိ၊ သုံးလိဝိဘတ် သက်တုံလတ်ဟု
ကျမ်းမြတ်ဤသို့မိန့်သတည်း၊ ထိုသုံးပါးမှာ တတိယာ ကျမ်းလာအရှိ များသတည်း၊
ကမ္မကာရဏာ ကရဓာတ်၊ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုတို့ကို၊ ၄၄ခု ၄၉
သုနဓေဟိ ဓါဒါပေဇ္ဇေ ကတ္တရိစဉ် စဖြင့် ကံအနက် ဟိဝိဘတ်၊

ယာဟံ ယံ+အဟံ၊ နိဂ္ဂဟိဘ်ဈေ၊ ရှေ့အဈေ၊ နောက်အကို ဒီယပြု၊

အဘိသမ္မရာယံ တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ သတ္တဗျတ္တ အံ ဝိဘတ်၊

ကော အဘိသမ္မရာယောကိုထောက်၍ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

ဝစ္စဿ ဘိဘော ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ဘိဓာတ်အယှဉ် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်၊

ဝစ္စဘိရုဏော-တို့သည်၊ ဝစ္စဘိရူတည်၊ ရသပြု၊ လတောဝေါကာရောစဉ်၊ ကာရသဒ္ဒါ

ဝစ္စဘယဒဿာဝိဏော-တို့သည်၊ ရသပြု၊ ယောနံနောဖြင့် ယောကို နောပြု၊

ဝစ္စဘိရုဏော ဝစ္စဘယဒဿာဝိဏော-၏၊ ဈလတောသဿနောဝါဖြင့် သကို နောပြု၊

၂။ ပဓာနသုတ်

အဂါရံ (အဇ္ဈာဝသတ်) အဓိ+အာ+ဝသဓာတ်နှင့် ယှဉ်သောကြောင့် တတိယာသတ္တမိနဉ္စ
သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ်သက်၊ ၅၁

တနည်း ကမ္မပ္ပဝစနိယမည်သော အဓိ+အာဉ္စပသာရနှင့် ယှဉ်သောကြောင့်
ကမ္မပ္ပဝစနိယအနက် အံဝိဘတ်သက်၊

တနည်း အဇ္ဈာဝသတ်ကြိယာသည် အဂါရံဟူသော ကံကို မဟောသောကြောင့်
ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊ ၂၇ ၃၈ ၄၆ခု

အင်္ဂုတ္တိုရ်နိကာယ

အဇ္ဈာဝသတံ ပုံလိင် ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ နမိတံဂါဖြင့်-ဝိညာဏ်နှင့်တကွ နှုကိုတံပြု၊ ၄၆၃
အဂါရ အဂါရိယ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊

၅၁

အနဂါရိယ “ပဗ္ဗဇ္ဇာ” ကိုရသောကြောင့် ဣတ္ထိလိင်၊

သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿဂ္ဂတ္ထံ တဒတ္တသမ္ပဒါနံအနက် စတုတ္ထိသဝိဘတ်၊

အာယစတုတ္ထေဏဝစနဿတုဉ် တဖြင့် သဝိဘတ်ကို ထွံပြု၊

တပနိယာ ဘပ+အနိယာ၊

၅။ ဥပညာတသုတ်

ဒွိန္ဒာဟံ ဒွိန္ဒံ+အဟံ၊ အဟံ အလိင် သဗ္ဗနာမိဂိုဏ်း၊

၅၂

ဥပညာသိ ဥပ+ဥာ+နာ+က္ကံ၊ နာဿ လောပေါ ယကာရတ္ထံ၊

ကာသတ္တံဟူသော ဘာဝနိဒ္ဒေသဖြင့် သလာ (ကစွည်းအလို)

တစ်နည်း သတ္တမဗ္ဗတနိမိဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သလာ (ရူအလို)

နာရ နဟာရတည်း၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် န၏အ ကိုချေ၊ နကို ဟာသိုကပ်၊

ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဥကာရန္တ၊

အဝသိဿတု အဝ+သိသ+ဒိဝါဒိယ+တု၊ ကြွင်းကျန်ပါစေ၊

ယဿ-၏၊ သာမိသို့ဆဋ္ဌိဖြင့် သာမိအနက် ဆဋ္ဌိသသက်၊

ယဿ-ဟူသော၊ သမ္ပဒါနေစတုတ္ထံ တဒတ္တသမ္ပဒါနံအနက် (နိဿ)

တသ္မာတိဟ တသ္မာ+ဣဟ၊ တလာ၊ ဒုရန္တိကဖြင့် ဟေတွတ္ထအပါဒါနံအနက်၌

အပါဒါနံမှည့်၊ အပါဒါနေပဉ္စမိဖြင့်သက်၊

အသာဒါနပဿိ အာ+သာဒ+အနပဿိ၊ ပုံ ရတ္တာဒိ ဤ၊ ၃၅ ၅၁ ရက

ဒါရာ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

၅၃

အဂမိဿ ဂမု+ဿာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကို ရဿပြု၊ (အဘဝိဿ တူဖြ)

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

အဓိကရအဝဂ်

သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ သံ+မောဓိ+အင်္ဂံ၊ ဣကိုယပြု၊ယဝတံ၌ ကာရသဒ္ဒါပိုဖြင့် ဈကိုဈပြု၊
 ဒေသော၊ မောဓိ ပုံလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊
 သဒိတက္ကံ သပ+ဝိတက္ကံ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သဟကို သပြု၊ ဈာန်ကိုရ၍ နပုံလိင်္ဂံ၊
 ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ကာမေဟိကို ဒုရန္တိကဖြင့် ဝိဝိဇ္ဇေဝနှင့် ဝိဝါဒါနံမည်
 အပါဒါနေပဉ္စမိဖြင့်သက်၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ဝိဝိဒ္ဓု+ဝေ၊ ၅၅

ပုသသမာ ပိရာဂါ ပဟာနုပ အတ္တင်္ဂမာ ကာရဏတ္ထေ၊ က-ရ-ဏ-အ-န-က-
 ဝ-တ-သ-ေ သမ္ပသာဒနံ၌စပ်ခိုက် ဒုတိယာပဉ္စမိနန္ဒ ကံအနက် ဆဋ္ဌိသ၊
 ဧကောဒိဘာဝံ၌ စပ်ခိုက် သာမိသ္မိံ ဆဋ္ဌိဖြင့်သက်၊
 ပိတိယာ ဒုတိယာပဉ္စမိနန္ဒ တစ်နည်း သာမိသ္မိံ ဆဋ္ဌိ၊
 ဧကောဒိဘာဝံ ဧက+ဥဒိ+ဘာဝံ၊ ဧကော ဧကံ ဧကေန စသည်ဖြင့် ပုံလိင်္ဂံ ဧကဝုစံစဉ်၊

ဥပေက္ခဏော ဥပ+ဣက္ခဏော၊ ဣက္ခသည် ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 ယံ ဟိတ်အနက်ဟော နိပါတ်ပုဒ်၊
 သုဓဿ ဒုက္ခဿ ဒုတိယာပဉ္စမိနန္ဒ ကံအနက် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်၊
 ပုဗ္ဗေဝ ပုဗ္ဗေ+ဝေ၊ အတ္တင်္ဂမာ အတ္တံ+ဂမာ၊ ၅၅

ကဒုက္ခမသုခံ အဒုက္ခံ+အသုခံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ ရတ္တာဒိ ဣ၊
 တသ္မာတံ တသ္မိံ+တေံ၊ ၆၂၃ ရန်ကုန်၊
 ပစ္စေကေတိ ပတိ+အဝ+ဣက္ခ+အ+တိ၊ မမေဝ မံ+ဝေ၊ ၅၆

အစုယော အတိ+အယော၊ အစုဂမာ အတိ+အဂမာ၊ လွန်သွားပြီ။

အုပ်ကြီးရ်ဝဏ္ဏနာ

ယေန တေန ဟေတွတ္ထေစ ဟိတံအနက် နာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ၅၇
 တစ်နည်း ယေန ဟေတွတ္ထေစ၊ တေန သတ္တဗျတ္ထေစ၊ ၂၄ ခု
 သမ္ပောဒိ သံ+မုဒ+မိဿနေ+စုဏေ+ဤ၊ မောဒေတိ မောဒယတိ၊
 သမ္ပောဒနိယံ သာရဏိယံတို့သည် ကထံဟူသော သဒ္ဒန္တရိုက်ကိုထောက်၍ ကညာဒိ
 သာရဏိယံ သရဏိယံဟုဖြတ်၊ ဒိဃပြု၊ အဆက်မပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော၊
 ဝိတိသာရေတွာ ဝိ+အတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊

ကေမန္တံ “ဤ” ဖေးက တတိယာသတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက် အံ၊ ၄၅ ခု
 “ဇ္ဇာ” ဖေးက ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ ကြိယာဝိသေသန + အံဝိဘတ်
 အဇ္ဇတဂ္ဂေ အဇ္ဇတံ+အဂ္ဂေ တစ်နည်း အဇ္ဇ+အဂ္ဂေ၊ ၄၇ ခု
 အဇ္ဇတဂ္ဂတည်း၊ အံသက်၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် အံဝိဘတ်ကို ပြေ၊

တဏှ (သောဏိ) နပုံ+ရတ္တာဒိ+ဥ၊ သောဏိ သူဇာတ်၊ ၄၅ ခု
 ပဗဟထ ပ+ဟာ+ပဉ္စမိထ၊ ဟဿဇောဖြင့် ဟကို ပြေ၊ ၅၉

၃။ တလဝဂ်

အတ္တစိက္ခန္တိ အဘိ+ အာစိက္ခန္တိ၊ ဒေါသန္တရော ဒေါသ+အန္တရော၊ ၆၁
 သဒ္ဓေါဉ္စ အန္တတံကိုယူ၍ ဂိုဏ်းစဉ်လျှင် ကညာဒိဂိုဏ်း၊

ဒေဝါဝါ ဓနုဿာဝါ ကညာဒိဂိုဏ်း (နိဿျ)

ဒွါဟံ ဒွေ+အဟံ၊ ၆၂

ဓနုတံ အနုကမ္မဇာနော ကမ္မပ္ပဝဇနိယသုတ္တေအနုဟူသောကမ္မပ္ပဝဇနိယအယဉ် အံ၊

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

နော ဒေဝေါ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

၆၂

ပုစ္ဆိမံ နေတံ၊ နေတာ ဒေဝတာ ကညာဒိဂိုဏ်း (တာပစ္စည်း)

ကမတ္ထမနုနောတိ ကံ+အတ္ထံ+အနုနောတိ၊ ၃၃ ခု

အဝိဇ္ဇာပက္ကိလိဋ္ဌာ အဝိဇ္ဇာ+ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ၊ ၅၀ခု ရက

၄။ သမဓိတ္တဝဂ်

သဗ္ဗိ သန္တတည်၊ဟိကိုဘိပြု၊ သန္တသဒ္ဒဿ သောဆာ ဗောစန္တေ၊

၆၃

ဧကေန အံသေန သတ္တမုတ္တေစ သတ္တမိအနက် နာဝိဘတ်၊

ဝဿသတဓိဝိ ဝဿသတံ+ဇိဝိ၊

နာပန နဟာပနတည်၊တေသုဝဒ္ဓိဖြင့် နဟကို နှပြု၊

ဣမဿ လောကဿ ဒဿေတာရော ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ဒဿေတာရောဉ္စ

တပစ္စည်းအယှဉ် ဆဋ္ဌိဧကဝုဓ် သဝိဘတ်၊

မစ္ဆရိ ပုံလိုင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကားရန္တု၊ယောဝိဘတ်သက် ချေ၊ ၄၀ခု

၆၄

သမာဒပေတိ သံ+အာ+ဒါ+ဏာပေ+တိ၊ သုဒ္ဓကတ္တာရုပ်၌ သမာဒိယတိ၊

နိဝေသေတိ နိ+ဝိသ+ကာရိတ်ဏေ+တိဝိဘတ်၊ ၄၀ခု

ပုတ္တာနံ ဗဟုကာရာ၌ ဖပ်ခိုက် သမ္ပဒါနေစတုတ္ထိဖြင့် စတုတ္ထိ နိဝိဘတ်သက်၊

အာပါဒကာ၌ လပ်ခိုက် ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်သက်၊

ကာယ ဝစီ မနောဒုစ္စရိတဿ အနေကဝိဟိတာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ

ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိဝိဘတ်၊

ကတ္တ ဧတ္တ တြထသတ္တမိယာ သဒ္ဓနာမေဟိဖြင့် သြကာသအနက် ထပစ္စည်း၊

တစ်နည်း တြထဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သမ္ပဒါန်အနက် ထပစ္စည်း၊

ဥဇ္ဈာတော ဥဇု+ဘူတာ၊ ဒေဒ္ဒေဘော်လာ၊

၆၅

သိက္ခာပဒေသု သြကာသေ သတ္တမိ တစ်နည်း နိဒ္ဒါရဏေစ၊ တိ၌ တို့တွင်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ဇေတဝနေ ဇေတဝနတည်း၊ ယေနဝါဒဿနံဖြင့် အပါဒါန်မှည့်သင့်သော်လည်း
ဝါသဒ္ဓါက တားမြစ်သောကြောင့် အပါဒါန်မှည့်ရ ဩကာသမှည့် သို့သက် ဧပြု။

ဇေတဝနေ ဝနပုဒ် ဇေတဝနပုဒ်တို့သည် နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊
ဇေတပုဒ်ကား ဇေတမင်းသားကိုရ၍ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

ဈာဗာဓန္တိ ဝိ+အာ+ဗာဓ+အ+အန္တိဝိဘတ်၊ တိုးဝှေ့တိုက်ခိုက်မိကြကုန်၏။
တာသံ ဒေဝတာနံ ဘာဝိတံ ဆဋ္ဌိစ အဝုတ္တကတ္တားအနက် ဆဋ္ဌိနံဝိဘတ်၊ ၆၆

အနသယံ နသ+ဒိဝါဒိယ+ဥ၊ ဣထာကတ္တံရိစဖြင့် ယကို ပုဗ္ဗရုပ်သပြု၊အလာ၊
နဂရံ န+ဗာရံ၊ ဒေါဿေစဉ် စဖြင့် ယကို ဂပြု။

ဧကံသံ ဧကံ+အံသံ၊ တတ်ယာ သတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ်၊
ဥတ္တရာသဂံ ဥတ္တရ+ဒါသဂံ၊ ၆၇

ဥဒါနေသိ ဥ+အန+ကာရိတ်ဇော+ဤ (မဟာဝါဘာဋီ)
ဒက္ခန္တိ ဒိသ+အ+ဿန္တိ၊ ဒိသကို ဒက္ခပြု၊ ဘဝိဿန္တိမိ သဿာစ ဟူသော

ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သာကိုချေ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ်၊
ကာမမဇ္ဈာဝသတိ ကာမံ+အဓိ+အာ+ဝသတိ၊ ၄၀၊ ၄၉ ခု ၆၈

ပရိရယုတိ ပရိ+ဒဟ+ကံဟောယ+တော၊ တေကို တိပြန်၊ ကွစိဓာဘုဖြင့်
ဒကိုရပြု၊ ဟဝိပရိယယောလောဝါဖြင့် ရှေ့နောက်ပြန်၊

ဓဇ္ဇတိ ခါဒဓာတ် ကံဟောယပစ္စည်း တေဝိဘတ်၊
ကာမပရိယေသနာယ သဝိဘတ်ကို အာယပြု၊ ယုပစ္စည်းဖြစ်၍ နပုံလိင်၊

ထေရောတွေဝ ထေရော+ဣတိ+ဧဝ၊ ဝါပရော အသရပါဖြင့် ဣချေ၊
ဝမောဒုဒန္တာနံ အန္တဖြင့် တိ၏ဣကို ဝပြု၊ ဝကို ဧသိုကပ်၊ တကိုဝေသိုကပ်၊

ဘဒြေန ဘဒ္ဒေနတည်း၊ ဒေါဿေစဉ် စဖြင့် ဒုကို ဒြပြု။

ပါဠိတော်တော်ရာသဒ္ဒါ

အနုသညာတုံ အနု+သံ+ယာတုံ၊ သယေစဖြင့် ယနှင့်တကွ နိဂ္ဂဟိတံကို ဥပြု။

ယာတိ ယာယတိ (ဘူဝါဒိ + ဒိဝါဒိ) ၆၉

တယိဒံ တံ+ဣဒံ၊ ယဝမဒနတရလာစာဂမာဖြင့် ယလာ။ ၅၂ ခု

ဝေသလာ ပိယံ+သိလာ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ပိ၏။ ဣကိုပြု၊ ယကိုချေ၊ သိ၌ ဤကို အပြု။

သင်္ကသာယန္တိ သံ+ကသေ+အတ္ထနေ နေခြင်း၌+အန္တိ၊ ဓာတွန်မချေရာ၊ တေအာဝါယာ

ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဧကိုအာယပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အန္တိ၏အကိုချေ။

အန္တိ အာသ+အန္တိ၊ အန္တောန္တောဝါဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သံကိုဤပြု။ ၆၉

ကွစိဓာတုဖြင့် အာကိုအာရသပြု။

ယေနဝါ တေနဝါ ကတ္တရိစ၌စ ကံအနက်၊ သွားလိုရာဒေသ တစ်ခုခုသို့သော်လည်း

ဥဒုဋ္ဌာ ဥ+နုဋ္ဌာ၊ ကျူးရိုးအလား အချိုးနိုးတက်ကြွသော မာန်မာနရှိကုန်၏။

ပရိသဝဂ်

မုခရာ မုခ+ခရာ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ခတလုံးကိုချေ၊ တစ်နည်း မုခ+ရာ။ ၇၀

အနဂ္ဂဝတိ န+အဂ္ဂ+ဝန္တုပစ္စည်း ဤပစ္စည်း။

အညမညံ အညတညံ၊ သိသက်အံပြု သဗ္ဗာဒိနံ ဝိတိဟာရေဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်

သုတ်ဖြင့် အညံအညံဟု ဒွိရုပ်ပြု၊ ရှေ့နိဂ္ဂဟိတံကိုချေ၊ မလာ။

ပရိသာကသဋ္ဌ ကသဋ္ဌပရိသာ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ရှေ့နောက်ပြန်။

ဆနာဂတိ ဆနာ+အဂတိ၊ ဆနာ ကာရဏတ္ထေစဖြင့်သက်။ ၇၂

အဂတိ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ (တံ ပစ္စည်း)

ဩက္ကာစိတ အဝ+ကာစိတ။

သုသုသန္တိ သု+သ+အန္တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဥ ကိုဥဒါယပြု။ ၇၃

ဩဒဟန္တိ အဝ+ဝ+အန္တိ၊ အဗ္ဘာသ၌ဖြစ်သော ဧကို ဥပြု၊ ဧကို ဟပြု။

အသုကော အသုတညံ၊ သိဝိဘတ်သက်၊ သုပ္ပတောကောဖြင့် ကလာ။

အမုဿမောသံဟူသော ဝိနာဓိကာရယောဂဝိဘာဂဖြင့် မံကိုသပြု။ ရှု ၁၀၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

သုဿုသန္တိ သု+သ+အန္တိ၊ ကုစိတေတုဖြင့် ဥကို ဥဒိယပြု။ ၇၃
 အရိယ အာရကာတံသည်၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် အာရကာကို အရိယပြု။ ၅၃ ရက
 အညာ အာ+ဥာ၊ ဒွေဓာတ်လာ၊ ရသံပြု၊ စတုတ္ထိသသက်၊ အာယပြု။
 တေသုဂုဒ္ဓိသုတ်ကြီးဖြင့် ယကိုချေ။

တေ ဓမ္မေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ တေဓမ္မေနှင့် အရတုသော
 ကြောင့် ဥဂ္ဂဟိတဗ္ဗံစသည်ဖြင့် ပုံလိုင် ဗဟုဂုဏ်ဆိုသင့်လျက် လိင်္ဂံ ဝစနဝိပ္ပလ္လာသ
 နည်းဖြင့် နပုံလိုင် ဧကဝစ်ပြောင်း၍ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ စသည်ဖြင့်ဆိုသည်။ ၅၂၃
 ဒိဋ္ဌိပုတ္တော ဒိဋ္ဌန္တ+ပတ္တော၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် ဣကိုချေ၊ ဌ၏အကို ဣပြု၊ ပဓွဓာတ်လာ၊
 တစ်နည်း ဒိဋ္ဌာ+ပတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိသတ္တံ ပတ္တေ သဒ္ဓနိဟိဖြင့် ဌာ၏အကိုဣပြု၊ ပလာ၊
 တစ်နည်း ဒိဋ္ဌတ္ထ+ပတ္တော၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် ဣကိုချေ၊ ဌ၏အကိုဣပြု၊ ဘိဋ္ဌ ဝိ
 အဇ္ဈောပန္နာ အဝိ+ဩပန္နာ၊ တဏှာသည် လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။ ၇၄
 သညာပေန္တိ သံ+ဥာ+ဏာပေ+အန္တိဝိဘတ်၊ နားလည်စေကြကုန်၏။ ၇၅
 နိဗ္ဗာပေန္တိ နိ+ဈေ+ဏာပေ+အန္တိ၊ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလည်း စစ်ဆေးကြကုန်၏။

ဒုတိယပဏ္ဍာသက ပုဂ္ဂလဝဂ်

သန္တသန္တိ သိ+တသိ+ဘဿ+အ+အန္တိ၊ ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။ ၇၇
 မိဂရာစာ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ တစ်နည်း ရာဇာဒိဂိုဏ်း၊
 ဓာနသိ နဒါဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊ လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 မုသာ (ဘဏိမှာ) မုသာတည်၊ အံသက်၊ သဗ္ဗာသမာဂုသောဖြင့် ချေ။
 စေတသော(အာယာတော) ဒုတိယာပစ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊ ၇၈
 အနဘိရဒ္ဓိ န+အဘိရဒ္ဓိ၊ ဣတ္ထိလိင်၊ မိမိသူတစ်ပါး စီးအပျိုးကို မပြီးစေတတ်သော
 ကုက္ကုဇာယတိ ကုက္ကုဇံဟူသော ဒုတိယန္တနာမိပုဒ်နောင် အာယနာမတော
 ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကရောတိအနက်၌ အာယပစ္စည်းသက်၊ ကစ်ဘာဋီ ၁၃၆

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

တတိယပတ္ထာသက အာယာဇနရဂ်

လဟုကာ လံယုကာ၊ ဗျဉ္ဇနေစဖြင့်၊ ချေ၊ဒေါသေစဉ် စဖြင့် ဃကိုဟပြု။ ၈၇

ဥပဒံသေတိ ဥပ+ဒံသ+ကာရိတ်ဏေ+တိ၊ ဒံသတိ ဒံသေတိ၊ ဘူ စု၊ ၈၉

အကွတံ အ+ခတံ၊ ၄၈ခု

သစိတ္တေါဒါနဉ္စ သက+စိတ္တလေါဒါနဉ္စ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ဖြူစင်စေခြင်း၊ ၉၀

လောကေ ဥပါဒိယတိဉ္စိပခိုက် ဩကာသေသတ္တမိ၊ ရှုပ်ဝေဒနာစသော တရား၌ ကိစ္ဆိဉ္စိပခိုက် နိဒ္ဒါရဏေ၊ ရှုပ်ဝေဒနာစသော တရားတွင်

ေါဒါန ဝိ+အဝ+ဒါန၊ ဒုက္ခုဒြယာ ဒုက္ခ+ဥဒယာ၊ ဒကိုဒြပြု။ ၉၆

သဗျာဓဇ္ဈာ သဟ+ဗျာဓဇ္ဈာ၊ အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်တတ်သော ဒုက္ခနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊

ဒမ္မကံနံ ပုဂ္ဂလာနံ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ သမ္မရာယိကာနံ အာသဝါနံ ဝေရာနံ ဝစ္စာနံ ဘယာနံ အကုသလာနံ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊

မုလာယ ပဋိကဿနံ ဂဗျတ္တကမ္မနိ သမ္ပဒါနံအနက် စတုတ္ထိသကို အာယပြု။

ပရိက္ခယာယံ ပရိ+ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ၄၈ခု

ရာဂဿ ဒေါသဿ မောဟဿ ဣာဓဿ ဥပနာဟဿ မက္ခဿ ပဠာသဿ ဣဿယ မစ္ဆရိယဿ မာယာယ သာဋ္ဌေယျဿ ထမ္မဿ သာရမ္ဘဿ မာနဿ အတိမာနဿ မဒဿ ပမာဒဿ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိသ၊ ၉၈

ဒန္တုလံ ဒု+ထူလံ၊ ဒေါသေစဉ် စဖြင့် ထကိုဋ္ဌပြု၊ ဣလော၊ ဥကိုရသပြု။

ဒုကာနိပါတ် သဒ္ဒါ ငြိမ်းပါပြီ

ထက်တိုက်ပုံစံ

တိကန်ပါတ် ပဌမပဏ္ဏာသက

ဗလဝဂ် ဘယသုတ်
ဝဏ္ဏိတတော ကွစိတောပဉ္စမ္ပုတ္တေ ဣစိတောဟုသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် တောသက်
နဠာဂါရာ နဠ+အာဂါရာ၊ ကျူးမိုးကျူးကုဒ အိမ်မှသော်လည်းကောင်း၊

ဗုဒ္ဓိတဂ္ဂဠာနိ ဗုဒ္ဓိတ+အဂ္ဂဠာနိ၊ ထိမိစေစပ်သော တံခါးရွက်ရှိကုန်သော၊
ဗာလာပဒါနာနိ... ဗာလ+အပဒါနာနိ၊ အပ+ဒါဓာတ်၊

ဗာလော ဗလဓာတ် ဗလတိ တနံ ဒွိသဒ္ဓါပပဒ လာဓာတ် အာဒါနေ လာတိ၊
တစ်နည်း လူဓာတ် ဆေးဒနေ ဖြတ်ခြင်း၌၊ လူနာတိ၊

သပ္ပုရိသော သန္တပုရိသော၊ သန္တသဒ္ဓဿသောဘော ဗောစန္ဒေ၌စဖြင့် သပြု၊
အစွယတော ဝိသေသနအနက်၊လိင်အနက်၊ ကွစိတောဟုသောယောဂဝိဘာဂ ဟော၊
အဗ္ဗနမောဒိတာ အဘိ+အနမောဒိတ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်တတ်သည်၊

ပရဿဏိ ပဉ္စဉ် စပ်ခိုက် သာမိသ္မိဘဠိဖြင့်သက်၊ သူတစ်ပါး၏၊
ဝိဿဇိတံဉ် စပ်ခိုက် ဆဠိဝ အဝုတ္တကတ္တာအနက်၊ သူတစ်ပါးသည်၊
ရထကာရဓဂ် သာရထိယသုတ်

ခတ္တိယော ခေတ္တိယော၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ကို အပြု၊
သင်္ဂါမသံသံ အဇ္ဈာဝသတိ အဓိအနက်မကြဲက တတိယာသတ္တမိနဉ္စ၊

အနက်ရှိ ကြဲက ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေဖြင့်သက်၊ သိဠိသစ် ဒု ၂၃၀
ကာသာယာနိ ကာသာဝါနိ၊ ဒေါဓဿဇဉ် စဖြင့် ဝ ကို ယပြု၊

အာသဝါနိ ဓယာ ဓယတည်၊ နဝသက်၊ နာအာသုတ်၌ နာအာဟူသော
ဝိနာဒိကာရယောဂဝိဘာဂဖြင့် နာကို အပြုအာသဝါနိ ဓယေနကာရဿတ္တေစ၊ ၆

ယာဝဓိဝံ ကြိယာဝိသေသန လိင်္ဂတ္ထေပဌမာ၊
အနာသဝံ ခေတောဝိမုတ္တိ ပညာဝိမုတ္တိကိုရ၍ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၀၅

၃။ အာသံသသုတ်

နိရာသော နိ+အာသော၊ရလော၊ အာသ ကညာဒိဂိုဏ်း၊၁၉ ခု ၁၀၆
ကာရန်နှစ်မျိုးရသောပုဒ်များ စက္ကဝတ္တိ ဇက္ကဝတ္တိ သေဋ္ဌိ သေဋ္ဌိ သာမိ သာမိ၊
သက္ကဏှောတိ သံ+ကရ+ဩ+တိ၊ သံ+ကရောတိ၊ဗျဉ္ဇနေဓ၊ကလာ၊ ရူဘာဋီဒု ၆၂၇
ယာသစ္စာဒေါ ယသ+အစ္စာဒေါ၊ အဗာအဝတ်ကို၊ ၁၀၆

ဗဟုဗာဓော ဗဟု+အာဗာဓော၊ ဥကို ဝပြ၊ ဒေါဿသ၌ ဖြင့် ဝနှင့် ဟရေနောက်ပြန်
အနုဿ ပါနဿ ။ပ။ ပဒိပေသျဿ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊
ဒုသိလော ဒု+သိလော၊ သိလ နပုံလိင်၊

သကံဿရသမာဓာရော သကံ+သရ+သံ+အာဓာရော၊

အသုစိ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊
အဘိညာ အဘိညာယတည်၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ယချေ၊ သန္တိရူပံ
အဘိညာတည်၊ နာကိုအာယပြု၊ ယချေ၊ နာမ်ရူပံ
ဝိမုတ္တာသာ ဝိမုတ္တိ+အာသာ၊

၅။ သဗေတနသုတ်

ဘုတပဉ္စ လိင်္ဂတ္ထေ ပဌမာ တစ်နည်း ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊ ၁၀၉
ဇာရတ္တုနေဟိ ဆ+ရတ္တိ+ဥုနေဟိ၊

ဣသိပတနေ ယုပစ္စည်းဆုံး၍ နပုံလိင်၊ ဣသိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိ ဣကာရန္တ၊
မိဂဒါယေ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

နေသာဟံ န+ဧသံ+အဟံ၊ အတ္ထေသံ အတ္တိ+ဧသံ၊ ၅၃ခု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

သက္ကံဿသိ သက+ဥဏာ+ဿသိ၊ ဣလ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ဥဏာကို ချေ။

ကကိုလည်း ခပြု၊ ကဒ္ဓေဘောလံ၊ သက္ကုဏာတိကိုထောက်၊

ကုသလော ကာယဝင်္ကနံ ကာယဒေါသာနံ ကာယကသာဝါနံ ဝစီဝင်္ကနံ နေဝင်္ကနံ

ဆဋ္ဌိစ ကုသလအယုဉ် သတ္တမိအနက် ဆဋ္ဌိနံ ဝိဘတ်သက်၊ ၅၈ ရက

၆၊ အပဏ္ဏကသုတ်

ယတွာဓိကရဏမေနံ ယဘော+အဓိကရဏံ+ဧနံ၊ ဩကို ဝပြု၊ ၁၁၀

ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ရက္ခ ကညာဒိ၊ အာဝရဏ စိတ္တာဒိ၊ ဂုတ္တိ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိ၊

ယတော ကုစိတောဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဟိတ်အနက် တောသက်၊ ၁၀၁

အဓိကရဏံ အာလပနေစဉ် စဖြင့် ဟိတ်အနက် သိဝိဘတ်၊

အန္ဓာဿဝေယျံ အနု+အာ+သု+ဧယျံ၊ ဥကိုဩပြု၊ ဩကိုအာဝပြု၊

ယောနိ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊

ဧနံရုပ်တွက် တဿဝါနတ္တံ သဗ္ဗတ္တံ နတ္တံဝိဘာဂံ၊

တောသဒ္ဓု၊ နေပြု၊ ထောက်ရူ တမေနံ၊ နတ္တံဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် နေပြု၊

ယောယ ဝယာယ တဒတ္တသမ္ပဒါနံအနက် သဝိဘတ်ကို အာယပြု၊ ပုရိသာဒိ၊

ပဋိဟဒါမိ ပတိ+ဟဒ+သာမိ၊ ကရဿသပစ္စယဿကာဟောဉ်

သပစ္စယသဒ္ဓါဖြင့် သာကို ခပြု၊ ကုစိဓာတုဖြင့် နကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို စဝဂ္ဂန္တုပြု၊

ပတိကို ပဋိပြု၊ ၁၆ ခနစ်

ဝရိသောဓေတိ ပရိ+သု+ကာရိတ်ဏေ+တိ၊ ၁၁၂

သိဟ ဟိသဟုဖြတ်၊ ဗျဉ္ဇနေစ၊ ဒိယပြု၊ ဒေါမဿစဉ် စဖြင့် သနင့်ဟကို

ရှေ့နောက်ပြန်၊ သဟ ဟိသ ဤဟဝသာ သိဟသဒ္ဓဂတိံ ဝဒေ၊ နိတိဓာတု ၃၅၄

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

၁၅၈

အငိုဃေယျာထ အငူ+ဝခေ+ကံဟောယ+ဇယျာဂေါ၊ ပါရာ ဘာဠိ ၃၁၆၆

ဟံရာဃေယျာထ ဟရေ+လဒ္ဓာယံ+အ+ဇယျာထ၊ ဧကို အာယပြု၊ ၁၁၃

ဧဂစ္ဆေယျာထ ဂုပ+ဆ+ဇယျာထ၊ ဂကို ပြေ၊ ဧ၏အကို ဣပြု၊ ပကို စပြု၊

ပါပဏိကသုတ်

ပုဗ္ဗဏှသမယံ ပုဗ္ဗ+အဟ+သံ+အယံ၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် အဟကိုအဏှပြု၊

အဓိဋ္ဌာတိ အဓိ+ဋ္ဌာ+တိဝိဘတ်၊ ပတိ ပတိဋ္ဌဟတိ၊ အဓိ အဓိဋ္ဌတိ၊

ပုဗ္ဗဏှသမယံ တတိယာသံတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက် အံသက်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

ဥဒယော ဥ+အယော ၊ ဥ+ဣဓာတ်၊ အတိုးအပွါး အမြတ်အစွန်းသည်၊ ၁၁၄

ကဓံ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း အာကာရန္တ၊

ပဋိဝိနောဒေန္တိ ပတိ+ဝိ+နဒ+အန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကြကုန်၏၊

ပုဂ္ဂလဝဂ် သမိဒ္ဓသုတ်

ဓမတိ ဓမု+အ+တိ၊ တစ်နည်း ဓမု+ယ+တေဝိဘတ်၊

သကဒါဂါမိ သကံ+အာဂါမိ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ချေ ဣကိုအပြု ဒလာ၊ ၁၁၈

ပုံလိင် ရတ္တာဒိ ဤကာရန္တ၊ ဒဏ္ဍိနှင့်အတူစဉ်။

သဒ္ဓါ သံ+ဓာဓာတ်၊ ဓာတိ ဒဓာတိ ဒဟတိ၊ ၃၆၃

နန္ဒေတ္ထ န+ဒေါ+ဇတ္ထ၊ ၆၁၃ ရက

အရဟတ္တာယ ဝိတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣပစ္စည်း၊ ၄၂၃

သောပဿ သောပိ+အဿ၊ ၆၁၃

သပ္ပါယာနိ သဟ+ပါယာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ (နိဿ)

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိညာဏ်

၃။ သင်္ခါရသုတ်

အဘိသင်္ခါရောတိ အဘိ+သံ+ကရ+ဩ+တိ၊ ပုရသမုပပရိဟိ ကရောတိဿ
ခခရာဝါဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကရကိုခရပြု၊ ရှု ၃၂၁ ၁၂၄

သုဘကိဏှာ သုဘာ+ကိဏှာ၊ ရဿပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် အဆုံးဇာတိကို ဟပြု၊
သစ္စိကတွာ သဟ+အစ္စိ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သဟကို သပြု၊ ရှု ၃၂၂ ၁၂၄

အရကုပမစိတ္တော အရ+ဥပမစိတ္တော၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့်ကလာ၊ နိ ၉၂ ၁၂၁
ဣပုတိ ကုပ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ တထာကတ္တရိစဖြင့် ယကို ပုဗ္ဗရုပ် ပပြု၊

ပတိတ္ထိယတိ ပတိ +ထာ၊ တနဲ ထေ+အ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဧကို ဤယပြု၊ ၂၇၃
ဒုဋ္ဌာရကော ဒုဋ္ဌ+အရကော၊ အနာဟောင်း အနာဆွေးသည်၊ ၁၂၂

ဝုဇ္ဇတိ ဝု+စကိ၊ တစ်နည်း ဥဇ္ဇတိ ဟုဖြတ်၊
အယံသည် ပုဂ္ဂလောကို ထောက်၍ ပုံလိင်၊ ၃၆၄

ဝဇိရူပမစိတ္တော ပုဂ္ဂလော၌ ဝုဇ္ဇတိကြိယာသည် ကံအနက်ကို
ဟောပြီးဖြစ်သောကြောင့် လိင်အနက်၌ သိဝိဘတ်သက်၊

ပုဂ္ဂလော ပူတိသဒ္ဓါပဝဒ ဂလဓာတ်၊ ဂလတိ ဂလန္တိစသည်၊
ရတ္တန္တကာရ ရတ္တိ+အန္တကာရ၊

ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ ဝိဇ္ဇ+အန္တရိကာယ၊ ဝိဇ္ဇု ဝိ+ဇဓာတ်၊ ဧဝတိ
၆။ သေဝိတဗ္ဗသုတ်

ပယိရပါသိတဗ္ဗော ပရိ+ဥပါသိတဗ္ဗောယလာ၊ ရှေ့နောက်ပြန်၊ ၁၂၅
အညတြ အနုဒ္ဒယာ အနုကမ္မာ ဓာတုနာမာနစသောသုတ်၌ အပိသဒ္ဓါဖြင့်

အညတြအယုဉ် သွာဝိဘတ်သက်၊

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

အတ္တနော ဣရန္တိကသုတ်ဖြင့် ဝိဘတ္တအပါဒါန်အမည်မှည့်(မိမိထက်)
သဒိသော သီလေန ကတ္တရိစဉ်စဖြင့် သဒိသအယှဉ် ကရိုဏ်း အနက်၌ နာဝိဘတ်၊
နိဟိယတိ နိ+ဟာယတိ၊ နိ+ဟာ+ဒိဝါဒိယ+တိဝိဘတ်၊

ဒါဓာမာဋ္ဌာဟာ ပါမဟမထာဒိနမိဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် အာကို ဤဖြူ၊
ဟာယေထ ဟာ + ဒိဝါဒိယ + ဧထ၊ ဆုတ်ယုတ်ရာ၏။ ၁၂၃

နိဟိနသေဝိ ပုံလိုင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊
ဥပနမံ ပုံလိုင် ဂစ္ဆန္တာဒိ၊သိမိဂစ္ဆန္တာဒိနံ နှသဒ္ဓေါအံ၊ ၅၁၃ ရက ၁၂၃
ဥဒေတိ ဥ+ဣ+တိ၊ ဘဧထေ ဘဧဓာတ် ဒေထဝိဘတ်၊

၇။ ဝိဂုဏ္ဍိတဗ္ဗသုတ်

အထ ဓေါ နံ ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေ ကမ္မပ္ပဝစနိယအယှဉ်၊ အံငို ၉၄၊ ၅၀ ရက
ကိတ္တိ(သဒ္ဓေါ) ဣတ္ထိလိုင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊ ၁၂၄
အဗ္ဗဂ္ဂစ္ဆတိ အဘိ+ဥ+ဂမု+တိဝိဘတ်၊

တိန္နုကာလာတံ တိန္နုက+အလာတံ၊ တည်သားမီးစသည်၊
မက္ခေတိ မက္ခဓာတ်၊ မက္ခတိ မက္ခေတိ၊ ဘူ+ဖု၊

ဥပါယာသဝဟုလော ဥပ+အာယာသဝဟုလော၊ များသောစိတ်ပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၊
စိန္တိဋ္ဌာယတိ အာယနာမတောဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် အာယပစ္စည်းသက်၊

၈။ ဝုထဘာဏီသုတ်

ဝုထဘာဏီနောင် ဣနိသက်၍ ဝုထဘာဏီနိ ဝုထဘာဏီနိ ဝုထဘာဏီနိယော
စသည်ဖြင့် ဂဟပတာဒိဂိုဏ်းစဉ်၊ ၃၁၃

သဘဂ္ဂတော သဘာ+ဂတော၊ ပရိသဂ္ဂတော ပရိသာ+ဂတော၊ ၁၉၃

၁၆၂

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ပရိယေသတိ ပရိ+ဧသ+တိ၊ ယလာ၊
ဘောဂါနိ ပရိယေသတိ "ဘောဂေ" ဟုဆိုလိုလျက် လိင်္ဂဝိပ္ပလ္လာသနည်းဖြင့်
ဘောဂါနိဟုဆိုသည်။
ထေယျေန နပုံလိင် ဝိတ္တာဒိ၊ သဒိသဒ္ဓေဘော်၌ ကျပစ္စည်း နပုံ၊
ဘယံ ဧ+ဥဘယံ၊ တတိယာ သတ္တမ်နဉ္စ တတိယာအနက် အံဝိဘတ်၊
သယံတုံ သံ+ယာတုံ တစ်နည်း သံ+ဟာတုံ၊ ဒေါဓသဉ္စေဖြင့် ဟကိုယပြု၊
သမ္ပဒါနေစတုတ္ထိ တုမတ္ထသမ္ပဒါန်အနက် စတုတ္ထိသသက် ချေ၊ ရူ ၁၃၃
ကု + အဋ္ဌ၊ နောက်သရချေ၊ ဥကိုဒိယပြု။ ၁၂၇
ဗျူဟာနသော အ+ဝိ+အဂ္ဂ+မာနသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံ၊ မာနသံ နပုံ၊ မနော ပုံနပုံ
ဘာမဘောဂံ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင် ရတ္တာဒိ ဣကာရန္တ၊
ဟညတိ ဝိ+ဟန+ယ+တိ၊ ကထာ ကတ္တရိယ၊ ပင်ပန်းရ၏၊
ယတိ ဥပ+ဣ+တိ၊ ဣဘိ ဧတိ အယတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏၊
ရိဝဇ္ဇယေ ပရိ+ဝဇ္ဇိ+စုရာဒိဏယ+ဇယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏၊
သဝေထ သေဝဓာတ် ဧထဝိဘတ်၊ မှီပဲရာ၏၊

၁၀။ အဝကုဋ္ဌသုတ်

သန္တောသည် သပ္ပရိသ ဝိဇ္ဇမာန သမာနအနက်ကိုဟောလျှင် ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ ၃၄၃
ဒိရောဓ အနက်ဟောလျှင် အဘိဓေယျအားလျော်စွာ ပုရိသ စိတ္တ ကညာဒိ၊
၍ အသဓာတ် အန္တပစ္စည်း ပုံလိင် ဂစ္ဆန္တာဒိ ဝိဇ္ဇမာနအနက်၊ ၁၂၈
သတ္တံ သဟ+အတ္တံ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သဟကို သပြု၊ ကြိယာဝိသေသန၊ ၁၂၈
ဘိက္ခဝံ ကြိယာဝိသေသနအနက် ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ဘိက္ခုနသန္တိကေ ဘိက္ခုနံ+သန္တိကာ၊ ဗျဉ္ဇနေစဖြင့် နိဂဟိတ်ချေ

ကတ္တာ ဝိဿဇေတာ အဗ္ဗနမောဒိတာ ဂန္တာ ဝတ္တာ နေတာ ဓာတာ
ဘာသိတာ အညာတာရော တပစ္စည်းဖြစ်၍ ပုံလိင် သတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၂၉

(သေယျော) တောန ဒုရန္တိကဖြင့် ဝိဘတ္တအပါဒါန်မည်
ကတ္တရိစဉ်စဖြင့် အပါဒါန်အနက်၌ နာဝိဘတ်သက်၊ ၁၃၀

မုဿတိ မုသ+ယ+တိ၊ တထာ ကတ္တရိစဖြင့် ယကို ပုဗ္ဗရုပ်သပြု။
ဓမ္မာနဓမ္မပ္ပဋိပ္ပန္နော မေမ္မ+အနုဓမ္မ+ပဋိပ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာဟရားဥပါးအားလျော်သော
သိယာ အသ+ဓယျ၊ ကုစိဓာတုဖြင့်၊ ယျေကိုက္ကယာပြု၊ သဗ္ဗတ္တာသဿာဒိလောပေါစ

ဒေဝဒုတဝဂ် သဗြဟ္မကသုတ်

ပုတ္တာနံ ဝေ ပုဇိတာ ပုဇိတသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် ဆဋ်စဖြင့်
အဝုတ္တကတ္တာအနက်၌ ဆဋ်နိဗ္ဗာနသက်၊ ၅၁ ရက

ယေသံ သာမိသ္မိံ ဆဋ္ဌိံ သာလိအနက် နဂိတတ်သက်၊ ၅၁ ရက ၁၃၀
ပုဇိတာ ပုဇေဇာ ပုဇေဗိ ပုဇယတိ၊ ဝုရာဒိ၊ ၅၁ ရက

သာဟုနေယျာနိ သဟ+အာဟုနေယျာနိ၊ အလျှံပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်၏။
ဝုစ္စရေ ဝစ+ကံဟောယ+အဇ္ဈေ၊ တဿစဝဂ္ဂသုတ်၊ ကုစိဓာတုဖြင့် အဇ္ဈကိုးပြော။

ပဗာယ အနကမ္ပကာ ဒုတိယာ ပဗ္ဗမိနဉ္စ ကံအနက် ကျွဲပစ္စည်းအယှဉ်။
ဆောင် ယု ကျတုမှိ၊ ပစ္စည်းပြု၊ ဆဋ္ဌိကံနေစေ။

နမဿေယျ နမဿဓာတ် ယျေဝိဘတ်၊ ရှိခိုးရာ၏။
သက္ကရေယျ သံ+ကရ+ဓယျ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် နိဂဟိတ်ကို ကပြု။
ဣန္ဒြိတော ပဏ္ဍာ+ဣတော၊ ပဏ္ဍာသည် ဣတ္ထိလိင်။

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ပါဒါနံ ဓောဝနေန ဒုတိယာပဉ္စမိနန္ဒ ကံအနက် ယုပစ္စည်းယုဉ်၊
 ပသံသန္တိ ပ+သံသဓာတ် အန္တိဝိဘတ်၊ ချီးမွမ်းကြကုန်၏၊
 ဗေဇ္ဇ ပ+ဣစ္စ၊ ပမောဒတိ၊ ပ+မုဒ+အ+တိ၊

၂။ အာနန္ဒသုတ်

အဟင်္ကာရမဏိကာရမာနာနသယာ အဟံ+က+ရ၊ မမံ+ကာရ မာန+အနသယာ၊
 နာသု န+အသု၊ မရှိကုန်ရာ၊

အသု အသ+ဇယျ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် သံနှင့်တကွ ဇယျုဝိဘတ်ကို သုပြု၊
 သင်္ခါယ "၍" ပူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် နတ္တိ၌ ပုဗ္ဗကာလ ကြိယာဝိသေသန၊
 နတ္တိကာ: ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသု၊ ၃၄၃

ပရောပရာနိ ပရ + သြပရာနိ၊ ၁၃၂
 ကုဟိ ကုဟိဟံသုစ၌စဖြင့် ကိကို ကုပြု၊ ၃၄၃

၃။ သာရိပုတ္တသုတ်

ဓမ္မဿ ဒုတိယာပဉ္စမိနန္ဒ ကံအနက် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ် တုပစ္စည်းအယုဉ်၊ ၁၃၂
 အညာတာရော ပုံလိင်္ဂ သတ္တာဒိဂိုဏ်း ဥကာရန္တ၊

ဘယံ ဣတ္ထိလိင်္ဂ ကညာဒိဂိုဏ်း အာကာရန္တ၊ ၆၁ ရက
 အစ္ဆေစ္စိ ဆိဒိ+ဤ၊ အပစ္စည်းသက်၍ နိဂ္ဂဟိတ်လည်းလာ၊ ဗျဉ္ဇနေစဖြင့်ချေ၊
 အလာ၊ အညေသုစ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ဒင်္ဂါစပြု၊ ဤကိုလည်း ဣရသပြု၊ စဒ္ဒေဘောလာ၊

မာနာဘိသမယာ မာန+အဘိသမယာ၊ အဘိ+သံ+ဣဓာတ်၊ ကာရဏတ္ထေစ၊
 ဟာနံ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ အဝုတ္တကံအနက် အံဝိဘတ်၊ ၃၂၃
 ကာမသညာနံ ဒေါမနသဘာနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနန္ဒ ကံအနက်၊ ၃၂၃

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

ဥဘယံ ဥဘယံ ဥဘယာနိ ။ပ။ ဥဘယေသံ ဥဘယေသာနံ စသည်စဉ်၊ ၁၂၇

အဿု အသ+ဇယျံ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဓာတွန်သံနှင့်တကွ ဇယျုဝိဘတ်ကိုသုပြု။

ပဓာယ(အနုကမ္မကာ) ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိသ ဣပဇ္ဇည်းအယှဉ်၊

ပရောပရာနိ ပရ+ဩပရာနိ၊ ငြိတ်ကုန်ယုတ်ကုန်သော သူကပ်ပါးမိအတ္တဘောတို့ကို

ဖကမန္တံ နိသိန္နံ ခေါ အာယသန္တံ သာရိပုတ္တံ ဘဂဝါ တေဒဝေါစ၊ ကတ္တားဟော

ဖကမန္တံ နိသိန္နံ ခေါ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော ဘဂဝတာ ဧတံဒေဝေါစိယိတ္ထ၊ကံ

ဒေါမနဿာနစုဘယံ ဒေါမနဿာနံ+စ+ဥဘယံ၊ ၁၃၃

ပနုဇနံ ပနုဒနံ၊ ဒိဃပြု၊ ပယ်နုတ်တတ်သော အရဟန္တာမဂ်အဆုံး၌ ဖြစ်သော၊

ထိဂုဿ ကုက္ကုဇ္ဇနံ အဝိစ္စာယ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိဝိဘတ်၊

ဆောင် ကရုဏသင်္ဂါ အဓိကရုဏသင်္ဂါ၊ နောက်ပြုလတ်၊

ရှေ့ကပါဌ်နှင့် ကမ္မတ္ထဆဋ္ဌိလွှဲပြု၊

ပါဒါနံ (ဓောဝနေန) ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ဓောဝနဉ္စ ယုပစ္စည်းအယှဉ် ကံအနက်၊

အဝိစ္စာယ ဝိဒဓာတ် ဝိဒတိ ဝိန္ဒတိ ဝိန္ဒတိ ဝေဒေတိ ဝေဒယတိ၊ ၂၃၃ ၁၃၃

၄။ နိဒါနသုတ်

အဝါတာတပဟတာနိ န+ဝါတ+အာတပ+ဟတာနိ၊ လေနေပူတို့မဖျက်ဆီးအပ်ကုန်

သာရာဒါနိ သာရ+အာဒါနိ၊ အာပုဗ္ဗ ဒါဓာတ်၊ တံဝိဘတ်ဖြင့် အာဒိယတိ၊

အနုပုဝေဇ္ဇေယျ အနု+ပ+ဝိသ+ဇယျ၊ ဣကို ဧဝုဒ္ဓိပြု၊ကွစိဓာတုဖြင့် ဓာတွန်သံကိုစုပြု။

တာလာဝတ္ထုကတံ တာလဝတ္ထု+ဝတ္ထု+ကတံ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဝတ္ထုတပုဒ်ချေ။

အကိုဒိယပြု (ဟန) တာလ+အဝတ္ထုကတံဟုဖြတ်၊ရှေ့အချေ၊ နောက်အကို ဒိဃပြု။

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသံဒွါ

အနဘာဝံကတံ အနု+အဘာဝံ+ကတံ၊ ကြိယာဝိသေသနအနက် အံဝိဘတ်၊
 အာယတီ ဣတ္ထိလိင် ရက္ခာဒိ+ဣ၊ အာ+ယး+တိ၊ တတိယာသတ္တမိနဉ္စ၊
 မောဟစဉ္စာပဝိဒ္ဓသု မောဟဇံ+စ+အပိ+အဝိဒ္ဓသု၊ ၃၃ ၃၆ ၆၁ ရက
 လောဘဇံ လောဘကြောင့်ဖြစ်သော ကံကိုရ၍ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၃၅
 ဥပ္ပါဒယံ ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ ဖြစ်စေပြီး၍၊ ဝါ-ဖြစ်စေလျက်၊

ဧပေ ဟာ+တိ၊ဟဿဇော၊ ဒွေဘော်လာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် တိကို ပြေ၊
 ဝိစ္စတိ ဝိဒ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ တဿ ကတ္တရိစဖြင့် ပြေ၊ ဧဒွေဘော်လာ။ ရှိ၏၊
 အာဟ ဗြူ+အ၊ ဗြူဘူနမာဟဘူဝါ ပရောက္ခာယံဖြင့် အာဟပြေ၊ ဆိုပြီ၊
 ဘစ်နည်း ဗြူ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဗြူကို အာဟပြေ၊ တိကို ဆပြေ၊ ဆို၏၊

၅။ ဟတ္ထကသုတ်

ဟတ္ထက ဟတ္ထသဒ္ဓါပပဒ ဂမုဓာတ် ပရောက္ခာ ကမ္မရုပ်ဖြင့် ဂေါဏိယိတ္ထ ဂေါဏိယိရေ
 ဧယံဝိဟာရံ တဒတ္ထသမ္ပဒါန် အာယစတုတ္ထကဝဇနဿတုဉ်တုဖြင့်၊ သကိုအံပြေ၊ ပုံ
 ဆောင် အာယစတုတ် ကစွည်းသုတ်လာ တုသဒ္ဓါဖြင့် ဗြူပါအတ္ထံ အံပြေရန်ဟု
 ကျမ်းဂန်အလျောက် ဖွင့်ပေါ်ပေါက်လည်း ထိုနောက်မောဂ္ဂုလ္လာန် အတ္ထတ္ထံကို

ကြီးကသမာသံ အံဝိဘတ်ဟု တပ်အပ်ထင်ရှား နည်းသစ်ထားသည် ရှုစေနိုင်သမျှပါကည်း၊
 သုဓမ္မသယိတ္ထ သုဇံ+အသယိတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချမ်းသာဖွားအိမ်ရပါ၏လော၊
 အသယိတ္ထ သိ+အစ္စတနိအာဝိဘတ်၊ အညေသုစ၊ အေယ၊ ဣဂါ၊ကုစိဓာတုဖြင့်
 အာကိုတ္ထပြေ၊ ဘဂဝါကတ္တားသည် နာမယောဂဖြစ်၍ နာမယောဂ အာဝိဘတ်သက်၊

အသယိတ္ထံ လဘသွာ ဤဣန္ဒြိယတ္ထံ၌ ဤဣန္ဒြိယတ္ထံဟူသော ဒွိဘောဂရဏ
 ယောဂင်တာဂဖြင့်ဣဝိဘတ်ကို ဣပြေ၊အဟံဟူသော ကတ္တားသည်အမှယောဂဖြစ်၍
 အမှယောဂ ဣဝိဘတ်သက်၊ ကာစဘာဠိ ၃၉၅ ၁၃၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

ဂေါနကတ္တတော ဂေါနက+အတ္တတော၊ ကော်ဇောနက်ကြီးဖြင့် ခင်းထားအပ်သော၊
ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏော ကဒလိ+မိဂပဝရပစ္စတ္တရဏော၊ ကဒလိ နဒါဒိ၊
သဥတ္တရစ္ဆဒေါ သဟ+ဥတ္တရစ္ဆဒေါ၊ နိမြန်းသော အပေါ်လွှမ်းအခင်းနှင့်တကွဖြစ်သော
ဥဘတောလောဟိတကုပဓာနံ ဥဘတော+လောဟိတက+ဥပဓာနံ၊

တထာဂတဿ-မြတ်ဇ္ဇာဘုရား၏၊ (စိတ္တသန္တာနတော) သာမိသ္မိံ ဆဋ္ဌိ၊ ၁၃၆
တစ်နည်း မြတ်ဇ္ဇာဘုရားသည်၊ ဆဋ္ဌိစ အဝုတ္တကတ္တာအနက်၊

တထာဂတ၌ ကာရကာကာရကဖြစ်ပုံ

“တထာဂတဿ-သည်၊ ပဟိနာ-ကုန်ပြီ” ဟုပေးလျှင် တထာဂတဿပုဒ်သည်-
ပဟိနာကြိယာဟူသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ပဟိနာကြိယာ
ဟူသော အကျိုး ဝါ အကုတကုဖြစ်သောကြောင့် ဆဋ္ဌိ အဝုတ္တ ကတ္တကာရက၊

“တထာဂတဿ-၏၊ စိတ္တသန္တာနတော ပဟိနာ-ကင်းကွာကုန်ပြီ” ဟု ပေးလျှင်
“တထာဂတဿ-၏” ဟု အနက်ဟောခိုက်၌ စိတ္တသန္တာနတော ပုဒ်၌ စပ်၍ ပဟိနာ
ကြိယာ၌ ယှဉ်စပ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် သာမိ ဝါ သမ္ပန် အကာရကဖြစ်သည်။
လိမ္မတိ လိပ+ရဓာဒိအ+တိ၊ နိရပမိ နိ+ဥပမိ၊

ဒရံ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ ကိလောသာတည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းကို၊ ၃၃၃
စေတသော စိတ်၏၊ သာမိသ္မိံဆဋ္ဌိ၊ စိတ်ဖြင့် ဆဋ္ဌိစ ကရိုဏ်းအနက်၊

စေတသော “၏” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သန္တိ၌သမ္ပန်၊ သန္တိကာ သမ္ပန္တိ၊
တနည်း “ဖြင့်” ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် ပပျုယျ၌ ကရိုဏ်း။

ပပျုယျကား ကရိုဏ်း၏ကြိယာ၊

ဆေတွာ၌ ဆိဒိ+ဿတိ သန္တိဖြင့် ဆိန္ဒိဿတိ ဆေစ္စတိ ဆေစ္စိတိ၊
ဆိန္ဒိဿန္တိ ဆိန္ဒိဿရေ ဆေစ္စန္တိ ဆေစ္စရေ ဆေစ္စိန္တိ၊ ၃၃၄

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

၆။ ဒေဝဒုတသုတ် .

မေဝဒုတာနိ ဒေဝဒုကာဟ ပုံလိင်ဖြင့် ခိုလိုလျက် ပုံလိင်မှ နပုံလိင် ပြန်နေသော
လိင်ဝိပူလ္လာသံ၊ န္ဓဝေဒု၊ တစ်နည်း ဒုတသည် ပုံလိင် နပုံလိင်၊ ဋီ ဘာ
တကမန်-ထိုင်ရဲသားကို နှစ်ဦး ဂုဏိယာ ကံအနက် အံဝိဘတ်၊

နာနာဗာဟသု-အချို့ပျိုးသော လက်မောင်းတို့၌၊ သြကာသေ သတ္တံ၊
တစ်နည်း တစ်နည်း-၏၊ ကွဲစိ ဒုတိယာ သဒ္ဓိနပတ္တေ၊ ၁၃၇
န နာဗာဟသု ပုံကို၊ ကမ္မကရုဏနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တမိ၊

တ.ဘဂဂတာ တာလာ+အာဂဂေ.၊ တထ+အာဂဂော၊ ဟယ+အာဂဂေါ၊
တယာ+ ဂတော၊ တထ+ ဂတော၊ တယ+ ဂဂေါ၊

ဘာဂါ သမုသ ဒိသ+ဟိ+ဗျတ္တနိဇာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဘာကို အပြု၊ နာမယောဂ
တွံ အဒ္ဓသ ဒိသ+ဟိ+ဗျတ္တနိဋ္ဌိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဋ္ဌိကို အပြု၊ တုမယောဂ

အဟံ အဒ္ဓသံ ဒိသ+ဟိ+ဗျတ္တနိဋ္ဌိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဋ္ဌိကို အပြု၊ အမယောဂ
အာသိတိကံ နာဂုတိကံ ဝဿသတိကံ မိန်းမယောကျ်ားကို၌ ပုံလိင် ဣတ္ထိလိင်

ဂေါငါနသိဝင်္ဂံ ဂေါပါနသိ+ဝင်္ဂံ၊ ဂေါပါနသိ နဒါဒိဂိုဏ်း၊
တူညေဝေတဿ တွံ+ဧဝ+ဧတဿ၊ ၆၂ ရက ၁၃၈

အသက္ခိဿံ သက+ဥဏာ+ကာလာတ်ပတ္တိ သံ၊ အလာ၊ ဣလာ၊
ကွစိဓာတုဖြင့်ဓာကိုအပြု၊ ဥဏာကိုလည်းချေ၊ကဒ္ဓေဘော၊

အပ သကစသော အနေကဿရဓာတ်နောင် ဥဏာပစ္စည်းသာသက်၍
ဏှဏာပစ္စည်းမသက်ရ၊ သုစသော ဧကဿရဓာတ်နောင်၌ကား ဏှဏာ
ပစ္စည်းများသက်၍ ဥဏာပစ္စည်းမသက်ရ၊ ပုံစံကား သုဏောတိ သုဏာတိ၊
ပါပုဏာတိ သက္ကုဏာတိ၊

၁၇၀

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ပဋိဇာဂရောန္တိ ပတိ+ဇာဂရဇာတ်၊ ဇာဂရက် ဘူ၊ ဇာဂရောတိ တနာဒိဂိုဏ်း၊

အနုပုတ္တသဒတ္တော အန+ပတ္တ+သက+အတ္တော၊ ယဝမဒနတရလာ၌စဖြင့် ကကိုဒပြု၊

ဒေဝါနံ ဒေဝတည်း၊ သဿဝါ ပရိဂ္ဂဟောတံသာမိ၌ ဝါဖြင့် သာမိအမည်မှည့်၊

သာမိသ္မိံသ္မိံဖြင့် သာမိအနက် ဆဋ္ဌိနံသက်၊ သုနံဟိသုစဖြင့် ဒိယံပြု၊ ၁၄၂

ဇာတုဒုသိံ စာလုဒုသိံတည်း ၊ သ္မိံသက် အာဒိကို နည်းမှီတွက်၊ ၁၄၃

အစူန္တသံယောဂ အံသက်၊ တနဲ တတိယာသတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက်

၁၀နာယ ဟုမတ္ထသမ္ပဒါနံအနက်၌ သသက်၊ သကိုအာယပြု၊

ပရိမုတ္တော မရဏေန ကတ္တရိစဉ် စဖြင့် အပါဒါနံအနက် နာဝိဘတ်၊ သေခြင်းမှ၊

ဆောင် မုဉ္ဇဟိမှ ဂျင် ရုဇေ စာဂါ လွတ်ခြင်း ကံရှိတည်း၊ သကမုကဇာတ်

မုဉ္ဇတိမှာ ရှပ်ဒိဝါ မောက္ခာ လွတ်ခြင်း ကံမဲ့ကည်း၊ အကမုကဇာတ်

၉။ သုရမာလာသုတ်

သုရမာလော သုခုမာရော၊ ဒေါဿစဉ်စဖြင့် ရကိုဒပြု၊ ဆင်းရဲကင်းကွာ ချမ်းသာလှ၏

ဝပ္ပတိ ဝပ+ကံဟောယ+တော၊ ယကိုပုဗ္ဗရုပ်ပြု၊ ကေကိုတိပြန်၊ စိုက်ပျိုးအပ်၏

သတစ္ဆတ္တံ သေတ+ဆတ္တံ ၊ စန္ဒေဘော်လား၊ ထီးဖြူကို၊ ၁၄၄

ဘရိယတိ ဓရ+ကံဟောယ+တော၊ ဘေကိုတိပြန်၊ ဘောင်းမိုးအပ်၏၊

ဒိယတိ ဒါ+ကံဟောယ+တော၊ ယမိဒါစာဖြင့် အာကိုဤပြု ၊

ပဟိယံ ပ+ဟာ+ကံဟောယ+အာ၊ ဝရဿပုဒ်ပြန်၊ ရဿပြု၊ မာနကို ပယ်အပ်ပြီ

ပါဏိသု ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊ ၁၄၅

ပတိဂ္ဂပဿ ပတိဂ္ဂပံ+အဿ၊ လျှောက်ပတ်သည် မဖြစ်ရာ၊

ဒုမေတံ ဒု+ဇတံဟုပုဒ်ဖြတ် မလာ၊ နိဂ္ဂပဓိံ နိ+ပုဒ်၊ ၁၄၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ဝိဟာရိနော ပုံလိင် ရက္ခာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊ ဈာလတော သဿနောဝါ၊

အဘိဘောသိ အဘိဘူ+အသိ၊ နောက်သရဇျေ၊ ကုစာသဝဏ္ဏိလုတ္တေဉ္စ

လုတ္တေသဒ္ဓါပိုဖြင့် ဥက္ခိယအဘာဏ်ပြု၊ နိဿုအလို အဘိဘော+အသိ

ဓမ္မတံ ကညာဒိဂိုဏ်း တာပစ္စည်း၊

အဟု ဟူ+ဤ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ဤကိုဇျေ၊ ဥက္ခိ ဥရဿပြု၊ ရှု ၂၉၅

ပရာယဏော ပရံ+အယနော၊ နိဂ္ဂဟိတ်ဇျေ၊ အကိုဇျေ၊ နောက်အကို ဒိဃပြု၊

၁၀။ အာဓိပတေယျသုတ်

အာရဒ္ဓံ မေ ဝိရိယံ "မေ-ငါသည်" ဟုပေးလျှင် အာရဒ္ဓကြိယာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍

တိုက်ရိုက်အားဖြင့် အာရဒ္ဓကြိယာဟူသော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဝုတ္တ

ကတ္တုကာရက၊ "မေ-ငါ၏" ဟုပေးလျှင် ထိုသေသည် "၏" ဟုအနက်ပေးနိုင်၍

ဝိရိယံ၌သာမည်၍ အာရဒ္ဓကြိယာ၌ ယှဉ်စပ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် သာမိ (သမ္ပန်)

အကားရကဖြစ်၏။ ဝိရိယံပုဒ်သည် သည်ဟုအနက်ပေးလျှင် ကတ္တုကာရက၊

ကိုဟု အနက်ပေးလျှင် ကမ္မကာရက၊ ၁၄၆

ဘဝ၊ဘဝဟေတု ဘဝ+အဘဝဟေတု၊ ဘဝငယ်ဘဝကြီးဟူသောအကြောင်းကြောင့်

အနဂါရိယံ နှုနိပိတ်ပုဒ်၏အနက် အဘာဝ (မရှိခြင်း)အနက်၊

အဂါရု၏အပြင်နက် ကံအနက် တစ်နည်း သတ္တမံအနက်၊ ၂၇၃

အသဏ္ဌိနံ အသံ+လိနံ၊ ငဂ္ဂန္တံဝါဝရေဉ္စါဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကို လပြု၊

၁၄၇

အသာရဒ္ဓေါ အသံ+ရဒ္ဓေါ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုဇျေ၊ ပူလောင်ခြင်းမရှိသည်၊

မဟာ မဟန္တတည်း၊ ဇောသုဂ္ဂိဖြင့် နှုကိုအာပြု၊ သိဇျေ၊

ပရစိတ္တဝိဒ္ဓနော ရသပြု၊ ယောနံနော၊ သူတစ်ပါးစိတ်ကိုသိကုန်သော၊

ဗေဝတာပိ ဃပတောဓ ယောနံလောပေါဖြင့် ပဋ္ဌာယောကိုဇျေ၊ နတ်တို့သည်လည်း

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

စာနံ ဇေနန္တတည်၊ ပဌမာယော၊ သိမ္ဗိဂစ္ဆန္တာဒိနန္တသဒ္ဒေါအံသုတ်၌ နန္တသဒ္ဒေါအံဟူသော
ဒွိဓာကရဏယောဂဝိဘာဂဖြင့် နန္တကိုအံပြု၊ သဗ္ဗာသမာဂုသောဖြင့် ယောကိုချေ၊

ပကုဗ္ဗတော ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ တောတိတာ သသ္မိနာသု၊ ၁၄၇

အတ္တာနံ ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာ ကြိယာဝိသေသန၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မသိအောင်၊ ၁၄၈

ပရိဂူဟသိ ပရိပုဗ္ဗ ဂုဟူဇာတ် သိဝိဘတ်၊ လှိုငှက်၏။

အတမ္ပယော န+တမ္ပယော၊ ထိုတဏှာဖြင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်သော၊

စုဠဝဂ် သမ္မုဓိဘာဝသုတ်

သမ္မုဓိဘာဝါ ကာရဏတ္တေစဖြင့် သွာဝိဘတ် ကာရဏအနက်၊ ၁၄၈

ပသဝတိ ပ+သု+အ+တိ၊ ဥကို၊ သြပြု၊ သြကို အပြု၊

သုဘူသန္တဇနိဿရေ၊ သု-သုဓာတ်သည်၊ ဘူ-ဘူဝါဒိဖြန့်မှု၊ သန္တဇနိဿရေ-
ယှိစီးခြင်း ဖြစ်စေခြင်း အစိုးရခြင်း၌ဖြစ်၏။ ဤ၌ ဖြစ်စေခြင်းအနက်၊

သီလဝတံ သီလဝန္တတည်၊ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ၊ ကံအနက် ဒဿနကာမော၌၊

ယုပစ္စည်းအယှဉ်၊ နံမှိတံဝါဖြင့် တံပြု၊ ၁၄၉

ဝိနယေ ဝိ+နိ+တိ၊ ဤကို ဧပြု၊ ဧကိုအယပြု၊ တိကိုဧပြု၊ ပယ်ဖျောက်၏။

စေတသာ စေတတည်၊ နာသက်၊ နာကိုအာပြု၊ သသေျ ဝါဂမော၊ ၃၈၃

အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတိ အဂါရတည်၊ ၌ဟူ၍အနက်ပေး၍ အဓိ+အာ+ဝသဓာတ်နှင့်
ယှဉ်သောကြောင့် တတိယာသတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ် ၊ ခွင်းချေကပ်၊

တစ်နည်း အဂါရတည်၊ ကိုဟူ၍အနက်ပေး၍ (မောဂ္ဂလ္လာန်) ၌ဟူ၍အနက်
ပေး၍(သိဋ္ဌိသစ်)ကမ္မပုဝစနိယ မည်သော အဓိ+အာဥပသာရနှင့် ယှဉ်သောကြောင့်
ကမပဝစနိယယောဖြင့် ကမ္မပုဝစနိယအနက်၌ အံဝိဘတ်၊ ခွင်းချေကပ်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

တစ်နည်း အဇ္ဈာဝသတိကြိယာသည် အဂါရုံဟူသော ကံကို မဟောသောကြောင့်
ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊ ၂၇ ၃၈၃

ပညာယတိ ပ+ည+ဘူဝါဒိအ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ယလာ၊ ထင်ရှား၏၊ ၁၅၀

ဝနပ္ပတိ ဝနပ္ပတိတည်း၊ ယပတောစယောနံလောပေါဖြင့်ချေ၊ ဒီယဗြူ၊ ၁၅၁
၁၀။ အာတပ္ပကရဏီယသုတ်

ဥပ္ပဋ္ဌာနံ သာရိရိကာနံ ဝေဒနာနံ ဒုက္ခာနံ တိဇ္ဇာနံ ခရာနံ ကဋ္ဌုကာနံ အသာတာနံ
အမနာပေါနံ ပါဏဟရာနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊

ဂ္ဂာဘဒ္ဒံဝါ ရာဝမဟာမတ္တာနံဝါ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊

ဝက္ခတိ ဝစ+သတိ၊ ကရဿသပစ္စယသံကမ္မာဟောဉ္စ သပစ္စယသဒ္ဓါဖြင့်
ဿကိုခဲပြု၊ ကောစေစဖြင့် နိဗ္ဗိတံပြု၊ ၁၅၂။

ဒုတိယပဏ္ဍိတဆက

ဗြာဟ္မဏဝဂ် ဗြာဟ္မဏသုတ္တာဒိ

ဥပနိယတိ ဥပ+နိ+ကံကောယ+တေ၊ အတ္တနောပဒါနိ ပရဿပဒတ္တံ၊ ၁၅၅

နိဟရေထေဝ နိဟရေထ+ဝေ၊ နိ+ဟရ+ထေဝိဘတ်၊ ထုတ်ဆောင်ရာသည်သာ၊

စရူပနိတဿ ရော+ဥပနိတဿ၊ စရာသည် မရဏသို့ ကပ်ဆောင်အပ်သူ၏၊

သန္တိ အသ+အန္တိ၊ သဗ္ဗတ္တာသဿာဒိလောပေါစဖြင့် အသ၏အကိုချေ၊

အာဒိတ္တသ္မိံ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏအနက် သ္မိဝိဘတ်၊ မီးလောင်အပ်သော်၊

အဂါရသ္မိံ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏဝန္တကံအနက် သ္မိဝိဘတ်၊ အိမ်ကို၊

ကယိရာထ ကရ+ယိရ+ထေ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ထေ၏ဖကို အာပြု၊ ရ်ချေ၊

ဆောင် ကရဓာတ်၏ ယိရုနောက်မှ ထေပေါ် ဧယျအာတည်း၊

ပြုရုဗုရု ဧယျုစဉ် ဧယျချေမှု ဝဉ်တိုင်းရှုသည် ဓာတုကွစိအရာတည်း။

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

သုခါယ အာယစတုတ္ထေက ဝစနဿတုဖြင့် စတုတ္ထိသကိုအာယပြု၊

ယောစ ယော+ဣဓ၊ ပေတဿ ပ+ဣတဿ၊

ဒုယုတိ ဒဟ+ကံဟောယ+တော၊ ဟဝိပရိယယောလောဝါ၊ တောကိုတိပြန်၊

ပရိယာဒိန္နစိတ္တော ပရိ+အာဒိန္နစိတ္တော၊ တိဘတ်ဖြင့် ပရိယာဒိယတိ၊ ၁၅၇

လုဒ္ဒေါ လုဒ်+ဇော၊ ယေန ဟေတုတ္ထေစ၊ ၁၅၉

၇။ ဝစ္စဂေါတ္ထသုတ်

မဟပုလံ မဟ+ဖလံ တစ်နည်း မဟာ+ဖလံ၊

အတ္တစိက္ခန္တိ အဘိ+အာ+စိက္ခ+အ+အန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ၁၆၁

အာဟံသု ဗြူ+ပရောက္ခာဥ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ဥကို အံသုပြု၊ ရှုင် ၁၉၈

ပရိက္ခရေ ပရိ+ဣက္ခ+အန္တိ၊ ရုဇင်းချေကပ်၊ ကုစိဓာတုဖြင့် အန္တိဘတ်ကို ရေပြု၊

ပတိ+အဝ+ဣက္ခာဘေတံ၌ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ အမိ+ဥပ+ဣက္ခာဘေတံ၌ အဗ္ဗပေက္ခတိ၊

ယာယန္တု ယာ+ကာရိတ်ဏာပေ+အန္တု၊ တနဲ့ ယပ+စုရာဒိဏော+အန္တု၊ သိဘာဋီ

အာဟံသု ဗြူ ပရောက္ခာ ဥ၊ ဗြူကိုအာဟပြု၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ဥကိုအံသုပြု၊ ရှုင် ၁၉၈

တတောနိဒါနမ္မဟံ တတောနိဒါနံ+ပိ+အဟံ၊ တိုအိုးဆေးရေကို စွန်ခြင်းကြောင့်၊

ပဉ္စဂံသမန္နာဂတေ အားပေးလျှင် သမ္ပဒါနေစ၊ ၌ပေးလျှင် ဩကာသေသတ္တမိ၊

သုဗ္ဗတော သု+ဝတော၊ ဝ၂လုံးကို ဝ၂လုံးပြု၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊

သပ္ပညေ ပညာရှိကိုရ၍ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ ပညာကား ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၆၃

ဇာယရေ ဇန+အန္တိ၊ ဇနာဒိနမာတိမှစ၌ ဇနာဒိနမာဟူသောယောဂဝိဘာဖြင့်
န်ကိုအာပြု၊ ကုစိဓာတုဖြင့် အန္တိကို ရေပြု၊

ဆောင် ဂရူပုဗ္ဗ ရဿနောက်ရှိ အန္တိ အန္တေ ဤနှစ်ထွေ ရေလည်းပြုရ၏၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

စီရ ဝိသဒ္ဓါပပဒ ရာဇာတ်၊ ဝိ ဝိ ဝိယောစသည်၊ နဒါဒိ၊

ရာဇာတ် ရာန္တိ ရန္တိ ရာသိ ရာထ ရာမိ ရာမ၊ ၄၁၃

၈၊ တိကဏ္ဍသုတ်

အနဝယော န+အဝယော၊ နနှင့်အရှေ့နောက်ပြန်၊ တနဲ့ အန+အဝယော၊ ခွင်းချေကာပ်
သမာဟိတေ သံ+အာ+ဓာဓာတ်၊ စိညော့ကိုရ၍ နပုံလိင်၊ ၁၆၄

ကာလဘာဝေသုစဖြင့် လက္ခဏအနက်၌ သို့ဝိဘတ်သက်၊ ၃၉၃

ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနဂံဏေ ဝိဂတုဝင်္ကီလေသေ မုဒဘူတေ

ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပုတ္တေ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏအနက် သို့ဝိဘတ်၊

အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံကို ရသောကြောင့် ပုံလိင်၊ ၅၀ ရုကာ ၁၆၄

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ၌ သတိသည် သရဇာတ် ဝိပစ္စည်း၊ ရတ္တိနှင့်အတူစဉ်၊ ၃၉၃

အဘိနိန္ဒာမေတိ အဘ်+နိ+နုမု+ဂာရိတ်ဏေ+တိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏၊ ၁၆၄

အာသိ အသ+ဣ၊ အလာ၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်အကို အာဒိယပြု၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊

မုတုပပါတဉာဏာယ ဝုလိ+ဥပပါက ဉာဏာယ၊

အနုစူဝစသိလဿ န+ဥဇ္ဇ+အဝစသိလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင်၊ ၁၆၅

သုသမာဟိတံ သု+သံ+အာဟိတံ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားအပ်ပြီ၊

ဣတ္ထတ္တာယ တဒတ္ထသမ္ပဒါန်အနက် တစ်နည်း အပါဒါန်အနက်၌

စတုတ္ထသဝိဘတ်ကို အာယပြု၊ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၆၅

မဇ္ဈဟာယိနံ သဗ္ဗပုဟာယိနံ အသမ္ပုဋ္ဌဝိဟာရိနံ အန္တိမဒေဟိနံ အံဝိဘတ်သက်၊

ရသပြု၊ နံဈုတောကတရဿာဖြင့် အံဝိဘတ်ကို နံပြု၊

အဘိညာဝေါသိတော အဘိညာယ+ဝေါသိတော၊ ယကိုချေ၊

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

အရိယာနံ အနုပဝါဒကာ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ကျွပစ္စည်းအယှဉ်၊
 ယောဝေဒိ ယော+အပေဒိ၊ ဆင်ရှားရှားသိပြီ၊ ဒိသျှ ၃၇၆ ၁၆၆
 သဒ္ဓံဝါ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ သေလွန်ပြီးလောမိဘတို့ကို ရည်စူး၍ လျှူအပ်သောထမင်း၊
 ထာလိပါကော ထာလိ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ထမင်းချက်အိုးသည်၊
 သဂ္ဂါပါယဉ္စ သဂ္ဂ+ဘပါယဉ္စ၊ အပါယ အပ+အယ ကစ်နည်း အပ+အာယ၊
 မာတိတော မာတုတည်၊ ပဉ္စမုတ္တ တောပစ္စည်း၊ ပိတာဒိနမသိဂိဉ်

အသိမိသဒ္ဓါပိုဖြင့် မာလု၏ ၃ကို ဣပြ၊ ၁၆၆

ဘတိဝါဒေန ဟေတွတ္ထေစ ဟိတ်အနက် နာဝိဘတ်၊
 ပဟိတတ္ထဿ ပဟိတ+အတ္ထဿ၊ ပဟိတ၌ဟိတော ဟိနောတိ၊ အတ္တ ရာဇာဒိဂိုဏ်း၊
 ပဟိတ၌ ဌာနာနုရူပဂိုဏ်းစဉ် ပဟိတော ပဟိတာ၊ ပဟိတံ ပဟိတေ၊ ၁၆၇
 တစ်နည်း ပဟဓာတ် စုရာဒိ၊ ပါဟေဟိ ပါဟယတိ၊ အစ္စတ္တနိဉ် ပါဟေသိ ပါဟေသု၊

၁၀။ သင်္ဂါရဝသုတ်

ယညာဓိကရဏံ အာလာပနေစဉ် စဖြင့် ဟိတ်အနက် သိ၊ ယည+အဓိကရဏံ၊
 ယဿဝါ တဿဝါ ကုလာ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ အပါဒါန်အနက်၊ ဋီဝဒဂ ၁၆၈
 ဖဝမဿာယံ ဧဝံ+အဿု+အယံ၊ အဿု အနက်မဲ့၊
 အယံ မဂ္ဂေါ အယံ ပဋိပဒါ ရှေ့အယံ ပုံလိင်၊ နောက်အယံ ဣတ္ထိလိင်၊
 ဗြဟ္မစရိယောဂံ ဗြဟ္မစရိယ+ဩဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏၊
 ကာနုစ္စ ကာ+နု+အစ္စ၊ ကာ-အဘယ်မည်သောစကားသည်၊ ၁၇၀
 ပါဏိနာ ပုံ ရတ္တာဒိ ဣ၊ လက်ဟောလျှင် ပါဏိ၊ သတ္တာဟောလျှင် ပါဏိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရာဏ္ဍနာ

သဟဓမ္မိကံ တတိယာသတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက် အဝိဘက်၊

ဝဋ္ဌဏေန ပရိအဓကေန၊ ဣကိုယပြု၊ လျကိုလပြု၊ လဗ္ဗေဘော်လာ၊

သန္တိသိန္နာနံ သန္တိပတိတာနံ အနာဒရေစ ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊

ဥဒပါဒိ ဥ+ပဒ+ဒိငါဒိယ+ဤ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဤကို ဣရသပြု၊

ယကိုလည်းချေ၊ ဝုဒ္ဓိပြု၊ ဓာတ်အစဉ် အလား၊ နောက်အသရဲကြောင့် ဒလော၊

အဟေသု ဣ+ဥံ၊ ဥကိုဩဝုဒ္ဓိပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဩကိုဖြေ၊ သလား၊ အလား၊

အကတ္တ ကရ+ဩ+ဟိယျတ္တနိတ္တံ၊ အလား၊ ကရသကာဘူသောယောဂ ဝိဘာဂဖြင့်

ကရသကာပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကိုရသပြု၊ ဩပဗ္ဗည်းလဲချေ၊ ရူဘာဋီ

ဆောင် ကရသကာ ဝိဘာဂဖြင့် ဟိယျ အာတ္တံ အံ နာ ဣ ဗုသေ

ဤရသကာလေကြောင့် ကရောကိုကာ ပြုဆိုမှတ်၊ နေဝက်လာသတ္တ ဗုဒ္ဓတ္တနိမိ

လောကီအကြောင့် ကြွင်းသည့်ဓာတ်နောက် အကုရောက်က ဒိယနောက်သာ

သလာရာဟု အဖွင့်ပြု မှတ်ရူ ရူပသိဒိ၊

မဟာဝဂ် တိတ္ထာယတနသုတ်

တိတ္ထာယတန တိတ္ထိယ+အာယတနံ ဣယကိုချေ၊

သဏ္ဍဟန္တိ သံပုဗ္ဗဌာ အဖြစ်ခါဝယ် ကွစာဓာတု သုတ်ဖြင့်ရှု၍၊

လမ္မဟပါ ဌာရသားနှင့် ဝဂ္ဂဆင့် ပြီးလင် သဏ္ဍဟရူပံ၊

ဝိဟရတံ ပဏ္ဍဂစ္ဆတံ နိမိတံဝါဖြင့် နိဝိဘတ်နှင့်တကွ နှုပဗ္ဗည်းကို တံပြု၊

အနုပလစ္ဆိယမာနေ လက္ခဏအနက်၊ မရအပိသော၊

ပိဗ္ဗုထာ ပိယ+သည+ကရဏ၊ ယည်း ကရတိကိုချေ၊

သမ္မပလာပ သံ+ပလ+ပလာပ၊ ပိန်ပျင်းသောခဏား၊

မဇ္ဈာပဝိစာရာ မန+ဥပ+ဝိစာရာ၊ အာရုံဘိက္ခဝါရက်၍ စိတ်၏အပျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ဆန္ဒ ဓာတုနံ ဥပါဒါယ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ဖပါးသောဓာတ်တို့ကို၊ ၁၇၇
ပဋိပဒါ ပဋိပဒတည်း၊ ဣတ္ထိဇောတက အာပစ္စည်း၊ ခွင်းချေကပ်၊

ကုဒ္ဒိတသမာသက်တကာနာမံဝါတဝေတုနာဒိသုစဉ်စဖြင့် နာမံဝဲ သိသက်ချေ၊ ၂၆၃
အရိယသစ္စံ၌ အရိယ အံဝိဘတ် ပုံလိင်ယူခိုက် အရိယံ အရိယေ၊

နပုံလိင်ယူခိုက် အရိယံ အရိယေ အရိယာနံ၊ ၂၆၃

၂။ ဘယသုတ်

ဝုယန္တိ ဝဟ+ကံဟောယ+အန္တေဝိဘတ်၊ ဟဝိပရိယယောလောဝါ၊ ၁၇၉

ယံ မဟာအဂ္ဂိဉာဟော မဟာမေယော တတိယာသတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက် အံသက်
ပရိယာယန္တိ ပရိ+ယာ+ဒိဝါဒိယ+အန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ခြေသွားကြကုန်၏၊

ဗျာဓိယာမိ ဓာတုရူပနာမသ္မာဏယောစဖြင့် ဗျာဓိဘဝကိအနက် ဇာယပစ္စည်း မိဝိဘတ်
သမာတာပုတ္တိကာနံ အမာတာပုတ္တိတာနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊

၃။ ဝေနာဂပုရသုတ်

တံမောပနဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ ။ပ။ အဗ္ဗဂ္ဂတော ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေဖြင့်
အဘိဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနိယအယုဉ် အံဝိဘတ်သက်၊ ၁၈၁

တနည်း ကုစိဒုတိယာ ဆဋ္ဌိနမတ္ထေဖြင့် ဆဋ္ဌိအနက် အံဝိဘတ်၊
တံ (အဝသရိ) ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာ တနံ တတိယာသတ္တမိနဉ္စ၊ နိဿု

သဒေဝကံ သမာရကံ သဗြဟ္မကံ လောကံကိုရ၍ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊
သုဿမဏဗြာဟ္မဏိ သဒေဝမနသံ ပစံကိုရ၍ ဣတ္ထိလိင်၊

သာတ္ထံ သဟ+အတ္ထံ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သဟမှ ဟချေ၊
တစ်နည်း သဟကိုသပြု၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်အကိုဒိယပြု၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံအောင်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ဗြဟ္မစရိယံ ဂတိဓုဒ္ဓိသုတ် ပကာသေတိ၌ ကာရိတ်ဏေပစ္စည်းအယှဉ် အံဝိဘတ်၊
အရဟတ် ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ယုပစ္စည်းအယှဉ် ကံအနက် ဆဋ္ဌိနံဝိဘတ်၊
ကောသလေသု တိုင်းဟောပုဒ်ဖြစ်၍ ပုံလိင် ဗဟုဝေ၊ ပုံဗဟုတ္တေ ကုရု သက္ကာ၊

အပေကစ္စေ အပိ+ဧကဇ္ဈေ၊ ဣကိုယပြု၊ ယဝတံသုတ်၌ ကာရသဒ္ဓါပိုဖြင့်
ပျက်ပပြု၊ ပဒွေဘော်လာ၊ အချို့သူတို့သည်၊ ၁၈

ဟတ္ထတ္တရ ဟတ္ထိ+အတ္တရ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ ခင်းထိုက်သောအခင်း၊
ယေသာဟံ ယေသံ+အဟံ၊ ယတည်း၊ သဗ္ဗတောနံသံသာနံ၊ သဗ္ဗနာမာနံနံမိဓ၊ ၁၈၁

နိဂမ နိ+ဂါမ၊ သညာသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် တေသုဂုဗ္ဗိဖြင့် ဂါ၏အောက်
အရသပြု၊ နိသည် ဘုဒ္ဓအနက်ဟော၊ ဘုသတ္တေ နိ၊ သညာသဒ္ဓါမှာ ရသော၊
သုစိအလို နိ-ဂါမနိဂါ ၂ခုလုံးရသပြု၊ ဂါမ၌ ဂသ+အဒန၊ တနံ ဂါ+သန္ဓေ၊ ဂါယတံ
ပလ္လင်္ဂံ ပရိ+အကံ၊ ဣကိုယပြု၊ ဒေါဓသစဉ်စဖြင့် ရကိုလပြု၊ လျှကိုလပြု၊ လဝ ဝ
အညတြ ဘောတာ ဂေါတမေန ဓာတုနဿန၌ အညတြအယှဉ် အပါဒါန်အမည်မှည်
ပရိဗုဓံ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ ကြိယာဝိသေသနအနက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု၊ ၁၈၃
မေ ပဟိနော မေကို ရာဂေါ၌စပ်ခိုက် သာမိသ္မိဆဋ္ဌိ၊ ငါ၏ရာဂကို၊

တနည်း ပဟိနော၌ စပ်ခိုက် ဆဋ္ဌိစဖြင့် အဝုတ္တကတ္တားအနက်၊ ငါသည်ပယ်အပ်ပြီ၊
၄၊ သရဘသုတ်

သကျပုတ္တိကာနံ သကျပုတ္တိယာနံ၊ ယကိုကပြု၊ ၁၈၄
ပဋိသန္ဓာနာ ပဋိသံ+လာနာ၊ ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေ၌ ဝါဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်လပြု၊ ၁၈၆
ယံ သော၊ ပ၊ နိဂစ္ဆေယျ အာလပနေစဉ် စဖြင့် ဟိတ်အနက်၊ ၁၈၇

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ဝါစာယသန္နိတောဒကေန ကတ္တရိစဖြင့် ပထမာအနက် နာဝိဘတ်၊ ဋံ ၁၆၅

၅။ ကေသမုတ္တိသုတ်

ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ ဒိဋ္ဌိနိ+ဈာန+ခန္ဓိယာ၊ ၂၁၃ ၁၈၉

ကစ်နည်း ဒိဋ္ဌိနိ+ဈာန+ခန္ဓိယာ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ဈေ၊ ဇ ကဒ္ဓေဘောလော၊

အံဝိယတိ အာ+ဒါ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကိုဏပြု၊

တထတ္တာယ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း တပဇည်း၊ တထာ+တ္တာယ၊ ၅၁၃

ယံသ ယံ+အဿ၊ ယံ-ယင်းသို့သတ်ခြင်းစသော အကုသိုလ်သည်၊ ၄၉၀

၆။ သာဠသုတ်

တဒဟု တံ+အဟု ကစ်နည်း တဒါ+အဟု၊ ၄၈၈၃ ၁၉၇

၇။ ကထာဝတ္ထုသုတ်

ဝဝံသန္တယံ ဇဝံ သန္တေ+အယံ၊ အယံသည် ပုဂ္ဂလောကိုရ၍ ပုံလိင်၊ ၁၉၈

တံဒရိယော ကထနာစရေ တံ+အရိယော+ကထံ+နအာစရေ

အာစရေ အာ+စရ+အ+တိ၊ ပြုကျင့်၏၊ ၄

အနုန္တတေန န+ဥန္တတေန၊ မမောက်မကြွား မထောင်လွှားသော၊ ၄၁၃ ၁၉၉

မနသာ ကရိုဏ်းအနက် နာဝိဘတ်ကို အာပြုသလာ၊ ၄၁၃

ကထယေ ကထ+စုရာဒိဏယ+ဇယျ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဇယျကို ဧပြု၊ ၁၉၉

၉။ အကုသလမုလသုတ်

သဒပိ လောဘော ယံ+အပိ+လောဘော၊ အကြင်လောဘသည်လည်း၊ ၇၁ ၂၁၁

၊ လာဝါမိ ဇလံဝါ+အမိ၊ တထာဟာယံ တထာဟိ+အယံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

တဿ နိဗ္ဗေဒနာယ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊ ထိုမဟုတ်မှန်သောအကြောင်းအရာကို
ဥဒ္ဓံသိတော ဥ+ခံသိကော၊ အထက်၌ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ ၂၀၃

ပရိယောနဒ္ဓေါ ပရိ+အဝနဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင် မြွေးယှက်အပ်သည်။
မာလုဝါလတံ ကညာဒိဂိုဏ်း (မာလုဝါလတာဟိကို တောကံ)ခွေးတောက်နွယ်ကို၊
ဂါတာတပေ ဝါတာ+အာတပေ၊ လေနေပူ၌။

ဝံသောသေယျ ဝံ+သုသ+ဇယျ၊ ဒိဝါဒိ၌ သုဿတိ၊

၁၀၂၂ ပေါသထသုတ်

တဒဟုပေါသထေ တဒဟ+၂ပေါသထေ၊ ကင်္ခါမဟာဋီကာ ၂၀၆

တဒဟု တ+အဟု၊ ယဇမဒနဖြင့် ဒလဒ၊
နုမ်ဗျံ တဒဟတညိ၊ သို့ဝိဘက်သက်၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် သို့ဝိဘက်ကို ဥပြု၊
သရလောပေါဖြင့် ရှေ့သရဇျ၊ နေ့ကံ ဝရကို ပကတိပြု၊ ၄၉ ၅၁ န
ဒါ ဒိဂတညိ၊ သို့ သက်အာဒိသောဩစဉ်၊ စဖြင့် သို့ကိုအာပြု။

ဘတ္တဇိဇာ ဝိဘက်နက် သတ္တမိအနက်၊ မည်သည်ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်၌မျှ၊
ကံဉ္စနကယျိ ကိဉ္စနတာ+အတ္ထိ၊ ငဲ့ကွက်ဘွယ် ပလိမောဇ၏အဖြစ်သည်။

မုသာဝါဒသို့ နိဒ္ဓါရဘေခဉ်၊ စဖြင့် ပဌမာလိင်အနက် သို့ဝိဘတ်သက်၊ ၂၀၇
ဣမဉ္စ ရက္ခိ ဣမဉ္စ ဒိဝသံ တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက်၊ ၂၁၁

တစ်နည်း အစ္စန္ဒသံယောဂအနက်၌ အံသက်၊ နိသျှ
ရတ္တုပရတာ ရတ္တိ+ဥပရတာ၊ ညဉ့်စာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏။ ၂၁၂

ယံ(ဣဒေကဇော) အာလပနေစဉ်၊ စဖြင့် ဟိတ်အနက်၊ ၂၁၃

သဟဗျတံ ကညာဒိဂိုဏ်း တာပစ္စည်း၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊
ဆမာယံဝ ဆမာယံ+ဝါ၊ မြေ၌သော်လည်းကောင်း၊ ၂၁၅

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

စနုပ္ပဘာ အာလပနေစဉ် ဖြင့် သာမိအနက် သိသက်၊ လျှောက်၏၊၄

အာနန္ဒဝဂ် ဆန္ဒသုတ်

ရာဂဿ ဒေါသဿ မောဟဿ ပဟာနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ၂၁၆

ကေသံ ဓမ္မော သွာက္ခာတော သာမိသ္မိံဆန္တိ တစ်နည်း ဆန္တိစ၊

သဓမ္မက္ကံသနာ သက+ဓမ္မ+ဥက္ကံသနာ၊ မိမိအယူဝါဒကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်၊ ၂၁၉

ပရဓမ္မာပသာဒနာ ပရဓမ္မ+အပသာဒနာ၊ သူတစ်ပါးအယူဝါဒကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း

အာယတနေဝ အာယတနေ+ဝ၊ သင့်မြတ်လျော်ကန် အကြောင်းမှန်၌သာလျှင်၊

၄၊ နိဂဏ္ဌသုတ်

လိစ္ဆဝိ လိန+ဆဝိ တစ်နည်း နိ+ဆဝိ၊ ဤကာရန္တ တစ်နည်း ဣကာရန္တ၊ ၂၂၁

စရတော တိဋ္ဌတော သုတ္တဿ ဓာဂရဿ အနာဒဒရစ အနာဒဒအနက်၊

နဂါနံ ကမ္မာနံ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ၊ အသစ်ဖြစ်သော ကံတို့ကို၊

ဗျုဒ္ဓိဘာဝံ ဝိ+အတ္ထိဘာဝံ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊

သေတု ဘိက္ခုနှင့်အတူစဉ်၊ သိဓာတ် သေတု သယံတုစသည်၊ ၃၅၃

ကမ္မက္ခယာ ကာရဏထေစဖြင့် ဘွာဝိဘက်သက်၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊

ဉာယဿ အဝိဂမာယ နိဗ္ဗာနဿ သတ္တိကိရိယာယ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊

နာတ္တနမောဒသိ န+အဘိ+အနမောဒသိ၊ ဝမ်းမမြောက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ ၂၂၂

၆၊ ပဋ္ဌမဘဝသုတ်

သေဟော သိနေဟောတည်း၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သ၏အကိုချေ၊ သကို နောက်နသို့ကပ်၊

ပုနတ္တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ ပုန+ဘဝ+အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ကဖန်ဘဝ၌ အသစ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ၂၂၄

သမေုညော သံ+အနုညော၊ အနုည ဣတ္ထိလိင်၊ ကောင်းစွာခွင့်ပြုခြင်းရှိသည်၊ ၂၂၆

ဝေင် ဣတေ အပဋ္ဌည်း ဘိဝိကင်္ဂါ၊ ဥဒေတိ အန္ဓေတိ သမေတိ အပေတိ ဥပေတိ

ထက်တို့ရိုဝဏ္ဏနာ

ဓမ္မဒီပေ ဓမ္မု+ဒီပေ၊ ကွစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံဖြင့် ရသံပြု၊ ဓမ္မု လူတ္ထိလိင် ဒီပေ ပုံလိင်
 ဒီပေ ဒွိ+အာပေ၊ တိယေဒုတာပိမံဉ္စ ဖဖြင့် ဒွိကိုဒိပြု၊ ဝါပရောအသရူပါသုတ်ဖြင့်
 နောက်အာသရချေ၊ ပုဗ္ဗောစဖြင့် ရှေ့အကို အာဒီယပြု၊

တစ်နည်း ကေသုဂဒ္ဒိဖြင့် ငနင့်အာချေ၊ လူကိုလည်း ဒီယပြု၊ ဖာန်ဋီ
 သမဏဝဂ် သေကုသုတ်

ဝိသောသေယျ ဝိ+သုသ+ဓယျ၊ ဒီဝါဒိဉ္စိသုသတိ၊

ဇာနိယာ ဇာနိတည်၊ ပတောယာဖြင့် နာကို ယာဖြု၊ ဥဇ္ဇာကို ဆုံးရှုံးစေခြင်း၊
 တတော၌ ပကတိပုဒ်နောင် တွာဒိပစ္စည်းသက်၍ တတော-တတြ တဣ တဟိ
 တဟံ တဒါနိ တဒါ၊ ၅၃၃ ရက

၂၂၂

အညာ အာ+ညာ၊ ဒွေတော်လာ၊ ပုသံပြု၊ လူတ္ထိလိင်၊

တာဒိနေ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင် ရဗ္ဗာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊ ဒုဏ္ဍိနှင့် အက္ခရဋီ၊
 ပရိနိဗ္ဗာယံ ပရိ+နိ+ဝါယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်၊ ၅၃၄

၂၃၅

သံသုခုစာရိယံ သံသုခုစာရိတည်၊ အံယမိတောပသညတောဖြင့် အံကိုသံပြု၊ ၂၃၈

ပဋိပဒန္တဂုံ ပဋိပဒါ+အန္တ+ဂုံ၊ သိက္ခာသုံးရပ် သမုဉ်မြတ်၏ အဆုံးသို့ရောက်သူဟူ၍
 အဘိသလ္လိမတေဝါယံ အဘိသလ္လိမတိ+စဝ+ဒေယံ၊ အသေးစိတ် ဟောပြောနေ၏၊

အဟုဒေဝ အဟု+ဒေဝ၊ အဟု ဟု+ဤ၊ ကွစိစာဟုဖြင့် ဤချေး၊ ဥကို ဥရသံပြု၊
 ဝုဒ္ဓိဟေသာ ဝုဒ္ဓိ+ဧသာ၊ တစ်နည်း ဝုဒ္ဓိ+ဟိ+ဧသာ၊

လောဏကပလ္လဝဂ် ပဝိကေသုတ်

ဝိဝိဏ္ဏော ဝိစဓာတ် ဝိစတိ ဝိဝိစ္စတိ ဝိဝေစတိ၊ ၅၃၃

၂၄၃

ပယိရူပါသန္တိ ပရိ+ဥပ+အာသ+အန္တိ၊ အစ္ဆတိ ဥပါသတိ ပယိရူပါသတိ၊ ၂၄၉

၂၄၉

ဣမံ ပုဂ္ဂလံ (ဝဒါမိ) ကမ္မဋေဒုတိယာ၊ ၃၅၃

၃

၃

၃

၈။ အဿဓဠကံသုတ်

၈၀သို့ ဝဏ္ဏသို့ အာရောဟပရိထားဟသို့ နိဒ္ဒါရုဏေစဉ်စဖြင့် ပဌမာအနက်၊ ၂၉၁
 သုဟုဋ္ဌိတံ သု+ဥဋ္ဌိတံ၊-ယဝမဒနတရလာစာရမာဉ် စဖြင့် ဟလာ၊ ၅၃၃ ၂၉၉
 အတ္တနာစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော ပဌမာကြိယာဝိသေသနအနက်၊ ၃၀၄
 အတ္တနာ အဒဓာတ် အဒတိ အဒန္တိ စသည်စဉ်၊ ၄၈၃
 နဒါဒိဂိုဏ်းပုဒ်များ သောဠသိ ဝိရံ ဂဒလံမိဂ်ပဝရပစ္စက္ကရဏံ
 ဂေါပါနသီဝင်္ကံ သဿမဏဠာဟူတိ သံသုဒ္ဓဓာရိယံ။

ကံရုဏမာတိကာ ဧကနိပါတ်

ဘဂဝတော ပစ္စုသောသုံ၊ ဇေ သုတံ၊ ဒင်္ဂံ သမယံ၊ သဒဝက္ခိယံ၊ ယေန၊
 ဝေပုလ္လာယ၊ ကိဿဟေတု၊ ပထာဘူတံ၊ ရူက္ခဓာတာနံ၊ ဖန္ဒုနော တေသံ၊
 ဥပက္ခိလေသေဟိ ဥပက္ခိလိဋ္ဌံ ဝိပ္ပုပ္ပတ္တံ၊ သုတဝတော၊ အမောယံ၊ အနုယောဂါ
 ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ သမ္မောသာယ အန္တရဓာနာယံ၊ သဒ္ဓမ္မံ အန္တရဓာပေန္တိ၊ ဒုဋ္ဌါလ္လံ
 အာပတ္တိ၊ မဟာနေဿ အနုတပ္ပါ၊ ဓမ္မစက္ကံ အနုပုဝက္ခေတိ၊ လာဘိနံ ရက္ခညနံ၊
 သရဏံ၊ ယံ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ နိစ္စတော၊ တဗ္ဗဒါနာ တပ္ပစ္စယာ၊ အပုဗ္ဗံ အဝရိမံ၊
 ဒါယကေန မတ္တာ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ အညတြ မနုသေဟိ၊ ယောနိသော၊ အနုဂ္ဂရသဂ္ဂါနံ၊
 ဂူပသညာနံ နာနတ္ထသညာနံ၊ သမတိက္ကမာ၊ အတ္တဂံမာ၊ အမနသိကာရာ၊
 တေသံ အမတံ ပရိဘုတ္တံ၊ တေသံ ကာယဂတာသတိ ပရိဘုတ္တာ။

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါ

ဒုကနိပါတ်

သုနခေဟိ ခါဒါပေန္တံ၊ အဘိသမ္ဗရာယံ၊ ဝဇ္ဇဿ ဘိတော၊ ဝဇ္ဇဘိရူနော
 ဘဝိဿာမ ဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော ပါဠိကံ၊ ယံ ပရိမုစ္ဆိဿတိ၊ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတိ၊
 သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂတ္ထံ၊ ဝိဝိစ္ဆေဝ ကာမေဟိ၊ ရူပသမာ သုခဿ ဒုက္ခဿ ပဟာနာ
 အတ္တဂံမာ၊ သမ္ဗသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ၊ ပိတိယာ ဝိရာဂါယေန တေန၊
 ဧကမန္တံ၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ သရဏံ၊ ဇနတံ အနုကမ္မမာနော၊ ဧကေန အံသေန၊ ဗဟုကာရာ
 ပုတ္တာနံ အာပါဒကာ၊ ဣမဿ လောကဿ ဒဿေတာရော၊ ကာယဝစိ
 မနောဒုစ္စရိတဿ အနေကပိတိတာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ သိက္ခာပဒေသု၊
 တာသံ ဒေဝတာနံ၊ ဧကံသံ၊ ယေနပါ ဇေန၊ ဆန္ဒာဂတိံ၊ ဒေတသော အာယာတော၊
 အပ္ပစ္စယော၊ ကုက္ကုစ္စာယတိ၊ ဣဝိ လောကော ဥပါဒိယတိ၊ ဒုမ္မင်္ဂနံ ပုဂ္ဂလာနံ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ
 သမ္ဗရာယိကာနံ အာသဝါနံ ဝေရာနံ ဝဇ္ဇာနံ ဘယာန အကုသလာနံ၊ မူလာယ
 ပဋိကဿနံ၊ ရာဂဿ မက္ခဿ ပဋ္ဌာသဿ ထမ္ဘဿ သာရမ္ဘဿ။

တိကနိပါတ်

ပရဿ ပဉ္စံ ဝိဿန္တိတံ၊ သင်္ဂါမသိသံ အဇ္ဈာဝသတိယာဝဇိဝံ၊ အနုဿ ပါနဿ
 ဝတ္ထဿ ယာနဿ မာလာဂန္ထဝိလေပနဿ သေယျာဝသထပဒိပေယျဿ၊
 ဘူတပုပ္ဖံကုသလော ဒါရုက္ကသာဝါနံ၊ ယတွာဓိကရဏံ၊ ပုဗ္ဗဏှာသမယံ၊ ကာလေန ကာလံ၊
 အညတြ အနုဒ္ဒယာံ အနုကမ္မာ၊ ဝဇ္ဇိပုမစိတ္တော ပုဂ္ဂလော၊ အတ္တနော သဒိသော သိလေန၊
 ဖာတိံ၊ ဥဘယံ၊ သဃာံတုံ၊ အဘိက္ခဏံ၊ သေယျော၊ ဧတေန၊

ယေသံ ပုတ္တာနံ ပူဇိတာ၊ ပဇာယ အနုကမ္မကာ၊ ပါဒါနံ ဓောဝနေန၊
 ဓမ္မဿ အညာတာရော၊ မာနာဘိသမယာ၊ ပဟာနံ ကာမသညာနံ ဒေါမနဿာနံ၊
 ထိနဿ ကုက္ကုစ္စာနံ၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ ဧဟံဝိဟာရံ၊ တထာဂတဿ ပဟိနော၊ တမေနံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

နာနာဗာဟာသု၊ စာတုဒ္ဒသိ၊ ဝစနာယ၊ အတ္တာနံ၊ သမ္ပုခိဘာဝါ၊ သီလဝတံ သီလဝန္တာနံ၊
 အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ဥပ္ပနာနံ သရိရိကာနံ ဝေဒနာနံ ဒုက္ခာနံ တိဗ္ဗာနံ ခရောနံ ကဋ္ဌကာနံ
 အသဘာတနံ အမနာပါနံ၊ ပါဏဟရာနံ၊ ရာဇာနံ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊
 ယေန၊ သမာဟိတေ၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ အရိယာနံ ဥပပါဒကာ၊ ယညာဓိကရဏံ၊
 ယဿဝါ တဿဝါ ကုလော၊ ဆန္တံ ဘေဘူနံ၊ ဥပါဒါယ သမာတာပုတ္တိကာနံ၊
 အမာတာပုတ္တိကာနံ၊ တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ အဗ္ဗဂ္ဂတော၊ အရဟတံ၊ အညတြ
 ဘောတော ဂေါတမေန၊ ပရိမုခံ၊ မေ ဝဟိနေ၊

ယံ သော နိဂစ္ဆေယျ၊ တဿ နိဗ္ဗေဋ္ဌနာယ၊ မုသာဝါဒသို့ အဒိန္နာဒါနသို့၊ ဣမဉ္ဇ
 ဒိဝသံ၊ ယံ ဣကေကစ္စော၊ စန္ဒပ္ပဘာ၊ ရာဂဿံ ပဟာနံ၊ ဘေသံ ဓမ္မော
 သွာက္ခာတော၊ ကမ္မက္ခယာ၊ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ တိဗ္ဗံ ပဋိသေဝနာယ၊ ဓမ္မဝိနယဿ
 ဒေသေတာ၊ သွာတနာယ၊ ဣမသို့ ဝေယျာဂရဏသို့ ဘညမာနေ၊ ဘေရိကံ၊ ပါဒါနံ
 ဓောဝနေန၊ တိဗ္ဗံ မ္ဗောနံ၊ အာမဂန္ဓေ၊ မာနသို့ ဥဒ္ဒစ္စသို့ ကုက္ကုစ္စသို့၊ ကာယဿ
 ပဒါလေတဝ၊ ယံ ဒူရေ၊ တန္တာရတနံ ဝတ္ထာနံ၊ ပုထုသမဏ
 ဗြာဟ္မဏဝါဒါနံ၊ ဧသို့ ဝဏ္ဏသို့ အာရောဟပရိကာဟသို့၊ အတ္တနာစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော။

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသဒ္ဒါပြီးပါပြီ

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

ကောနိပါတ်သင်္ဂဟ

ရူပါဒိဝဂ်

သမဇုပဿာမိ၌ ဓာတ်စာရ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်လေးပါး၌ရှိ ပညာ၊
ပုရိသဿ စိတ္တံ ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ ပါး၊ ၄ ၁၅

၂။ နိဝရဏပုဟာနဝဂ်

ကာမစ္ဆန္ဓော မဟိစ္ဆတာ အသန္နုဋ္ဌိတာ လောဘမူစိတ် ၈ပါးရှိ လောဘး ၁၈ခု
အယောနိသောမနသိကာရ အာဝဇ္ဇန်းဒွေး၊

တစ်နည်း အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘတို့၌ နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘယု လွဲမှား

ဖောက်ပြန်စွာ နှလုံးသွင်းသော မနောဒွါရိက အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ နိဿယ

ကာမစ္ဆန္ဓော ပဟိယတိ၊ အသုဘနိမိတ္တံ ရူပါဝစရကုသိုလ် ပဌပဋ္ဌာန်၊

ဣပါဒေါ ပဟိယတိ၊ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိံ ရူပကုသိုလ်အာဝဇ္ဇာန် ၄ပါးရှိပတ္တံ၊

အဘာဝိတံ သမထ ဝိပဿနာ၊ ၆ ၈၈

ပင်္ဂယ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါသစေတသိက်၊

ထိနမိဒ္ဓ အရတိ တန္တံ ဝိဇ္ဇိတိတာ ဘတ္တသမ္ပဒေါ စေတသော လီနန္တံ

ထိန မိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော သသင်္ခါရိကစိတ် ၅ပါး၊

စေတသော အဝုပသမော ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စစေတသိက်၊ ၄ ၂၆

အသုဘနိမိတ္တံ ရူပါဝစရ ပဌမဇ္ဈာန်စိတ်၊ ၄ ၃၆ ၃၂၃

မေတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိံ ရူပ တတိယဇ္ဈာန် စတုတ္ထဇ္ဈာန်ရှိ အဒေါဗ၊ ၄ ၃၇ ၄

၃။ အာမုနိယဝဂ်

ဣဒါနိဿတံ ၌ သုခ ဇ္ဈာန် ပိပဿနာ မဂ် ဖိုလ် နိဋ္ဌာန်၊ ၄ ၄၁ ၅

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

၅။ ဝဏိဟိတဇာတိ

အဝိနံ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ မောဟ။ ၇

ဝိနံ အရဟတ္တမဂ်၌ရှိသော ပညာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာကို၊
မိစ္ဆာပဏိဟိတံ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ လောကီကုသိုလ် ၁၇၊ ၂၉ခု၊ ဋီ ၉၆
သမ္မာပဏိဟိတံ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄ပါး။

နိဗ္ဗာနံ ဝါန အရ တက္ခာ၊ နိ အရ နိဗ္ဗာန်၊
စေတသာ၊ ပဇာနာမိ ပရစိတ္တဝိဇ္ဇာနန္ဒ အဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပကြိယာပဉ္စမဈာန်
တစ်နည်း သဗ္ဗညုတဉာဏ် (မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်၄ပါး) ဋီ ၉၇ ၈

နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော အဟိတ် အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ
ပဋုဠစိတ္တံ စေတော ဒေါသပြုဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူဇေဒ္ဒ။
ပသန္တစိတ္တံ စေတော သဒ္ဓါပြုဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် သောမနဿ၄ပါး။

သဝ္ဗံ လောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော အဟိတ်ဝိပါက်စိတ် ၈ပါး။
အာဝိလေန စိတ္တေန နိဝရဏ ၅ပါး (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး) ၄ ၄၄
မနုဿဓမ္မာ ကုသလကမ္မပထတရား ၁၀ ပါး။ (မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈ပါး)

အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ အရ ၅မျိုး

ဝိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၊
ဘာဝိတံ ဗဟုလီကတံ မုဒု ကမ္မညစိတ္တံ သမထဝိပဿနာအဂ္ဂုဓိးဖြင့်
ဖြစ်ပွားစေအပ်သောစိတ် တစ်နည်း အဘိညာဉ်၏ အခြေမှ စတုတ္ထဈာန်၊ ၄ ၄၅

လဟုပရိဝတ္တံ စိတ္တံ စိတ် ၉ပါး၊ လျှင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲ ဘတ်၏။
ပဘဿရမိဒံ စိတ္တံ ဘဝင်စိတ် ၁၉ပါး၊ ၄ ၄၅ ၂၂ခု ၉
ဥပဇ္ဇန္တိလေသေဟိ (ဥပတ္တိလ်ဌိ) ရာဂဘောဂံ ကိလေသာ ၁၀ပါး။

ယထာဘူတံ ပဿနာတိ စိတ္တဘာဇနာ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ဝိပဿနာဉာဏ်

ကုသလာ ဓမ္မာ ပရိဟာယန္တိ လောကီကုသိုလ် ၁၇ပါး။

မဂ်ကုသိုလ်သည် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မကောက်ရ ၁၀

ပမာဒေါ သတိ(သမ္မုဇဉ်)၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ဇို့ ၁၁

အပ္ပမာဒေါ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာရှိ သတိ။

ကောသန္တံ လိန မိဒ္ဓ ပြဋ္ဌာန်းသော သမင်္ခါရိကစိတ် ၅ပါး၊ ၂၇ခု

အပ္ပိစ္ဆတာ သန္တုဋ္ဌိတာ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာရှိ အလောဘ၊

အသမ္ပဇည် အကုသိုလ် ၁၂ပါးရှိ မောဟ၊ ၄ ၆၂ ၁၂

သမ္ပဇည် မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ပညာ၊

ပညာ ပရိဟာနိဋ္ဌ ပညာ ၅မျိုး ကမ္မသမတတာ ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ် ပညာ၊

ဟင်္ဂနည်း မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် အပ္ပနာဇောနို့ ပညာ၊

ဥပ္ပဋ္ဌတိ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ၄ ၇၇ ၂၀

အရဟံ အရိ+ဟန၊ အရိအရ ကိလေသာ ၁၀ပါး။

ဟနဓာတ်အရ အရဟတ္တမဂ် (မဂ်လေးပါး)

ကာလကိရိယာ (ဗုဒ္ဓ) စုတိကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပိက်သောမနဿသဟဂုတ်

ဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိကစိတ်၊ ၂၂

အနုတပ္ပါ ဒေါသမူဋ္ဌေးရှိ ဒေါမနဿ ဝေဒနာ၊

ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသန္တိတိရိယာ (ဧကပုဂ္ဂလဝဂ်)

ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလ ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၃၇ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ဖိုလ် ၄ပါးရှိ ဉာဏ်၊

ဝိမုတ္တိ ဖိုလ်ဉာဏ်မှကြွင်းသော ၃၆ပါး၊ ၅၂ခု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိနည်း

ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ (ကာယဂတာသတိဝင်)

ဝိဇ္ဇာ အရ မဂ်၄ပါးရှိ ဉာဏ်၊ ဝိမုတ္တိ အရ မဂ်ဉာဏ်မှကြွင်းသော ဥပပါး။

ဖလ အရ အရပတ္ထဖိုလ်၊ ၃၁၂၂ ခု

တစ်နည်း ဝိဇ္ဇာ အရ ဝိဇ္ဇာ ဥပါး၊ ဝိမုတ္တိ အရ နိဗ္ဗာန်၊ ဖလအရ ဖိုလ်၄ပါး၊ ၆၂၇၅

သောတာပတ္တိဖလံ သောတ သောတာပတ္တိမဂ်၊ ဖလ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊

သကပါဂါမိ ဂမုဓာတ်ပဋိသန္ဓေကိစ္စတစ်သော မဟာဝိပါက် ဉာသံ၄ပါးတွင်ကပါးပါး

အညာသံ ဌ ဉာဓာတ် သောတာပတ္တိမဂ်၊ မုဒ်လုံးပေရ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊

မနောမယံ ကာယံ ဖန္ဒာ ဣန္ဒြိယ အဘိညာဉ်ကိစ္စတစ်သော ရူပကြိယာပဉ္စမဈာန်

အဘိနိမ္မိနန္ဒာနံ ဌ ဣန္ဒြိယ အဘိညာဉ်ကိစ္စတစ်သော ရူပကြိယာပဉ္စမဈာန်၊

စေတောဝိဝဋ္ဋကုသလာနံ ရူပါဝစရ ကြိယာဈာန်ရှိ ကေဂ္ဂဏာ၊

သညာဝိဝဋ္ဋကုသလာနံ အရူပါဝစရ ကုသိုလ် ကြိယာဈာန်ရှိ သညာ၊

အရဏဝိဟာရိနံ ဝိပဿ အကုသိုလ်ဒိဋ္ဌိ ၁၂ပါး၊ ၆၂၆၂

ဝိပျာဘိညာနံ ဉာဓာတ်အရ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါးရှိပုံညာ၊

တေဇောဓာတုကုသလာနံ ရူပါဝစရ ကြိယာ စတုတ္ထဈာန်၊

မဟာဘိညာပတ္တာနံ ပုဗ္ဗေဒိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်ကိစ္စတစ်သော

ရူပါဝစရ ကြိယာပဉ္စမဈာန်၊ (ယသော်ဇရာ)

သတိမန္တာနံ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ သတိ (အာနန္ဒာသောတာပန်)

ဂတိမန္တာနံ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ (အာနန္ဒာသောတာပန်)

ဝိတိမန္တာနံ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပီရိယာ (အာနန္ဒာသောတာပန်)

ကေဒဂ်ရပုဂ္ဂိုလ်များတွင် အရှင်အာနန္ဒာနှင့် ဥပါသကာ ဥပါသိတာတို့၌

ကုသိုလ်ကောက်၊ ကျန်စေဒဂ်ရပုဂ္ဂိုလ် အားလုံး ကြိယာကောက်ပါ။

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

သရဏံ ဂစ္ဆန္တာနံ ဝဗ္ဗဇာတ် သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်၎င်း
အဝေဇ္ဇပစ္စသန္တာနံ သောတာပတ္တိမဂ် ဖိုလ်ရှိ သဒ္ဓါ၊ (သုရမ္ပဋ္ဌ) ၂၇

ပုဂ္ဂလပစ္စသန္တာနံ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်၎င်းရှိ ပညာ၊ ဇီဝက
ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောဋ္ဌိံ ဒိဋ္ဌိံ သောတာပတ္တိမဂ်ရှိ ပညာ၊ ၄ ၃၅၂ ၂၈

နိစ္စတော သုခတော စာတ္တတော ဥဝဝစ္ဆေယျ၊ စာညံ သတ္တာရံ ဥဒ္ဓိံသေယျ
ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်၎င်းရှိသော ဒိဋ္ဌိစေတသိက်၊ ၂၈ ၂၉ ၃
ဝေါရောပေယျ လောဟိတံ ဥဂ္ဂါဒေယျ၊ ဝေကစေတနာ ပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူဒွေးရှိ
ဒေါသစေတသိက်၊

သံယံ ဘိန္ဓေယျ ဒေါသမူဒွေး သတ္တမဇော ၂၉
သမ္မောဓာယ နိရောဓာယ မဂ်လေးပါးရှိ ပညာ၊ ၆ ၂၂၂ ၃၂

ဥပသမာယ အစ္ဆန္တုပသမ နိဗ္ဗာန်၊ ခလူဝသမ မဂ် ၎င်း၊ ၆ ၂၂၄
ယာစ စေတနာ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိ စေတနာ၊ ၃၃

ယာစ ပတ္တနာ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်၎င်းရှိ လောဘ၊
ယောစ ပဏိဓိ စေတနာ လောဘပြဋ္ဌာန်း ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၎င်း၊

ယေစ သင်္ခါရာ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်လေးပါး၌ရှိသော စေတသိက် ၁၈ပါး၊ ၆ ၂၂၆
အသဒ္ဓမ္မာ အကုသလကမ္မပထတရား ၁၀ပါး၊ (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး) ၃၅

သဒ္ဓမ္မာ ကုသလကမ္မပထတရား ၁၀ပါး၊ (မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈ပါး)
ဝိပရိတဒဿနော ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်၊ ဧကပုဂ္ဂလော

အဝိပရိတဒဿနော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိ ပညာ၊
ဒုရက္ခာတေ သမာဒပေတိ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ၃၅

ထင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

အညတြ ပစ္စာဇာလန္တိ အဟိတ် အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ၊အပါယ်၎င်းဘုံ
ပညဝန္တော ကမ္မဿကတာ ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ် ပညာ ၅ပါး။ ၃၇

မဟာကုသိုလ် ကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၈ ပါး၊ အပ္ပနာဇောရှိ ပညာ၊
အရိယေန ပညာစတုနာ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်၎င်းပါး မဂ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊

ဓမ္မာနုဓမ္မံ ဌ ဓမ္မ အရ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တရားအားလျော်သောအကျင့်တရားကို၊ ၃၈
သံဝိဇ္ဇန္တိ သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုဉာသံ၎င်းပါး၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏
ဝဝဿဂါရမ္မဏံ ဌ ဝဝဿဂ္ဂအရ နိဗ္ဗာန်၊ သင်္ခါရတို့ကို ပယ်စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊
သမာဓိ မဂ် ၄ပါး ဖိုလ် ၄ပါးရှိ ဧကဂ္ဂတာ၊ မဂ်ဖိုလ် သမာဓိကို၊

အတ္တရသ ဖိုလ် ၄ပါး၊ ဓမ္မရသ မဂ် ၄ပါး၊ ဝိမုတ္တိရသ နိဗ္ဗာန်၊
၁၈။အပရအစ္စရာသင်္ခာတဝဂ်

မေတ္တံ စေတောဝိမုတ္တိ ရူပကုကြိယာ ပ ဒု တ စ ဈာန်ရှိ အဒေါသ၊ ၄၁
ကရုဏံ မုဒိတံ စေတောဝိမုတ္တိ ရူပ ကုကြိယာ ပဒုတစဈာန်ရှိ ကရုဏာ မုဒိတာ၊

ဥပေက္ခံ ရူပကုသိုလ် ကြိယာ ပဉ္စမဈာန်ရှိ တတြမဇ္ဈတ္တတာ၊
အဘိဇ္ဈာ လောဘမူစိတ် ၈ပါးရှိ လောဘ၊

ဝိနေယျ (အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ) မဟာကုသိုလ် တဒဂ် ပဟာန်၊
မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ် ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်၊

စိတ္တေ လောကီစိတ် ၈၁ပါး၊နိဿယ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿံ၊
အနုပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမထ ဝိပဿနာ မဂ်၊ ၄ ၃၈၄

ဥပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမထ ဝိပဿနာ၊ ၄ ၃၈၄
ဆန္ဒ ကုသိုလ် ၂၁ပါးရှိ ဆန္ဒဂေတသိက်၊

၁၉၆

ဝါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

ဇနေတိ မဟာကုသိုလ်ရှိ ဆန္ဒစေတသိက်၊ ၄၁

ဆောင် ပဋ္ဌာန် သင်္ဂြိုဟ်ဖြင့် ဝိပဿနာ ဖောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်တရားကိုယ်၊

ကုသိုလ်မဟာ ကြိယာနှင့် အပ္ပနာဇောန ဟူသမျှ ကောက်ပြုကြလေ့၊

ပဋ္ဌာန် သမ္ပပိ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ ကောက်အပ်လေရာ ကုသိုလ်သာ မှတ်ပါကျမ်းအဆို၊

သတိပဋ္ဌာန် ဣဒ္ဓိဖြင့် ဝိပဿနာ မဂ္ဂင်တို့၌ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ

အပ္ပနာဇော ၂၆ပါး၌ ယှဉ်သော သတိစသည်ကိုကောက်ပါ၊

သမ္ပပိဇောန် ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌ ကုသိုလ်ကေဝိသ၌ ယှဉ်သော ဝိနိယသေသည်ကို ကောက်ပါ

ပဿဒ္ဓိ ကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိစေတသိက်၊ ၄၂

ပဋိယသညာန် ဇေပဉ္စဝိညာဉ် ၁၀ရှိ သညာ၊

နာနတ္ထသညာန် ဇေပဉ္စဝိညာဉ် ၁၀ကြည့် ကာမစိတ် ၄၄ပါးရှိ သညာ၊

ဝိညာဏဉ္စာယတန၌ ဝိညာဏ အရ အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်၊ ၄၃

ပထဝီကသိဏ ရူပါဝစရ ကုသိုလ်ကြိယာများ၊ ၃၀ခု

ဝိညာဏကသိဏ ဝိညာဏဉ္စာယတနများကိုး နိဿျ ၁၀၊ ၃၀ခု၊

အဘုဘသည် ရူပါဝစရ ပဌမများရှိ သညာ၊

ကာယဝတာသတိဝဂ်

စေတသာ အာပေါကသိဏများ၊ (ယဿကဿစိ စေတသာ ဖုဋ္ဌော)

ဒိဗ္ဗမက္ခအဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပကုသိုလ် ကြိယာ ပဉ္စမများ၊ ၄၄

စက္ခုဏ္ဍဇ္ဈာနသဟဂတံ ပဉ္စကနည်းအားဖြင့် ပဉ္စမများ၊ ၁၇ခု

စက္ခုဏ္ဍနည်းအားဖြင့် စတုတ္ထများရှိ ၂ ပေက္ခာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

မဟတော သံဝေဂါယ	ဝိပဿနာ	တစ်နည်း	ဝိပဿနာမဂ်	
မဟတော အတ္တာယ	မဂ် ၄ပါး	တစ်နည်း	ဖိုလ် ၄ပါး	
ယောဂက္ခေမာယ	ဖိုလ် ၄ပါး	တစ်နည်း	နိဗ္ဗာန်၊ ၄ ၄၁၀	
ဉာဏဒဿနပဋိလာဘာယ	ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ ၄	ဝိပဿနာဉာဏ်၊ ၄	နိဗ္ဗာန်၊ ၄ ၅၅၅	
ဝိဟတ္တဝိဘရာဇိ	ဥပသမ္ပန္နိကရိုဏ်းပါဌ်အရ	ဒုတိယဗျာန်၊ ၄	၄၁၀	၄၅
အဒိဇ္ဇာ ဖဟိယတိ	အရဟတ္တမဂ်			
ဘူရိပညတောယ	မဂ် ၄ပါး	ဖိုလ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊ ၃	သျှ ၁၁၃	၄၆
အမတံ	နိဗ္ဗာန်	တစ်နည်း	ကာယဂံတာသတိ၊ ၄	၄၇

ဒုကနိပါဓသင်္ဂဟ

ကမ္မကရဏဝဂ်

ဧကစ္စော ပဿတိ	အကုသလဝိပါက် စက္ခုဝိညာဉ်	၄၉
ဘာဂုစာရိ	အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ ပါး	
ပရိမုစ္စိဿတိ	ဟိတ်ပါဌ်အရ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ၄	
တပနိယာ	ဒေါသမုဒ္ဒေးရှိ ဒေါမနဿဇေဒနာ	
ဝဇ္ဇတိရုနော	မဟာကုသိုလ်ဂပါးရှိ သြတ္တပုဗ္ဗေတသိက်၊	၅၁
သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿဝ္ဇ	နိဗ္ဗာန်	

ဥပညာဘသုတ်

ပဒဟာမိ	မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ဝီရိယ၊ (ဘုရားလောင်း)	၅၂
သမ္မောမိ	မဂ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ ၄	၆၊ သမ္မောမိ အပ္ပမာဒါဒိဂတာ၊
ယောဂက္ခေမော	အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊ ၄	၆၊ ယောဂက္ခေမော အပ္ပမာဒါဒိဂတာ၊

အာသဝ ဩဃ ယောဂ ဥပဓိ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊
အနုတ္တရံ ပြုဟေ့စရိယပရိယောဘာနံ၊ ယဿ၊ တံ အရဟတ္တဖိုလ်၊
ပြုဟေ့စရိယ မဂ် ၄ပါး၊

၅၅

သံယောဇနိယေသု လောကီစိတ် ၈၁ပါး၊
ဗျာဝံ မောဟံ ပဇောတိ အရဟတ္တမဂ် (မဂ် ၄ပါး)
ဒေါသံ ပဇောတိ အနာဂါမိမဂ်၊

ကဏှာ အဟိရိက အနောက္ကပ္ပ၊ ပါဠိတော် ၅၃
သုက္ကာ ဟိရိဩတ္တပ္ပ၊ ပါဠိတော် ၅၃
ဝိဝေက ဝိရာဂ နိရောဓနိဿိတံ နိဇ္ဇာနံ၊

၅၆

ဖေါသာဂ္ဂပရိကာမိ ဝိပဿနာ မဂ် ၄ပါး၊ ၄၁၁

ကာမေဟိ ပတ္တုကာမ အရ အာရုံ ၅ပါး၊ ၄၂၃
တိလေသာကာမ လောဘမူစိတ် ၈ပါးရှိ လောဘ၊ ပါဠိ ၁၁၃

၅၇

သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမဈာနံ၊
သဝိတက္ကံ၌ ဝိတက္က အရ ဣပါဝစရ ပဌမဈာန်ရှိ ဝိတက္ကံ၊
သမ္မုသာဒနံ ဧကောဒိဘာဝံ ဒုတိယဈာနံ၊ ကြည်လင်စေတနာသော၊
ဧကောဒိဘာဝံ ဧက+ဥဒိဘာဝံ၊ ဥဒိအရ သမာဓိ၊

သုခဉ္စ စေတသိကသုခ သုခသဟဂုတ် ကာယပိညာဉ်ရှိ သုခဝေဒနာ၊
ကာယိကသုခ တတိယဈာန်ရှိ သုခဝေဒနာ၊

သုခဿ သုခသဟဂုတ်ကာယပိညာဉ်ရှိ သုခဝေဒနာ၊
ဒုက္ခဿ ဒုက္ခသဟဂုတ်ကာယပိညာဉ် မုဒုက္ခဝေဒနာ၊

အပ်တ္တိဝိပဿနာ

ပံဟာနာ အတ္ထင်္ဂမာ ဥပစာရဈာန်ဖြစ်၍ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်း၊
 ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ တေတုတ္ထဈာန်ရှိ တကြမဇ္ဈက္ခတာ၊
 အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ အကုသလကမ္မပထတရား ၁၀ပါး (အကုသိုလ် ၁၂)
 ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ ကုသလကမ္မပထတရား ၁၀ပါး (မဟာကုသိုလ်၈ပါး)
 ရူပါနိ ဝက္ခန္တိ စက္ခုဝိညာဉ်ဌေး၊ ရူပါရုံတို့ကို မြင်နိုင်ကုန်လတ်၊
 ဒေသေတု ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြံ ဉာဏ် ၎င်း၊ ၄၈ခု ၅၈
 အနုဝိစ္စ ဝိညူ ဝရဟန္တိ ကရုဏာပြဋ္ဌာန်း မဟာကုသိုလ် ကြံယာဉာဏသမ္ပယုတ်၊
 အဇ္ဈသံယောဇန ဝာမဘဝဉ္စတပ်မက်သော သောဘဒ္ဓဝိတိရပါးရှိ လောဘ၊
 ဝဟိဒ္ဓါသံယောဇန ဣဒဿဘဝဉ္စတပ်မက်သော သောဘဒ္ဓ ဝိပဿနာသမ္ပယုတ်၎င်းရှိသော
 သုဂတိ ဥပပဇ္ဇတိ နတ်ပြု၍ပျောက်ကြောင်းစိတ် မဟာကုသိုလ်ဗိသိ ဝမ်း၊ ၄၃ခု
 အကုသလံ ပဇာတိ ဟာဓာဘ်အရ ပင်၎င်း။ ၅၉

ဥပစာလင်

ဒေါသန္တရောဉ္စ အန္တရ အရ ဒေါသမုဒ္ဓေးရှိ ဒေါသ၊ ၆၁
 သဒ္ဓေါဝါ ဒုဂ္ဂဟိတေန မဟာကုသိုလ် ဉာဏဝိပဿနာသမ္ပယုတ်၎င်းရှိ သဒ္ဓါ၊
 ပဋိန္ဒနကမ္မန္တ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ စေတနာ၊
 ဝိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ လောကီကြံသမာပတ်၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ်၊ ၅၂၆ နုဒ္ဓ
 အနုကမ္မမာနော ကရုဏာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြံယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်း၊
 ဝိဇ္ဇာဘာဝိယာ မဟာကု ကြံယာဉာဏသမ္ပယုတ် အဘိညာဉ်ဌေး အရဟတ္တမဂ်၊
 သမယော မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်၎င်းရှိ ဧကဂ္ဂတာ၊ ၆၂
 ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်၎င်းရှိ ပညာ၊

- ၆၂ နိစ္ဆိ ဘာဝိယတိ မဂ်စိတ်၄ပါး၊ ၄၂၆
- ၆၃ ဝဿာ ဘာဝိယတိ မဂ်၄ပါးရှိ ပညာ၊ ၄၂၆
- ၆၄ သော သာ ပဟိယတိ ဟာဝတ်အရ မဂ်၄ပါး။
- ၆၅ ဒါနံ ဒါနစေတနာပြုဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ၊
- ၆၆ ဝေဇမာနာနံ ဒါနစေတနာပြုဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ်။
- ၆၇ နန္ဒသု အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး။
- ၆၈ ဝဿတရံ သန္တံ စေတောဝိမုတ္တိံ ဣပါဝစရကုသိုလ်ပဉ္စမဇ္ဈာန်၊
(ဝဿတရံ ဒေဝနိကာယံ သွားမည့်သူဖြစ်၍ ကြိယာမကောဟိရ)
- ၆၉ ဒေဝနိကာယံ ဥပပဇ္ဇတိ ပဋိသန္ဓေကိုစွဲတက်မတတ်ပိတ် ဂပါးတွင် တပါးပါး (အဗျတ္တ)
- ၇၀ ဒေဝနိကာယံ ဥပပဇ္ဇတိ ပဋိသန္ဓေကိုစွဲတက် နှလပဉ္စမဇ္ဈာန်ဝိပိတ် (ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇန)
- ၇၁ ဗဟိဒ္ဓါ အတ္တနုမောဒိတာ ပိတိသောမနဿပြုဌာန်း မဟာကု ကြိယာ သောဇနဿ။
- ၇၂ ဝေမရာဂ လောဘမူ ဂပါး၌ရှိ လောဘစေတသိက်။
- ၇၃ ဒိဋ္ဌိရာဂ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၄ပါး၌ရှိ လောဘစေတသိက်။
- ၇၄ ဥပါနေသိ ပိတိသောမနဿပြုဌာန်း မဟာကုသိုလ်သောဇနဿ၊ ဓာရာမဒဏ္ဍ ၆၇
- ၇၅ ဥ ယံ ကုသလံ ဓမ္မံ ဝိပဿနာ မဂ်၄ပါး၊ ၄၄၅
- ၇၆ ၅။ပရိသဂဏ်
- ၇၇ ဥပဋ္ဌာ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပယုတ် ၄ပါးရှိ မာနစေတသိက်။ ၄၄၅
- ၇၈ စပလာ လောဘမူစိတ် ဂပါးရှိ လောဘစေတသိက်။ ၄၄၁
- ၇၉ ဝိဇ္ဇန္တိစိတ္တာ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ ဥဒ္ဓစ္စစေတသိက်။ ၄၄၀
- ၈၀ ပိယစက္ခုဟိ သမ္ပဿန္တာ စက္ခုဝိညာဉ်ဋ္ဌေး၊ ၄၄၁
- ၈၁ ဩက္ကမနေ နိဝရဏ ၅ပါး (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)

သုတ္တန်အုပ်စုကြီးဝတ္ထု

ပဝိဇ္ဇာတေ နိဗ္ဗာန်၊
 အပ္ပတ္တ တနဓိတ-အသန္တိတတံ ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ်၊
 အယံ ဒုက္ခသမုဒယော လောဘမူစိတ် စပါးရှိ လောဘ၊
 အယံ ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာန်၊
 ယထာဘူဟံ ပဇာနန္တိ မဂ် ငှပါး ဖိုလ်ငှပါး၌ ၄၆ သစ္စာငှပါးကို သိကြ၏။ ၇၂
 ဆန္ဒာဂတိ လောဘမူစိတ် စပါးရှိ လောဘ၊
 လောကုတ္တရာ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊ ၄၂
 သဒ္ဓမ္မပရ လောကုတ္တရာ၊ ၄၂
 ဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏော ဓမ္မာနုသာရိ သောတာပတ္တိမဂ်ရှိ ပညာ၊ ၄၃
 သဒ္ဓါနုသာရိ သောတာပတ္တိမဂ်ရှိ သဒ္ဓါ၊
 ဂဓိတာ မုဋ္ဌိတာ အဇ္ဈောပနာ လောဘမူစိတ် စပါးရှိ ဂဓိတာ၊ ၄၉
 ထာမသာ ပရာမာသာ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ငှပါးရှိ ဒိဋ္ဌိဂေတသိက္ခိ၊ ၅၀
 ဒုတိယပဏ္ဍာသကာ ဒုဂ္ဂလဝဂ်
 မုသာ ဘဏိမှာဌိ ဘဏဓာတ်အရ လောဘမ ဒေါသမရှိ စေတနာ၊ ၇၇
 အာယာတော အနဘိရုဋ္ဌိ ဒေါသမဒွေးရှိ ဒေါသ၊ ၅၁ ၅၁ ခု ၇၈
 အပ္ပစ္စယော ဒေါသမဒွေးရှိ ဒေါသသုဓေဒနာ၊ ၄၂
 သပ္ပိတိကသုခ ပဌမဇာန် ဒုတိယဇာန်ရှိ သုခ၊ ၄၂
 နိပ္ပိတိကသုခ တတိယဇာန် စတုတ္ထဇာန်ရှိ သုခ၊ ၄၂
 သာတသုခ ပဌမဇာန် ဒုတိယဇာန် တတိယဇာန်ရှိ သုခ၊ ၄၂

ပါဠိတော်အိုင်ရာသဂြိုဟ်

ဥပေက္ခာသုခ ဝတုတ္ထဈာန်ရှိ သုခ၊ ၄ ၅၃
 ရှုပါရမ္မဏံ ရှုပါဝစရ စတုတ္ထဈာန်၊ ဣရူပါရမ္မဏံ အရူပါဝစရဈာန်၊ ၄ ၅၄

၄။ မေဓဝင်

ခေတောဝိမုတ္တိစ ဖိုလ် ၎င်းရှိ ဧကဂ္ဂတာ၊ ၄ ၅၅
 ပညာဝိမုတ္တိစ ဖိုလ် ၎င်းရှိ ပညာ၊ ၄ ၅၆
 ဝိနိယာ ဝိနိယာ အဝိက္ခေပ သမာဓိ (ဧကဂ္ဂတာ) ၄ ၅၇
 ဝိနာစ ဖိုလ် ၎င်းရှိ ပညာ၊ ၄ ၅၈
 ဝိနိယာ ဖိုလ် ၎င်း ပညာကြည် စေတသိက် ၃၅ ပါး၊ ၄ ၅၉
 ဝိဘဝိဋ္ဌိ ပိဘဝိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိ ဒိဋ္ဌိ

ဧကပတ္တိကုသလတာ သမာပတ္တိကုသလတာ ဧကပတ္တိ သမာပတ္တိ ဝဋ္ဌာနကို သံလတာ
 မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ပညာ၊
 န ကုက္ကုဇာယိတဗ္ဗံ ကုက္ကုဇာယတိ ကုက္ကုဇစေတသိက်၊
 ကုက္ကုဇာယိတဗ္ဗံ ကုက္ကုဇာယတိ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ၊
 ဧကသာ လောဘမုစိတ် ဝပါးရှိ လောဘ၊ ၄ ၅၉ ၆၀ ၃
 စပုဗ္ဗသာဒနိယော ဌာနေ ပသာဝံ ပုပ္ဖံ သေတိ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိ ဒိဋ္ဌိ၊
 ဝါဒိတ္ထာဝါဒါန သမာပတ် စပါး (မက္ခန္ဓာနည်းအားဖြင့် ရှုပရ္ဗာန် ၄၊ အရူပဗ္ဗာန် ၄) ၄၆၀
 ကောပိနယော ဥပနာဟဝိနယော အနာဂါမိမင်၊ ၄၆၀
 ၅။ သမာပတ္တိဝင်

အနုစ ကာယုဇကတာ ဝိတ္တုဇကတာ၊ ၄၆၁
 ဗုဒ္ဓာ ကာယမုဒံတဘိ ဝိတ္တုမုဒံတဘိ၊ ၄၆၂
 အဝိဟိ သာ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ကရုဏာ၊ ၄

လောကုတ္တရီဝိပဿနာ

ပဋိသင်္ခါနဗလ ဝိပဿနာဟုသာ ဝိပဿနာဇနိကတော၊ ၉၄

ဝိဋ္ဌိဝိပဋိ ဝိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်၎င်း၎င်း ဝိဋ္ဌိဇောထသိတ်၊

သီလဝိသုဒ္ဓိ လောကုတ္တရီဝိပဿနာ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ

ဝိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ မဂ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ

ဗာလာ တပနီလာ မုဋ္ဌဿစွ အသမ္ပညေသီလဝိပဋိ အရ အကုသိုလ် ၁၂ပါး၊

ဒေါဝစဿတာ မတွေ့ ပဋ္ဌာသော ဘယာနိ ဒေါသမုဒ္ဓေး၊

ဣန္ဒြိယေသု ဝုတ္တုဒ္ဓါရတာ လောဘမုစိတ် ဂမိဒေါသမုဒ္ဓေး၊

ပါပမိတ္တတာ ဘောဇနမိမတ္တညတာ လောဘမုစိတ် ဂမိဒေါသမုဒ္ဓေး၊

ဘာဝနာဗလ ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ပါး၊

အသန္တုဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေသု မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ဆန္ဒ ဝိရိယ

ဇယလေသု ဓမ္မေသု အရဟတ္တခရီးကြည့် ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ပါး၊

အပုဋိဝါနိတာ စ ပဓာနသို့ ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ပါးရှိ ဝိရိယ၊

သောဝစဿတာ ကလျာဏမိတ္တတာ ဘောဇနမတ္တညတာ သာဓလျဉ္စ

ပဋိသန္တာရောစ ခန္တိစ သီလသမ္ပဒါ မဟာကုသိုလ်စ ကြိယာ ဂ

ဣန္ဒြိယေသု ဝုတ္တုဒ္ဓါရတာ သောရစံ မဟာကုသိုလ် ကြိယာ လောကုတ္တရာစိတ်ဂမိဒေါသမုဒ္ဓေး၊

ဓာတုကုသလတာ မနသိတာရကုသလတာ မဟာကုသိုလ်

မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ဂမိဒေါသမုဒ္ဓေး မဂ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊

မာယာ သာဓေဿ လောဘမုစိတ် ဂမိဒေါသမုဒ္ဓေး၊ နိဿ ၂၁

ထမ္ဘ ဒေါသမုဒ္ဓေးရှိ ဒေါသ ဝိဋ္ဌိဂတဝိပဿနာ ၄ပါးရှိ မာန၊ နိဿ ၂၂၀ ၉၅

ဒုကနိပါတသင်္ဂဟ ပြီးပါပြီ

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

တိကနိပါတ သင်္ဂါယနာသင်္ဂဏီယာ

ဝဋ္ဋမပဏ္ဏာသံကံ ဇာလဝင်္ဂ

သုတံသ္မိ သုဇာဏံ ကုသလဝိပါကံ သောတင်္ဂိညာဉ်၊

ပဟံ ပုညံ ပသဝဇာဏိ ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ပါး၊ ၄၇၂

ဒုဿိလျမလံ ပဟိနံ အန္တတံ အရဋ္ဌံ သောတာပတ္တိမဂ်၊

ဇာဟျတံ အရဋ္ဌံ အပါယဝမနိဗ္ဗာ အကုသိုလ် ၁၂ပါး၊

ဣဒ္ဓံသာ (ပဏ္ဍေရမလ) မလံ ဝဟိနံ ဒေါသမုဒ္ဒေးရှိ ဣဒ္ဓံသာ (မစ္ဆရိယ)

ရတကာရဝင်္ဂ သာရဏီယသုတ်

ပဇာနာတိ သောတာပတ္တိဝေဂီ ပညာ ၄၅၅

ဒေနာသဝံ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ ဒကဂ္ဂတာ ပညာ

စတောဝိမုတ္တိ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ ဒကဂ္ဂတာ

ညာဉ်မုတ္တိ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ ပညာ

အဘိညာ မဟာကြိယာ ဉာသံဇပါးရှိ ပညာ (ဝစ္စဝက္ခကာဉာဏ်) နိဿယ ၂၉

ဒိမုတ္တာသာဋ္ဌိ အာသာ လောဘမုစိတ်ဂပါးရှိ လောဘာသံ ဝဋ္ဋံ

ဇာဝဿုတော ကရိုဏ်းပါဋ်အရံ အကုသိုလ်စိတ် ၁၅ပါး၊ ၄၅၆

ကသမ္ပဇာတော အကုသိုလ်စိတ် ၁၅ပါး၊ ၄၅၆

မမ္မ နိဿာယ မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈ပါး (စကြိုဝတေးမင်း) လောကုတ္တရာ ငြိမ်း (ပုစ္ဆ)

သံဝိဒဟတိ မဟာကုသိုလ် ဉာဏ်သိမ္ပယုတ်စိတ် ၄ပါး (စကြိုဝတေးမင်း)

ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းဆောင် မဟာကြိယာဉာဏ်သိမ္ပယုတ် ၄ပါး (ပုစ္ဆ)

ဒုစရိုက် ၁၀ပါးတို့ မင်္ဂလပြင်ပယ်ပုံ

ဆောင် အဆုံးမင်္ဂလပြင်ပယ်ပုံ မှန်စွာ အိမ်ရာ အိမ်ရာမှတ်အပ်သေချာ၊

နာဂါမဂ္ဂ ဖရူ ဘျာပါ သောတာမဂ် ပယ်ဖျက် ကြွင်းခြောက်မြား ၄၈၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

ကာယဝင်္တော ပဟိနော သောတာပတ္တိမဂ်၊ ၁၁၁
ဝစိ မနောဝင်္ကော ပဟိနော သောတာပတ္တိမဂ် အနာဂါမိမဂ် အရဟတ္တမဂ်၊

၆။ အပဏ္ဏကသုတ်

အာရဒ္ဓါ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ဝိရိယ၊ ယောနိ အာရဒ္ဓါ၊ ၁၁၁

ဂုတ္တဒ္ဓါရောဋ္ဌိ ဒ္ဓါရ စက္ခု သောတ ယာန ဇိဝါ ကာယပသာဒ ဘွင်စိတ် ၁၉၊ ၂၀၁
နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ အနုဗျဒ္ဓဂ္ဂါဟိ လောဘမူစိတ် ၈ပါးရှိ လောဘ၊ နိဿျ ၂၄၇

အသံဝုတံ ဟရိဏ်းပါဠိအရ သတိစေတသိက်၊ မစောင့်စည်းဘဲ၊

ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အဘိဇ္ဈာဒေါနေဿာကိုထောက်၍
လောဘမူစိတ်၈ပါး ဒေါသမူဒွေး၊

အာဝရဏိယေဟိ ဓမ္မေယိ နိဝရဏ ၅ပါး (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ ပါး)

ခေနေဉ္စ ဒုက္ခသဟဂုဝါ ကာယဝိညာဉ်ရှိ ဒုက္ခပေဒနာ၊ ၁၁၂

ခက္ခုမာ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊

ဝိနုရော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ဝိရိယ၊ ၄ ၈၆

သဒ္ဓိဗြိယံ အရဟတ္တမဂ်ရှိ သဒ္ဓါ၊ သမာဓိဗြိယံ အရဟတ္တမဂ်ရှိ သမာဓိ၊

ပညိဗြိယံ အရဟတ္တမဂ်ရှိ ပညာ၊

နိယာမံ သမ္မတ္ထံ မဂ် ၄ပါး၊

ပဋိဝိနောဒေန္တိ နုဒဓာတ် ဝိစိကိစ္ဆာစေတသိက်၊ ပယ်ဖျော့ကြံကြက်၏၊

ကာရိတ်ဏေ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော ဟောတုကြံဉာဏသမ္ပယုတ် ၈ပါး၊
ပုဂ္ဂလဝဂ် သင်္ခါရသုတ်

သဗ္ဗာပဋ္ဌံ လောကံ ဥပပဋ္ဌတိ အဟိတ်အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရက္ခ၊

အဗ္ဗာပဋ္ဌံ လောကံ ဥပပဋ္ဌတိ ရူပါဝစရ တတိယဈာန် ဝိပါက်၊ ၁၂၀

ဝါဒီတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

အဗျာပဇ္ဇာ ကာယသင်္ခါရံ ရူပကုသိုလ် တတိယဈာန်ရှိ စေတနာ၊ ၄ ၉၀-
ဓမ္မံ သရဏံ မဂ်၎င်း၊ ဖိုလ်၎င်း၊ နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ ၄ ၉၁

၅။ ဝဇီရူပမသုတ်

အရူကူပမစ်တ္တော စိတ္တအရ ဒေါသမုဒ္ဒေး၊ ၁၂၁

ဝိဇ္ဇူပမ နောက်မဂ် ၃ပါး၊ ဝဇီရူပမ အရဟတ္တမဂ်၊

ဝိဇ္ဇူပမ၌ ဝဇာနာတိ အောက်မဂ် ၃ပါးရှိ ပညာ၊

အဘိသန္ဓတိ ကုပ္ပတိ ဗျာပဇ္ဇတိ ပတိတ္ထိယတိ ဒေါသမုဒ္ဒေး၊ ၁၂၂

၆။ သေဝိတဗ္ဗသုတ်

အနုဒ္ဒယာ မဟာကုသိုလ်၌ရှိသော အဒေါသ၊ ၁၂၃

အနကမ္မာ မဟာကုသိုလ်၌ရှိသော ကရုဏာ၊

မုသာ ဘာသိဟာ လောဘမူ ဒေါသမူရှိ စေတနာ၊

ဆောင် ပါဏ ဗျာပါ ဖရုသာ၊ ဖြစ်လာဒေါသကြောင့်၊

ကာမေ ဘိဇ္ဇာ ဒိဋ္ဌိမှာ၊ ဖြစ်လာ လောဘကြောင့်၊

ပိသု မုသာ သမ္ပဿာ၊ ဒိန္နာ ၂ပါးကြောင့်၊

ပုညာနိ ဒါနစေတနာပြုငှာင်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် စပါး၊ ၁၂၄

ဓမ္မာဓမ္မန၌ ဓမ္မ မဟာကုသိုလ်ဒိတ် စပါး၊ အဓမ္မေန အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊

သဋ္ဌော လောဘမူစိတ် စပါး၊ ဝဉ်းလဲတောက်ကျစ်၏။

ဓမ္မလဒ္ဓေဟိ ဓမ္မအရ မဟာကုသိုလ်စိတ် စပါး၊

အဗျာပဇ္ဇာသော ဗျာပဇ္ဇာသ စိစိကိစ္ဆာ၊ အဗျာပဇ္ဇာသ မဟာကုသိုလ်၊

ဥပပေတိ ဘဒ္ဒကံ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်စိတ် စပါး၊

ပကာသေန္တိ ဒေသနာဉာဏ်ပြုငှာန်း မဟာကုသိုလ် ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်၊ ရဟန်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ဓမ္မာနုဓမ္မဝဋ်ဝံနောဉ် ဓမ္မ လောကုတ္တရာ ငြိမ်း၊ ဌ ၉၈
ဒုက္ခဿန္တကရောဉ် ဓန္တ နိဗ္ဗာန်၊ ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်သူသည်။

၁။ သဗြဟ္မကသုတ်

ပသံသန္တိ ပီတိသောမနဿပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ကြိယာ သောမနဿ၊

သဂ္ဂေ ပမောဒတိ လောဘမူ သောမနဿဌပါ၊ ၁၃၁

သမာဓိပဋိလာဘော သမာဓိ အရ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ သမာဓိ၊

ဇာတိကံရ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ငှပါးရှိ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်၊

မမင်္ဂါရ လောဘမူစိတ် ဂပါးရှိ လောဘစေတသိက်၊

ဗာနာနုဿ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ် ငှပါးရှိ မာနစေတသိက်၊

သန္တ ပဏိတ သဗ္ဗသင်္ခါရလမထ သဗ္ဗပဝိပနိနိဿဂ္ဂ တဏှာက္ခယ ဝိရာဂ နိရောဓ နိဗ္ဗာန်၊

ဣဒ္ဓု ပန ငေသံဉ် ဣဒံ အရ အရဟတ္တပလသမာပတ်၊

သင်္ခါယ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါး မဂ် ငှပါးရှိ ပညာ၊ ၉၉

ဣဉ္စိတံ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ကိလေသာဒုစရိုက်၊ ၁၄၃

ဝိဇ္ဇမော အနိဿောဉ် ဓမ္မ ဤယ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ ပါး၊

နိရာသောဉ် ဇာသ တဏှာ၊ လောဘမူစိတ် ဂပါးရှိလောဘ၊

အတာရိဉ် ဓာတ်အရ အရဟတ္တမဂ်၊ လွန်မြောက်ပြီ၊ ၁၃၂

မာနာဘိသမယာ အရဟတ္တမဂ်၊ မာနကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ခြင်းကြောင့်၊

လောဘံ လောဘဂ္ဂ လောဘမူစိတ်ရှိ စေတနာ၊ ဒေါသံ ဒေါဒ္ဓေးရှိ စေတနာ၊

၃။ သာရိပုတ္တသုတ်

အစ္ဆေန္တိ တဏှံ ဆိဒိဓာတ်အရ အရဟတ္တမဂ်ရှိ ပညာ၊ ဌ ၁၀၂ ၁၃၃

မာနာဘိသမယာ ဣဓာတ် အရ အရဟတ္တမဂ်ရှိ ပညာ၊

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

ကာမသညာနံ ကာမကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ကာမစိတ်၅၄ အဘိညာဉ်ခွေးရှိသညာ၊ တစ်နည်း လောဘာမူစိတ် စပါးရှိ သညာစေတသိက်၊

ပဟာနံ ပဉ္စဒနံ နိဝါရဏံ ဥပေက္ခာသတိသံသုဒ္ဓံ ဓမ္မတက္ကပုရေဓံ အညာဝိမောက္ခံ ပဘောဒနံ အရဟတ္တဖိုလ်၊

ဥပေက္ခာသတိသံသုဒ္ဓံ အရဟတ္တဖိုလ် ပဉ္စမဈာန်ရှိ တကြံ့ဓမ္မက္ကကာ၊

ဥပေက္ခာသတိ သံသုဒ္ဓံ အရဟတ္တဖိုလ် ပဉ္စမဈာန်ရှိ သတိ၊

၄။ နိဒါနသုတ်

လောဘော ဝိဂတေ အရဟတ္တမဂ်၊ အရိယမဂ္ဂါဝိဂမေန၊ ဋီ ၁၃၄

ဥစ္ဆိန္နံ မူလံ မူလံအရ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ၊ ဆိဝိ အရ အရဟတ္တမဂ်၊

မောဟဇံ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ ပါးရှိ စေတနာ၊ ကမ္မံကို ရသောကြောင့်၊ ၁၃၅

ဥပ္ပါဒေယံ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်၄ပါးရှိ ပညာ၊

ဝိနွံ အရ အရဟတ္တမဂ်၌ရှိ ပညာ၊

ကာယိကာ ကာယအရ ပုဗ္ဗဒ္ဓါရ ဌ ၁၃၆

စေတသိတာ စေတအရ မနောဒ္ဓါရ (ဘွင်စိတ် ၁၉ပါး)

၅။ ဟတ္ထကသုတ်

ပရိနိဗ္ဗတော အရဟတ္တမဂ်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်၊

နလိဗ္ဗဏီ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ၊ လောဘမူရှိ လောဘာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်၄ပါးရှိ ဒိဋ္ဌိ ၁၃၇

အာသတ္တိယော လောဘာမူစိတ် စပါးရှိ လောဘာ၊ ၃၃ ခု၊

ဆေတွာ၌ ဆိဝိဓာတ် ဝိနေယျ၌ နိဓာတ် အရ အရဟတ္တမဂ်၊

ဒရံ အရ ကိလေသာ ၁၀ပါး (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)၊

သန္တိ အရ နိဗ္ဗာန်၊ ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

၆။ ဒေဝဒူတသုတ်

ဒေဝဒူတံ အဒ္ဓသ အကုသလဝိပါက် စက္ခုဝိညာဉ်၊ ၁၃၇
သောစန္ဒိ ဒေါသမူဋ္ဌေးရှိ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ၁၄၀
ဟိနကာယူပဂါ အဟိတ် အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ၊
ဥပါဒါနေ ဇာတိမရဏသမ္ဘဝေလောဘမုစိတ်စပါးရှိလောဘ၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်၎င်းရှိဒိဋ္ဌိ
ဘယံ ဒိသ္မာ သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် စပါး၊
ဟိနကာယူပဂါ အဟိတ် အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ၊
ဘယံ ဒိသ္မာ သဒကောတ္တပ္ပဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော ဟောကုသိုလ်စိတ် စပါး၊
ဇာတိမရဏသင်္ခယေ နိဗ္ဗာန်၊ ဇာတိမရဏတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌၊
ဒိဋ္ဌမ္မောဘိနိဗ္ဗတာ အရဟတ္တမဂ်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချုပ်ငြိမ်းကြကုန်ပြီ၊
ကတကရဏီယော ကရိုဏ်းပါဋ်အရ မဂ် ၄ပါး၊ ၁၄၂
အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော သဒတ္တဓာရ အနုပစ္စုဇိလံ၊
ယောဗ္ဗနမဒေါ ဣရောဗ္ဗမဒေါ ဇီဝိတမဒေါ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ် ၎င်းရှိ မာန၊ ၁၄၄
ဓမ္မံ နိဗ္ဗပဓိံ၊ နေက္ခမ္မေ နိဗ္ဗာန်၊ ၁၄၅
သဗ္ဗသော ပဟိယိ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိ ပညာ၊ ၄
ဥဿာဟော ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ပါးရှိ ဝီရိယ၊
အဘိပဿတော မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ရှိ ပညာ၊ ဘုရားလောင်း၊
အနိဝတ္တိ၌ ပါဌသေသ အရ ရဟန်းအဖြစ် သဗ္ဗညုတ်ဉာဏ်၊
၁၀။ အာဓိပတေယျသုတ်
ဓမ္မာဓိပတေယျံ ဓမ္မ အရလောကုတ္တရာ ဉာဏ်၊ ၁၄၆
ကာမဝိတတ္တံ လောဘမုစိတ် စပါးရှိ ဝိတက်၊

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

ဗျာပါဒဝိတက္ကံ ဝိဟိ သာဝိတက္ကံ ဒေါသမူစိတ်ရှိ ဝိတက်။ ၁၄၆

ဣဒ္ဓိမန္တော ဣဒ္ဓိဝိစ အဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပကုသိုလ်ကြိယာ ပဉ္စမဈာန်၊

သမဏဗြဟ္မဏာ ဝိဗ္ဗေတက္ခကာ ဝိဗ္ဗေတက္ခကာ အဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပကု ကြိပဉ္စမဈာန်၊

ဝေဝတာ ဝိဗ္ဗေတက္ခကာ စက္ခုဝိညာဉ်ဌေး။

ပါပကမ္မံ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ စေတနာ၊

ဇာတိက္ခယံ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ၁၄၈

သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု လောကီစိတ် ၈၁ပါး၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတံရားတို့၌၊

ဇာတမ္ပယော တမ္ပယ လောဘမူစိတ် ၈ပါးရှိ လောဘ၊ ဇာတမ္ပယ အရဟတ္တဖိုလ်၊

စူဠဝင် သမ္မာဒိဘာဝသုတ်

ဝိဂတမလမစ္ဈေရေန စေတသာ ဒါနစေတနာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ၈ပါး၊

မလမစ္ဈေရေန ဒေါသမူဌေးရှိ မစ္စရိယ၊ ဒေါသော ဣဿာ ။ပ။ပဋိယသမ္ပယုတ္တေသု

ဒ သနကာမော မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈ပါးရှိ ဆန္ဒဇေယသိက်။ ၁၄၉

ဇ ဟိ သာ မဟာကုသိုလ် ရူပကုသိုလ် အောက်ချာန် ၄ပါးရှိ ကရုဏာ၊

ဇ ဟ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း ဣန္ဒြိယသံဝရ (သတိ)၊ ဒေါသစသည်ကို နှိပ်ကွက်

တော်သော ခန္တိ (အဒေါသ)၊ ကိလေသာတို့ကိုနှိပ်ကွက်တတ်သော (ပညာ) ဌာပုဇ်

ဒ သနသမ္ပန္နော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ။ ၁၅၀

ဒါနစသော အကြောင်းတရားကို သိတတ်သော ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊

ဒ ဇတေ သိဝံ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါကိစိတ် ၈ပါး၊

ဣန္ဒြိယပသဝန္တိ ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ပါး။ ၄၁၃၇

ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း ဣန္ဒြိယသံဝရ (သတိ)၊ ဒေါသစသည်ကို နှိပ်ကွက်

တော်သော ခန္တိ (အဒေါသ)၊ ကိလေသာတို့ကိုနှိပ်ကွက်တတ်သော (ပညာ) ဌာပုဇ်

ဒ သနသမ္ပန္နော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ။ ၁၅၁

ဒါနစသော အကြောင်းတရားကို သိတတ်သော ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊

ဒ ဇတေ သိဝံ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါကိစိတ် ၈ပါး၊

ဣန္ဒြိယပသဝန္တိ ကုသိုလ်စိတ် ၂၁ပါး။ ၄၁၃၇

ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း ဣန္ဒြိယသံဝရ (သတိ)၊ ဒေါသစသည်ကို နှိပ်ကွက်

တော်သော ခန္တိ (အဒေါသ)၊ ကိလေသာတို့ကိုနှိပ်ကွက်တတ်သော (ပညာ) ဌာပုဇ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်နိကာယ

ဓူတိယံပဏ္ဍာသကာ ဗြာဟ္မဏဝဂ်

ဩဝေတု အနုသာသတု ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်း မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်း။

သန္တိဋ္ဌိတော စ ဓမ္မော မဂ် ၎င်း။ ၄ ၁၄၁ ၁၅၆

အနဝသေသံ ရာဂက္ခယံ အနဝသေသံကိုထောက်၍ ရာဂက္ခယအရ အရဟတ္တဖိုလ်
အောက်ဖိုလ်ကို မယူရ နိဿု ၃၄၄ ၁၅၈

၇။ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်

ပန္နဘာရော ခန္ဓာဝန် ကိလေသာဝန် တာမဂုဏ်ဝန်။ ၁၆၂

ကတကိစ္စော၌ ကရိုဏ်းပါဋ်အရ မဂ် ၎င်း။

ဝိရုဇေ ရုဇ ရာဂ ဒေါသ မောဟ။ ကင်းသော ရာဂစသော မြူရှိသော။

သဒ္ဓါ ။ ပုလဇာတာ ပတိဋ္ဌိဘာ သောတာပတ္တိမဂ်ရှိ သဒ္ဓါ။ ၄ ၁၄၄

၈။ တိကဏ္ဍသုတ်

သမာဟိတေ စိတ္တော ရူပါဝစရကုသိုလ် စတုတ္ထဌာနံ။ ၃၉၃ ၁၆၄

ရူပါဝရ ကုသိုလ် ပဉ္စမဈာန် (ပဉ္စကနည်း)

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ကိစ္စဘပ်သော

ရူပါဝစရကုသိုလ် ပဉ္စမဈာန်။ ၃၉၃

အနဂ်ဏေ ဝိဂတုပတ္တိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ရူပါဝစရကုသိုလ် ပဉ္စမဈာန်။

ခယဉာဏာယ အရဟတ္တမဂ်ရှိ ပညာ။ ကုန်ကြောင်းအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှါ

သုသမာဟိတံ ကရိုဏ်းပါဋ်အရ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ ဧကဂ္ဂကာ။ ၁၆၅

ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တံ အရဟတ္တဖိုလ်။ ကိလေသာတို့မှ လွတ်လသော် လွတ်ပြီ။

ဉာဏံ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိပညာ။ ပစ္စုဝေက္ခဏာဉာဏ်။

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

ဘေတိက္ခယံ အရ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ဇာတိဇာန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ၅၀၃ ၁၆၆
 (သယံဇာတကာယ) စိတ္တံ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်း၊ ဝိပဿနာစိတ်
 မိရ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ ဝိရိယ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိရိယရှိတော်မူသော၊
 သဒ္ဓပ္ပဟာယိနံ သဗ္ဗ အကုသိုလ်စိတ်၁၂ပါး၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကိုပယ်ပြီးသော
 ဟာဇာတ်အရ အရဟတ္တမဂ်၊

ဘေဝေဝီ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပပဉ္စမဈာန်၊
 ဟေသတိ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပပဉ္စမဈာန်၊
 ၁၀။ သင်္ဂါရဝသုတ်

အယံ မဂ္ဂေါ အယံ ပဋိပဒါ ဝိပဿနာ မဂ်၎င်း၊ နိဿျ ၃၈၁ ၁၆၉
 ငြိက္ခမရိယောဂံ ဗြဟ္မစရိယ အရ အရဟတ္တမဂ်၊ ဩဂစေရ နိဗ္ဗာန်၊ ၄ ၁၅၀
 ဣဒံ ပဇောထ ကာမဂုဏ် ၅ပါး၌ တပ်မက်သော ရာဂ၊
 ဣဒံ ဥပသမ္ပန္တ မဂ် ၎င်း၊ ဤမဂ်တရားသို့၊ ဝါ-ကို၊ နိဿျ ၃၈၉
 အနုသာသနံ ပါဠိဟာရိယံ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းမဟာကု ကြိယာဉာဏ်သံ၎င်း၊

၁။ တိတ္ထာယတနသုတ်

တိတ္ထာယတနာနိ တိတ္ထအရ ဒိဋ္ဌိ ၆ ပါး၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ် ၎င်း၊ ၁၇၄
 ပုဗ္ဗေကတံ ဣဿရနိမ္မာနံ စာဟေတုဇာပစ္စယံ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၎င်းရှိ ဒိဋ္ဌိ၊
 ပညပေမိ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်း မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်း၊ ဗုဒ္ဓ ၁၇၇
 အသေသဝိရာဂနိရောဓာ ဝိရာဂအရ အရဟတ္တမဂ်၊ ၅၀၃ ၁၇၈
 သင်္ခါရနိရောဓော အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊
 စာရိယသစ္စာဖြစ်သော သမ္မာသမာဓိ မဂ်၎င်းရှိ ဧကဂ္ဂတာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

သင်္ဃံ အဘိညာ တရိုဏ်းပါဌ်အံရ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ မဟာကြိယာဉာသံဝုပါ၊ ၁၈၁
သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ။ပ။ ဗြဟ္မစရိယံ၌ သာတ္ထံ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော

မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်၊ ၂၇၃
ဒိဗ္ဗ ဥစ္စာသယန မဟာသယန ရူပါဝစရကြိယာဈာန်၊ ၁၈၂

ဗြဟ္မ ဥစ္စာသယန မဟာသယန ရူပါဝစရကြိယာဈာန်ရှိ အပ္ပမညာဂုပါ၊
အရိယ ဥစ္စာသယန မဟာသယန ရူပါဝစရကြိယာဈာန် အရဟတ္တဖိုလ်၊

၄။ သရဘသုတ် ၁၈၅

ပဋိသလ္လာနာ အရဟတ္တဖိုလ် သမာပုတ်၊ တပါးတည်းကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ၊
ယဿ အတ္တာယ ယဿအရ မဂ် ငှပါး ဖိုလ် ငှပါး၊ ၄ ၁၈၀ ၁၈၈

ဂေဟာသံ ပတ္တာမ ဣန္ဒြိဝိအဘိညာဉ်ကိစ္စဟပ်သော ရူပကြိယာပဉ္စမဈာန်၊ ဗုဒ္ဓ
၆။ သာဠသုတ်

ဟိန် လောဘမူစိတ် စပါးရှိ လောဘ၊ သမုဒယသစ္စာ
ပဏီတံ မဂ် လေးပါး၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊

ဣမဿ သညာဂတဿ ဝိပဿနာလညာ၊ ဤဝိပဿနာသညာဓါ၊
ဥတ္တရိ နိဿရဏံ နိဇ္ဇာန်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာနိဇ္ဇာန်သည်၊ ၁၉၇

နိစ္ဆာတော ဆာတ လောဘမူရှိလောဘ၊ ဆာလောင်ကြောင်းတကျာမရှိသည်၊
သုခပုဋ်သံဝေဒီ သုခ မဂ် ဖိုလ် နိဇ္ဇာန်၊ ၄ ၁၆၇

အဘိဇာနာတိ ကေဓမ္မံ မဂ်လေးပါး၊ အရိယာမဂ်ကုသိုလ်တရားကို၊ နိဿ ၄၅၁
ပဇောတိ တေဓမ္မံ အကုသိုလ်၁၂ပါး၊

သစ္စိကရောတိ ကေဓမ္မံ အရဟတ္တဖိုလ် တစ်နည်း နိဇ္ဇာန်၊ ၁၉၉

ပါဠိတော်ဆိုင်ရာသင်္ဂြိုဟ်

သမ္မာ ဝိမုတ္တိ ဖုသတိ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိမုတ္တိကို ဉာဏ်ဖဿဖြင့် တွေ့ထိ၏။
 မောက္ခော အရဟတ္တဖိုလ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ဝိမောက္ခသည်။ ၁၉၉
 ဗေဒတ္တာ ကသာ၌ အတ္တအရ အရဟတ္တဖိုလ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအကျိုးရှိ၏
 ဝိရုဒ္ဓါ၌ အန္တတ္တအရ ဒေါသမူဒွေး၊ ဒေါသဖြင့် ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ ၅၂၃
 သမုဿိတာ ဝိဠိဂတဝိပဿုတ်၎င်းပေးရှိမာန၊ မာနဖြင့် မောက်ကြားနေကြကုန်လျက်၊
 အနန္တတေန ဥန္တုတအရ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ ဥဒ္ဓဇ္ဇ၊
 အပဠာသော ပဠာသ အရ ဒေါသမူဒွေး၊ တန်းတူယှဉ်တူ ဂုဏ်ပြိုင်မှုမရှိသည်။
 အသာဟသော သာဟသအရ ရာဂ ဒေါသ မောဟ၊

၁၀။ ဥပေါသထသုတ်

ကိုဥနတသ္မိ လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ကြောင့်ကြဘွယ် ပလိဇောဓဇ်အဖြစ်၌၊ ၂၀၇
 ဝိတ္တဿ ဥပက္ကိလေသာ နိဝရဏ ၅ပါး (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)
 ဇမ္ဗံ အနုဿရတိ ဖက် ၎င်းပေး ဖိုလ် ၎င်းပေး နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန္ဓာ ၄ ၁၉၅
 ပါဏာတိပါတ ပါဏ+အတိပါတ၊ ပါဏအရ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ ၂၁၁
 အတိပါတအရ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဝဓေတောနာ၊
 ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရတော မဟာကုသိုလ်ရှိ ဝိရတိ၊
 ဒယာပန္နော ဒယအရ မဟာကုသိုလ်ရှိအဒေါသ (မေတ္တာ)
 အနိန္နာဒါနာ မုသာဝါဒါ လောဘမူ ဒေါသမူရှိ စေတနာ၊
 အဗြဟ္မစရိယ သုရာမေရယ လောဘမူရှိ စေတနာ၊
 ဉာဏဒဿနံ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်းပေး၊ နိဂဏ္ဌ ၂၂၂
 ဇာနတာ အနာဝရဏဉာဏ်၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်းပေးရှိ ပညာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

ပဿတာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါးရှိ ပညာ၊

ဉာယဿ ဝိပဿနာ မဂ် ငှပါး၊ နိဿ ငှဉ္စေ

၂၂၂

သမဏဝဂ် သေက္ခသုတ်

ဆန္ဒော မဟာကုသိုလ်ရှိ ဆန္ဒစေတသိက်၊ ၄ ၂၀၄

၂၂၀

ဥဇုမဂ္ဂါနုသာရိနော အရိယာမဂ်၊ ဖြောင့်မတ်သော အရိယမဂ်လမ်းသို့လိုက်သော၊

ခယသ္မိ အရဟတ္တမဂ်၊ ကိလေသာတို့ကို ကုန်စေတတ်သော အရိယာမဂ်၌၊

ဉာဏံ အရဟတ္တမဂ်ရှိ ပညာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်၊

ဧညာ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ၃၁၊ ၅၃ ခု

၂၂၂

ဉာဏံ ဝေ ဟောတိ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်ငှပါးရှိပညာ

ဘဝသံယောဇနက္ခယေ ဘဝသံယောဇနင်္ဂါကုန်ကြောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊

၆၆၀၄၄မသိက္ခာသုတ်

သောတာပဒန္တာ သောတ သောတာပတ္တိမဂ်၊ ဘာပန သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ ၄ ၂၁၆

နိယတော သောတာပတ္တိမဂ်၊ ၄ ၂၁၇

သမ္မောဓိပရာယဏော သမ္မောဓိ အရ ဘလက်မဂ် ဂှပါး၊ ၄ ၂၁၇

တိဏ္ဍံ သံယောဇနာနံ ဒိဋ္ဌိ ပိစိကိစ္ဆာ၊

ဩပပါတိကော ရူပဂ္ဂမဇ္ဈာန်ဝိပင်္ဂါ၊ သုဒ္ဓါဝါသသံဋ္ဌံ ပဋိသန္ဓေတည်နေသူသည်၊

ပဒေသကာရီ ပဒေသ အောက်မဂ် ဂှပါး၊ ပဒေသ အောက်ဖိုလ် ဂှပါး၊

ပရိပူရကာရီ ပရိပူရ အရဟတ္တမဂ်၊ ပရိပူရ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ၄ ၁၀၈

သင်္ကဒေဝ ဣမလောကံ အာဝနု၊ ကေဝိဇီ မဟာဝိပင်္ဂါဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါး၊

ဥဒ္ဓံသောတော သောတ လောဘမူရိ လောဘ၊ တစ်နည်း အရဟတ္တမဂ်၊ ၆ ၁၈၉
ကကနိဋ္ဌဂါမိ၌ ဂမုဓာတ် ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော ရူပဝိပါက်ပဌမဈာန်၊

ဘ် အနဘိသမ္ဘဝံ အပ္ပဋိဝိဇ္ဇံ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ၅ ၂၁၉ ၂၉

၁၀။ဗုတိယသိက္ခတ္ထယသုတ်

အဓိပညာသိက္ခာ အရဟတ္တမဂ်၊ ၅ ၂၁၉ ၂၉

အပ္ပမာဏသမာဓိနာ အရဟတ္တမဂ်ရှိ ဧကဂ္ဂတာ၊ ၅ ၂၁၉

ပမာဏအရ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်၊

တဏှာကွယ်ဝိမုတ္တိနော တဏှာကွယ် အရ နိဗ္ဗာန်၊ ၅ ၂၁၉

၁၁။သင်္ကဝါသုတ်

အဟုဒေဝ အက္ခန္တိ ဒေါသမုဒ္ဒေး၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်းသည်၊ ၃၅ခု ၂၉

ဘိက္ခု သန္ဓဿန္တေ ဒိသဓာတ် မဟာကုသိုလ် ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်၊ ရဟန်း

ကာရိတ်ဧက ဒေသနာဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်း မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊ ဗုဒ္ဓ

သထာဘိရန္တ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ဆန္ဒ၊

ဒိပ္ပဋိသာရော ဒေါသမုဒ္ဒေးရှိ ကုက္ကုစ္စစေတသိက်၊ ၂၃။

လောဏကပလ္လဝဂ် ပဝိဝေကသုတ်

ဒုဿီလျမလံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပဟိနာ သောတာပတ္တိမဂ်၊ ၄ ၂၄၃

သီလမရှိသူ၏ဖြစ်ကြောင်း ပါဏာတိပါတစသော၅ပါးသော အကုသိုလ်စေတနာကို

ဓမ္မစက္ခု သောတာပတ္တိမဂ်ရှိ ပညာ၊

ဒွံဟိ ဓမ္မေဟိ နိယျာတိ အဘိဇ္ဈာ ဇရာပါဒ၊ လောဘမူရိလောဘ ဒေါသမူရိဒေါသ၊

နိယျာတိ အနာဂါမိမဂ်၊ ထွက်မြောက်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

အဝိစိတ္တံ သမထဝိဿနာစိတ်၊ လွန်ကဲသော သမထဝိပဿနာစိတ်တို့၊ ၂၅၅

သဗေတသော ဧတေ သမထဝိပဿနာစိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော

ဒဗ္ဗဇာတ်ကော ဒဗ္ဗ အရ မဟာကုသိုလ် ဉာဏ်ငြိမ်ညား၊ ဘိက္ခု ဒုစ္စရိတ် စရတိ၊

အဇ္ဈတ္တိယေဝ မိမိရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ်၊ တစ်နည်း နိဗ္ဗာန်၊ ၄၂၂

သရာဂံ လောဘမူစိတ် စပါး၊ သဒ္ဓေါသံ ဒေါသမုဒ္ဓေး၊

သမောဟံ မောဟမုဒ္ဓေး၊ (နံ) အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ ပါး၊ ၂၅၇

ဝိတမောဟံ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ၇၇ ပါး၊

သံခိတ္တံ ထိန မိဒ္ဓ ပြဋ္ဌာန်းသော သသင်္ခါရိကစိတ် ၅ပါး၊

ဝိက္ခိတ္တံ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်၊ မဟဂ္ဂုတ် မဟဂ္ဂုတ်စိတ်၊

အမဟဂ္ဂုတ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာစိတ်၊ သဗ္ဗတ္ထရံ လောကီစိတ် ၈၁ပါး၊

အနတ္ထရံ လောကုတ္တရာစိတ် စပါး၊

အသမာဟိတံ ကာမ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်ကြိယာ လောကုတ္တရာစိတ်၊

ဝိမုတ္တံ လောကုတ္တရာစိတ် စပါး၊ ၂၅၉

အာသဝါနံ ခယာယ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ၄၂၉ ၂၅၈

တတိယပဏ္ဏာသက

သမ္မောဓာ မဂ်ငှပါးရှိ ပညာ၊ ၄၂၂ ၂၆၁

ဧတေဝိသတ္တ မဂ် ငှပါး၊ ၄၂၂ ၂၆၂

နိဿရကံ ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပစ္စဟာနာနံ နိဗ္ဗာန်၊

ဆန္ဒရာဂဌာနိယေ ဓမ္မေ အာဇ္ဈ ဆန္ဒာဌ

ဆန္ဒအရ ဆန္ဒရာဂဌာနိယေကိုထောက်၍ လောဘမူစိတ်စပါးရှိလောဘ၊ ၂၆၇

ပါဠိတော်စဉ်ရာသဂြိုဟ်

အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ ဣဒ္ဓညာသီ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် (မဟာကြိယာ ဉာသံရှိ ပညာ)
 ဉာဏဉ္စ မေ ဒဿနံ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် (မဟာကြိယာ ဉာသံရှိ ပညာ)
 ပညာယ မေ သုစိဋ္ဌော ဝိပဿနာ ပညာ မဂ်ပညာ၊ ၄၂၃၀ ၂၆၁
 သာမညတ္ထ ဖြဟ္မညတ္ထ ဖိုလ် ၄ပါး၊ ၂၆၃
 တစ်နည်း သာမညတ္ထ မဂ် ၄ပါး၊ ဖြဟ္မညတ္ထ ဖိုလ် ၄ပါး၊ ၄ ၂၃၁
 သေတုယာတော အကြောင်းရင်းကိလေသာကို သတ်ခြင်းသည်၊
 သေတု ကိလေသာ ၁၀ပါး၊ ဟနဓာတ် မဂ်၄ပါး၊

၁၀၊ ဒုတိယနိဒါနသုတ်

တဒဘိနိဝတ္တေတိ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်၄ပါးရှိ ဝိပဿနာဉာဏ်၊
 တဒဘိနိဝတ္တေတွာ၊ စေတသာ အဘိနိဝိဇ္ဇာ မဂ် ၄ပါး၊
 ပဉာဂယ ပဿတိ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာ၊ ၄ ၂၃၂
 အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ ဣဒ္ဓညာသီ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် (မဟာကြိယာ ဉာသံရှိ ပညာ)
 ဉာဏဉ္စ မေ ဒဿနံ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် (မဟာကြိယာ ဉာသံရှိ ပညာ)
 ပညာယ မေ သုစိဋ္ဌော ဝိပဿနာ ပညာ မဂ်ပညာ၊ ၄၂၃၀
 သာမညတ္ထ ဖြဟ္မညတ္ထ ဖိုလ် ၄ပါး၊
 တစ်နည်း သာမညတ္ထ မဂ် ၄ပါး၊ ဖြဟ္မညတ္ထ ဖိုလ် ၄ပါး၊ ၄ ၂၃၁ ၂၆၃
 သေတုယာတော အကြောင်းရင်းကိလေသာကို သတ်ခြင်းသည်၊
 သေတု ကိလေသာ ၁၀ပါး၊ ဟနဓာတ် မဂ်၄ပါး၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာမ်

၁၀။ ဒုတိယနိဂါနသုတ်

တဒဿာဒေတိ၊ တံ နိကာမေတိ၊ တေနစ ဝိတ္တိ အာပုဇ္ဇတိ၊ တကြ ဌိတော
တဒဏိမုတ္တော တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိဋ္ဌိ တ အရ အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်၊ ၂၇၀

သဟဗုတံ ဥပပဇ္ဇတိ အာကာသာနဉ္စာယတနဝိပါက်စိတ်၊

ဒုတိယ သဟဗုတံ ဥပပဇ္ဇတိ ဝိညာဏဉ္စာယတနဝိပါက်စိတ်၊

တတိယ သဟဗုတံ ဥပပဇ္ဇတိ အာကိဉ္စညာယတနဝိပါက်စိတ်၊

သာဝကော ဒေသကံပုလိ အရိသာသာဝကသည်၊

သီလသမ္ပဒါ မဟာကုသိုလ်ရှိ ဝိရတိ စေတနာ၊ ၂၇၁

နိနာတပါပကံ ကရိုဏ်းပါဋိအရ အဇဟတ္တမဂ်၊ ဋိ ၂၀၇ ၂၇၆

၃။ ကုသိနာရဝဂ်

ကာမာနံ ပရိညံ ရူပါဝစရပဌမဈာန်၊ ရူပါနံ ပရိညံ အရူပါဝစရဈာန်၊ ၂၈၁

ဝေဒနာနံ ပရိညံ နိဗ္ဗာန်၊ နိဿု ၅၉၅၊ ရုက ၅၈ ခု

အဝိဟံ ဝတော ဝမုဓာတ်အရ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော ရူပါဝစရဝိပါက်ပဉ္စမဈာန်၊

၆။ တဋ္ဌာရိယသုတ်

သံဝေဂမာပါဒိ သောတာပတ္တိမဂ်၊ ထိတ်လန့်ကြောင်း သောတာပတ္တိမဂ်သို့၊

ကဋ္ဌာရိယ လောဘမူစိတ် စပါးရှိ လောဘ၊ ၁၆ ၂၄ခု

အာမဂန္ဓေ ဒေါသမုဒ္ဒေးရှိ ဒေါသ၊ ၂၄ခု ၂၈၄

မက္ခိကာ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ ဝိတက်၊ ၂၄ခု

ကောနိပါတ် သင်္ဂတမာတိကာ

သမနပဿာမိ ပုရိသဿ စိတ္တံ ပဋိယ ထိနမိဒ္ဓ အရတိ တနိ ဝိဇ္ဇိတာ
 ဘတ္တသမ္ပဒေါ စေတသော လိနတ္တံ အယောနိသောမနသိကာရ ဧဟသော
 အဂ္ဂပသမော အသုဘနိမိတ္တံ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ သုခါဓိဝဟံ အဂ္ဂိန္ဒံ ဝိန္ဒံ
 မိစ္ဆာပဏိဟိတံ နိဗ္ဗာန် စေတသာ ပဇာနာမိ နိရယံ ဥပပဇ္ဇတိ ပဒုဋ္ဌစိတ္တံ စေတော
 ပသန္တစိတ္တံ စေတော သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ အာဝိလေန စိတ္တေန မနဿမ္မော
 အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ ဘာဝိတံ ဗဟုလိကကံ မုဒု ကမ္မညစိတ္တံ

လဟုပရိဝတ္တံ စိတ္တံ ပဘဿရမိဒံ စိတ္တံ ဥပက္ကိလေသေဟိ ဥပက္ကိလိန္တံ
 ယထာဘူတံ ပဇာနာမိ စိတ္တတာဝနာ ကုသလာ မ္မော ပရိဟာယန္တိ ပမာဒေါ အပ္ပမာဒေါ
 ကောသန္တံ ကာမစ္ဆန္တော မဟိစ္ဆတာ အသန္တုတ္တိတာ အသမ္ပဇည်း ပညာပရိဟာနိ
 ဥပပဇ္ဇတိ အရဟံ ကာလင်္ဂရိယာ အနတပ္ပါ ဝိဇ္ဇာသိမုတ္တိဖလသန္တိ ဝိရိယာ
 ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ သောတာပတ္တိဖလ သကဒါဂါပိဋ္ဌိဓာတ်
 အညာသိဋ္ဌိဉာဏတ် မနောမယံကာယံဋ္ဌိ မနော အဘိနိဗ္ဗိန္နန္တံ စေတောဝိဝဋ္ဌ ကုသလာနံ
 သညာဝိဝဋ္ဌကုသလာနံ အရဏဝိဟာရိနံ ခိပ္ပါဘိညာနံ သတိမန္တာနံ ဂတိမန္တာနံ
 ဓိတိမန္တာနံ တေဇောဓာတုကုသလာနံ မဟာဘိညာပတ္တာနံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တာနံ
 အဝေစ္စပုသန္တာနံ ပုဂ္ဂလပ္ပသန္တာနံ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော နိစ္စ သုခ အတ္တတော ဥပဂဇ္ဇေယျ
 အညံ သတ္တာရံ ဥဒ္ဓိသေယျ မာတရံ ဓိဝိတာ ဝေါရောပေယျ လောဟိဟံ ဥပ္ပါဒေယျ
 သံယံ ဘိန္ဒေယျ သမ္ပောဓာယ နိရောဓာယ ဥပသမာယ ယာစ စေတနာ ယာစ
 ပတ္တနာ ယောစယေဝိ ယောစ သခါရာ အသဒ္ဓမ္မော သဒ္ဓမ္မော ဝိပရိတဒဿနော
 အဝိပရိတဒဿနော ဉဂ္ဂါတော သမာဓယတိ အညတြ ပစ္စာဓာယန္တိ ပညဝဇ္ဇော အရိယန
 ပညာစက္ခုနာ မ္မောနဓမ္မံဋ္ဌိမ္မ သဝိဒ္ဓန္တိ ပဒဟန္တိ ဝဝသဂ္ဂါရမ္ပဏံ သမာဓိ အတ္တရသ
 ဓမ္မရသ ဝိမုတ္တိရသ မေတ္တံ ကရုဏံ စေတောဝိမုတ္တိံ

သင်္ဂဟမာတိကာ

ဥပေက္ခာ ဝိနေယျ အဘိဇ္ဈာဒေါမိနဿံ စိတ္တေ အနုပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဆန္ဒံ ဇနေတိ ပဿဒ္ဓိ အဓိမုတ္တော ပဋိပသညာနံ နာနတ္ထသညာနံ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ ပထဝိကသိဏံ အသုဘသညံ ဝိညာဏကသိဏံ စေတသာ ဇေတုတ္ထဇ္ဈာနသဟဂတံ မဟတော သံဝေဂါယ အတ္ထာယ ယောဂက္ခေမာယ ဉာဏဒဿနပဋိလာဘာယ ဝိတက္ကဝိဇာရာပိ ဝူပသမ္ပန္နိ အဝိဇ္ဇာပဟိယတိ ဘူရိပညတာယ အမတံ။

ဓူဏနိပါတ သင်္ဂဟမာတိကာ

ဧကဇော ပဿတိ ပရိမုစ္စိဿတိ တပနိယာ ပဒဟာမိ သမ္မောဓိ ယောဂက္ခေမော အာသဝ ယောဂ ဥပဓိ အနုတ္တရံ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ သံယောဇနိဿသု ရာဂ ဒေါသံ မောဟံ ပဟေတိ ကဏှာ သုက္ကာ ဝိဂေက ဝိရာဂ နိရောဓနိဿိတံ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ ကာမေဟံ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဂေကံ ပိတံသုခံ အာဂုဇာရိံ ဝဒ္ဓဘိရုဏော ဝဇ္ဇာယဒဿာဝိဏော သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂ သမ္ပသာဒနံ ဧကောဒိဘာဝံ သုခဿ ဒုက္ခဿ ပဟာနာ အတ္တကံမာ ဥပေက္ခာသတိသံသုခံ အဓမ္မစရိယာ ဝိသံမစရိယာ ဂူပါနိ ဒက္ခန္တိ ဒေသေတု အနဝိစ္စ ဝိညူ ဂရဟန္တိ အဇ္ဈတ္တသုယောဇန၊

ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇန အကုသလံ ပဟေထ ဒေါသန္တရောဉ္စိအန္တရ သဒ္ဓေါဝါ ဒုဂ္ဂဟိတေန ပဋိစ္စနုကမ္ပန္တ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ အနုကမ္ပမာဏော ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ သမထော ဝိပဿနာ စိတ္တံ ဘာဝိယတိ သော သာ ပဟိယတိ ဒါနံ ယမောနာနံ ဝဇ္ဇေသု ဥပပဇ္ဇတိ အညတရံ သန္တံ စေတောဝိမုတ္တိံ ဟန္တော ကာမရာဂ ဒိဋ္ဌိရာဂ ဥဿံ ကုသလံ ဓမ္မံ စပလာ ဥဒ္ဓန္တံ ဝိဗ္ဗန္တိစိတ္တာ ပိယစက္ခူဟိ သမ္ပဿန္တော ဩက္ကမေန ပဝိဇာဏေ အပ္ပတ္တ အနဓိဂတ အသမ္ဘိကတ အယံ ဒုက္ခသမုဒယော အယံဒုက္ခနိရောဓော။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိညာဏ်

ယထာဘူတံ ပဇာနန္တိ ဆန္ဒာဂတိံ လောကုတ္တရာ သဒ္ဓမ္မဂုရု ဒိဋ္ဌိပုတ္တော
 ဓမ္မာနုသာရိံ သဒ္ဓါနုသာရိံ ဂဓိတာ မုစ္ဆိတာ အဇ္ဈောပနာ ထာမသာ ပရာမာသာ မုသာ
 ဘဏိမှာ အာယာတော အနဘိရဒ္ဓိ အပ္ပစ္စယော သပ္ပိတိကသုခ နိပ္ပိတိကသုခ
 သာတသုခ ဥပေက္ခာသုခ ဂူပါရမ္မဏံ စေတောဝိမုတ္တိစ ပညာဝိမုတ္တိစ ပဂ္ဂါဟ
 အဝိက္ခေပ ဝိဇ္ဇာစ ဝိမုတ္တိစ ဘဝဒိဋ္ဌိ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ နကုက္ကုစ္စာယိတဗ္ဗံ ကုက္ကုစ္စာယာတိ၊
 ကုက္ကုစ္စာယိတဗ္ဗံ ကုက္ကုစ္စာယတိ အာသာ အပ္ပသာဒနိယေ ဌာနေ ပသာဒံ ဥပဒိသေတိ
 သစိတ္တဝေါဒါန ကောဓဝိနယော ဥပနာဟဝိနယော။

အာပတ္တိကုသလာ သမာပတ္တိကုသလာ အာပတ္တိ ဝုဋ္ဌာနကုသလတာ အစွဝ
 မဒ္ဒဝ ပဋိသင်္ခါနဗလ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိံ သီလဝိသုဒ္ဓိံ သုဂတိံ ဥပပဇ္ဇတိ ဗာလာ တပနိယာ
 မုဋ္ဌဿန္တ အသမ္မာဓည သီလဝိပတ္တိံ ဒေါဝစသတော မက္ခော ပဋှာသော ဣန္ဒြိယေသု
 အရုတ္တဒ္ဓါရတာ ပါပမိတ္တတာ ဘောဇနေ အဇ္ဈေညုတာ ဘာဝနာဗလ အသန္နုဋ္ဌိကာ
 ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ အပ္ပဋိင်္ဂါနိတာဝ ပဇာနသ္မိံသောဝစသကာ
 ကလျာဏမိတ္တတာ ဘောဇနေ မတ္တညုတာ သာဓလျဉ္စ ပဋိသန္တာရော ခန္တိ သီလသမ္ပဒါ
 ဣန္ဒြိယေသု ဝုတ္တဒ္ဓါရတာ သောရဏံ ဓာတုကုသလတာ မနသိကာရကုသလတာ မာယာ
 သာဋှေယျ ထမ္ဘ။

တိကန်ပါတ သင်္ဂဟမာဇိကာ

သုတံ ဘယာနိ အဗ္ဘုနမောဒိတာ ဗဟုံ ပုညံ ပသဝတိံ ဒုဿိလျမလံ ပဟိနံဉ္စ
 အန္တတံ ဗာဟျတံ ဣဿာ မစ္ဆေရမလံ ပဟိနံ ပဇာနာတိ အနာသဝံ စေတောဝိမုတ္တိံ
 ပညာဝိမုတ္တိံ အဘိညာ ဝိမုတ္တာသာ အဝဿုတော ကသမ္ပုဇာတော ဓမ္မံ နိဿာယ
 သံဝိဒဟတိ ဆောဋ် ဝုတ္တဒ္ဓါရောဒ္ဓိဒ္ဓါရ အသံဝတံ ဝါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ၊
 အာဝရဏိယေဟိ ဓမ္မေဟိ ဝေဒနဉ္စ စက္ခုမာ ဝိမုရော သဒ္ဓိန္ဒြိယံ သမာဓိန္ဒြိယံ

ပညိန္ဒြိယံ နိယာမံ သမ္ပတ္တံ ပဋိဝိနောဒေန္တိန္ဒြိ နဒ ကာရိတ်ဏေ သဗျာပဇ္ဈ
 လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ အဗျာပဇ္ဈံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ အဗျာပဇ္ဈံ ကာယသင်္ခါရံ
 ဓမ္မံ သရဏံ အရုက္ခပမစိတ္တော ဝိဇ္ဇူပမ ဝဇိရူပမအဘိသဒ္ဓတိ ကုပ္ပတိ ဗျာပဇ္ဇတိ
 ပတိတ္ထိယတိ အနဒ္ဒယာ အနကမ္မာ မုသာ ဘာသိတာ ဆောင် ပုညာနိ ဓမ္မာဓမ္မေန
 သဋ္ဌော ဓမ္မလဒ္ဓေဟိ အဗျူဟမနသော ဥပတိ ဘဒ္ဒကံ ပကာသေန္တိ ဓမ္မာနဓမ္မပ္ပဋိပဇ္ဇော
 ဒုက္ခဿန္တကရော၊ ပသံသန္တိ ပမောဒတိ သမာဓိပဋိလာဘော အဟံကာရ မမင်္ဂါရ
 မာနာနသယာ သန္တ ပဏိတ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထ သဗျူပမိ ပဋိနိဿဂ္ဂ တဏှာက္ခယ
 ဝိရာဂ နိရောဓ ဣဒဉ္စပန မေတံ၌ ဣဒံသင်္ခါယ ဣဒ္ဓိတံ ဝိဂ္ဂမော အနိယော နိရာသော
 အတာရိ မာနာဘိသမယာ လောဘဇံ လောဘဉ္စ

အစ္ဆေစ္ဆိ တဏှံ ကာမသညာနံ၂နည်း ပဟာနံ ပနုဒနံ နိဝါရဏံ
 ဥပေက္ခာသတိသံသုခံ ဓမ္မတဏှာပုရောဇံ အညာဝိမောက္ခံ ပဘောဒနံ လောဘော ဝိဂတော
 ဥစ္ဆိန္ဒံ မူလံ မောဟဇံ ဥပ္ပါဒယံ ဝိနံ ကာယိကာ စေတသိကာ ပရိနိဗ္ဗာဏော နလိမ္မတိ
 အာသတ္ထိယော သန္တိ ဆေတော ဒရံ ဒေဝဂူတံ အဒ္ဓသ သောစန္တိ ဟိနကာယုပဂါ
 ဥပါဒါနေ ဇာတိမရဏသမ္ဘလံ ဘယဒိသျှာ ဇာတိမရဏသင်္ခယေ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိနိဗ္ဗာတာ
 ကတကရဏိယော အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော ယောဗ္ဗနမဒေါ အရောဂျ ဇိဝိတမဒေါဓမ္မံ နိဂ္ဂုပိ
 နေက္ခမ္မေ သဗ္ဗသော ပဟိယိ ဥဿာဟော အဘိပဿတော၊
 ဓမ္မာဓိပတေယျံ၌ ဓမ္မ ကာမဝိတက္ကံ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ ဣဒ္ဓိမန္တော သမဗြဟ္မဏာ
 ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ ဒေဝတာ ပါပကမ္မံ ဇာတိက္ခယံ သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု အတမ္ပယောဉ်
 တမ္ပယ အတမ္ပယ ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန စေတသာ မလမစ္ဆေရေန ဒဿနကာမော
 သံယမော ဒမော ဒဿနသမ္ပန္နော ဘဇေတေ သိဝံ ဝုည ပဿဝန္တိ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

ပါဠိစိ အနက်ဝေး သဒ္ဓါ သင်္ဂဟ အထောက်အကူပြု
ပါဠိစာပေကောက်နုတ်ချက်
ကေနိပါတ်

- ၁။ ယေန-အကြင်သဘောတရားဖြင့်၊ ဝါ-အကြင်သဘောတရားကြောင့်၊
- ၇။ သူကဿ-သလေးစပါးခြီးချွန်၏၊ ဝါ-ကို၊ မိစ္ဆာ(သမ္မာ)ပဏိဟိတတ္တာ-ကြောင့်၊
- ၈။ စေတသာ-စေတောပရိယ(သဗ္ဗညုတ)ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ဖြင့်၊ စေတော-
ကို၊ စေတောပဒေါသဟေတု-ကြောင့်၊ စေတောပသာဒဟေတု၊ အလမရိယဉာဏ
ဒဿနဝိသေသံ-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင့်လျော်သော ခိဗ္ဗစတုဉာဏ် ဝိဿနာ
ဉာဏ်မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ပစ္စုဒ္ဓေတုဉာဏ်အထူးကို၊ ရုက္ခဒာတာနံသစ်ပင်တို့သည်
၉။ ဥပက္ကိလေသေဟိ-ကြောင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ဥပက္ကိလေသေဟိ-တို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ၊
ဝိတ္တဘာဝနာ-စိတ်ကိုတိုးပွားစေတတ်သော ဝိပဿနာ-ဘာဝနာသည်၊
- ၁၀။ ဥပ္ပန္နာ ကုသလာ-လောကီကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ-ဈာန်ဝိပဿနာ
တရားတို့သည်လည်း၊ ပရိဟာယန္တိ၊
- ၁၃။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ-တို့ကို အနုယောဂါ-ကြောင့်၊ ပညာပရိဟာနိ-ကမ္မဿကတာ
ဈာန် ဝိဿနာ မဂ်ဖိုလ် ပညာ၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊
- ၂၂။ ကာလကိရိယာ-သည်၊ ဗဟုနော-သော၊ ဇနဿ-ကို၊ အနုတပ္ပါ-အဖန်ဖန်ပူ
ဆွေးတတ်သည်၊ တစ်နည်း၊ ကာလကိရိယာ-ကြောင့်၊ ဗဟုနော ဇနဿ-၏၊
အနုတပ္ပါ-ခြင်းသည်၊ ဒွိပဒါနံ-တို့တွင်၊ ဝါ-တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ-မြတ်သည်၊ စတုန္တံ
ပဋိသမ္ဘိဒါနံ-တို့ကို၊
ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသမ္ဘိကိရိယာ-ဖိုလ်ဉာဏ်ဟူသောဝိဇ္ဇာ ဖိုလ်ဉာဏ်မှကြွင်းသော
ဖိုလ်သမ္မယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ဟူသော ဝိမုတ္တိမည်သောဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။

ပါဠိစာပေကောက်နုတ်ချက်

ဝိဇ္ဇာဒိမုတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယ-မဂ်ပညာဝိဇ္ဇာ ထိုင်းယှဉ်ဘက်စိတ္တုပ္ပါင်
 ဝိမုတ္တိတရားတို့၏ အကျိုးအရက်တ္ထုလက်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ ကာယဂတားသတ်ဝဂ်
 ၂၄၊ မနောမယ-အဘိညာဉ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ စေတောဝိဇ္ဇေကုသလာန-
 ရွပါဝစရရာန်သမာဓိကိုဖြစ်ပွားစေခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်ကုန်သောသညာဝိဇ္ဇေကုသလာန
 အရွပါဝစရရာန်သညာကို ဖြစ်ပွားစေခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်ကုန်သောအရကဒိဟာရိန်-
 ကိလေသာမရှိသော နေ့ဘိုင်ခြင်းရှိကုန်သော

၂၅ ဒိပ္ပါဘိညာန-လျှင်မြန်စွာရအပ်သော အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်အထူးရှိကုန်သော၊
 ဝတိပန္နာန- လွန်ကဲသောပညာရှိကုန်သော၊ ဝိတိပန္နာန- လွန်ကဲသောဝီရိယရှိ၊

၂၆၊ မဟာဘိညာပတ္တာန-ကြီးပွားသော ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်သို့ရောက်
 ၂၇၊ ယံ-ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇိသမ္ပန္နော-သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော
 ကိစ္စိ သင်္ခါရံ နိဗ္ဗေကာ-အားဖြင့် ဝါ-ဟူ၍၊ ဥပဝဇ္ဇေယျ-တပ်ရောက်ရေး၊

၂၈၊ အပုဉ်-ရှေးမဟုတ်သော ကာလ၌လည်းကောင်း၊ အပယိမံ-နောက်မဟုတ်သော
 ကာလ၌လည်းကောင်း၊ သစ္စတ္ထံ အပုဉ်-ရှေးလည်းမကျ၊ အဝရိပံ-နောက်လည်း
 မကျ၊ အင်္ဂုပါယတ္ထ၊ အပုဉ် အဝရိပံ-မရှေးမနှောင်း ဝေါဟာရဏ္ဍ၊

၂၉၊ နိရောဓာယ-မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ဝိလေသာဘိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းငှါ၊ လမ္မောဓာယ-မဂ်ဉာဏ်
 ၄ပါးတို့ကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ၊ ဥပသမာဓုဿတိ-ဒုက္ခငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု
 ၍ အဖန်ဖန်အောက်ပေသောသတိ၊ ဝါ-ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သော
 အရိယာမဂ်ကို အာရုံပြု၍ အဖန်ဖန် အောက်ပေတတ်သောသတိ၊

၃၄၊ ယာ စေတနာ-အကြင်မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိနှင့်တကွဖြစ်သောစေတနာ၊ ယာစပတ္တနာ-
 အကြင်မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိနှင့်တကွဖြစ်သော ဟောင့်တမှုတဏှားသဗ္ဗေတေဓမ္မော-
 ထိုမိစ္ဆာဗိဇ္ဇိနှင့်တကွ ကံ ဝပါးသောစေတနာ ပတ္တနာ ဝါ-အိန္ဒြိယရတရားဟူသည်၊

ဆန်ဖွဲ့ရုံဝတ္ထုနာ

၃၅။ ရှေ့သေ-၏၊ဝါ-ကို၊ ခုရက္ခတက္ကားသွာက္ခတက္ကား-ကြောင့်၊

၃၆။ အတ္တရာသယာကမတ္တမ္ဗိ-လက်ဖျောက်ကန်ချက်ဘီးကာလမျှလည်း၊ ဝါ-လက်
ဖျောက်တင်ချက်ဘီး ကာလမျှရှည်ကြာသည်လည်းဖြစ်သော၊

၃၇။ မနုဿေဟိ-ကိုမျှ၊ အညါတြ-အခြားသောအပါယ်လေးဘုံသားတို့၌၊ ပဇာဏယန္တိ-

၃၈။ အရိယေန ပညာဇက္ခနာ-ဝိပဿနာ မဂ်ပညာမဂ်စိစိ၌၊ ဓမ္မာနုခမ္ပ-နိဇ္ဇာန်တရား
အားလျော်သောအကျင့်ကို၊ သံဝေလနိယေသု-လိတ်လန်ခြင်းသယောက္ခဗ္ဗညာဏ်ကို

ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဌာနေလူ-တို့ကြောင့်၊ သံဝိရန္တိ-လိတ်လန်ကြကုန်၏၊

၃၉။ ဝသသပ္ပါရဗ္ဗဏ-သင်္ခါရတို့ကို ပယ်စွန့်ရာနိဇ္ဇာန်ကို၊ ဝသောဓိ-မဂ်ဖိုလ်သမာဓိကို၊

၄၀။ အက္ခရသဿ-အမျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်၅ပါးဟူသော အရသာကို သူ၌-ကောင်း၊

၄၁။ ဓမ္မရသဿ-အကြောင်းဖြစ်သော မဂ်၅ပါးဟူသော အရသာကို သူ၌-ကောင်း၊

၄၂။ ဝိရန္တိနုဿ-ခုတ္တအားလုံးလှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်အရသာကို သူ၌-ကောင်း၊

၄၃။ သဗ္ဗဘော-အလုံးစုံသော အခြင်းအရာပေးခြင်း၊ ဝါ-ပေးခြင်းအရသာကို သူ၌-

သညာန- ရှုစရာန်၌ယှဉ်သောသညာ တစ်ခုအား ရွတ်အပည့်ရှင်သော အာရုံတို့ကို၊
သမတိက္ကမ-ကြောင့်၊ ပဋိယသညာန-ပဉ္စပတ္တု၊ ပဉ္စာရုံတို့၏လိနိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်

သော ဓမ္မပဉ္စဝိညာဉ်သညာ ဝပေါးတို့၏အတ္တိက-ကြောင့်၊ နာနက္ခသညာန-အဇ္ဈ
ထူးသောသဘောရှိသော အာရုံ၌ဖြစ်သော တပေပစရသညာ၄၄ပါးတို့ကို၊

အမနသိကာရာ-နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်၊

၄၄။ ပထဝိကသိက-မြေကသိုက်ကား ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော ငွေ

ကုသိုလ်ကြိယာစုန်ကို၊ ဝိညာဏကသိက-ပဌာမာဓမ္မပဉ်ညာဉ်ကသိုက်ကားကို
အာရုံပြုသော ဝိညာဏဂ္ဂာယတနစုန်ကို၊ အသုဘသည်-မတင့်တယ်သောအာရုံ၌

ဖြစ်သော ပဌမစုန်သညာကို၊

ပါဠိစာပေတော်နုတ်ချက်

၄၄၊ ပဌမဇ္ဈာနသဟဂတံ-ပဌမချာန်နှင့်တကွဖြစ်အောင်၊ ယဿကဿစိ-သည်၊
 စတသာ-အာပေါကသိုဏ်းချာန်ဒိတ် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်၊ သံဝေဂါယ-
 ဝိတ်လန်ကြောင့် ဝိပဿနာ (မဂ်) ဉာဏ်အကျိုးငှါ၊ အတ္ထာယ-မဂ်၄ပါး (ဖိုလ်၄ပါး)
 အကျိုးငှါ၊ ယောဂက္ခေမာယ-ယောဂ၄ပါးတို့၏ကုန်ရာ ဖိုလ်၄ပါး(နိဗ္ဗာန်) အကျိုးငှါ၊
 ၄၅၊ ကာယဂတာယ-ဆံအစဉ်သော ကောဋ္ဌာသအပေါင်း၌ဖြစ်သော၊ သတိယာ-
 ဝိ(ဘာဝိတာယ ဗဟုလိကတာယ-သော်)ဝိဇ္ဇာ-အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာသည်၊
 ၄၆၊ ပညာပဋိလာဘာယ-မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာစသော ဉာဏ်ကိုရခြင်းငှါ၊ သူရိ-
 ယုတာယ-ရာဂစသည်ကို လွှမ်းမိုးဆဲ လွှမ်းမိုးပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ပညာအကျိုးငှါ၊
 ၄၇၊ အမတံ-မသေရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော
 ဝိယဂတာသတိကို။

ဇူကနိပါတ်

၅၀၊ သုနခေဟိပိ-ခွေးငယ်တို့ကိုလည်း၊ ခါဒါပေန္တေ-ခဲစားစေသည်တို့ကို၊ ကမ္မာနံ-
 ငြိမ်မူတို့၏၊ ဝါ-ပြစ်မှုတည်းဟူသော၊ ဟေတု-ကြောင့်၊ ဝလ္လဿ-အပြစ်မှ၊ ဘိတော-
 ကြောက်သည်၊ အဘိသမ္ပရာယံ-၌၊ ယာဟံ(ယံ+အဟံ)ယံ-အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊
 ဝလ္လဘိရုနော-ကုန်သည်၊ ဝလ္လဘယဒဿာဝိနော-တို့သည်၊ ဘဝိဿာမ၊
 ယံ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗဝဇ္ဇေကိ-တို့မှ၊ ပရိမုစ္စိဿတိ- အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကြောင့်
 လွတ်လကံ၊ ဧတံ-ဤလွတ်မြောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းတို့၊ ဝလ္လဘိရုနော-သူသည်၊
 ဝလ္လဘယဒဿာဝိနော-အပြစ်ကို ဘေးဟုရှုလေ့ရှိသူသည်၊ ပဋိကဒ်-အလိုရှိထိုက်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

တစ်နည်း ဝဇ္ဇဘိရုနော-၏ဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော-၏ပါဠိကဿီ-စကန်ဖြစ်မည် အကြောင်းတည်း။

၅၁။ သဗ္ဗပုဗ္ဗိပဋိနိဿဂ္ဂတ္ထိ-အလုံးစုံသောဥပဓိတို့ကို စွန့်လွှတ် ရာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ ယဇ္ဇပဓာနံ-အကြင်ဝိပဿနာအကျင့်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယသည်လည်းကောင်း။

၅၂။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ယာအသန္နုဋ္ဌိတာစ-အကြင်အရဟတ္တစင်္ဂမရသေး သဗ္ဗဘိမ်းတိမ်ရောင့်ချခြင်း မရှိသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။

ဟဿမယံ-သည်၊ သဗ္ဗောဓိ-မဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အပ္ပမာဒါဓိတာ၊ ယောဂ၊ ကေမော-ယောဂ၄ပါးတို့၏ကုန်ရာ စာရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပ္ပမာဒါဓိဝတော၊ မရဏန-မှလည်းကောင်း၊ နပရိမုစ္စတိ-လွတ်၊

၅၃။ ဝိဝေကနိဿိတံ-သင်္ခတတို့၏ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုမို့အောင်၊ ဝေါဿဂ္ဂ ပရိနာဒိ-ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်ခြင်း နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်ခြင်းဘူးဖြင့် ရင့်ကျက်ပြီးဖြစ်အောင်။

၅၅။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ-တို့ကို၊ ဝုပသမာ-ပယ်ခွါလွန်မြောက် ငြိမ်းချောက်ခြင်း ကြောင့်၊ စေတသော-စိတ်၏၊ ဧကောဒိဘာဝံ-မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော သမာဓိကို တိုးပွားစေတတ်သော၊ တစ်နည်း စေတသော-စိတ်ကို၊ ခိမ္မသာဒနံ-ကြည်လင်စေ ဟတ်သောပီတိယာ-ကို၊ ဝိရာဂါစ-စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုခဿ-ကို၊ ဒုက္ခဿ-ကို၊ ပဟာနာ-ကြောင့်၊ အတ္တဂံမာ-ကြောင့်။

၅၆။ ဘဏ္ဍသ္မိ-ကင်းခွန်ဘဏ္ဍာကြောင့်၊ မမေဝ (မံ+ဧဝ)-ငါကိုသာလျှင်။

၅၇။ အဓမ္မေရိယာဝိသမေရိယာဟေတု-ကြောင့်၊ ဒက္ခန္တိ-မြင်နိုင်ကုန်လတံ။

၅၈။ နိရယံ-သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ကပ်ရောက်ကြကုန်၏၊ တနံနိရယံ-၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကြကုန်၏။

၆၂။ စိတ္တံ-မဂ်စိတ်ကို၊ ပညာ-မဂ်ပညာကို၊ ဘာဝိယတိ-ပွားများအပ်၏၊ ရာဂဝိရာဂျ-ရာဂ၏တုန့်ခမ်း ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ စေတောဝိမုတ္တိ-ကိလေသာတို့မှလွတ်မြောက်

ပါဠိတပေကောထနတ်ချုတ်

သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိစိတ်တို့၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ-ကြောင့်၊ ပညာဝိမုတ္တိ-သည်၊
၆၃၊ ဧကေန၊ အံသေန-၌၊ ဣမိဿာ မဟာပထဝိယာ-၏၊ ဝါ-၌၊ ပုတ္တာနံ-သား
သွီးတို့အား၊ ဗဟကာရာထနည်းပုတ္တာနံ-တို့ကိုအပါဒက-ကြီးပြင်းခြင်းသို့ ရောက်
စေကတ်ကုန်၏၊ ဣမဿလောကဿ-ကို၊ ဒသေတဘေရော-ပြတတ်ကုန်၏၊
ကာယဒုစွရိတဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ အနေကဝိဟိတာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ အကိရိယံ-မပြုထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊

၆၄၊ တတ္ထ-ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝါ-တို့အား၊ ဧတ္ထ-တို့၌၊ ဝါ-တို့အား၊

၆၅၊ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ (သိတို့တဗ္ဗ-ဖြည့်ကျင့်ဘွယ်ရာသီလသိက္ခာအားလုံးကို)
တစ်နည်း သိက္ခာပဒေသု-တို့တွင် (တံတံသိက္ခာပဒံ) စေဘောဝိမုတ္တိ-ဆန့်ကျင်ဘက်
ကိလေသာတို့မှ ယှဉ်ဘက်စိတ်၏ လွတ်မြောက်ကြောင်း စတုတ္ထဓာန်သမာပတ်သို့၊
ဒေဝနိကာယံ-သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာအပေါင်းသို့၊

ကာမာနယေဝ ဘဝါနယေဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊

၆၆၊ ယေန-အကြင်သမာပတ်စိတ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ တထာ-ထိုအပ်များသိပ်ချွန်ခိုး
လျှောက်-သိစပ်နိုင်ရုံမျှသာ ရှိသောအရပ်၌ နတ် ၁၀၊ ၂၀ ၃၀ ၄၀ ၅၀ ၆၀ အချင်း
ချင်းမတိုးစေဘဲ နေနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ စိတ္တံ-သမာပတ်
စိတ်ကို၊ ဘာဝိတံနန-ပွားများအပ်ခဲ့လေရာ၏၊

ကာမရာဂရိဋ္ဌာဟေန-ကာမဟူသော ပူလောင်ခြင်းသည်၊ ဝရိယုတိ-လောင်အပ်၏၊

ကာမဝိတက္ကေဟိ-ကာမဝိတက်တို့သည်၊ ခုလွတ်-ခဲစားအပ်၏၊

၇၀၊ ဗိက္ခာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု-ကြောင့်၊ ဉာယံ-ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်
နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်သော၊ ကုသလံဓမ္မံ-သမထဝိပဿနာကုသိုလ်တရားကို၊ ဥဒ္ဓဉာ-ကျွန်
အလား-အချိုးအနီးတက်ကြွသော မာန်မာနရှိကုန်၏၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

စပလာ-သပိတ်သက်န်း အလှပြင်ခြင်းစသည်ဖြင့် လှုပ်ပေါ်လောလိကြကုန်၏။

၇၁။ သြက္ခမေန-အပါယ်သွားကြောင်း မကောင်းသော နိဝရဏတရား၌ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ပဝိဝေက-ကာယစိတ္တ ဥပဓိဝိဝေက တရားသုံးပါး၌၊ ဝါ-ဥပဓိဝဂ်းတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌၊ နိက္ခိတ္တရုရာ၊ အပ္ပတ္တဿ-မရောက်အပ်သေးသော ဈာန်ဝိဝဿနာမဂ်ဖိုလ် တရားသို့၊ အနဓိဝဓာဿ အသစ္စိဝတဿ-သို့။

၇၂။ ဣဒံ-ဤတဏှာကြည့်ထား တေဘူမကတရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ အယံ-ဤတဏှာ သည်၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ အယံ-ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ အယံ-ဤမဂ္ဂင်ဂပါး သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ-ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းတည်း။

၇၃။ လောကုတ္တရာ-လောဘကိုလွန်မြောက်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားရှိကုန်သော သဒ္ဓမ္မဂဗျ-လောကုတ္တရာတရားဥပါး သူတော်ကောင်းဘရားဟူသော အလေးပြုလိုက် သောအရာရှိသော၊

၇၄။ ဂထိတာ-တဏှာသည် ချုပ်နှောင်အပ်ကုန်သည်၊ မုစ္စိတာ-တဏှာဖြင့် တွေဝေကုန်သည်၊ အဇ္ဈောပဇ္ဇာ-တဏှာသည်လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။

၇၅။ စေတသော-စိတ်၏၊ ဝါ-ကို၊ အာယာတော-မြင်းစွာနိပ်ဝက်တတ်သော ဒေါသသည်၊ အပ္ပမ္ပယော-မနှစ်သက်ခြင်း ဒေါမနဿသည်၊ အနဘိရန္တိ-မိမိသူတစ်ပါး စီးအပွားကို မပြီးစေတတ်သော ဒေါသသည်။

၇၆။ နေက္ခမ္မသုခဉ-ဝဋ်ဒုက္ခမှထွက်မြောက်သော နိဗ္ဗာန်ကို အားပြု၍ဖြစ်သော သုခ၊ သပ္ပိတိကံ-သော၊ သုခံ-ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်သုခ၊ နိပ္ပိတိကံ သုခံ-တတိယ စတုတ္ထဈာန် သုခံ၊ ဘာတသုခံ-ချို့သောသော အောက်ဈာန်သုံးပါးရှိသုခ။

၇၇။ ဥပေက္ခာသုခံ-ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဟူသော စတုတ္ထဈာန်သုခ။

၇၈။ ဓာသေပဝနိမိတ္တဿ-တိုအကြောင်းကိုသာလျှင်ပဟာနာ-ပယ်ခြင်းကြောင့်။

ပါဠိစာပေကောတ်နတ်ချက်

၈၁။ စေတောဝိမုတ္တိစ-ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော ငှပါးသော ဖိုလ်သမာဓိစိတ်၊
ပညာဝိမုတ္တိစ-ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော ငှပါးသောဖိုလ်ပညာ၊

ပဂ္ဂါဟော-မြောက်ပင့်တတ်သောဝိရိယ၊ အဝိက္ခေပေါ-မပြန်လွင့်သော သမာဓိ။

၈၂။ နာမဉ္စ-အာရုံသို့ညွတ်ဘက်သော နာမက္ခန္ဓာငှပါးဝိဇ္ဇာစ-နိဗ္ဗာန်ကို သိတတ်သော
ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ဝိမုတ္တိ-ဖိုလ်ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်ဘက်လွတ်မြောက်သော တရားအပေါင်း၊

၈၂။ ဒေါဝစသတ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူ၏အဖြစ်၊
သောဝစသတ-လွယ်ကူစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူ၏အဖြစ်၊

၈၉။ သစိတ္တပေါဒါန-မိမိစိတ်၏ဖြူစင်ကြောင်း သမာပတ် ၈ ပါး၊ လောကေ-
အဖျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပျက်စီးတတ်သော ရုပ်ဝေဒနာဝေသော တရား၌၊ ဝါ-တွင်၊ ကိဉ္ဇိ-
မည်သည့်တရားကိုမျှ၊ နဥပါဒိယတိ-မစွဲလမ်း၊

၉၅။ မက္ခော-သူတစ်ပါးဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်သောဒေါသ၊ ပဠာသော-
ပျက်ထက်သာသူ တန်းတူမြတ်တူ ဂုဏ်တူဂုဏ်ပြိုင်ပြုခြင်းဒေါသ၊ မာယာ- မိမိအပြစ်ကို
ဖြဲလွှမ်းခြင်းလောဘ၊ သာဠေယျ-မိမိမှာ ဥစ္စာဂုဏ်သီလဂုဏ်မရှိဘဲ ရှိဟန်ဆောင်ခြင်း လောဘ၊

၉၇။ ဒုမ္မက္ခိနံ ပုဂ္ဂလာနံ-တို့ကိုအာသဝါနံ ဝေရာနံ ဝဇ္ဇာနံ ဘယာနံ အကုသလာနံ
တို့ကို၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနံ၊ အပညတ္တေ-ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ္တေ-ကို၊ အနပညတ္တံ
တစ်နည်း သိက္ခာပဒေ-ကို၊ အပညတ္တေ-သော်၊ ပညတ္တံ၊ (သိက္ခာပဒေ-ကို) ပညတ္တေ-
ပညတ်တော်မှ အပ်ပြီးသော်၊ အနပညတ္တံ-နောက်ထပ်ပညတ်အပ်ပြီ၊

၉၈။ ရာဂဿ-ကို၊ ထမ္မဿ-ကောဝေဒနအစွမ်းဖြင့် ခက်ထန်ကြမ်းတမ်း
ခြင်းကို၊ သာရမ္မဿ-သူတစ်ပါးထက်သာလွန်အောင် ကြိုးစားခြင်းမာနကို၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝိသုဒ္ဓိ

တိကနိပါတ်

၉၉။ ဗာဏတော-လူမိုက်ကြောင့် ဥပ္ပုဇ္ဈိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၁၀၁။ ပရဿ-သူတစ်ပါး၏၊ဝါ-သည်၊ဝိဿဒ္ဓိတံ-ပြေဆိုအပ်သော၊ပဉ္စံ။

၁၀၆။ အန္တဿ-ကို၊ပါနဿ ဝတ္တဿ ယာနဿ မာလာဂန္ထဝိလေပနဿ

သေယျာ သဗ္ဗပဒိပေယျဿ-အိပ်ရာနေရာဆီမီးကို၊

၁၀၇။ အန္တောပူတိ-အတွင်း၌ပုပ်သောမကောင်းမှုရှိသည်၊အဝဿုတော-
ကိလေသာခိုးသည် ခိုစွပ်အပ်သည်၊ကဿမ္ပုဇ္ဈာတော- ဖြစ်သောရာ၊စသော
အခွိုက်ရှိသည်၊အဘိညာ-ထူးသောပစ္စုပ္ပန်ကဏ္ဍာတ်ဖြင့်သိ၍၊

၁၁၁။ ယဿကဿစိ ဘိက္ခုဿဝါ(ယာယကာယစိ) ဘိက္ခုနိယာဝါ

ကဿယဝကော-ကိုကဟိနော-ပယ်အပ်ပြီ။

၁၀၉။ နေသာဟံ(န+ဓသံ+အဟံ)ဓသံ-ဤရသားဘီး၊၂ခုတို့၏၊နာနာကရထံ။

၁၁၀။ ဒါရဝကာနံ ဒါရဝေါသာနံ ဒါရုကသာဝါနံ-သစ်သားအနှစ်ဆွေး အကာတို၍၊

ကဿယဝကာနံ ဝစီဝကာနံ မနောဝကာနံ-တို၍။

၁၁၁။ အာသဝါနံ-ကိလေသာအာသဝေါတို့၏၊မယာယ-ကုန်ကြောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်
အကျိုးငှါ၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ-ယောက်ျားမိန်းမစသော ပုသဏ္ဍာန်နိမိတ်ကို ကိလေသာ စိတ်ဖြင့်
ယူလေ့ရှိသည်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ-လက်ခြေစသော အင်္ဂါနိမိတ်ကို ကိလေသာစိတ်ဖြင့်
ယူလေ့ရှိသည်။ယတြာဓိကရုဏံ-ကြောင့်၊အဘိဇ္ဈာ-ခေါ်မနဿာ ပါပကာအကုသလာ
ဓမ္မာကဿ-ထိုစက္ခုမြေ့ကို၊ သံဝရာယ-သတိဖြင့်စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ပဋိပစ္စုတိ။

ပါဠိစာပေထောက်နုတ်ချက်

- ၁၁၂။ ပုရာဏံ-အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဓဒနံ ပဋိဟင်္ဂါမိ-ပယ်ဖျောက်အံ့၊
- ၁၁၃။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ-နေ့၏ ရှေးအဘို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝါ-ပတ်လုံး၊
- ၁၁၄။ စက္ခုမာ-ပညာမျက်စိရှိသည်၊
ဝိရုရော-ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ထူးခြားသောဝိရိယရှိသည်၊
- ၁၁၅။ ထာမဝါ-ဉာဏ်စွမ်းရှိသည်၊ ဒဠပရက္ကမော-ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော
ခိုင်မြဲသောဝိရိယရှိသည်၊ ကုသလေသု ဓမ္မေသု-တို့၌၊ ဝါ-တို့ကြောင့်၊
- ၁၂၀။ သဗျာဗဇ္ဈ၊ ကာယသင်္ခါရ-ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော စေတနာအစုအဝေးကို၊
- ၁၂၁။ ဣမေသံ ပုဂ္ဂလာနံ-တို့ကို၊ ဣမိနာပုဂ္ဂလေန-သည်၊ သုပ္ပဋိကာရံ နဝဒါမိ၊
- ၁၂၃။ အနန္ဒယာ-စောင့်ရှောက်တတ်သော မေတ္တာကို၊ အနကမ္မာ-
အစဉ်သနားခြင်းကို၊ အညတြ-ကြဉ်၍၊ နသေဝိတဗျော-မမှီဝဲထိုက်၊
- ၁၃၀။ ယေသံ-အကြင်မိဘတို့၏၊ ပုတ္တာနံ-သားသမီးတို့သည်၊ မာတာပိတရော-
မိဘတို့သည် (ဟောန္တိဉ္စိစပ်) ဝါ-တို့ကို (ပုဓိတာ) ဟောန္တိ၊
- ၁၃၁။ ယထာ-အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုရခြင်းကြောင့်၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရ
မာနာနသယာ-ငါဟု အယူမှားမှု ပြုတတ်သောဒိဋ္ဌိ ငါ့ဥစ္စာဟု တွယ်တာ
တတ်သော တဏှာမာနတည်းဟူသော အနုသယတို့သည်၊ နအသု-မရှိကုန်ရာ၊
- ၁၃၂။ ဣဒဉ္စ-ဤအရဟတ္တပလသမာပတ်ကိုပင်၊ သန္နာယ-ရည်ရွယ်၍၊ ဘာသိတံ၊
- ၁၃၃။ မာနာဘိသမယာ-ဥပါးသော မာနကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ခြင်းကြောင့်၊
- ၁၃၄။ လောဘော-သည်၊ ဝိဂတော-အရဟတ္တမဂ်ကို ရခြင်းကြောင့် ကင်းလသော်၊
ဥစ္စိန္တမူလံ-အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတဏှာဟူသော
အမြစ်ရင်းရှိသည်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဂ္ဂနာ

ဘိဝေဒနာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်

ဇယာဝိဟာရ်-ခြင်းကို၊ ဝါ-ခြင်းငှါ၊ ဝါ-ခြင်းဖြင့်၊ စက်မမာနော-သော်၊

၁၃၇။ တမေနံ-ထိုင်ရဲသို့ရောက်လာသောသူကို၊ နာနာဗာဟာသု-တို့၌၊

တစ်နည်းတမေနံ-၏၊ နာနာဗာဟာသု-တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊

ဘူတပုဗ္ဗံ-ကား၊ ဝါ-ကို၊ ဘာသိဿာမိ-ဟောတော်မူအံ့၊ ၁၄၀

၁၄၂။ ဝုသိဘဝါ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော ဓဂ္ဂုဗြဟ္မစရိယာရှိ၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော-

အစဉ်ရောက်အပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မိမိအကျိုးရှိ၏။ သမ္မာ၊

အညာယ-ဝိဝဿနာပညာ ဓဂ်ပညာဖြင့်သိ၍၊

၁၄၃။ ဥပ္ပလံ-ကြည့်ကို၊ ပဒမံ-ပဒုမာကြာဖြူကို၊ ပုဏ္ဏရိကံ၊ ဝပတိ-စိုက်ပျိုးအပ်၏။

၁၄၄။ ဆတ္တံ-ထီးကို၊ ဓာရိယတိ-ဆောင်းမိုးအပ်၏။ သဗ္ဗသော၊ ပဟိယံ-ပယ်အပ်ပြီ၊

၁၄၇။ သဗြဟ္မစာရိ ဇာနံ (ဇာနန္ဒာ) ပဿံ (ပဿန္တာ)-မြင်ကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ၊

၁၅၀။ ဥပ္ပါဒေါ-ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝယော-ပျက်ခြင်းကို၊ ပညာယာဘိ-သိအပ်၏။

၁၅၁။ ဥပ္ပန္နနံ သာရိရိကာနံ၊ ဒုက္ခာနံ ဟိဒ္ဓာနံ ခရာနံ ကုဋ္ဌကာနံ အသာတာနံ အမနာပါနံ

ပါဏဟရာနံ ဝေဒနာနံ-ဝေဒနာတို့ကို၊ အဓိဝါသနာယ-သည်းခံခြင်းငှါ၊ အာတပွံ-ကို

၁၅၂။ ရာဇာနံဝါ-တို့ကို၎င်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံဝါ-တို့ကို၎င်း၊ နိဿာယ-မိ၍၊

၁၅၈။ စေတသိကံ၊ ဒုက္ခံ ဒေါမနဿမ္ပိ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊

၁၆၃။ ဇာတိဝါဒေန-ဇာတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောကဲ့ရဲ့စကားကြောင့်၊

၁၆၄။ စံတ္ထေ-အဘိညာဉ်၏ အခြေခံဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်၊ ဝါ-ကို၊

သမာဟိတေ-သော်၊ စံတ္ထံ-ပရိကမ်စိတ်ကို၊ ဝါ-ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၏

ရှေ့ပြေးဖြစ်သော ကြိုတင်စီမံ ပြုလုပ်တတ်သော မဟာကုသိုလ်ကြိယာစိတ်ကို၊

အဘိနိဗ္ဗာမတိအရိယာနံ-တို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ-စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။

အပ္ပမတ္တဿ အာတာပိနော ပဟိတတ္တဿ ဝိဟရတော (ယသ္မာ) ဝိဇ္ဇာ
ဥပ္ပန္နေယျ၊ တသ္မာ အဝိဇ္ဇာ ဝိဟတာ၊ ယသ္မာ အာလောကော ဥပ္ပန္နော၊ တသ္မာ
တမော ဝိဟရတော၊

(စိတ္တေ) ဝိမုတ္တသ္မိံ (မေ စိတ္တံ) ဝိမုတ္တဏ္ဍတိညာဏံ-ပဗ္ဗေကန္တကာညာဏံသည်။
ခြံဟူစရိယံ-မြတ်သောမဂ်အကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ ကရုဏိယံ-ပြုသင့်ပြုတိုက်သော
၁၆ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ဣတ္ထတ္တာယ-တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး၊ ဤသို့ပြားသော
မဂ်ကိစ္စ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ နောက်ထပ်မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပသံ-တပါးသော မဂ်ကို
ဌားစေဘွယ်သည်၊ န-မရှိတော့၊

၁၆၈။ ယညာဓိကရဏံ-ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊

ယဿဝါ၊ တဿဝါ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊ ကုလာ-အမျိုးမှ၊

၁၆၉။ အယံ-ဤဝိပဿနာမဂ်သည်၊ မရော၊ အယံ-သည်၊ ပဋိပဒါ၊ ဗြဟ္မစရိယောဂဓံ-
အရဟတ္တမဂ်ဟူသော၊ မြတ်သောအကျင့်၏ မှီရာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သယံ အဘိညာ-
ထူးသောမဂ်ညာဏံ ဝိလိညာဏံ ပဗ္ဗေကန္တကာညာဏံဖြင့်သိ၍၊

၁၇၁။ ဣဒံ-ဤကာမဂုဏ်၅ပါး၌ တပ်မက်သောရာဂကို ပဇဟိတံ၊

ဣဒံ- ဤမဂ်တရားသို့၊ ဥပသမ္ပုဗ္ဗ-ရောက်၍၊ ဝိဟရထ၊

၁၇၇။ ဆန္ဒဓာတုနံ-တို့ကို၊ ဥပါဒါယ-အကြောင်းပြု၍၊ ဩတ္တန္တိယာ- အမိဂမံ၌
သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ သတိ-ဖြစ်လသော်၊

၁၇၉။ ယံ-အကြင်အခါ၌ ။ပ။ မဟာအဂ္ဂိသာယော ဝုဋ္ဌိတော၊ တေန-သည်၊ ဂါမာပိ-
တို့ကိုလည်း၊ ဩယန္တိ-လောင်းလပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုမီးလောင်ရာမြို့ရွာနိဂုံး၌၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

ဝါ-ထိုမီးဘေးကြောင့်၊ ဝုယန္တိ-မျောအပ်ကုန်၏။ အငွေဝိသင်္ကာပေ ဘယေ သတိ
 ၁၈၁။ တံခေါပနဘဂဝန္တံ ခေါတမံ-ထိုအရှင်ခေါတမ၏၊ ယေန-ဌါဘဂဝါ တေန
 ဥပသင်္ကမိသု (တနည်း) ယေန-အကြင်အကြောင်းကြောင့်ဘဂဝါ-သို့၊ ခေဝမနုဿေဟိ
 ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ တေန-ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ-ချဉ်းကပ်ပြီ။

၁၈၃။ ဒိဗ္ဗံ-ဒိဗ္ဗဝိဟာရဇ္ဈာန်လေးပါး၊ ဗြဟ္မံ-ဗေဒ္ဓာဇ္ဈာန်စသော ဗြဟ္မဝိဟာရဇ္ဈာန်ငါး
 အရိယံ-အရိယံဝိဟာရမည်သော ဗလသဓာပတ်။

၁၈၈။ ယဿ-အကြင်မဂ်ဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ ဒေသိတော၊ ဝါစာယ
 သန္တိတောဒကေန-စကားတည်းဟူသော ကောင်းစွာ ထိုးနှက်ကြောင်းနှင့်တံချွန်ဖြင့်၊

၁၉၃။ ကဿစိ-မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပေါ်၌မျှ၊ တန ဝိစင်္ဇအနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပံ
 ၁၉၇။ ဣဒံ-ဤခန္ဓာ၅ပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားသည်၊ ဟိနံ-ယုတ်ညံ့သော သမုဒယ

သစ္စာသည်၊ ပဏီတံ-မွန်မြတ်သော မဂ္ဂသစ္စာသည်၊ ဣမဿ သညာဂတဿ-
 ဤဝိပဿနာသည်၏၊ ဥတ္တရိ နိဿရဏံ-ဝင်္ဂဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ နိစ္ဆာတော-ဆာလောင်ကြောင်း တဖျာမရှိသည်။

၁၉၇။ သုခပုဋိသံဝေဒီ-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သောချမ်းသာကို ခံစားရသည်။
 ယဒိဥပနိသောတိဝါ-မှီရာအခြေခံ အကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်ရှိသူဟူ၍၎င်း၊

ဧကံဓမ္မံ-အရိယာမဂ်ကုသိုလ် တရားကို၊ အဘိအာနာတိဧကံဓမ္မံ-အကုသိုလ်တရားကို
 ၁၉၉။ ပဗ္ဗေတိ၊ ဧကံ ဓမ္မံ-အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သန္တိကရောတိ၊
 ကထာ ဧတဒတ္ထာ-ဤအရဟတ္တဖိုလ်ဝိမောက္ခဟူသော အကျိုးရှိ၏။

၂၁၂။ ပရဿ-သူတစ်ပါးကို၊ အသတာ-ထင်ရှားမရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ (ဒေါသံ
 ဝက္ခာ) ဝဓေနဝါ-သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲခြင်းအားဖြင့်သော်၎င်း၊ ဗန္ဓုနေနဝါ ဇာနိယာဂါ
 ဂရဟာယဝါ ပဗ္ဗာဇနာယဝါ ဒုက္ခံ ယဒိ ဥပ္ပါဒယတိ-အကြင်ဖြစ်စေအံ့။

ပါဠိစာပေတော်နတ်ချတ်

၂၃၈

၂၃၃။ တဿ-ထိုမဟုတ်မှန်သောအကြောင်းကို၊ နိဗ္ဗေဒနာယ-ဖြေရှင်းခြင်းငှါ၊

၂၃၄။ ကုတော-အဘယ်အရပ်မှ၊ ဝါ-အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂစ္ဆသိ-လာခဲ့သနည်း၊

၂၃၅။ ဧကစ္စာနံ ပါဏာနံ-တို့ကို၊ အနုဒ္ဒယာယ အနုကမ္မာယ၊ ကိစ္ဆတသ္မိ-

ကြောင့်ကြဘွယ် ပလိဗောဓ၏ အဖြစ်၌၊ မုသာဝါဒသ္မိ-မဟုတ်မှန်သောစကားကို
ကြောဆိုခြင်းဟူ၍ (အဟံ) ဝဒါမိ၊ အဒိန္နာဒါနသ္မိ-အဒိန္နဒါနဟူ၍၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ-
ဘော၊ စိတ္တဿ-ကို၊ ပရိယောဒပနာ၊ တနံ-ထိုစင်ကြယ်စေခြင်းအားလျော်သော (တဿာ
ပရိယောဒပနာယ)

၂၃၆။ ဓမ္မံ-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်သော-တရားတော်မြတ်ကို၊ အနုဿရတိ၊

၂၃၇။ သမာဓိသံသတ္တနိကာနိ-မဂ်ဖိုလ်သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊

၂၃၈။ ဣမဉ္စ ရတ္တိ-ဤညဉ့်၌လည်းကောင်း၊

ပိဏာတိပါတံ-သူ့အသက်ကို လျင်စွာကျစေကြောင်းစေတနာကို၊ ပဟာယ-ပယ်၍၊

၂၃၉။ ယံ-ကြောင့်၊ ဣဂေကဇ္ဇော ဣတ္ထိဝါ ပုရိသောဝါ အဋ္ဌင်္ဂိသမန္နာဂတံ၊

၂၄၀။ ရာဂဿ-ကို၊ ဒေါသဿ မောဟဿ ပဟာနံ ပညပေထ၊

၂၄၁။ ကေသံ နော (န) ဓမ္မော သ္မာက္ခာတော၊ ဧက သုပ္ပဋိပန္နာ၊ ဧက သုကတော၊

၂၄၂။ သမ္မေက္ခိသနာ-မိမိအယူဝါဒကို ချိုးမြှောက်ခြင်းသည်၊ အာယတနေဝ-
(အာယတနေဝ+စေ)-သင့်မြတ်လျော်ကန် အကြောင်းမှန်၌သာလျှင်၊

၂၄၃။ ဧတိဿာ-ဤအကျင့်ဖြင့် (နာဝိဘတ်) သမတိက္ကမော-လွန်မြောက်ခြင်းသည်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

၂၂၂။ ဇာနတာ-အနာဝရထညထ်ဖြင့် သိတော်မူသော၊ ပဿတာ- သမန္တစက္ခုဖြင့်
 မြင်တော်မူသော၊ ဘဂဝတာ သတ္တာနံ-တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ-ရာဂစသော ကိလေသာ
 အညစ်အကြေးတို့မှ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သောဘပရိဒေါနံ-တို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ၊
 ဉာယဿ-ဝိပဿနာအရိယာမဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာနဿ-ကို၊ သန္တိကိရိယာယ
 သမုဒက္ခာတာ နိဗ္ဗရာ-ကိလေသာတို့ကို ဆွေးမြေ့စေတတ်ကုန်သောဝိသုဒ္ဓိယော၊
 တိဏ္ဍံ-သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ- သီလဗ္ဗတပရောမာသအားဖြင့်၃ပါးကုန်သော၊
 သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာနိယတော-သောတာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသော ဓမ္မနိယာမအားဖြင့်
 မြဲသည်၊ သမ္မောဓိပရာယဏော-အထိက်မဂ် ၃၊ ဝါးဟူသော လဲလျောင်းရာရှိသည်၊
 ၂၃၄။ ပဒေသကာရိ -အချို့အဝက်တရား အောက်မဂ်၃ပါးကို ဖြည့်ကျင့်မှုပြုသော
 အောက်မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် ၃ယောက်သည်၊ ပဒေသံ-အချို့အဝက်တရား အောက်ဖိုလ်
 ၃ပါးကို၊ ပရိပူရကာရိ-ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော အရဟတ္တမဂ်ကို ဖြည့်ကျင့်မှုပြုသော
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိပူရံ-ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ၂၃၅။ ဥဒ္ဓံသောတော-အထက်သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့ ပို့ဆောင်တတ်သော တဏှာအယဉ်
 ဝဋ်ဒုက္ခအယဉ်ရှိသော၊ ဝါ-အထက်သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့ သွားရောက်၍ ရအပ်လတံသော
 အရဟတ္တမဂ်အယဉ်ရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိ-အကနိဋ္ဌဘုံသို့ ပဋိသန္ဓေတည်နေ သွားရောက်
 တတ်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 တေန-ထိုဒုဿိလျှအကုသိုလ်မှ၊ ဝိဝိတ္တောစ - ကင်းဆိတ်သည်လည်း၊ ဓမ္မစက္ခု -
 သန္ဓေ၄ပါးကို သိမြင်တတ်သော သေဘာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မုပ္ပါဒါ -
 သေဘာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သည်နှင့်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-ခဋာ၅ပါးအပေါင်း၌ အာရုံပြု၍

ပါဠိစာပေကောက်နုတ်ချက်

၂၄၀

ဖြစ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသော-နွားနွေးတို့၏ အလေ့အကျင့်ကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

၂၄၄။ အဘိဇ္ဈာယ-အလွန်လိုချင်တတ်သော လောဘမှ၊ဗျာဓါဒေန-ဒေါသဗျာဓါဒမှ၊ ဒွိဟိဓမ္မေဟိ-တို့မှ၊ နိယျာတိ-ထွက်မြောက်၏။

၂၄၅။ ဗြဟ္မံ-မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ -နေထိုင်ခြင်းကို၊ ဝါ-ဖြင့်၊ သုခံ-ကို၊ ဝေဒိယတိ-ခံစား၏။ စိတ္တံ-ကို သမာဓိယတိ-ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားအပ်၏။

၂၅၀။ ဗာလဿ အဗျတ္တဿ တယံ-အား (ကိန်ခေါ်၌စပ်) ဝါ-သင်၏၊ ဝါ- သင်သည် (ဘဏိတေန၌စပ်) ဘဏိတေန-ပြောဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ ဝါ-ပြောဆိုနေခြင်းဖြင့်၊ ကိန်ခေါ-နည်း၊ ဝိဇ္ဇိသံဝေဒိယတိ-ခံစားအပ်သည်သာ။

၂၅၁။ အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရိ-အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် နင်းရဲခွာနေထိုင်ခြင်းရှိသည်။

၂၅၅။ ကမ္မာယစ-အဆင်တန်ဆာပြုလုပ်ခြင်းအမှုသို့လည်း၊ သမ္မာ နဉ္စပေတိ၊ ယံ-အကြင်အခါ၌၊ သုဝဏ္ဏကာရော၊ အဓိစိတ္တံ-လွန်ကဲသော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနယုတ္တဿ၊ သမေတသော-သမထဝိပဿနာစိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဒဗ္ဗဇာတိကော-ပညာရှိ၏ သဘောတရားရှိသော။

၂၅၆။ ယံ-အကြင်အခါ၌၊ တံစိတ္တံ-ထိုဝိပဿနာစိတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံယေဝ-မိမိရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ်၌သာလျှင်၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်အာရုံဟူသော ဂေါစရဇ္ဈတ္တ၌သာလျှင်၊ အဘိညာ-ဣဒ္ဓိဝိစေသော ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သစ္စိကရဏိယဿ- မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော၊ သဿယဿ ဓမ္မဿ-အကြင်အကြင်တရားသို့၊ စိတ္တံအဘိနိဗ္ဗာဓေတိ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ

၂၆၁။ သမ္မောဓာ- အရိယမဂ်ဉာဏ် ငှပါးမှ၊ ပုဗ္ဗေဝ-ပင်၊ သမ္မာသမ္မောခိ-မပေါက်မပြန်
အမှန်ကိုယ်တိုင် သိစွမ်းနိုင်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊

၂၆၂။ သာမညတ္ထံ- သာမညမည်သော မဂ်ငှပါးဖြင့် သိထိုက်သော ဖိုလ်ငှပါးကို၊
ဝါ-သာမညမည်သော အရိယမဂ်ငှပါး ဟူသောတရားထူးကို၊ ဗြဟ္မညတ္ထံ-ဗြဟ္မာဏ
မည်သော အရိယမဂ် ငှပါးဖြင့်ရောက်ထိုက်သော ဖိုလ်ငှပါးကို၊

၂၆၃။ တိဏ္ဍံ-၃ပါးသော အရာတို့ကို၊ ဗဒ္ဓိသေဝနာယ-၌၊ သောပုဿ-အိပ်ခြင်းကို၊
သုရာဓေရယပါနဿ-ကို၊ ဓေထုနဓမ္မသမာပတ္တိယာ-ကို၊

၂၆၈။ အဘိနိဝတ္တေတိ-ဝိပဿ ျးဖြင့် ဆုတ်နုတ်စေ၏၊ အဘိနိဝတ္တေတွာ-မဂ်ဖြင့် ဆုတ်နုတ်
စေပြီး၍၊ စေတသာ-မဂ်စိတ်ဖြင့်၊ အဘိနိဝိဇ္ဇိတွာ-ကိလေသာတို့ကို ထိုးဖောက်၍၊
ပဿတိ-နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်၏၊ ဓမ္မဝိနယဿ-ကို၊ ဒေသေတာ-ဟောတတ်သော၊

၂၆၉။ ဘဂဝတော သာဝကော- အောက်ဖိုလ်အရိယာသာဝကသည်၊
တတ္ထ-ထိုးအာကာသာနဉာယတနုဗြဟ္မာတိ၌၊ တတ္ထ-ထိုဝိညာဏဉာယတနုဗြဟ္မာတိ၌၊
တတ္ထ- ထိုး ကိဉ္ဇညာယတနုဗြဟ္မာတိ၌၊ (တံ တေနတို့ကိုလည်း ၃နည်းပေးပါ)

၂၇၂။ သယံ အဘိညာ-ထူးသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊

၂၈၀။ ဧကံရတ္ထိ-တညဉ်ပတ်လုံး၊ ဝိဟရေယျာမ- နေလိုပါကုန်၏၊

၂၈၁။ ပါဒါနံ-ခြေတို့ကို၊ ဓောဝနာယ-ဆေးခြင်းငှ၊ ကာမာနံ-တို့ကို၊ ပရိညံ-ပယ်ခွါ
လွန်မြောက်ကြောင်း ရူပပဌမဇ္ဈာန်ကို၊ ရူပါနံ-ရူပဇ္ဈာန်နှင့်ကသိုဏ်းရူပတို့ကို၊ ပရိညံ-
ပယ်ခွါလွန်မြောက်ကြောင်း အရူပဇ္ဈာန်သမာပတ်ကို၊ ဒေဒနာနံ-တို့ကို၊ ပရိညံ-
လွန်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊

၂၈၃။ ရိတ္တဿဒံ-ဈာန်ချမ်းသာမရှိဘဲ အချိုးနီးသာယာနှစ်သက်နေခြင်းရှိသော၊
ဗာဟိရဿဒံ- အပပြစ်သော ကာမချမ်းသာ၌ သာယာနှစ်သက်နေခြင်းရှိသော၊
သံဝေဂံ-ထိတ်လန့်ကြောင်းသောတာဝတ္ထိမဂ်သို့အာပါဒါဒိယံ-အကြင်တရား သဘောဖြင့်၊
တော အနုရုဒ္ဓ ဧဝံ ဟောတိ။

၂၈၅။ မာနသ္မိံ-မာနတည်း။ ဥဒ္ဓသ္မိံ-ဥဒ္ဓစ္စတည်း။ ကုက္ကုစ္စသ္မိံ-ကုက္ကုစ္စတည်း။

၂၈၉။ ကာယဿ-အဝိဇ္ဇာကိုယ်ထုကို၊ ပဒါလေတာ-အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်-ဖောက်ခွဲ၏။

၂၉၀။ တန္တောဂုတာနံ ဝတ္ထာနံ-တို့သည်။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏဝါဒါနံ-တို့သည်။ သန္တိ၊
တေသံ-ထိုအယူဝါဒအားလုံးတို့တွင်၊ ဝါ-ထက်၊ အတီတံ-သော၊ အဒ္ဓါနံ-၌။

၂၉၁။ ဧဝသ္မိံ- အဟုန်တည်း။ ဝတ္ထသ္မိံ- အဆင်းတည်း။ အာရောဟပရိတာဟသ္မိံ-
မြင့်မတ်သည်၏အဖြေ၊ လုံးဝိုင်းသည်၏အဖြစ်တည်း။

၂၉၃။ ဣဒံ-ဤဩရဗ္ဗာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို ကုန်စေနိုင်သော အောက်မဂ်ဉာဏ်
၃ပါးသည်။ အဿဝေသ္မိံ ၊ အဿပရဿသုတံ

ဣဒံ-ဤအာသာဝတို့ကို ကုန်စေနိုင်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်။ အဿဓာနိယသုတံ

၂၉၄။ အစ္စန္တနိဋ္ဌော-ကုန်ခမ်းပျက်စီးခြင်းအပိုင်အခြားကို ကျွန်လွန်သော အပြီးသတ်
နိဗ္ဗာန်တရားရှိသည်။ အစ္စန္တယောဂက္ခေမိ-မပျက်မယိုင် မြဲခိုင်စွာသာလျှင် ယောဂလေးဖြာ
သေးကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ရှိသည်။

အစ္စန္တပရိယောသာနော-မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်တရားနှင့်
ဝဋ်ဒုက္ခ၏အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဟူသော အထွဋ်အထိပ် လမ်းဆုံးပန်းတိုင် ရှိသည်။
ဒေဝမနုဿနံ-တို့တွင်၊ ဝါ-တို့ထက်၊ သေဋ္ဌာ-မြတ်သည်။

သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ-ပလသမာပတ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော မှန်ကန်သော ဉာဏ်အမြင်နှင့်။
သမ္မာဉာဏေက- မှန်ကန်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်နှင့်။ သမ္မာဝိမုတ္တိယာ-ထိုဖိုလ်ဉာဏ်မှ
ကြွင်းသော မှန်ကန်သော ဖလသမာပတ်ပိမုတ္တိနှင့်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝတ္ထုနာ

သည်ပေးသောသုတ်များ

ဝိဘတ်	သက်သက်	အနက်
ပထမာ	လိင်္ဂတ္ထေပဌမာ၊	ပါပကာ ဓမ္မာ၊
တတိယါ	ကတ္တရိစ၊	သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ၊
ဆဋ္ဌိ	ဆဋ္ဌိစ အဝုတ္တကတွတ္တ	တေသံ ဘာဝိတံ၊
ထဋ္ဌိ	နိဒ္ဒါရဏေစဉ်စ	ဂ္ဂက္ခဏာတံ တန္တာဝုတာနံ ဝတ္ထာနံ
	ကတွတ္တ	ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏဝါဒါနံ
သတ္တမိ	။	နာတိဒုရေ နစ္စာသန္ဓေ ဝဏ္ဏသျှိ၊ ဧဝသျှိ အာရောဟပရိဏာဟသျှိ
သတ္တမိ	ကာလဘာဓေသုစ	လက္ခဏဝန္တကတ္တာ၊ ဇာနပဒေသု၊

ကိုပေးသောသုတ်များ

ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ
 ကတ္တရိစ အမနဿေန ပဋိစ္စ ဇာတော၊
 ဆဋ္ဌိ အာသဝါနံ ဝေရနံ ဝဇ္ဇာနံ ဘယာနံ အကုသလာနံ သံဝရာယ ဥာယဿ
 အာပတ္တိယာ ပါပိကာယ ဒိဋ္ဌိယာ အတ္တရသဿ ဓမ္မရသဿ ဝိမုတ္တိရသဿ
 သတ္တမိ ဘိက္ခုသု အဘိဝါဒေန္တိ၊

ကြောင့်ပေးသောသုတ်များ

ပဌမာ	အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟေတု၊ တံ ကိဿ ဟေတု၊
တတိယာ	ယေန ဘဂဝါ ဘေနပသကံမိ၊
ဆဋ္ဌိ	ကိဿဟေတု၊
သတ္တမိ	အနာပတ္တိ သဗ္ဗောဂေ သံဝါသေ၊ ဧတသျှိ နိဒါနေ ပကရဏေ၊

၂၄၄

ဖြင့်ပေးသောသုတ်များ

ပထမ	အာလပနစဉ်စ	ထေယျသင်္ခါတံ
ဒုတိယ	တတိယ သတ္တမိန္ဒ	သဟဓိကံ၊
တတိယ	ကရဏေ တတိယ	ဘိက္ခု သံဃေန သဒ္ဓါ
သဒ္ဓါ	ဆဋ္ဌိစ	ဩဒနဿ ပူရေတွာ၊
သဒ္ဓါ	ကမ္မကရဏနိမိတ္တဏ္ဍေသု၊	ဟတ္ထေသု ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ပတ္တေ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ဝဏ္ဏနာ ပြီးပါပြီ

2. 10. 2001
 7:00 AM
 K T L